

చుట్టాకి రామకృష్ణశాస్త్రి

ఆంధ్రసాహిత్యపరిషత్తు కాకితము—సంఖ్య ౨౦.

శ్రీరస్తు.

కాళిందీకన్యాపరిణయము.

—ప్రథమభాగము—

అష్టాబలపండితప్రణీతము.

పరిషత్తుత్రికనుండి పునర్ముద్రితము.

కాకినాడ :

కాకినాడముద్రాక్షరశాలయందు ముద్రింపబడి

ఆంధ్రసాహిత్యపరిషత్తువారిచే

బ్రకటింపబడియెను.

౧౯౨౯.

వెల రు ౧.

శ్రీరస్తు.

కాళిందీకన్యాపరిణయము.

పీఠిక.

ఈ గ్రంథము రచించిన విద్వత్తపీఠుడు ప్రభంజనకులతలకుఁ డగు నహోబలపతి. ఈ గ్రంథము నాశ్వాసాంతగద్యముల “ఇది... ప్రభంజనవంశాబ్ధి రాకాశశాంక... అహోబలపత్యావ్యయప్రణీతంబు” అని యున్నది. మఱియు నీకవి రచించిన అహోబలపండితీయ మను కవిశిరోభూషణగ్రంథమున గద్య మందు “ప్రభంజనవంశముక్తామణినా..... అహోబలపత్యాచార్యేణ” అని యున్నది. దీనింబట్టి యింటిపేరు ప్రభంజనమువా రనియుఁ గవిపేరు అహోబలపతి యనియుఁ దేలుచున్నది. కాని, మహారాజశ్రీ జయంతి రామయ్యపంతులుగారు ఆధృతాహిత్యపరిషత్తుత్రిక ౧గి వ సంపుటము ౨ వసంచికలోఁ బ్రకటించిన అహోబలపండితీయపీఠికాశ్లోకములు ౭గి లో “వాతూలవంశేవ తతార భూయః” అని యు, ౭లో “వాతూలవంశాగ్రణీః” అనియు నుండుటచే నీకవి యింటిపేరు “గాలివా” రని స్పష్టపడుచున్నది. ఈ విషయ మై శ్రీ గామయ్య పంతులుగారు కూడ “ఇంటిపేరు గాలివారు” అనియు “కవికి మొదటిపేరు నరసరాజు” అనియు వ్రాసిరి. గ్రంథములందు, అహోబలపతి యనియే యున్నది గాని నృసింహనరసింహాదివర్యాయపదములు కానరావు. నృసింహస్వామి యహోబలక్షేత్రాధిపతి కావున వా రట్లూహించట సమంజసము. ఇంతియకాక ఈకవికుటుంబమువారు గుంటూరుమండలమున వినుకొండతాలూకాలోని ముమ్మడివరగ్రామమందున్నారని కూడ వ్రాసియున్నారు. కావున వ్యవహారము దట్లు గాలి నరసరాజుని యుండవచ్చును. ఈపుస్తకమునకుఁ గవివంశస్థులలో నొకరు ప్రతి వ్రాసినారు. చివర “స్వస్తి శ్రీవిజయాభ్యుదయశాలివాహనశకవర్షంబులు ౧౮౨౨ అగు నేటి శార్వరినామసంవత్సర ఆషాఢ బ ౨ భృగువారం వర్తు ప్రభంజనం మొకటసుబ్బయ్యశాస్త్రిగారి కుమారుడు లక్ష్మీనారాయణ వ్రాసుకున్న కాళిందీకన్యాపరిణయము” అని వ్రాసినారు. వినుకొండతాలూకా కొమ్మాలపాడుపోస్టు పిట్టబండ గ్రామమునుండి కాళిందీకన్యాపరిణయమును గూర్చి గాలి లక్ష్మీనారాయణగారు పరిషత్తున కుత్తరములు వ్రాసిరి.

కవిబ ధువులు, గురువు:—

ఇంక నీవిద్వత్త్వవి తలదండ్రులను గుఱించి కాని గోత్రమును గుఱించి కాని తెలిసికొనుటకు యెడుగ ధములందును నాధారములు లేవు, కాని, మనకవి పోలూరి మాధవయజ్ఞకు మేకల్లుడును శిష్యుడు నై యున్న ట్లీక్రిందిశ్లోకము లవలనఁ దెలియుచున్నది.

మన్తాతు రాభీతరంతం సకలగుణనిధి మాధవం భావయామః—పీఠి. శ్లో. ౧౧౧
ప్రచోమి సతతం మమ మామలం తమ్ —శ్లో. ౧౧౨

భ్యాయామి మన్తాతులమ్.

పైమాధవయజ్ఞయే గురువై నట్లు-

మధురు మాధవు నభిమతింతు, కాళిం. ౧-౩౦

మధురు దలతు మాన్యుని మాధవయజ్ఞచంద్రముఁ—కాళిం. ౧-౩౧

మోహంబార హృదంబుజాంతరములో ముమ్మాటికిం గొత్తొదఁ

... .. సకలశాస్త్రజ్ఞఁ గురు న్మాధవుఁ—కాళిం. ౧-౩౩

తం పోలూరివంశపయోధిచంద్రం వందామహే మాధవవిద్వదింద్రమ్ ౪౨

వందేహం త మనింద్యసన్దగణాధారం గురు మాధవమ్. ౪౩

శ్రీమత్పొలూరిమాధవార్యకరుణాప్రాప్తాప్తభాషాస్ఫురత్సాగః- ౪౪

అనువానివలనఁ దెలియుచున్నది.

ఈకవికి మేనమామయు గురుఁడు నగు మాధవయజ్ఞ సకలశాస్త్ర పండిత్యము కలవాఁడును, అష్టభాషాపండిత్యము కలవాఁడు నని యాక్రింది (కా. ౧-౩౦) వాక్యములవలనఁ దెలియఁగను.

గీ. ఏమహాత్ముని దర్శింప నెసఁగు నతఁ, పాదకణచరజైమినివ్యాసమాని
కపిలఃఖే రాజదర్శనఘటితమోద, మతని మధురు మాధవు నభిమతింతు.

సీ తర్కచాతంజలకర్తృశ ప్రస్తరమండలంబున జర్తుబుడ లాశి
గురుభట్టవాగ్దుభగురుతరవనములో నింబుమీఱఁగ విహరంబు చేసి
యతులసాహిత్యవిద్యాచారుదీర్ఘిక లాలితప్రీతిచే నోలలాశి
కపిలసాత్యవతేయఘనతంత్రవాక్కు భాధారలఁ గోరిక లూరఁ గ్రోలి
చెలఁగుయద్రసనాభామయలతమాని, యతనిశ్రీరామచంద్రపాదాంబుజాని
సుజనతల్లజనన్నతసుగుణపాళి, నభిమతించెద మాధవయజ్ఞమాని ౧-౩౨

ఈభావమే పీఠికాశ్లోకములు ౪౦-౪౪ లలోనున్నది. మఱియు నీమా

ధవయజ్ఞ గొప్పపండితుఁడును దనపుత్రుఁడు నైనదక్షిణామూర్తికంటఁ దనయం
దెక్కువదయ కలవాఁడని పీఠిక గొని శ్లోకములో నీకవి చెప్పకొనినాఁడు.

ఈకవించించినగ్రంథములు: — కాళిందీకన్యాపరిణయము, అహోబల
పండితీయమనుపేరుగల కవిశిరోభూషణము నీరె డే కనఁబడుచున్నవి. ఇతర
గ్రంథములు ముందే వైన బైలువడునేమో. పైగ్రంథములలోఁ గాళిందీకన్యా
పరిణయములో ౧-౭ లో బ్రహ్మ స్తవమును, కవిశిరోభూషణములో సరస్వతీ (నకులీ)
స్తవమును “సంగీత మపి సాహిత్యం సరస్వత్యాః కుచద్వయం” అను శ్లోకము
నను సరించి యొక భావముతో నున్నవి.

కవిపాండిత్యము: — ఈకవి తనపాండిత్యమునుగూర్చి కవిశిరోభూషణము
లో నిట్లు చెప్పకొనియెను.

శ్లో. యస్తూర్వ్యా కవితాకందములవాగనుశాసనో

జాగృతోఽహోబలపతీ రాజతే స విచక్షణః.

౭౮

శ్రీమత్సోమరిహాధవార్యకరుణాప్రాప్తాప్త భాషాస్ఫురత్సారః శాస్త్రవితః - అని.

మఱియుఁ గవిశిరోభూషణగ్రంథాంతమున “పోలూరి మాధవయజ్ఞస
ముజ్జ్వలశ్రృపాకటాక్షాసాదితపాండిత్యాభరణేన..... అభినవనన్నయభట్టాచా
ర్యేణాహోబలపత్యాచార్యేణ” అనియుఁ గాళిందీకన్యాపరిణయశ్వాసాంత
గద్యముల “పోలూరిమాధవయజ్ఞసముజ్జ్వలశ్రృపాకటాక్షాసాదితపాండిత్యా
భరణ..... అభినవనన్నయభట్టారకాహోబలపత్యాహ్వయ కవీమహోపాధ్యాయ
భట్టారక” అనియుఁ గలదు. దీనిచే నీకవి కభినవనన్నయభట్టనియుఁ, గవి
మహోపాధ్యాయభట్టారకుఁ డనియు బిరుదు లున్నట్లును, అనేక శాస్త్రము
లందుఁ బాండిత్య మున్నట్లును, అప్త భాషాపాండిత్య మున్నట్లును స్పష్టపడుచు
న్నది. అభినవనన్నయభట్టబిరుద మీరెఁడుగ్రంథములలో నుండుటచే గ్రంథ
రచనకుఁ బూర్వమే యీబిరుద మాతనికి వచ్చివల్లును, ఆబిరుదమే తనరెండు
గ్రంథములందును వ్రాసికొనినట్లును, దోచును, లేదా, కవిశిరోభూషణగ్రంథా
రంభమం దైన వచ్చియుండును.

కవికాలము: — ఈకవికాల మెచ్చటను స్పష్టముగాఁ జెప్పఁబడియుండ
లేదు. కాని, కవిశిరోభూషణమునందు “గ్రంథో ప్యుత్పకవేర్తుదం దిశతు నో
విద్వత్తవీనాం ఘనా” — శ్లో. ౭౨ “కాకునూ ర్యుత్పకవిసా గృహీతం —
శ్లోకము ౭౩ అని పీఠికయందును గ్రంథమం దక్షదక్షశరు, అప్సకవి నుదా

హరించుటంజేసి మనకవి యప్పకవీఁ దరువాతివాఁ డగును 1578 శకసంవత్సరమున అప్పకవీరుము స్తారంభింపఁబడిన స్తుండుటచేత నతఁడు శ్రీ. శ. 1657 సం॥ కుఁదర్వాతివాఁ డనకటీటన.

కవిత్వము:—ఈవిద్యత్తవి కవిత్వము మంచి భారతోను సర్వతోముఖ పాండిత్యముతోను జనువరుల కానందముం గల్గించుచున్నది.

కృతిపతి:—ఈకవి తన గ్రంథములను మహామృతకుఁ గృతి యీముక శ్రీరామచంద్రునకుఁ గృతియిచ్చెను. దీనివలన నీకవి శ్రీరామునందు మిగులభక్తిగలవాఁ డని స్పష్ట మగుచున్నది.

కవిత్వములోనివిశేషములు:—ఈతనికవిత్వములోని విశేషము లీతని కత్యధిక మగుసంస్కృతాంధ్రభాషా పాండిత్యము కల దని చాటు చున్నవి. ఇంతే కాదు. సంస్కృతాంధ్ర వ్యాకరణములందుఁ గూడ, గొప్ప ప్రజ్ఞ కల దనియు, వేదమునందుఁ దర్లమిమాంసాదిశాస్త్రములందు విశేషపాండిత్యమున్న దనియుఁ గూడఁ జెప్పుచున్నవి. మరియు సిందలిప్రథమాశ్వాసములోని ౧౮౩ వ గద్యములో శ్రీకృష్ణరూపవర్ణన మీతని కలంకారశాస్త్రంబున ననమానపాండిత్యము కల దని నుడుపుచున్నది.

ఇతరానుకరణములు:—కవి సంస్కృతాంధ్రభాషలయందుఁ బాండిత్యము కలవాఁ డగుటచే నక్షడక్షణ సంస్కృతశ్లోకభావములను నితరాంధ్రమహాకవుల భావములను గొంచెము మార్పులతోఁ దన గ్రంథమందుఁ జొప్పించుచుండు.

శ్లో. కన్యా వరయతే రూపం మాతా విత్తం పితా శ్రుతమ్

బాంధవాః కుల మిచ్చన్తి పశ్యాన్ మితరేజనాః- అనుదానికి.

ఉ తల్లి ధనాఘ్న సశ్రుతిని దండ్రీయు బంధులు సత్తులీనుఁగా

నెల్లరు నోదనప్రదుని నెన్నఁగఁ గన్నియ రూపవంతుఁగా

నెల్లఁడఁ గోరు నిన్నియును నేడైఱఁ గల్గినకృష్ణఁ గూర్పలేరు... ౨౮౦

శ్లో. పితా రక్షతి కామారే భర్తా రక్షతి యశావనే

పుత్రో రక్షతి వార్ధక్యే న స్త్రీ స్వాతంత్ర్య మర్హతి-అనుదానికి

గీ. బాల్యమున మాత్రపితరులుఁ బ్రాయమునను

మగఁడు ముదిమిని దనయుండు మగువ కరయ

నధిపు లగుదురు తదధీన లగుటఁ గాన

మానవతులకుఁ దమయిచ్చ మలయఁ జనదు.

“కస్తూరీతిలకం లలాటఫలకే” అను సుప్రసిద్ధశ్లోకమునకుఁ జక్కని తెనుఁగు-
 సీ. మృదులపాలమునందు మృగమదంబు ధరించి తొమ్మునఁజూరత్నమ్ముఁబూని
 నాసికాగ్రమునందు నవ్యమౌక్తిక మూని కరముల రత్నకంకణము లూని
 కరతలంబున పేజ్జుకాండంబు ధరించుచి నెమ్మేన హరిచందనమ్ముఁ దాల్చి
 కంఠదేశమున ముక్తాస్రజంబులు గూర్చి రాణించుపీతాంబరంబు గట్టి
 కొంతతడవు సుఖంబుదు కోమలాంగి, యాత్మనాయకమలాసహాయవేష
 సముచితాలంక్రియావస్తుసమితిఁ గొనుచు... ౨౯౬

మహాకవులపోకడలు, పోలికలు:—

సీ. నవనవసృష్టివైభవహేమగర్భమై సత్యలోకంబులోనరసమాడు
 నార్యాగనామనోహరనీలకంఠమై కైలాసనగరివైఖరి వహించు
 సంతతశ్రీనివాసస్ఫూర్త్యదారమై వైకుంఠపురముతో వన్నెకెక్కు
 సురుచిరాలంకారసుమనోనివాసమై సురరాజునిలయుంబుసొంపుఁ గాంచు
 సరససాభాగ్యవిభవభాస్వద్విభూతు, లన్నియునుకూడి వర్ధిల్ల నమరి యుండు
 సతతసేవాగతాప్తదిక్ష్వామిపాలి, కాపురంబైన యలద్వారకాపురంబు.

కుమారధూర్జటి, ఇంద్రమతీపరిణయములోని ౧-౧౮౧

సీ...గీ. జగతి వైకుంఠకైలాససత్యలోక, దిగ్విరపురాధిరాజమందిరనిభప్ర
 భావభాసితమగుచు సంపదలఁబాదలు, నఖిలవిద్వాకరంబు యోధ్యాపురంబు.

సీ. కేళీరతకుమారి కాళీశృతవిలాసపాతీరుచిరకుంజభాసురములు
 సంగీకృతస్వానసంగీతమత్తసారంగీయుతసరోవిరాజితములు
 నానామణిప్రభానూనాభ్రమణిపదాధీనామితాద్రిసమ్తాసితములు
 గంగానదీకీర్తిభంగానుగతమహాభంగాపగావళీసంగతములు
 సురుచిరమరభూరుహసుమవిరచిత, గర్భితవిరాగసురసతీకరపయోజ
 లగ్నశాఖమహీహృగ్రగసుమములు, తీవిఁజెలువొందునచటి లీలావనములు.

కాళిం-౧.౧౦౦

సీ. లలనాజనాపాంగవలనావనదనంగతులనాభికాభంగదోఃప్రసంగ
 మలసానిలవిలోదశసానవరసాలఫలసాదరశుకాలవనవిశాల
 మలిసీగరుదనీకమలిసీకృతధునీకమలిసీసుఖతకోకకులవధూక
 మతికాంతసలతాంతలతికాంతరనితాంతరతికాంతరణతాంతసమతనుకాంత
 మకృతకామోదకురవకావికలవకుల, ముకులసకలవనాంతప్రమోదచలిత

కలితకలకఁతకులకఁత కాకలీవి, భాసురము వొట్టు మధుమానవానరంబు.
వసుచరిత్రము ౧-౧౩౬

ఇటువంటివిచాలఁగలవు.

ఇందున్న వేదసంప్రదాయము:—

(1) మోహంతార హృదంబుజాంతరములో.....

“సాహిత్రీరమృతాసతా” మితివచస్సంపాదితశ్రీయుతుఁ... ౧ ౩౨

(2) సీ...శ్రౌతవాక్తున నహఃకేతుము ఖి, భేదకముల నవపాదించు సూర్యుని
జంద్రముఁడ మని చదువులేదె. 3-౮౭

వేదాంతసంప్రదాయము:—

3- ౨౧

సీ నే ననిర్వచనీయనిజరూప మగు చనాదిత మెలంగుచుఁ దత్త్వధీ నడచి
వెలయు నవిద్యమై మెలఁగెద మచ్చబలతఁ గాంచియే యాత్మ బ్రహ్మయ్యె
నటుగాన నాయందు నమరు కారణలక్షణం బతివ్యాప్తి దుష్టంబు గాదు
బ్రహ్మవిద్య యటండు బలవత్ప్రమాణంబు మఱి గుహశయత బ్రహ్మంబునేన
యఖిలమును నాదురూపంబుననుసరించి, నిలుచునో లేదో చూడుఁడినిఖిలజనము
ల నెడి వైఖరి రోదసులక్రమించి, యంధతమసంబువరఁగెభయంబు వెరుఁగ.

పరతత్త్వసాధనము:—

౧- ౨౭౯

సీ. తత్త్వరూపావాప్తి దనరు జ్ఞానంబున జ్ఞానంబు భక్తిచే సంభవించు
వేదాంతవిద్యచే వెలయును సద్భక్తి యవిద్య గురుసేవ నందవలయు
సద్గురుసేవ నిష్ఠామత్వమున నబ్బు నది చిత్తశుద్ధిచే నమరు నద్ది
కాలువ్య మణఁగినఁ గలుగుఁ దద్రాహిత్య మలవడుఁ బాపక్షయంబుగాఁగ
నట్టిపాపక్షయంబు మేలానవచ్చు, దాన యాగాది సత్త్రియ లూనఁగలుగు
నవియుఁ దన్నాశకరశక్తిఁ దవులుటరిది, కర్త నిష్ఠామమానసుఁ గాంచకున్న.

వ్యాకరణసంప్రదాయములు:—

1. అందుసంస్థితవ్యాకరణము.

ఉ. వాచకశబ్దము ల్పరనిపాతముచే విలసిల్లు వాచ్యతే
రోచిలుమాకుఁ దాదృశత దుచ్యమాగా కిత్కార్థాంతిగా
నాదితిగా దటంచు మదినారసియో పరపాతసక్రియ
ల్లోచి వసించు నప్పురి నమోఘబలాన్వితము ల్లరింద్రముల్. ౧-౧౨౩
, ఊకారంబు సవర్ణర్థ్యయుగళీ యుక్తంబు గావింపుచుగా
జోకక ప్రాస్వముఖస్వరాంకములఁ దా సూత్రంబున న్నాటఁగా

వ్యాకర్తాముని మద్వచస్సరశి నుత్వం బచ్చట న్నాన మం
చూకారాకృతి త్రిప్రికారముగ మోయుం గాలవిగ్వాంసముల్. 3-౧౩-౨

2. పాకృతవ్యాకరణము:—

సీ.....

సిద్ధసాధ్య విశేషబుద్ధస్వరూపతః బాకృతవ్యాకృతి (ఫక్తి-యనఁగ) ౧-౨౫౦
గీ. పాకృతి ననుసరించి పఠించును జగతిలో, వికృతి యిద్ది వింత వెలఁదియందుఁ
బాకృతి నడఁచి వికృతిప్రబలమై కనుపట్టి, సఖలగుణసనాథ యబ్జనాథ.
3-౧౬-౨

3. తెలుఁగువ్యాకరణము.

సీ

సరళస్థిరకణాప్రిత స్తిసద్భావత సరసారధిశబ్దశాసనమనంగ... ౧-౨౫౦
క. గుణవృద్ధు లగుచు రాజులు, ఫణిరాజశ్రమానుబాములు పరికించును గా
గుణిగణము సక్రమే యిది, గణుతిఁపఁగ వక్రతమమో కాయది యనుచున్.
౧-3౧౪

4. ఛందశ్శాస్త్రసంప్రదాయములు:—

౧-౧౦౧

సీ మత్తమయూరసస్మత్తకోకిలహంసపదభృంగవిలసితభ్రాజితంబు
హఃణిగణోత్పాహకుగరీకశస్థిత ముత్పలమాలి కాయోజితంబు
బంధురజాతిచంపకవగాలికోపేతి మురుముణిగణానికరోద్భిసింబు
జలధరమాలికాచారుమత్తేభక్తికీడితరథససంకీర్తితంబు
మంజులసుగంధిమాలిసీంజితంబు, నసమశార్దూలవిక్రీడితాంచితంబు
లలితసుమగుచ్ఛపరిమళరాజితంబు, సుకవికవనంబునాఁబురిసాబగుఁగాంచు.
క. అమరెడుకీర్జిగ సగ్ధర, కొమరుమగులుపిఱుదు దలఁప గొనబగు విపులే
కమనీయతినువు చపలే, రిమణీమణి నకార వృత్తరత్నాకరమే ౧-౨౦౯

ఉ. భవ్యతరంబుగా భరణభారవలాంఛితవృత్తియు క్తమై
నవ్యసయోజజాతయమసం బయి యుత్పలమాలికాకృతి
స్తవ్యము గాంచి రాజులును దైత్యవిరోధిశుభేక్షణాలి త
ద్వీన్యదుదారవైఖరులు తెల్పఁగ నా కగునే విభాకరా. ౧-3౦౯

జ్యోతిశ్శాస్త్రము:—

చ. కవిబుధచంద్రిలోకహితకారకమంగళజివ కేతునై
భవత రిప్రాత్య రంబు గెడపం గడుఁ గూడిన “కాఁసగ్నయో

“గవిధిఁ” బ్రకాశ మందెను నఖండలసమ్భజనండ్ కాండవై

భవముల నోప్పు మాధవునిబ్రస్తుతిసేయఁ దరంబె భాస్కరా, ౧-౨౯౮
క. కరము సుఖం బొనరు బుధ, స్ఫరణంబున జగతి నీకుఁ బొడమివబుధవి

స్ఫరణంబు జగదుపద్రవ, కరణం బని యెన్న నయ్యెఁగా భవజండా. ౩౦-౨
తర్కశాస్త్రము, ఇతర శాస్త్రములును:—

సీ. మానాదిబోడశమహితపదార్థశోధనవృత్తిగల దను మునివరేణ్యు

నామాన్యముఖములౌ పట్టదార్థింబులు దెలియంగ నది యని పలుకువాని
గర్మవిజ్ఞానము ల్లలిగించు రెండెను నిశ్చేయసం బను సేర్పూని
గర్మంబు జ్ఞానాంగగతి చాలు జ్ఞానంబు తారకంబనియెడు తాపసేంద్రిఁ
బ్రకృతిమహాదితత్త్వసంపద్వివేక
మమర నిర్వాణ మని పల్కునట్టివాఁడ
జిత్రసంశుద్ధి యల(రారఁజేయు) వాక్య
వటిమయలవడహృద్విధిఁ బ్రస్తుతింతు. ౧-౩౦

సీ. తర్కపాతంజలకర్కశప్రస్తరమండలంబున జిక్కుబండలాడి... ౧-౩౧

సీ. గౌతమమునిభావకలనచే నొకవేళ నొకతత్వికణచరానూనమహిమ

సురగేంద్ర వృత్తిచేనొకమాటు నొకతేపఁ గపిలవాచంయమోత్కటవిభూతి
వ్యాసవిజ్ఞానసంపత్తిచే నొకపరి నొకతూరి వైమినిప్రకటనృత్తి
షట్కనసంభవవ్యాప్తాతి నొకయెడ నొకసారె భరతవాగ్యుక్తినుహిమఁ
బ్రోద్దువుచ్చును యునజపమోఁ మమర, మేటియప్పటిమేడల మేలురత్న
పంజరంబుల నెలకొని ప్రతియెఱుంగక, గణనమించిన శుకశారిశాగణములు. ౧-౩౨

కావ్యము, కావ్యలక్షణము:—

క. నవసఫలరుచిశోషిత, కవిరాజము సుప్రసాదఘటితము సగుచున్

ధవళాక్షి సమ్మతం బగు, కపిసత్కృతిఁబోలు కేళికావన మొందెన్. ౨౧-౧౦

సీ. క్లిష్టకల్పనలేక కష్టతాదూరమై యసమర్థత నెఱుంగ కప్రతీత

తనుమాని యప్రియుక్తతను నోసి పతేత్తకర్ష వైరగ్యకఘటన గనక
దృఢపదబంధసంధిస్థితమై సుప్రసాదకాంత్యోజ్జ్వల్యసమితి లలర
వస్వలంకృత్యభివ్యక్తులు పొనఁగంగఁ జిత్రివిన్యాసంబు చెలువు గనఁగ
నతులకవిరాజరచితకావ్యము లనంగఁ

శెన్నుదైవాటి చూడ్కి కచ్చెనువు మీఱఁ

బుష్కరథము లసంఖ్యము ల్పొలుపుమిగులుఁ
బురవతంసంబు ద్వాదశాపురములోన.

౧-౧౨౮

నాటకము :—

సీ. రమణీయనాయకరత్న బంధూరంబు నవవిధవస్తువైభవయుతంబు
శ్రీక రాంకాంచత్పతాకాభిరామంబు నురుమంగళార్థపదోజ్జ్వలంబు
దీప్యత్పంచసంధిప్రాధిలసితంబు నీహామృగభిదానగాహితంబు
గగనావలంబివాక్యస్ఫూర్తిమహితంబు మధురవాక్య విజాలమానితంబు
చిత్రసదలంక్రియాగజోజ్జీవితంబు. నద్భుతరసాధ్యపాత్రంబు నాత్మదోష
పాటనంబును నగు చొప్పి నాటకంబు

క్రియఁ బ్రకాశించు నొకదివ్యగృహ మొనర్చి.

3-౧౯3

మఱియు నీతనికవిత్వమనందు సంస్కృతాంధ్రపదములు సమముగ నుండి
మిగులఁ గర్ణరజ్జుజకములుగా నుండును.

సంస్కృతపదములకు :—

చ. పలికి గళస్మరందరసబంధురగంధరసాంధబంధరా

కలితరవంబులం బ్రసవకమ్రవినమ్రసామ్రతామ్రో

మలనవపల్లవగ్రసన మంజుకపాయితకంఠ కాకలీ

కలకలకంఠ నాదములఁ గల్గి తటాలున నుల్కి యుల్కియన్. ౨-౨౩౯

కేవలసంస్కృతశ్లోకము :—

శా. నేత్రమీలన మశుచైత్యవిరళం నిష్కంపతాం స్విన్నతాం
గాత్రం యాతించ హృష్టరోమచయతాం కంపైకసంపన్నతామ్
పాత్రం దుశ్చవినంగతే ర్భవతి సద్వక్త్రం చలైశ్వర్యభా
జ్ఞితౌత్రప్రభవామణే స్సమజని గీవా వ్యయోగకృమాత్ ౨-౫౩

అచ్చ తెనుగు :—

క. దుగదచ్చి లెక్క కిక్కగు

మొగములరాకాసితేనిముద్దుంజెలిమే

ల్నిగనిగలు మిగులు మొగమున

సొగసులనగువగులునిల్లు సొగయనిదొరకున్.

౧-౪౪

సీ. పామినుగమితమొట్ట పట్టగునంచ యంచతేజితేనిఁ గాంచవేల్పు
వేల్పురాజాచాయ వెలయుచక్కనితండి తండి నెఱుంగకతనరుహోద

పోడచేరునకాండ్రఁ బోయిమిఁదటిగిడ్డి గిడ్డిమందలనుండుదొడ్డజంత
జంతరక్కసికానదొంటు లేర్పెడుచిచ్చు చిచ్చుకన్దలవాని నచ్చుజోడు
జోడుకన్నుల సెక జల్వఁ జూపుమేటి, మేటినుడివాలదాల్చిన మేలుబంతి
బంతివలె వేల బలుకొండఁ బట్టిదిట్ట, దిట్టముగ నేలు నవ్వీడు తెలివిమీఱ

౧౪౧

ఉ. తావుల మోకమావిగమితావుల గొజ్జఁగనీరుయంత్రముల్

కేవలఁ జల్లఁగాఁ జగురుఁగేదఁగి పూదడిగట్టి వట్టివే

పైవఱులు చెంగలువపందిరి చెందొవరేకనంటి కొ

మ్మావులచందువాపొగడ మొగ్గలసిగ్గులచప్పరంబులన్

౨-౨౩౪

ఇందు యంత్రముల్ అనుచోట జంత్రముల్ ఆనఁదగును.

శ్లోషకవిత్వము.

గీ. అగు మహాపద్మపద్మశంఖాదినిధులు

కొలఁకు లిరవొంద నీలముకుందనిధులు

సౌధములు గుందనిధులను జారువనులు

వరనిధి యనంగఁ బురమంత వఱులుచుండు

౧-౪౨

సీ. గుణవృద్ధిపదవృద్ధిగోత్రవిఖ్యాతమై పాణిని గృథంబుపటిమ గాంచి

నానాత్మజీవవిజ్ఞానకారణ మకాచు నక్షపాదీయంబు ననుకరించి

కర్మజన్యపూర్వధర్మప్రకాశ మై జైమినివ్యాపృతిచ్చాయఁ బూని

సద్వీక్షణాక్షీణసమ్మోదహేతువై వ్యాసవాచార్యుని వన్నె కెక్కి

కవిత సవరసఫలకమై ఘటితమత్త, శిఖమధు వృత్తిలసిత్సీత మగుచు

నసమకవిరాజకావ్యంబు ననుకరించి, చూడనింపొందునచటియాకీర్ణవనులు

౧-౯౭

చ. సరసులసంత హంసగణసంగతి సేయుచు బద్ధగహ్వరాం

తరముల నుండుచుం దనువు దాళుటకై భువిలో నదర్శన

స్వరణగఁ బువ్వునీరు పలుచోటుల భిక్షయొనర్చు నీకు ని

వ్వీరహుఁమీఁద నెట్లాదనె బెట్టుగఁ గోధరసంబు భ్రంంగమా. 3-౧౨౭

సీ జారసంకల్పంబు దూరింపఁగాఁజేసి చోటల మూలకుఁ జొరఁగఁజేసి

నన్యార్థమెల్లను సప్రకాశముచేసి పంకజావళి బటావంచ చేసి

యరిజాలములనెల్ల వండవాయుగఁజేసి యాశితద్విజరాజి నలరఁజేసి

పరతమోగ్రంథుల గిరిగుహల్ సారజేసి ధర్మసంస్థాపన దనరజేసి
ఖరకరుడు మున్ను చేసిన కాకఁ గాసి, యలరి నద్వర్గ మెల్లను మెలఁగ జేసి
కువలయానఁద మొనరించెఁగూర్చిజేసి, యార చల్లనిరాజు దీవ్యశ్రవణాశి.

యమకమునకు:—౧- ౧౧౮

3- ౫౮

సీ. సగరాజు నైనఁ బన్నగరాజు నైనను ధైర్యవాక్పటిమలఁ దఱుమఁగలరు
రుద్రుని నైన సముద్రిసి నైనను శౌర్యగాంభీర్యాప్తి జనుపఁగలరు
ఇందుతోనైన నుపేందుతో నైనను భోగభాగ్యస్ఫూర్తి బోరఁగలరు
అజునితో నైనఁ జిత్తజునితో నైనను సీర్వాణరూపము తెఱుపఁగలరు
ఘనులు నిర్వక్రవిక్రమక్రమమదారి, చక్రీదళన క్రియావక్రజయపరాక్ర
మక్రియాముద్రనిర్మిద్రమద్రయశులు, శూద్రులప్పురిఁ గలరు విశుద్ధమతులు.
క. మృదుపద మై మాధుర్యాన్నద మై చెలిజంఘ రసము చాలఁగఁ జలుకున్
మృదుపద మై మాధుర్యాన్నద మై యలరారు రచనవడువు గలిర్పన్.

అనుప్రసము:—౧- ౯.

౧-౧౭.౨

సీ. కలుమబ్బు బలునుబ్బు వడిగెబ్బు రుచి నబ్బరం బొసంగెడు వసనంబుతోడఁ
దెలిచెబ్బు వలిగట్టు వెలివట్టు వెలివెట్టు మేలిచాయలతోడి మేనితోడ
బలుమేనితోవజేసిచెలువేసిదెగఁ బూనినగఁబూనుచిటునవ్వుమొగముతోడ
ననువంకగల పొంకమునఁగొంక కకలంకకాంతు లీనెడు పువ్వుఁగబరితోడ
వీడని యచార కారుణ్యవృష్టితోడ, నింపుగ వసింపు నాహృదయంపుమేడఁ
దొంటిచదువులగమికాని యంటిగరిత, గరితరతనంబ నాయంబ గురునితంబ,

లోకోక్తులు సర్థాంతరన్యాసములు:—

అభ్యాగతః స్వయం విష్ణుః

లుబ్ధులకు సౌఖ్యం బబ్బునే స్వద్యుతిన్,

౪-౯ ౨

బడమతు లైన వారలకఁ జక్కఁగఁ జిక్కునె సద్విచారముల్

౧-౧౭౦

ఉచితస్థితిగాంచ జడుండ్లు నేర్చునే.

౪-౧౦౭

పూఁబోడు లధికసాహసలు గారె.

౨-౧౪౭

జడునకు విజ్ఞాన మబ్బు నెట్లు.

3-౧౦౫

విధాతృఁడు విధించినకార్యము రిత్తవోవునే.

3-౧౧౫

తొలఁగ దెచట బాధ రాగదోషత గొన్నన్.

౧-3౦౭

వర్ణనలు :— అక్కడక్కడ గావ్యములలో నుండగిన యష్టదశవర్ణనములును జూపెను.

కథాంశము :— శ్రీకృష్ణుడు కాలిందీకన్యను వివాహము చేసికొనిన చరిత్రము.

కవి తా నాంధ్రీవ్యాకరణమునకుఁ గొప్పవ్యాఖ్యానము చేసియుఁ గవి త్రియప్రియోగములకు మించిన దాటలు కొన్ని త్రొక్కినాడు. వానిలోని గొన్నిటినిఁ దనవ్యాఖ్యానమున సమర్థించెను. అందు వినంధికీ గొన్నియుదాహరణములు:— 3-2 లో, నీవు-అరసి; ౧-౨౨౧ లో, మంజుపదము-అలభుజంగప్రియారము; ౧-౧౧౬ లో, పోరగలరు-అజనిలోనైన; ౧-౧౨౨ లో, గుబ్బి-అప్రకృత; ఇట్టివిమతికొన్ని గలవు. ఈవిషయమై తాను దనకావ్యమందు ౧-౮౮ లో “అసిద్ధోపమత విసంధితయు గుణతః బరః నరిదిగన్.

౧-౧౮౮ లో “మానదువో విసంధితన్” అనియుఁ జమత్కరించివాడు.

అహోబలపండితీయము 187 పుటలో “సంధ్యభావోపి సదోషాయ” “సంధి లేకుండుటయుఁ దప్ప గాదు” అని సమర్థించెను. ఇప్రకరణముం బట్టి చూడ నీవిసంధి వాక్యంతపాదాంతంబులందు దోషము కా దని భావ మయినట్లు తోచుచున్నది.

తత్సమాచులకు సంధి:—

౧-౧౭3 సరసతెడకల, ౨-౨౧౨ ఆపదెడసి, ౨-౧౩౩ మన నీలవేణిదే, ౩-౧౩౨ వ్యాకర్తముని, ఇత్యాదులు చాలఁ గలవు. దీనివిషయమై అహోబల పండితీయము 189 పుటలో “సంస్కృతసమాంతస్థిత స్వావోపి క్వచి త్సంధిః (తత్సమపదాంతములందున్న యచ్చునకును గొన్నిచోట్ల సంధి రావచ్చును) “గంగనుకాసె- శ్రీరంగభర్తగచు-శౌరిచ్చుతుభములు. “ఇత్యాదికవిప్రియోగత్” అని యున్నది.

ఉత్తమపురుషైకవచనకారసంధి :—

౧-౩౨౩ ఉదయనుంది తనంతదంబుగంటి, అందికిన్ + అనంతపదంబు.

౨-౨౩౦ నిల్పితింతవడి. నిల్పితిన్ + ఇంతవడి.

౩-౧౬౯ పోయితప్పుడు- పోయితిన్ + అప్పుడు.

దీనివిషయము, అహోబలపండితీయము 190-194 పుటలలో నిట్లున్నది.

ఉత్తమపురుషేతు “ప్రియస్తు స్వాత్మి మాదిక స్వేతః” ఇతి సూక్తిణ

సంధిః చేసితినచ్యుతార్చనము=చేసితచ్యుతార్చనము” (వైసూత్రీ)మున పోయః అనువదముచే) “కొలిచితిన్భజన్ -కొలిచి తభిజన్, ఇత్యాదౌ విభాషేతి ప్రయోగో వగంతవ్యమ్.”

ఇంతియకాక, యీవిషయమునఁ గవిబ్రహ్మ తిక్కనసోమయాజి భారతము విరాటపర్వములో “పైరించి తీవుగాన (5-251) అని ప్రయోగించెను. దీనికి సంస్కృతభారతములో విరాటపర్వము 20-23 శ్లో. “అపరాధ మిమం శ్రమే” అని యున్నది. తిక్కనసోమయాజిఁ గృతియిచ్చిన కేతన దశకుమారచరిత్రములో ఆ. 7 పద్యము 52. (నేను) “జౌండఁజేసితంక.....ఎడయాడ గఁజొచ్చెద.” అనియును-పిదపఁ బ్రామాణికకవులలో నగ్రగణ్యుడగు నేతా పెగ్గడ- హరివంశము, ద్వితీయభాగము ఆ ౮-౧౬ లో “నేను దొడరితివుడు” అనియుఁ బ్రయోగించిరి.

కూతురి:—౧ ౧ ౦ సాంపులకూతురి; 3 ౧౯ ౨, 3-౧౯౪ లో, కూతున్ అనియే యున్నది.

మున్నర్లకలోపము:—౧-౨౧ శయ్యాపకరణసంస్కర్త నిలిపి. ౧-౨23 స్పర్శ, ఇత్యాదులు గలవు.

పులోపము:—౨౮ శ్రీహంబు

మఱికొన్ని:—౨-౧2౮ మూయునకు, ముఱు (పీనుఁబుఱుచువచ్చి) ౨-౧౦౪ కొప్పున నుప్పగా నియదు ౨-౨౨౦ నెట్లగునఁ గానిము. ౧-౨3౮, 3-౧2౭ మత్తల్లి కి, మత్తల్లి- 3-౮౬ చఱుకు-“చఱు కగువంటిబల్లిఁ గొని సారము జాఱుగ”-చేరు, చారు ముదలగువానివలె రూపాంతరమున్నదా, కుమారసంభవము రెండవభాగము ౧౦-౪౮౬ అ-చ్చరువు అని యతియం దున్నది. ఇద్దాన లక్ష్మలక్ష్మణగ్రీధముల నొక్కకవి రచించినప్పుడు రెండింటికఁ బరస్పర విరోధ మున్నంతమాత్రమున నాగ్రంథము లొక్కరు రచియింప లే దనునూహ నిరాకరము.

౧-౨౯౧ “బ్రంగితపించి తత్తనువు వీడిన” అనియున్నది, శగ్రంథమునందే షష్ఠాశ్వాసమున “బ్రంగి...భూధరము” అనియే యున్నది. కావున “బ్రంగి తపించి తత్తనువుఁ బోవీడి” యనుట సరళపద్ధతి.

౨-౧౧౧ గీ...దోస మేమి, యవతేయేనియు వెన్నుని యవ్వనాఢ్య” అని యున్నది, “యెవ్వతేనియు వెన్నుని యవ్వనాఢ్య” అని తో.నవచ్చును గాని

యవ్యనపనము సంస్కృతసమాసమం దుపయోగించుట యశాస్త్రియము కావున “అతివ యేదియు వెన్నుని యావనాఢ్య” అని కాని “అతివ యెవతేయు వెన్నుని యావనాఢ్య” అనికాని, లేదా “ఏవనితయేని వెన్నుని యావనాఢ్య” అనికాని యనినచో సరిపోవును.

౨-౭౬ మాత్రపితరులు అనుచోటఁ మాతశివతలు అనఁదగును.

భగదోవిషేషములు:—

౨-౩గి కాంతకు- తలపోంతలు- బలోంతలు- రోంతలు- అని దీర్ఘ పూర్వబిందుప్రాస మిందుఁ గలదు. కానియట “కాంతకు” అనుచోట మొదటిపాదమున “నాతికి” అని సవరించినచో నిర్ధబిందుపూర్వకప్రాస మగును. మాతృకలో “గాంత” కవియే కలదు. దీనింబట్టి దీర్ఘపూర్వకభిందుప్రాసము ప్రాచీనతమకావ్యలక్షణ మనువాదము పరాస్తము.

రలయతి :—౧-౧౦౧ లో- గీ. లలితసుమగుచ్ఛ పరిమళ రాజితంబు ౧-౨౩౬ లో- రాణగించిన నాయిలటి లక్ష్మీరావె ౧-౨౪౭ లెక్కింపఁగరాదు మాధురీగుణమనుచున్. ౨-౧౮౭ లలితవైఖరిగఁయు నబ్రంబుగఁగ.

ఈవిషయము- అహోబలపండితీయము 1౩7-౩8 పుటలలో సాధించుచు. “ఏతేన రాయంచకాళ్ళఁ దాలకయమున్న” ఇత్యాదికవిప్రియోగానాం న కించిద ప్యసామంజస్య మితి ధ్యేయం” అని తిలభాసమును సోదాహరణము గఁ బ్రకటించినాఁడు.

మునర్ణయతి:—

౨-౧౦ గగు । దుష్టమైయి పైఁడిదువ్వలున మాత దల్లిర్పగ-

౨-౫౭ క. ముదమున లోకంబులెల్లఁ బొగడుట నిజమై-

౨-౨౧౦ ఇ । మృదితకుఁ దత్పదానుగత భూరిభుజంగ విషాగ్నికీల-
మొనలగునవి కలవు.

.ఈకవి తనశృంగార ప్రధాన మగునుహాకావ్యమునందు శ్రీమహావిష్ణువు పరతత్త్వ మనియును (1-278) అదిసాధింప జ్ఞానభక్తులు సాధన మనియును (1-281) జెప్పి విష్ణుభక్తినిగుఱించి యిట్లు చెప్పెను.

సీ. బహుసంభవార్జితబహుపాతకవాత్రవిహిమహానహ్ని విష్ణుభక్తి
మానసరాగాదిమూలిన్యపరిహారవిమాలాంబుపూరంబు విష్ణుభక్తి
తావత్ప్రియోదారదావనైశ్వానరవిపులధారావృష్టి విష్ణుభక్తి

చతుర్థవిత్తేపసంపాదనక్రియావిదితాంజనంబు శ్రీవిష్ణుభక్తి

సకలసత్తర్కసాధుణ్యసంపదలకు, వేల్పుమొదవులమేల్బొంతి విష్ణుభక్తి

సద్గురుకటాక్షసముపాత్తసాధుబోధవిద్యలకు నెల్లఫలము శ్రీవిష్ణుభక్తి 3-౨౦౨

ఈమహాకావ్యమునకుఁ బరివత్తువా రె తప్రయత్నించినను రెండవప్రతి
దొరకలేను. దొరకినప్రతిగో లుప్తభాగము లున్నతావులఁ గొన్ని పూరించి
వానికిఁ గుండలాకారచిహ్నము లుంచినాడను. లేఖకదోషము లధికముగా
నున్నవి. కేవలము దుష్టము లని తోచినవానిని దిద్ది మిగిలినవానికి మాతృ
కలోని స్వరూపములు క్రిందఁ జూపితిని. ఇది యాతాశ్వాసములగ్రంథము.
ఈప్రథమభాగమందు మూఁడాశ్వాసములు మాత్రమే యున్నవి. మిగిలిన
మూఁడాశ్వాసములును రెండవభాగముగాఁ బ్రకటింపఁబడును.

ఇందుఁగల మఱికొన్ని విశేషములును, ఉత్తరభాగవిశేషములును, ద్వితీ
యభాగపీఠికీయందు వివరింపఁబడును. గ్రంథసంస్కరణమందును, పీఠికాయందు
ను గల గుణదోషములగుఱించి వేతె మనవిచేయ నక్ష్మణలేకుండ సమహాకవి
పద్యమునే యిందుఁ బొందుపఱచుచున్నాను.

ఉ తప్పనిచోటఁ దప్పనుచుఁ దప్పనియారస మూనఁబోకుఁడీ

తప్పినఁ దప్పు గల్గె నని తప్పనిసత్త్వప మీరు దిద్దుఁడీ

యొప్పు టొకింత గల్గ మది నుబ్బుఁడు పండితులార మీకు నేఁ

దప్పనిశిష్యుడ౯ గురులఁ దప్పనె శిష్యునకీర్తి కీర్తియన్.

౧-౨౯

ఇట్లు, భాషాసేవకుఁడు,

శ్రీపాద పాపయ్యశాస్త్రి,

శ్రీసూర్యరాయాంధ్రనిఘంటుకార్యస్థానపండితుఁడు,

పీఠికాపురము.

-: విజ్ఞాపనము :-

ఈ కాళిందీకన్యాపరిణయము మాతృక పరిషత్తార్వవిద్వాహక సభా
ధ్యక్షులగు మ॥ రా॥ జయంతి రామయ్యపంతులుగారు తాము డిప్యూటీకలె
క్టరుగా నున్నపుడు వినకొండతాలూకాలో సంపాదించినారు. కాగితపు
బ్రతి; ప్రాతగిలినది. నడుమ నడుమ గొన్ని పత్రములు లేవు, పద్యములు లేవు,
పద్యములలో గొన్నితావుల వాక్యములు లేవు, వాక్యములలో బడములు
లేవు. కొన్ని పదము లర్థముకాని విధమున లేఖక ప్రమాదమున వైరూప్యము
బొందినవి. చూపుట ౮౩ పద్యము ౩కి “సంకునకనద్వహగ్రాహసంకులంబు.”
౩౦ పుట ౧౨కి పద్యము “యక్షయిగ్గుణిణస్ఫూర్తి” - ఇత్యాదులు. రెండవ
ప్రతికై యత్నించితిమి, గాని, దొరకలేదు. ఉన్నదానితోనే యీ ప్రథమభాగ
మతికష్టమువై, బుద్ధిరూపమున నింతమాత్రము ప్రకటింపఁగలిగితిమి. తక్కి
నమూఁడా శ్వాసమాలను గ్రమముగ ద్వితీయభాగముగఁ బ్రకటింప యత్నించు
చున్నారము

ఈమాతృక శార్వరినామసంవత్సరము (శక ౧౮౨౨) ఆషాఢ బ ౨
భృగువారము వఱకు ప్రభంజనము వేంకటసుబ్బయ్యశాస్త్రిగారి కుమారుఁడు
లక్ష్మీనారాయణగారు వ్రాసినది. రామయ్యపంతులుగారు వినకొండ తాలూ
కాలోని ముమ్మడివరమున సంపాదించిరి, కాని, ప్రాతకాఁడు చివర—
సీసమాలిక. శ్రీమంచుతూర్పునసిరులకుఁబట్టెనకులిశాయధునివీడుగొట్టెపాడు

ఆగ్నేయదిశయందు నఖిలవేదాంతార్థమహిమకునిలయంబు మైలవకము
దక్షిణదిశయందుఁ దనరోలఁగూలంగఁ బెద్దజమ్మలమడక సౌజన్యమడక
నైరుతిపార్శ్వన నరులనర్థులపట్ల పురుహూతుపురమెట్ల పూరిమెట్ల
రాజిల్లకొండలరాయనిపాలెంబు భోజనానకుఁ గల్పభూరుహంబు
చాయవ్యదిశయందు వనర గోకనకొండ విరతార్థిజనులకు సిరులునిండ
ఉత్తరభాగాన నున్నతస్థితఁగాంచె నాగులవరము భూనాగపురము
ఈశాన్యదిశయందు భాసిల్లుకీర్తిచేఁ గవికల్పవల్లి కూకట్లపల్లి
ఆప్టపురపద్మమంతరస్థాయయైన, శాశ్వతైశ్వర్యములకెల్ల సదనమైన
ప్రబలినారాయణపురంబు పాలకడలి, పట్టిమెడనున్న నవరత్నపథకమనఁగ.

సీ. జానకీకీర్తి తే.తనజ్జరొట్టెలపాలు కొంపలకప్పెల్ల గొడ్లపాలు

సంవాసములు దొంగజాగిలంబులపాలు నయనముల్ జాగరణంబుపాలు

గట్టిపొత్తపుద్రాళ్ళు కట్టెమోపులపాలు మృదువైనచేతులు ముండ్లపాలు

భూరిసభ్యావిధుల్ బురదనీరులపాలు నాలుక దీనోక్తిమేనుపాలు

ఘనతరన్నేహ మది ధూర్జనముపాలు, చిత్తమేవేళ నతిదీర్ఘచింతపాలు

హరిహరీ దేవామృతయు నలతపాలు మైదవోలున నుండుట మాకుఁజాలు.

అను రెండుపద్యములను వ్రాసియుంచెను. ఇందు ముమ్మడివరము కనఁబడదు. పైగ్రామములలో నక్తాలమునఁ బండితులు భాషాభిమానులు నుండెడి వారేమో, కవివంశమువా రెవ్వరైనఁ గాని యితరులు గాని యీపుస్తకప్రతిని సంగ్రహించి యండిరేమో యనునాశ కలుగుచున్నది. లక్ష్మీనారాయణ గారు వ్రాసినప్రతికి మాతృక యేమై యుండును. ఎవ్వరైన నాప్రాంతముల వా రీపుస్తకమునకై యుత్సించి సంపాదించి మాకుఁ బంపి యీపనిలోఁ దోడ్పడుదు రని కోరుచున్నాము. ఇక్కవి పండితుఁడు, బహుశాస్త్రవేత్త, అట్టి యతఃసంగ్రహమును యథామతిఁ బరిష్కరించుట సాహస మగును. మేము రెండవభాగము ముద్రింపఁబోవునప్పటికి దీనిప్రత్యేతర మెవ్వరైనఁ బంపినచోఁ గృతజ్ఞులమై యుగాదు చుని విన్నవించుచున్నాము.

కార్యదర్శి,

ఆం|| సా|| పరిషత్తు, కాకినాడ.

విషయ సూచిక .

1. కథాపారంభము	...	౨౫
2. కాళింది వేదనకుఁ గారణము నీలవేణియడుగుట	...	౫౫
3. కాళింది నీలవేణికిఁ దనయభిప్రాయముఁ జెప్పట	...	౫౭
4. నీలవేణి ఛాయాదేవికిఁ కాళిందీవృత్తాంతముఁ చెలువనేగుట	...	౫౮
5. కాళింది విరహమును శుకభాణి నీలవేణికిఁ జెప్పట	...	౬౦
6. కాళిందిమనసునందోచిన కృష్ణుని బ్రార్థించుట	...	౬౨
7. కాళిందిచెలులమొఱిగి యుద్యానమునకేగుట	...	౬౪
8. కాళిందికిఁ జెలులు శిశిరోపచారములు చేయుట	...	౭౬
9. సూర్యాస్తమయవర్ణనము	...	౭౯
10. చంద్రోదయవర్ణనము	...	౮౨
11. చంద్రోపాలంభనము	...	౮౭
12. మన్తభోపాలంభనము	...	౯౦
13. మందచూరుతి పాలంభనము	...	౯౧
14. శుకకోకిలాద్యుపాలంభనము	...	౯౩
15. సూర్యోదయవర్ణనము	...	౯౬
16. కాళిందియవస్థఁ జెలి సూర్యునకుఁ చెల్పుట	...	

కాళిందికన్యావరిణయము

ప్రథమాశ్వాసము*

దస్త్రణిపాత నెన్నెదన్.

సీ. నవరత్నకీలితనవ్యకంకణరుణత్కారికరాజ్జయుగ్మంబుతోడ
బంగారురంగుల బొంగార మెలగెను కమనీయభూషితాంగంబుతోడ
జాయఁజెందగు(?) సేవసేయుకై వడి మేల నివనజంబుతోడ
ముఖకాంతిజలమప్సములఁబాలు కన్నుల జుంబించు కరుణారసంబుతోడ
గాననగుచును నిజభక్తకల్పవల్లి, రామవామాకతలభాసురతనవల్లి
మల్లికామృద్విసీత (భామామతల్లి), కరుణ రక్షించు నను మమ్ముగన్నతల్లి.

సీ. రాముదేవమునకుఁ గ్రాపాట నాత్మశేవత్వంబుఁ దెలుపు లక్ష్మణమహాత్ము
నతిశుచిగుణసంపదాస్పదత్వముఁ బూని నిజశంఖభావంబు నెఱపుభరతు
సద్యస్తతామనో నిజచక్రరూపంబు మెలపు శత్రుఘ్నవీరు
నిజకణ్వభావంబు నిజనహూదరుమాని రాముఁజేరుటఁజూపురాక్షసేంద్రు
గామరూపసమాస్తకీలవృత్తి, నాత్మదివిజత్వ మందట కాత్మమెఱయఁ
జేయుధన్యులనలయాంజనేయము)ఖ్య, రామభక్తులమదిలోనఁ బ్రేమఁదలఁతు.

క. ప్రాజ్ఞుల విశ్వనిఁ దైజసుఁ, బ్రాజ్ఞుని సామిత్రినేషు భరతాహ్వయుని
దక్షిణుతు శత్రుఘ్నస, మాజ్ఞు న్నది నెంతు నీసి తార్థము లొదవన్.

సీ. ప్రచ్యవత్సం(?) త్తవిరుద్ధవర్ణాతిసంరుద్ధ మగుచు
సప్రతీతం బాచు సతివేలముభ్యార్థహతియాచును బ్రకర్షణని యగుచు
†బ్రతిహతవృత్తమై ప్రకనుభంగమై వ్యాకీర్ణవాక్యసంవాస మగుచు
నవిచారితవిధేయమై చర భిన్నమై హేయతాపన్న మగుచు
గుకవికావ్యంబుకై వడిఁ గూలె లంక, యేమహాత్మునివాలాగ్ని యేర్చునపుడు
నతనిసేవెతురామనామైక షేయు, నానతవిధేయు ననపాయు నాంజనేయు.

తా. లంకాలంకృత్య ణోల్లాసోరువాలాగ్ని ని

శృంకుండై కపిసార్వభౌముడు ధరాజాతామనశ్శోకధూ
మాంకజ్వాల గతావశేషముగఁ జల్లార్చె నివ్విచిత్రంబుగాఁ
గైంకర్యార్చితరామచంద్రుఁ డతఁ డుత్కంఠ స్థముం గ్రోవుతన్.

మొదట ప్రంథపాతము గలదు. †బ్రహ్మతత్వమై-మూలము.

- చ. జలరుహనాభనాభిజలజాతమధునతథావ మూనుటం
గలిగెను గూతుకేల్లానెడుకామన మాట వహించు టారయకొ
జలరుహసూతి నీ కనుచు శారద తచ్చనలాడ మాటికిం
గలకల నవ్వు ధాత మెప్పుడు మాకు నీవుతకా.
- చ. కన దతిచిత్రత న్నదులగాత్రమునం దొకగుబ్బ కర్కశం
బన దృఢసాహితీమయత సందుట మార్దవవాసగీతమై
తనరెడుగుబ్బ రెండవది దాల్చె దృఢత్వము చాల (వితయా)
ననుచును మాటబోటికుచ మంటెడు నల్వ మదిం దలంచెదకా.
- చ. అతికఠినపుఁ దర్క మగునారయ నీదురదాళి తత్ప్రతా
హతులను సీత్యైతు ల్వాడమె హీ మధురోష్ఠము బ్రహ్మకాం
లేని సౌఖ్యముల పట్టయి లేనది యాననంచు నే
యతివ మృదూక్తి బల్కు విధి *నవ్వరవర్ణిని వాణి గొల్చెదకా.
- సీ. వెలిమబ్బుబలుచుబ్బు వడి గెబ్బు రుచి నబ్బరం బొసంగెడు వసనంబుతోడఁ
దెలిచెట్టు వలిగట్టు వెలివట్టు వెలివెట్టు మేలిచాయలతోడి మేనితోడ
బలుమేనితో వజ్రేనిచెలువేని దెగఁబూనినగఁబూనుచిఱునవ్వుమొగముతోడ
నునువంక గలపొంకమునఁ గొంక కకలంకకాంతు లీనెడుపువ్వుగబరితోడ
వీడని యపారకారుణ్యవృష్టితోడ, నింపుగ వసెంపు నాహృదయంపుమేడఁ
దొంటిచదువులగమికానియింటిగరిత, గరితరతనంబ నాయంబగురునితంబ.
- చ. సిక నెలకొన్న (కొన్నెలను) సింగపుగో రని సారె కుల్కు కై
మొకము నిరీక్షణద్వయము మేనకకూతురి బెక్కుజూపుచా
యకు మరలించి దాని కుడియారని సిగ్గు ఘట్టిఁ జాపల
ప్రకటత మానఃజేయు గిరిరాజసుతాశ్రయ నాశ్రయించెదకా.
- శా. పంచబ్రహ్మసమాఖ్యపంచపృథివీవాక్యాదితత్త్వాధిపీ
దంచత్పంచమహార్ణవశోభితసురాధ్యక్షత్వసశోభితుం
బంచాక్షర్యభిధానమంత్రవిదితుం బంచాక్షరాద్యక్షరా
కించిద్బోధితు సాంబు నేమనములోఁ గీర్తితు (నశ్రాంతముకా).
- చ. మగఁడు సగంబుగాఁ దపము మానక చేసియుఁ దత్ప్రియత్వముం
దెగఁగొని మేటిచట్టునకుఁ దీవ్రపుఁ గూరిమికూతు రేనియుం

దగు లగువారి నేరములు తాళుచుఁ గోరికె తెల్ల సీను నే
మగువలమేలుబంతి (శాంభ)ని మమ్ము నేదుతక.

చ. అతనువిభూతి మై నలఁదినంతన తద్విజయంబు గల్గ దే
నతనువిభూతిమూర్తిమతి నై యతనిక జీయలక్ష్మి చెందఁగాఁ
బ్రతినవహించి తద్గతిని బాయక నాయకు మై సగంబు

సుందరీమణి మనంబున నెంతు నభీష్టసిద్ధికొ.

గీ. వత్స మొక కేల నొకట మువ్వకకోల, శిరమునందుండు తెల్లచేసినజలంబు
పశుపతిత్వంబు సీక సంబంధమెట్టు, లనుచు గేస్తుని నగు చెలి నా శ్రయింతు.

మ. తృణ(తుల్యంబగు) బుద్ధిజాడ్యతమ మెంతే దూర మై పోవఁగాఁ
దృణమాత్రంబుగ విద్యలిచ్చి జడుభక్ దీవ్యతృప్తపం భ్రోచుటే
గుణమా నా కని ముజ్జగంబుల కసంకోచంబుగాఁ దెల్పుఁగాఁ
దృణమాత్మాపచితిం బ్రమోదిలుమహా(దేవుం బ్రశం)సిం చెడక.

శా. శ్రీరామాయణకావ్యకల్పలలికాక్షీరాంబురాశిక మహూ
దారుం బ్రాకృతశబ్దశాసను గుణాధారు న్నమస్కారసం
భార ప్రక్రియఁ దృప్తిచేసెద మహాభారత్యఖండాన్వయో

శ (ధార్మిక స్సా)ర వచోవిలాసు మదిలోఁ దాగొందు నావ్యాసునిక.

గీ. ధరణి కేతెంచు కవితాభిధానహంసి, కతులవిశ్రాంతిభూము లై యద్రసజ్జ
లనెడిసరసులు క్రమమున నబ్బె నట్టి, యార్యవర్గుల నాల్కి వ్యాసు నెంతు.

సీ. మానాదిషోడశమహితపదార్థ శోధనవృత్తిగల దను మునివరేఃఖ్య
సామాన్యముఖములౌ పట్టడాంబులు చెలియంగ నది యని పలుకువాని
గర్తవిజ్ఞానము ల్లిగించు రెండును నిశ్చేయసంబను నేర్పులాని
గర్తంబు జ్ఞానాంగగతిఁ దాల్చు జ్ఞానంబు తారకం బనియెడు తాపసోగ్రుఁ
బ్రకృతి మహాదాదిత్వస్వసంపద్వివేక, మమర నిర్వాణమని పల్కునట్టివానిఁ
జిత్తిసంసృద్ధి యల(రారఁజేయు)వాక్య, పటిమ యలవడహృద్విధిఁ బ్రస్తుతించు.

గీ. ముదము న్రప్తునొసగుచుచూలకార, మర్తభేదన మొనరించుమహిమగాంచు
నేమహాత్ముని దర్శనంబిచ్చ లోనఁ, జాలఁబ్రార్థించు నయ్యహిసార్వభౌము.

గీ. కూడు నెవ్వనిసద్వల్లధి గుణానిబంధ, నంబు సాద్యంతముల వివృతంబు సంవృ
తంబు వివృతంబె కడుసంవృతంబు మాన, నట్టిపాణిమునిచంద్రనా శ్రయింతు

సీ. త్రి సకారత నాత్మ దీపితంబుగఁ జేసి మూఁడుగుణంబులు మొనయఁజేసి
పటుతరజీవికొపాయవృత్తు లమర్చి సాంగరూపక మెసంగంగఁ జేసి

- యుచితనానావర్ణయుక్తు లొప్పగఁ దీర్చి యుత్తమాధికభేద మొనరఁజేసి
మఱియు నలంకారమంజమ ల్వలయించి శయ్యోపకరణసంసర్గ నిలిపి
తెలివి శబ్దారమయకావ్యదేహరచన, చేసి నిర్దోషభావతః జేసి విధికి
నవమతియొనర్చుకాళిదాసాద్యనేక, సుకవిమూర్ధస్యులనుతింతుఁబ్రకటమాక్షి.
- చ. ప్రకృతియుగంబు దీర్చుమునివర్యులకు న్నముఁ జేసెపుణ్యుని
న్వికృతికి శిక్ష గాఁగఁ బదవిద్య రచించినవాని సంధవా
ప్రకటకవిత్వకల్పతరురాజముబీజము సర్వవాక్యశా
సకమిరుదాంకనన్న నవిచక్షణఁచంద్ర సమస్కరించెదన్.
- గీ. స్రాణివర్ణకతద్దరభవ్యనామ, సరశపరుషామహాన్తహత్ స్థిరమయాంధ్ర
వాగ్దగత్సర్త భూకవివాగ్వినేతఁ, జూగి మ్రొక్కెద నల శబ్దశాసనునకు.
- గీ. వికృతికాధారతపహించి వికృతరహిత, శుద్ధభావత బ్రహ్మంబుసాబగుఁ గాంచి
జగములోనఁ బ్రకాశిల్లు సర్వ విదులు, నన్నయాధర్వణాద్యుల్ సన్నుతింతు.
- గీ. ఎన్న వికృతివివేకంబుఁ గన్నవాని, కమరు భావిక్రియాజ్ఞాన మనుచు జ్ఞాను
లభినుతింపఁగ వెలయు మహర్షి తుల్యు, నన్ను తింతు నధర్వణాచార్యవర్యు
- గీ. *సరసమతిశబ్దశాసనజాతమాత్ర, సంధ్రకవితాశిశువుల్ బ్రీతియమరఁబెనిచి
చాలఁ జౌఢ నొనర్చినచతురమతులఁ, దిక్పయజ్వాదీకపులగీర్తింతుఁగునుల.
- ఉ. అప్పటివారలే నుతుల కర్హు లనన్లులు సన్నుతింపఁగా
నిప్పటివార లన్న నది యెంతటిమాట యఖండపాండితుల్
దప్పని కారణంబు లగుఁ దద్భజనంబున కంచు నెంచి నే
నిప్పటిపండితోత్తముల నెంతు నిరంతరభక్తియుక్తతన్.
- మ. గుణదోషంబులఁ దెల్పిలేనిఖలులం గోపింప గీర్తింపఁగా
నణునైనం బనిలేదు దోషములయం దత్యంతసాధుత్వమున్
గుణజాలంబుల దోషభావముఁ గడుం గూర్పంగ నేర్పొప్పు స
ద్గుణవత్పండితపూలినన్నుతిఁ గొనం గోర్కుల్లదిం బుట్టెడున్
- ఉ. తప్పనిచోటఁ దప్పనుచుఁ దప్పనియారస మూనఁబోకుఁడి
తప్పినఁ దప్ప గల్గె నని తప్పనిసత్కృప మీరు దిద్దుఁడి
యొప్పు టొకింత గల్గ మది నుబ్బుఁడు పండితులార మీకు నే
దప్పనిశిష్యుడన్ గురులఁ దప్పనె శిష్యునకీర్తి కీర్తియున్

గీ. ఏమహాత్ముని దర్శింప నెనఁగు నక్ష, పాదకణచర జైఘనివ్యాసమాని
కపిలధణిరాజదర్శనఘటితమోద, మతసి మద్గురు మాధవు సభినుతింతు

చ. కొదవ లెఱుంగ కెప్పుడు నకుంతమహేందయులై భవంబు వే
పోదలఁగ భూరిసత్త్వశలు పూని తమోహతిలేక యార్జవం
బాదవఁ గళంకిత స్వదలి యూర్జితవాగ్మిజయోగ మింపుగా
మదిఁగొను మద్గురు దలఁతు మాన్యుని మాధవయజ్ఞచంద్రమున్

సీ. తర్కపాతంజలకర్కశస్త్రస్తరమండలంబున జర్కుబండ లాడి
గురుభట్టవాగ్మింభగురుతరవనములో నింబుమీఱఁగ విహారంబుచేసి
యతులసాహిత్యవిద్యాచారుడీర్ఘిక లాలితశ్రీ తిచే శోలలాడి
కపిలసాత్యవతేయఘన తంత్రవాక్కుభాధారలఁ గోరిక లూరఁగ్రోలి
చెలఁగుయద్ర సనాభామయలతమాలి, యతనిశ్రీ రామచంద్ర పాదాంబుజాళి
సుజనతల్లజనన్నతగుణపాళి, సభినుతించెద మాధవయజ్ఞమాళి.

శా. మోహంబొర హృదంబుజాంతరములో ముమ్మాటికిం గొల్పెద
న్తోహదిన తిషిద్ధదోషగుణసమూర్ఛానిరాసక్రియా
సాహిత్యపతిపన్నచిద్రసరురీసంబంధకృత్వానఘ
“నాహిశ్రీరమృతా సతా” మితి వచస్సంపాదితశ్రీ యుతు
నాహిత్యాంబుధిపారగు న్నకలశాస్త్రజ్ఞు స్థరు న్నాధపుక

గీ. ఎవ్వనియశంబుజగమెల్ల నెనఁచుట్టు, కొండయవ్వలితమమెల్లఁగొదవపఱుప
నల్పమాధేయమనిపల్కదధిక భూష, యతనికొనరింతునతిమాధవార్యమణికి

గీ. ఏకదినమేళనంబూను నెపుడుఁబూర్వ, పక్షలాలితిఁగొను గళల్పదియునాఱుఁ
డాల్చుశశి నవ్వు నుతచతుర్దశకలైక, హరిఁ బ్రార్థింతుమాధవయజ్ఞచంద్రు

క. కవివాక్పతు లై యెవ్వని, సవిధస్థితు లైనపురుషసత్త్వము లెల్లం
గవివాక్పతులం గేరుదు, రపురా నుతియింతే సతని నన్న తాన్వమిన్

ఉ. వైదుషి లేకయే కవిత వచ్చె నటంచు వచించువారలం
గా దనఁగూడ దె ట్లనినఁ గాకవిపల్కెడు శాస్త్రవాగ్మిసం
వాదిదురుక్తుల నివ్వనఁగఁ బండితహాళికి మోముదామరం
బ్రోదిగ నవ్వదేనియలు పుట్టును రూపక మంగీతం శానక

గీ. దుష్టకవిత నిషేధించు దొరలసభలఁ, గలుగు సత్కవిపరులకు ఘనయశంబూ
తద్యశంబునకరయంగ దాతయగుటఁ, బండితామాన్యనకునేని ప్రణతితగదె

వ. అని యిష్టదేవతానమస్కృతియు సనాతనాధునాతన సత్కవీంద్రగురుచరిత్రపురస్కృతియుఁ గుకవితిరస్కృతియు నొనరించి నే నొక్కబంధురప్రబంధనిబంధనాయత్తచిత్తుండ నగుచు, నిష్పఞ్చానర్పణబూనిన సకలసద్గుణాలంకారసంపన్నం బగునిక్కావ్యకన్యారత్నంబునకుం దగిన నాయకరత్నం బఖిలదేవతాశిరోరత్నం బగు శ్రీరామభద్రుండగు నని పురాతనకృతసుకృతజనితమహాభాగ్యాతిశయంబువలనఁ దెలిసినవాడ నగుచు నప్రమేయప్రభావుం డగు నస్తుహానుభావునకు షష్ట్యంతంబు లగు పద్యంబులు విన్నవించెద.

క. వీరాదివీరునకు నని, వారితసద్దైర్యశౌర్యవచ్చుచుమా

మారణకారణదారుణ, భూరిబలోద్ద్రగునకును బుషితోగ్రునకున్.

క. మిత్రాన్వవాయనలినీ, మిత్రునకుఁ గటాక్షి తాత్త మిత్రునకు ధుతా

మిత్రునకు వృత్రశత్రుజ, మిత్రతనూజాతశత్రుమిత్రాఖ్యునకున్.

క. మాయాగృహీతమానుష, కాయునకుం గుశికతనయకర్తృకయాగా

పాయపరపరహితాకుచ, నైయర్థ్యవితానకీర్తి వరదాయునకున్.

క. రామునకు నిద్రదనీల, శ్యామునకు నరాతిసోమసంవాతఘన

స్తామసమీరున కత్యభి, రామగుణారామునకును రఘురామునకున్.

క. దుగదచ్చిలెక్క కిక్కగు, మొగములరాకాసిజేనిముద్దుంజెలిమే

ల్నిగనిగలుమిగులు మొగమున, సాగసులనగువగలునిల్పసాగయనిదొరకున్.

వ. అభ్యుదయపరంపరాభివృద్ధ్యర్థంబుగా లీలారాజన్యసార్వభౌముం డగుచు రామరూపంబునం బ్రకాశమానుం డగు నద్దేవతా సార్వభౌమునకు సంకితంబుగా నొనరింపఁ బూనినకాళిందీకన్యాపరిణయం బను మహాప్రబంధంబునకుఁ గథావిధం బెట్టి దగు నట్టివిధం బభివర్ణించెద.

—: కథాప్రారంభము :—

సీ. సవనవస్పష్టి నైభవపామగర్భ మై సత్యలోకంబుతో సరసమాడు

సార్యాంగనామనోహరసీలకంత మై కైలాసనగరివైఖరి వహించు

సంతతశ్రీనివాసస్ఫూర్త్యుదారమై నైకుంతపురముతో వన్నెకెక్కు

సురుచిరాలంకారసుమనోనివాసమై సురరాజునిలయంబుసొంపుఁ గొంచు

సరససౌభాగ్యవిభవభాస్వద్విభూతు, లన్నియునుగూడివడ్ల నమరియుండు

సతతసేవాగతాష్టదిక్పాస్వమిపాలి, కాపురం బైనయలద్వారకాపురంబు.

ప్రథమాశ్వాసము.

- క. ద్వాపరవతీపదము ప్రశ, న్న్యాయాథామతంబుగాంచు నది సర్వమహేవా
దారసురాసురమానవ, పారము లేవేళ సర్థివసించుటచేక.
- చ. పగడపుదారబంధములుఁ బచ్చలచూరులుఁ బద్మరాగపుక
జగతులు వజ్రవప్రములు నానలఁదేతినో కెంపుఁగంబము
త్నైగఁడెడు నీలవేదికలు నిగ్గులుదేతెడు రత్నవాటిక
ల్పాగసువహింప నప్పరము శోభిలుఁ బట్టణరాజరాజమై.
- మ. ధర నప్పట్టణరాజ మంబరగతాత్మచ్ఛాయ నానాకముం
బరఁగం దోయధిసీటఁ దోచుప్రతిబింబస్ఫూర్తి నబ్ధిగిరా
ట్పురముగ్రమ్మి త్రివిక్రమత్వమున నొప్పుకొ న్నాప్రతంబేకదా
హరి యందుండుఁగదా త్రివిక్రమసమాఖ్యం బ్రీతచేతస్కుండై.
- ఉ. మేలిమిరత్నదీధితుల మిన్నలు ముట్టెడు గోపురాళి నే
వేళఁ జూించుతమ్మునికి వేడుక నప్పరలక్ష్మి రక్షగా
నీలపురేకుఁగట్టె నది నేడును గానఁగవచ్చు దానినే
చాలనిబుద్ధి లోకము శశం బని పల్కును జందమామలోక.
- గీ. వఱలునప్పరి బలితంపు వాధిపరిఖ, రత్నగర్భాదిశబ్దము ల్రాజలంగ
నబ్ధిమేఖల గాకున్న ననువుగాద, టంచు దదృఢావణంబు భరించె ననఁగ.
- క. అతిరుచిరచంద్రకాంత, ద్యుతియై కవియుతము విబుధతోషాకరమై
హితసకలవస్తునికరో, ర్జితమై పురి కల్పవల్లిచెలుపు వహించెక.
- గీ. ప్రచురరోచిస్సమాలీఢబాడబంబు, భూరినవరత్నరాశిసంపూరితంబు
హరినివాసంబు చిత్రసత్త్వాశ్రయంబు, నగుచునప్పరిజలరాశినగుచునుండు
- మ. రతికాంతాంతవిభూతి సంతతనుప్రాంతోపగూహక్రియా
రతికాంతం బయి శేఖరామరధునీరమ్యాంబుసమైద మై
ప్రతతైత్వైర్వృషాంక మై నటన దీప్యన్నీలకంఠంబు నై
శీప్రతిలేకొప్పు శివస్వతూపవిభవప్రాప్తిం బురం బెప్పుడుక.
- క. సకలాలంకృత యయ్యుం, బ్రకటవిశేషోక్తి విబుధరంజన మగు హం
సకరుచిర పదంబై, యకలంకస్ఫూర్తి మీఱు నప్పరి జగతిక.
- మ. ప్రకటాదార్యవిశేషకాంతి సమతార్థవ్యక్తి సౌశబ్దరూ
పకసారాధికచిత్రచిత్రలిపిసంబంధంబు శ్రీకృష్ణనా

యక వైశిష్ట్యనితాంతభాసురమునై యప్పట్టణం బొప్పఁ దా
నకలంకుల్ (ముదమ)ంద సత్కవితఁ గావ్యంబుంబలెం జూడఁగఁ.

క. హరిదశ్వఁడు తనయరదము, సరణి పురీసాధములను సంకటపడుట
నైవర వమర నొంటిగుఱ్ఱము, శరదమునకు నేకచక్ర మమరించికొనెఁ.

ఉ. పచ్చలగో(పురంబు) జిగె పచ్చిక యంచుఁ దలంచి వచ్చు లో
మచ్చికజింకఁ బట్ట వడి మై శశి యూఁకువసేయఁ జంద్రుమై
నిచ్చలు జాటు నయ్యమృత విఁచుక సోక సచేతనాకృతుల్
హెచ్చిన పైడిబొమ్మలకు నితులకు (ననరావు భేదము)ల్.

నీ. గోపురోపరిభేలకోకస్తనులగొప్పవిష్వక్ష్మమిహారికొప్ప లబ్బు
రంపు మబ్బు లటంచు రమణుల నున్మమేనుదీఁగెలు గ్రొమ్మించుదీఁగెలనుచుఁ
గరికరము క్తగంగాజలశీకరాసార లనుచుఁ
దదుదారతరబృంహితంబులు బలుగర్జితంబు లంచుఁ దలంచి య్థంబుధరము
లలనలువస్వాధికారమన్యులకునిచ్చె, విచ్చెమాగచ్చులనిమదినిొచ్చినిొచ్చి
వర్ష గర్జితమిషము ములుక, వఱలుమేడలక్రిందటనొఱలుచుండు.

చ. సురతరు లంతికస్థలులఁ జొప్పడ నందలి దివ్యభూషలా
తరుణ లొకప్పు డొక్కటియుఁ దాల్చుఁగఁ జూడ రలక్ష్మ్య హాటచే
సురుచిరభూష లొల్ల మటు చూచుచు మ్ర నైనయ
త్తరువులపుష్పము ల్గానరు తద్దయు వాడినవంచు నచ్చటఁ.

ఉ. మేడలయందు నిచ్చలు భ్రమించుకలాపులు డాయఁ జూచి య
య్యేడుగుఱుతాలతేరియురగేశ్వరరశ్మలు వాఱ వాని నె
న్నాడఁగఁ గుంటిసారధికి నబ్బమి వే పయనంబు సాగమిం
దోడనె తానె పోయి వడిఁ దోయజబంధుఁడు వట్టు రశ్మలఁ.

చ. పడమటివెట్టకు న్నెఱచి భామలు సోరణగండ్లు మూయ న
క్కడ గతి నిల్వఁ గాక వడిఁ గ్రమ్మినఁ బొనిడఁ బోవుచుండఁగాఁ
గడుఁ గనిపించె మందగతి ఘర్తమరీచికి గ్రీష్మవేళ న
జ్జడత చిరార్జితం బగుట సంగత మయ్యెడు నిష్ప డేనియుఁ.

చ. పురిగరుడా శ్చసాధరుచిపుంజము ఘాసమటంచు నెంచి లో
హరిణము చొకళింప శశి యాత్మమనోహరవక్త్రపంకజ
స్ఫురదుపమానవృత్తిఁ గొనఁ జూడఁగఁ జాలక కజ్జలంబుచే
దరుణులు కప్పెనర్చి రది తప్పక చందురునందు *నుండఁగఁ.

- క. బాలికల డాగుమూతల, వేళల సౌధములయందు వెతకెడువారిన్
లీలఁ గికురింతు రచ్చట, మేలిమిబంగారుబొమ్మమెలకువ గొనుచున్.
- క. అచ్చటి మదిరాక్షసు నై, యచ్చరికన్యకలు నాట లాడఁగ భేదం
బిచ్చఁ గననయ్యెఁ జూపఱి, కచ్చపుఁగను తెప్పపాటు లందమిఁ గొనుటన్,
- చ. అనుదిన మింద్రనీలమోహిహర్షగుచిప్రతతీతమిద్రసం
జనితహరిద్భ్రమాకులత సౌధగవాస్త్రముఖ ప్రచారవృ
త్త్యనుగతభేదము ల్పడెల నంబురుహపుండు దక్షిణాంతరా
యణములఁ బోయె గాన నిపు డవియె యూతని కిష్టమార్గముల్.
- ఉ. మానితదివ్యరత్న గణమండిత సౌధతలంబుల న్నుభా
సీత నుండు నెచ్చెలుల సిద్ధిపుగుబ్బలు డాయనత్ఫల
వ్యానతకల్ప శాఖల ఫలావళిఁ దున్నుదు రంచితస్థర
త్పీనపయోధరప్రతిమఁ జేలఁగ రాఁ గడు నీనుచే బలెన్.
- ఉ. నెన్నెలకుప్పిలాడునెడ వేలుపుటింతులు దీము గెల్పుచేఁ
గొన్నయనర్థ రత్నములు గోరికి మీఱఁగ నీను మేడపై
నున్నపయోజగంధులకు. నొప్పుగ వీరు జయించి వారిచేఁ
గన్నయనర్థ రత్నములు గల్గినవౌట గ్రహింప రేమియున్.
- చ. కడుమిగులాకు సౌధములఁ గంజదళాక్షులఁ గూడి యాడుచు
నైడఁ గలసొమ్ము గల్గెనుచు మెచ్చుచుఁ గోరిపిదేవకామిను
ల్నుడువఁగ లేరు వారిమది నొల్కొను కోరిక దీఱి భూషణం
బిడక మెలంగు నెచ్చెలువ యొనఁగ నొక్కతయేని లే దటన్.
- క. అన్నగరిలోని వజిరపు, మిన్నా సౌధములు డాసి మింటం జనుచుం
గ్రొన్నైతద్రుచు తెనయుచు, బున్నమనాఁ డంటికొన్న పోడిమి గనియెన్.
- చ. మృగమదచిత్రకంబు గొను మేలుమొగంబుల తేట చూడఁగా
ఃస్మిగధరదర్పణంబు గని మీనవిగోచన తెల్లఁ దుల్యత
నొగములు గానరామి మది మూళొను నీనున నీకళంకిచే
నగు నెలు లర్థబోధ యని యద్దము చూతురు వేడ్క మీఱఁగన్.
- క. పిన్నిలమెడ కగుఁ బులిగో, రన్నన్న యటందు మెచ్చు చంబుజవాణుల్
గ్రొన్నైలఁ బట్టుచు మార్దన, మన్నను లేదనుచు విడువ నరుగు న్నెలయున్
- చ. అరచలిసిగ్గు మానుదురు లందము గాంచునొ కానలేచొకో
యరయుద నుంచు నెన్నుదురు లందముమీఱఁగ నందు నిల్చుచు

- దక్షులు నొచ్చి ఫలములు దాఁ గటికంచు విడంగఁ బోవునా
యర నెల శిష్యుగీమదము నంటినమేను గృతార్థతం గనన్.
- మ. తరుణీమంజులలోచనాంచలమిలత్తారశ్యలాలిత్యముల్
గర మబ్రంబుగఁ జూచి సిగ్గులేడుచుం గన్ను ల్బుడుంగ స్సహా
కరులో జింక చలించకున్దిఁ గవియె న్నాకున్న సౌభాగ్రవి
స్ఫురదుచ్చావచసింహపుత్రికల పెంపుఱ్ఱాచి కాలూఁడునే.
- చ. జనములు తొన్నముల్ శశివిఘ్నాణముఁ బోల్తురు కల్మి లేమియుం
గననగు నంచు హస్తకటకంబుల పచ్చలడాలు ఘోరముం
చనువుగ మూచుకొంచు విసతానన నశా శశిగో శతంబుఁ జే
ననగొనవంటి చూపురు మంచులకుఁ గౌతుక మొప్పుఁ గన్నియల్
- క. జలజాక్షులు ముఖరాగం, బుల జా తెల్లం గరంగఁ బూరంగ నాశ్శో
పలమాత్రముఁ గరఁగించిక, నెల పాటియె యుద్ధిరకక సీరజములగున్.
- క. పుంగోపురహైమాంబుజ, పరిరక్షణసేయు దేవపతికిరివలనక
హరిమధ్యామధ్యంబులు, హరివిభ్రమ మొదవఁజేయు ననుదిన మచటన్.
- గీ గంధవతిపంకవతి యన గగనగంగ. గుణముదోషంబువంతగాఁగూడుకొనిదె
సౌధకోక స్తనీతనుస్నానగళిత, దివ్యచందనపంకం బుద్బిజ్జ మగుట.
- చ. గగనము నొందునేటఁ బురకాంతలు సంతస మొప్పుఁ గ్రుంకఁగా
మొగములు వింతతమ్ము లని మూర్ఖుల న మూఁగును దేటిగుంపు లిం
పగు నదిలోని హైమజలజానళి రోయుచుఁ జారునాసిక
స్సోగసులనంపకంబు లని న్రుక్కుచు మూర్ఖుల నేపు భీతిచేన్
- క పురసౌధచిత్రతత్వ, స్ఫుర దమిత విభాకదంబ పుషితము లగుచుం
గరము లిరవొండె గావున, హరిదత్పడు చిత్రభానుఁ డనఁగా బరఁగెన్.
- చ గురుతరగారుడాశ్మకృతకట్టినభూముల గొండ్లిసేయున
త్తరుగులనవ్యగానము ముదంబున వించుఁ జలించకుండఁగా
కరుడె పయోజబాంధవరథాయశవృక్షృతిరశ్మి తెల్ల న
వ్వరమణిబాలదర్శనము వాటిల గాటపుభీతిఁ బోవుటన్.
- గీ. అగు మహాపద్మపద్మకేంఠాదివిధులు, కొలఁకు లిరవొండ సీరముకుందవిధులు
సౌధములుగుందవిధులనుజారుపనులు, వరః కియినంగఁ బురమంతపలుచుండు,

ప్రథమాశ్వాసము.

చ. తరుణీరత్నమనోజ్ఞకంఠవరత్నస్ఫారహారంబు ల

చైరువుంజక్రైరవింటికయ్యముల విచ్చిన్నంబుగా జాలు న
వ్వరరత్నంబులు శోధనీముఖముచే బ్రాభాతవేశం జెల్తు
శరధిం జూపగ నూత్నరత్ననిధియ నుంజు గను న్నాస్థియున్

చ. చెలువలు మేడిలో జెలిమిచే నిడుసొమ్ము భరించి వేల్పురా
చెలువలు చిత్తరంపడుచు జెల్పుగసా మృది వేడఁబోయిన
నైలనెఁబాటె గల్పకము వేలుపుగిడ్డియు మోము మోడ్చె గే
వలము ఫలస్వభావమున నర్తితె నిర్దరలోకరత్నమున్

శా. కేళీభూధరము ల్విరాజిలు బురిం గేళీవిలోలాంగనా

పాళీచాతురమాపరిమళమిళత్పాథః ప్రపూరాపగా

నాళీతాక్షుల గాంచి తోయనిధికి న్నవ్యప్రమోదంబుగా

హళిం బెండ్లి యొనర్చి పూర్వసాదాస్థానంబు స్రుక్కించుచున్.

క. ద్వాదశచుట్ట మెలంగెడు, చారువిశేషమునఁ దద్రసాదరజాతో
దానదులంబు దోయధి, కోరికతోఁ గ్రొత్త పెండ్లికొడుకై యలరెన్.

క. అరు దెందుచుఁ బోయిందము, నిరతంబును నిన్ని మేషన్ ద్రుములై
సంగెడుకన్నల జూడఁగ, సుగలు నిమేషంబు నిద్రసాగయగు దానన్.

లయగ్రాహి. ఇందుమణివేదికలయం దొసరి యిందుముఖు

లందమగుగానముల నిందుమాణు లెల్లం

బొందుగఁ గరంగనట నుండరపుమోముజగి

చందములు చూచుకొని చందుకునియందీ

చందమగుపొందికలు చెందినవో శోపా కనుఁ

గొందమని చూచి బెళుకందంబు కంటం

జెందదిది జింకసరి సందడిక నిందుండని

సుందరులు గేలిగయికొందురొగివీటన్.

క. అర్థపతియైన సరియే, యధిపదాన్యులకు నప్పురాగ్రణి నర్థం
బధులు వేడినయస్వదె, యధుల జేయుదురు వారి నతిచిత్రముగన్

చ. తిలఁపగ నిర్థివాచకపదంబుల శౌణత గాంచె దాతలం

బలుకుపదంబులొప్ప మముఁ బల్కెడిశబ్దములందు శౌణత

నైఱుగు నటన్న మేము మదిమెత్తుమె వ్యత్యయమైనగాక యం

చలకుదు రందు దాతృమాణు లద్భుతవస్తువితీర్ణసంపదన్

క. అతులప్రసాదగంభీ, రత లభవ్యక్తి మధురరసముల రసవా
క్తతులనంగ సరసులొప్పె, స్మృతితము సరసులకు మనము సరసతనలరన్.

శా. సాయంకాలనటన్మహాసటజట్టాసంగంబుచే నావిల
ప్రాయంబై జగి మానుగంగ యట సౌవర్ణాబ్జనాళి ల్గన
స్నేయంజిత మిగుర్పడత్సరి యామిన్నేటిమిన్నాసిత
చ్చాయామేయఖగంబు లప్పురిసరస్సంవాసముల్ గైకొనున్.

ఉ. మేడల గాయను ల్మిగుల మెచ్చుగ గానముసేయఁ దచ్చుతి
స్వేడుకనుండు హాహుకయివీడిని వీణియదండ మప్పుడే
కూడిప్రవాళవత్స మదిగోలె ఘటిల్లెఁ బ్రవాళసంజ్ఞ యా
జాడనె దండమాత్రమున సంధిలె నెన్నఁ దదాఖ్యయే భువి.

సీ గౌతమముఃభావశలనచే నొకవేళ నొకతటి కణచరానూనమహిమ
నుగేంద్రవృత్తిచే నొకమాటు నొకతేవఁ గపిలవాచంయ మోత్కటృభూతి
వ్యాసవిజ్ఞానసంపత్తిచే నొకపరి నొకతూరి జైమినిప్రకటవృత్తి
వల్మీకసంభవవ్యాపూతి నొకయెడ నొకకారె భరితవాగ్మ్యక్రిమహిమ
బ్రౌద్ధపుచ్చును యువజనమోద మమర, మేటియవ్వీటి మేడల మేలురత్న
పంజరంబుల నెలకొని ప్రతియెఱుంగక, గణపమించినశుక శారికాగణములు

చ అతిమధురంబు తొ ఫలము లబ్ధియఁ బువ్వులులేమి దుర్యశం
బతిఘనమంచు సర్వకుసుమాస్పదతం గనె నన్నమాడ్కి మా
రుతగతిఁ బైకివచ్చిన తకుప్రసవంబుల రాజులు స్వస
న్నతు లగువృక్షము ల్పురముపజ్జల నొప్పువనాళినెచ్చడున్.

సీ. కౌశికనుందారఘనతమైరావతభూషితం బయిసురపురముమాడ్కి
మాధవీపున్నాగమహానీయగూపమై ఫణిరాజశాయిపట్టణమారీతి
స్థితమహైమవతీకుమారకీశివాస్పదిహూదుఁ గైలాసపదముకరిణిఁ
బ్రచురిప్రతాపసపంకజాననసదాలంబమై సత్కళాశంకులవేగిది
వెలయు నెప్పురిలోపల వేలకొలది. యలసపవహూనకంపితవిలసదనమ
కుసుమవీనసరవిన్సరత్నకుసుమరసత, రంగిణీపుష్పవార్ధినీరములు వనులు

సీ గుణవృద్ధిపదవృద్ధగోత్రవిఖ్యాతమై పాణినిగ్రంథంబు పటిమగాంచి
నానాత్మజీవవిజ్ఞానకారణమాదు నక్షపాదీయంబు ననుకరించి

కర్మజన్యాపూర్వధర్మప్రకాశమై జైమినివ్యాహృతిచ్ఛాయః బూని
సద్విత్తకాశ్రిణసమ్మోదహేతువై వ్యాసవాచార్భటి వన్నె కెక్కి-
కవితనవరసఫలకమై ఘటితమత్త, శిఖమధువ్రతలవినిల్పితమగుచు
నసమకవిరాజకావ్యంబుఁ నుకరించి చూడ నింపొందునచటియాక్రీడనములు

క. అమితధృపివైచిత్రీయుఁ, గ్రమహీనత్వాదిదోష (రహిత)ము నవి కా
వ్యమనగఁ బరఁగె నసిన్ధో, సమతి విసంధితయు గుణతఁబరఁగె నరిదిగన్
సీ. బహువిధాలంక్రియాపదసజాకారమై యుపమోపమఁ బొచు నొప్పుగాంచి
కవితల్లజప్రాధి కవిశోక్తి ధువ్యమై యతేతయోక్తి విలాస మాదరించి
యుత్తరోత్తరసునస్తూత్సన్నలలితమై సా భూషాశీతిఁ జొరళించి
యనుసమఫలమనోహరభావమగు చనన్వయభూషణంబు గర్వమునహించి
తనగు నుద్యానవిహినకదంబకంబు, శాఖశాఖాశిఖా హతి జర్జరితశ
శాంకతినుగళితమృతధారాకృతప్ర, వాహపూరితవితతాలవాలకంబు

సీ. కేశీగతక మారికాశీకృష్ణవిలాససాశీరుచిరకుంజభాసురములు
నంగీకృతస్వానంగీతమత్త సారింగీయుతనరోవిరాజితములు
నానామణిప్రభామూర్తాభవణి పదాధీరామితాద్రీ సమ్మోదితములు
గంగాదికీర్తి భంగానుగత మహాభంగాపగానశీనంగతములు
సుగుచిరామరభూరుహసుమవిరిచిత, గర్భితవిరాగసుసతీకరపయోజ
లగ్న (శాఖ విహీనహగ్ర) గనుమములు, నీవిజైలువొందునచటి లీలావనములు.

సీ. మత్తనుయూర నన్నత్తకోకల హంసపదభృంగ విలసిత్తభాజితంబు
హరిఁగణి తాహా మరరితుతస్ఫీతి ముత్పలమాలికాయోజితంబు
బంధురజాతీ చంపకీ చూలితోపేత మురుమణిగణనికొర్రితంబు
జలధరమాలికా చానిమస్తేభవిక్రీడితిరిభన సుకీర్తింబు
మంజుల సుగంధి మూలేనీ రంజితంబు, ననమశాద్ధులవిక్రీడిత తాంచితంబు
లలితసుమగుచ్ఛ పరిమళరాజితంబు, సుకవికవనంబు నా బుర్ర సాబగుఁగాంచు

సీ. పలుకోమకృతకేళిపాశ తాడనములు బహుళకోపార్జితపాదహతులు
దోర్వల్లరీకృతాఖర్వవేల్లనములు కందుకారచితసంఘట్టనములు
నక్షోజగోకల్పిశోభణంబులు నక్షీణనఖరిదంతక్షతిములు
గాటంపు గండచపేటపాతనములు కచచమాంబరసమాకర్షణములు
బంధనిధములు మణితనిస్సానభిదలు, భాగవిపరీతగతులును బ్రబలియుండు
దత్తురంబు నిక్షుకోదండదండ, ధారికదనావసరముల దంపతులకు.

- క. సరసధ్వను లుప్పొంగఁగ, వరగుణవిల్చిత్తిగా నవారణ జాతెం
బరిమళితభూషణంబులు, సురతనిబంధనములందుఁ జోద్యమగుఁబుడిన్
- చ. సురుచిరచిత్రబంధములు శోభిల వాచ్యవిశేషవైఖరు
ల్కరముఁ బ్రకాశమంద రసశౌరసహాని నిదానదోఘము
ల్పగఁగుట మానఁగా నవనవస్ఫుటచారురసధ్వను ల్పరి
స్ఫురణవహింపఁగా మిగులఁ జోద్యము లయ్యె రత్నిప్రబంధముల్.
- క. చోరాభావముతో వ్యభి, చారిత్రిపురి సడల రతులసాత్త్వికభావం
బారాజభాని గైకొను. నారూఢస్ఫూర్తి దనర వ్యభిచారిగతిన్.
- క. అమితరసము సంలక్ష్మ్య, క్రమచేష్టలఁ దనరె వ స్వలంకృతు లితర
క్రమతగయికొనియె నప్పరి, కమలాక్షుల కమగుమదనకదనములుదున్.
- వ. మఱియు నప్పరిమతల్లిక రత్నాకరఁబుఁబోలె ననంతసత్త్వశ్రేయం బై
రిత్తు సానుసానుమంతంబుకెనడి ననేక దేవతాయతనం బైఁకైలాసధరాధ
రంబుమాడ్కి రాజకుమారక వినాయక విరాజితంబై తుహినమహీధం
బులీల సర్వమంగళోత్పత్తినిలయంబై యుదయాచలంబుతేఁగ గళాధిరూ
ర్యమహోదయకారణం బై లోకాలోకనగేంద్రంబునొలిక నిజాంతన్ని
ష్టద్రవ్యసాకల్యంబై సుధర్మాప్రదేశంబుకెన సద్భక్తి వాక్పతిసురపతిదిశా
పతి సమధిష్ఠితంబై పద్మజవాఘానంబు పోల్కి వేదాంత నిరంకిర పారా
యణపరాయణ సరిస్వతీధరసమాక్రాంతం బై జలజోదరు నివాసంబుపనఁ
గమలాలయూనంత శకంతరాజ విష్వక్సేనాభిరామం బై కుబేరధర్మరా
జంబునోజ మహావద్మాదిసంఖ్యాచిషయనవరత్తనిధితా ప్రథితం బై మాన
ససరోవరింబుఁగది రాజహంససంకులంబై ధరానలయంబుపాలుపున జల
ధిపరివేష్టితం బై రాకాచద్రబింబుబుచాయ సకలకలతామనోహరం బై
రక్త్రోవైరివక్షః స్థలంబుమడుపున వైజయంతీ వనమాలికారమాలంకృతం బై
రవిబింబంబు నడుపుఁగ మలసంకోచకర నిజోదయం బై తారామండ
లంబుభాతి విష్ణుచదవదంబై సత్పురుషహృదయంబుగిమి బంకలేతస్పర్శా
నభిజ్ఞతావిశదంబై మహాదారచిత్రంబుభంగి విత్తక్షయజ్ఞానరహితం బై
దిసాతలంబు వైఖరి బలిపురుషవికేతనంబై దామోదరుమదరంబుగతి నశే
షవర్ణపరిపూర్ణంబై గౌరీమణుకొల్వుకూటంబుతేట ధవాధిపవృషభశక్తి
ధరధరాపాలక సముపసేవితం బై సాకేనగరిచాడ్పున రామచంద్ర సంబంధ

బంధుర రాజసదనంబై గంగాప్రవాహంబు పరిభవంబునఁ దిలొకీప్రసిద్ధగో
చరంబై శ్రీమద్రామాయణంబునవలీ సప్త కాండపర్యంతవ్యాప్తగోవిలాసం
బై మహాభారతమువన్నియ బహుసుపర్వప్రతిపాదిత కథాప్రసంగం బై
భాగవతంబుసొంపున విపులస్కంధానుసంధానతంబై యాద్యసకృతివ్యా
కరణంబుసొగనున చుత్తమాదిపురుషవిఖ్యాతంబై ప్రకృతివ్యాకరణంబుర
హి నద్విర్వచనంబై వికృతివ్యాకరణంబునహి సూర్యరూపంబై యుత్త
మకావ్యంబుచెన్నునఁ జమత్కారివ్యంజనంబై మహా* నాటకంబు దొరనున
సతిమనోహరాంకంబై దండనీతిఖ్యాతి సరాజలక్షణంబై గ్రహశాస్త్రంబు
నందంబునఁబ్రత్యక్షీకృతాదృష్టపదార్థంబై రతిప్రబంధంబు తెలివిగణావృద
యంగమంబై సాంఖ్యంబుసాటిఁ బ్రధానప్రశస్తివిస్తీర్ణంబై యోగతంత్రంబు
సరి సమాధ్యవస్థా* మారణంబై ఛందంబుచుదంబున లనద్యుత్తలక్ష
ణంబై పాతంజలంబు నీడున నఖిలశబ్దాకరం బై విగమంబుజోడున సత్య
వచనప్రచురంబై గీతశాస్త్రంబుసొందిక నకలంక కాంతపురుషరాగానుబం
ధం బై భరణిశక్తికచక్రం ననుగృహీతిసర్వరసవిష్పత్తికం బై యాయు
ర్వేదంబుజోడున సర్వధాతు నిధానంబై యాస్త్విక్షకిచామ్యునఁ బ్రకాశిత
నిఖిలపదార్థస్వరూపం బై పూర్వతీత్రంబురాణ విభక్తాంగిక ప్రధానకా
వ్యంబై యుత్తరమీమాంసజాడ సాగోపాసనాదుం బై బ్రహ్మంబుతీకున న
వాఙ్మనసగోచరంబై సనర్థం బయు్య సనర్థం బై యపరభాగం బయు్య
సపరభాగంబై యనీలినచారం బయు్య సనీతిప్రచారంబై యదృష్టచరణ
బయు్య నదృష్టచరణంబై యశుతీపూర్వంబయు్య సశుతీపూర్వం బై యబ
లాభిరామం బయు్య సబలాభిరామంబై యాశ్చర్యంబులకు నానాసం బై
యానందంబులకు నాటపట్టె మనభిజ్ఞులకు నవేద్యం బై యాచారంబులకు
నాస్పృగం బై యభిజ్ఞులకు సతిసుక్తంబై యాదులకు నధికేశరణ్యంబై యగు
ణంబులకు సతిదూరం బై నెలయుచుండు.

నీ. వాదించిరా సృష్టి కాదట ప్రతిసృష్టిపరఁగించి గెల్తు రాబ్రహ్మనైన
వెఱపించిరా జగద్విఖ్యాతి నఱకాలఁ గన్నుఁ జూపుదురు ముక్కంటికైన
మెచ్చిరా సంపద లిచ్చి సంరక్షించు బలిమీయఁగలరు శ్రీపతికి నైన
నలిగిరా వేల్మిడి నాసోశనంబుగాఁ ద్రావిపుత్తురు జలరాశి నైన

సకల వేదపుర్ణాణశాస్త్రములకలిమి, వేయినోళ్లనుగొనియాడువిమలమహిమ
సత్యనిత్యసదాచారసద్గుణములు, నెలయుచుండుదు రప్పరి విప్రవరులు,
సీ, జలజాతసూతి యై మెలఁగుచుండియుఁ దాను జలజాతసత్త్వంబు సమ్మతించె
నను మనసాగగా గనిమోహగతి నింటిగరితఁజేసె
దోహతరత్నంబుఁ దొలఁగకుండఁగఁజేసి ద్విజచక్రముల భీతిఁబెరయఁజేసె
జలన మందఁగనీక సతతంబుఁ దలవాకిటను నన్ను నెలుపఁ గట్టడియచేసె
ననుచువిధిసంద గావించియఁచువానే, పలుకుటలుకలకొలికి యింపొలకఁదమదు
చెలుపునెమ్మొముదమ్ములఁజేజ్జెలువఁ బెంపుగాంతురు పృథ్వీవిలిపు లనట.

క. చతురాననచతురానన, సతతాధిగణాధికస్రతస్తసువిద్యల్
చతురైకనిజముఖంబున, నతులస్థితి నుపరింతు రిచ్చటివిప్రుల్

గీ. అవ్వరంబులోన నలరాదు నొకభూమి, దేవుచేని గన్మఁ దెలివికాని
నఖిలదర్శి నాగమకర్తృసం, దర్శనానుభూతి దప్పకుండు.

ఉ. ఆనతశత్రువాహిను లహర్పణితేజులు సంగరక్రియా
నూనచుహృదతాపులు మనోభవరూపవిలాసనిగ్రహు
ల్లాసగుణాభిరాములు సదా మతిమంతులు ధీరు లుత్తమ
జ్ఞానులు సత్యవాదు లవిష్ణులు తత్పురిరాకుమారకుల్.

సీ. ఎనులకాఁవరితోడ బలుపొందు కైకొన్న యొకనరుచేతులయోపి కెంత
విషమస్పృహలయొద్ద విలువిద్యకైకొన్న సరశురాముని బాహుబల మడత
కుశలవనిజయంబు గొన బల్కిచాలక వెనుకఁద్రొక్కి నరామువీర్యమొత్త
నెలుపుగన్నులు వడి యల నిల్వలేనిసేనల నేలు గుహుబల్మికలిమి యెంత
యనుచు నెఱుచంటి వీరుని నొర యనుచు
మెద్దుకొనుమాటఁ బూరిదు ముచ్చటైన
హర్యవార్యసమాధుర్యశోభ్య లగుచు
సూర్యసోమాన్వయులు రాజవర్యు లచట

ఉ. మానితహేళానిగోక్తియును పశాసలవృత్తియు గోపకత్వముం
బూరినపార లప్పురికి ముఖ్యులు గావునఁ దారు నట్ల న
న్యానితహేళిక ప్రకటపశాసలగోపకవృత్తిసంపదల్
గా ననుచొంది నైశ్యులు వికాసత నుండుదు గవ్వరంబునన్.

- చ. అరయగఁ గామితం బొకటి యైనను గానక యావికత్త మె
బరగెడు నాదిభిక్షుకుని బంధువు నేదఁడు గాన లుగ్ధతా
పరు నలకాపతిం గుమతిభావము జెందును మమ్ము నందదం
చురుతరవర్ధితాఘలజనోదయు లోదురు నైశ్య లప్పరికా.
- సీ. నగరాజునైన బన్నగీరాజునైన ధైర్యవాక్పటిమలం దఱుమఁగలరు
రుద్రుని నైన సముద్రుని నైనను శౌర్యగాంభీర్యాప్తి జరుపఁగలరు
ఇంద్రుతో నైన నుపేంద్రుతో నైనను భోగభాగ్యస్ఫూర్తి బోరఁగలరు
అజునితో నైన జిత్తజునితో నైనను నిర్మాణరూపము ల్మెఱపఁగలరు
ఘనులు నిర్వక్రవిక్రమక్రమమదారి, చక్రదళనక్రియావక్ర జయపరాక్ర
మక్రియాముద్రనిర్మిద్రమద్రయశుల్కశూద్ర లప్పరిఁ గలరు విశుద్ధమతులు.
- ఉ. ఏఱులమిన్న నయ్యమున నేరున భేదన మాచరించె దా
నేరున దున్ని భూమి ఫలియింపఁగ జేయఁగ సీరపాణియు
న్నేరఁ డటంచుఁ గేతికొని నేర్పలరం గృషిచేసి ధాన్యము
ల్లేరకు మించఁగా ధర ఫలింప నొనర్తురు శూద్రు లప్పరికా
- క. బ్రహ్మపదజనన మొనరుచు, బ్రహ్మనిరూపకపురాణపరత మెలఁగుచుకొ
బ్రహ్మరాద్ధతి నెడసియు, బ్రహ్మరాద్ధతి ఘటిల్లఁ బరఁగిరి శూద్రుల్
- క. మాతోఁ బుట్టిన గంగయు, ఖ్యాతికొ జనములకు ముక్తి గలిగించెను మా
చేతనె భుక్తియుఁ గల దని, ప్రీతిం జెలఁగుదురు దత్పరింగల శూద్రుల్.
- మ. సిరి విద్యుల్లత చంచలత్వ ముడిగెం జెన్నారె నేవేళలం
గర మింద్రోపలసీలకాంతులు నిజాకారంబునకొ మా(కునీ)
కరణి గావలె నంచుఁ గృష్ణఘనముం గాంక్షించి సేవించు న
బ్బరపుంగారుఘనంబులో యనఁగ నొప్పు నీర్పట మత్తైభముల్.
- చ. జగములు రెంటు విష్ణుపదసంగతి గాంచె నిజాధినాథుతో
గగనమువాఁక యవ్విధము గాంచకపోవుట గాదటంచు వే
గగనధునీజలంబు కరకాండములం గొని తెచ్చి నించి ప
ల్లెగలగు నేఱులకొ జలనిధిం గనఁజేసె గజంబు లప్పరికొ
- చ. సురధుని నోలలాడుసురశోభనగాఢ్రులయూరుస్థావరం
బరుదుగఁ జూచి లజ్జపడి యాత్మకఠోరకరంబు లెల్ల ని
ర్భరముకుళాకృతు ల్లోనఁ దరం బగునే గ్రహియింపఁ దత్సరీ
కరులకు నఱు గాని యెడఁ గెకొనవే యవి నీర మంతయుకొ

- ఉ. వాచకశబ్దము ల్పరనిపాతముచే విలసిల్లు వాచ్యతఁ
 రోచిలు మాకుఁ దాదృశత రుచ్యముగా కితరాఢ్యరీతిగా
 నాచితి గా దటంచు మది నారసియో పరపాతసక్రియ
 ల్లోచి వసించు నప్పురి నమోఘబలాన్వితము ల్గురింగ్రముల్.
- శా. ఏటం బాటిలు ఘోటకావళుల యుద్భిన్నాంఘ్రివేగంబుతో
 సాటిం జెడఁగ వచ్చి వాయుమనము ల్నత్త్వంబుభే కయ్యెడ
 న్నీటు లోవ్వఁగఁ దత్పదాహతరజోనీకంబుచే సుఖఁ జే
 డ్పాటుం జెందె నవేసుమీ భ్రమరజస్రాబల్యము ల్వానికిఁ.
- క. ఏకకచక్రపుఞ్చక్రి న, నేకత గాంచియు వహింప నేరక పుడఁకు
 జోకటి పడు నని నగు నగు, లోక్తాపునిహరుల ఫేనరుచుల హయంబుల్.
- చ. సురుచిరరాజకన్యకల సోకుట నిత్యము రూ పభావముం
 బొరయుట జన్మసం శ్రయతఁ బూనుట నిక్కముగాఁ బిశ్చాచమై
 పరఁగెడుగాడ్పు వేగమునఁ బాల్పడునే సరిగాఁగ మాకు నం
 చురుగతివేగసంపదల నొప్పు నదుప్తములై పురిఁహరుల్.
- క. అరయఁగ నెప్పుడునత్త్వము, భరియింపదుమనసు లక్ష్మ్యపదమాయణువే
 సరి యెట్టు లొ నటంచు, న్నరు లప్పురి మెలఁగుచుండు నతినత్త్వమునఁ.
- సీ. క్లిష్టకల్పన లేక కష్టతాదూర మై యనమర్థత నెఱుంగ కప్రతీత
 తను మాని యస్రయఁ క్తతను రోసి పత్రత్పకర్షనైరర్థకృషుటన గనక
 దృఢపవబంధసంధిస్థిత మై సుప్రసాదకాంత్యోజ్జ్వల్యసమత లలర
 లు పొనఁగంగఁ జిత్రవిన్యాసంబు చెలువు గనఁగ
 నతులకవిరాజరచితకావ్యములనంగఁ, జెన్నుచైవాఱిచూఢికచ్చెరువుమీఱఁ
 బువ్యరథము లసంఖ్యము ల్పొలుపు మిగులుఁ
 బురవతానము ద్వారకాపురములొన.
- క. అచలత నవరత్నరుచి, ప్రచురత చిత్రప్రకారబహుసురపురస
 ద్రచనతఁ బురిలో నరదము, లచలాఫేశ్వరులమాడ్కి నలరుం జాలఁ.
- సీ. వెలది నీకైదండవెల యెంత తెల్పవే యలరునాకైదండవెల సులభమె
 చను బంతు లీరెండుఁ గొనవేడ్త చెలువరో చనుబంతులీరెండుగొనఁగలేవు
 ఆకాశసుమ మి దెం తబ్రమే కననీయ వాకాశసుమదృష్టి యబ్రమేకద
 పలునొక్కులకుఁ బాలుపడెఁగదే చిగురిద్ది పలునొక్కు లిడఁగ నీపాటివారె

- వంతతావులు గనఁగ నువ్విట్లు మాకు, వింతతావులు గనఁగ నీ వెంతవాడ
వనుచువిటులకుఁదమకుసయ్యాటమమర, విక్రయింతురుపుష్పలూపికలువిరులు
సీ. వలపులీనఁగ సాఁగఁ జెలువ నీ కైదండవెల చెప్పరాదటే వలయుమాకు
వనిత పుంస్కీలీసాస్వాదితం బీనన రుచ్చి చూడనీఁగదే రుచిరగాత్రి
పొలఁతి మాటఁగ నేల పొన్నపు వ్విదిమాకుఁ జెన్నారు వన్నె చేమిన్నముట్టె
వలువలో డాచెదు వలుదపూబంతులు పుట్టినయదిగానఁ బుట్టె మనసు
అనుచు నాగరవిటులు నర్మానుబంధ, బంధురంబుగఁ బల్కెడుపల్కులాని
గోముమీఱిన నవ్వలమోము లలర, నవ్వుదురు పువ్వలవ్విటనలరుబోండ్లు
ఉ. పోయినవారిఁ దేవనమె పుత్తడిబాజ్జకునైన మాదు చూ
చాయల చాయనే చనిన చక్కెరవిల్లుని చాయ నెన్నికం
బాయఁగఁజేయఁ లక్షణకుఁ బాల్కు మాయబలాశీపదం బనా
జాయ విబాళి లోఁగొనుచుఁ జక్కని వేశ్యలు పొల్తు రప్పరికా.
చ. సతతగిరీశభావమున సమృతశుద్ధకళావదాఖ్యసం
గతశివమూర్తియైన నధికస్ఫురదక్షిణకటాక్షవీక్షణం
చితగతిమాత్ర నే రతివిశిష్టపరంపర లీను నిక్కువ
బతిశివమూర్తు లంచు విరులందఁగ వేశ్యలు పొల్తురప్పరికా.
సీ. చందనాలయమహాచలరాజరాజత్సుగంధచందనగంధకలన మీఱి
నానామహీరుహానూననవ్యామోదసుమగుచ్ఛపరిమళస్ఫూర్తిఁ దనరి
రసరమ్యపద్మినీ*రాగసంగమపరిప్రాప్తంబు మధుసేవఁ బరిభవిల్లి
నకలవధూటికాసముదయాశ్రయకామసంతతాధారతాసరణి నలరి
మెలఁగుచుండెడు మేనునుమేను నెడమ, నతులభీతినిబలెమందగతులుసాగియ.
నవ్వరంబునఁజరియించు నహరహంబుఁబట్టుకెక్కినిమృదుమరుద్భ్రష్టాచారి
సీ. శక్తిత్రయజ్ఞానసంపత్తి నలరారి పంచాంగనిర్ణయప్రోక్షి మెఱసి
†యావాప్యతంత్ర కార్యక్షమత్వము గాంచి వృద్ధిక్షయంబులవిధము తెలిసి
చతురుషాయవిచారచాతుర్య మీరవొంది ఘోషణప్రజ్ఞాప్రశస్తి నెరసి
రాజ్యాంగసప్తకరక్షకస్థిత్తు లూని, ధ్వాదశరూపసభేద మిరిసి
మతిబలస్ఫూర్తి నలబ్ధహస్తప్రతికిమించి, యఖిలనిద్యల నెచట†సామ్యంబులేక
యవ్వరంబున నలగుదురనుపమాన, మానగుణరత్న ఖినులుస ధానమణులు

- క. ప్రథమానిర్దిష్టతః బ్రా, గృధగణ ముపసర్జనత్వబోధకు సమగుం
 బ్రథమానిర్దిష్టత సగు, ప్రథ నుతధన్యత్వ మొనరః బరఃగి రమాత్యుల్.
- వ. ఇట్లు సకలపురలక్షణలక్షితం బై నిఖిలలోకపీఠాపేక్షాసేచనకం బగునప్పు
 రంబను ధరానుకూలపల్లినాయకరత్నం బెవ్వ రనిన.
- చ. కలఁగనివాఁ డదెన్నఁటికిఁ గాననివాఁడు జగద్ధితాభిమై
 కలఁగనిమానసనక్రమిఁ గాంచినవాఁడు నిజాశ్రితాభిదా (?)
 గలకనియెనఁ గావనను కట్టడిమాటకుఁ గానివాఁడు మే
 ల్కలఁగనిచాయ నవ్వఁగనుగల్గిన నిద్రపు మోమువాఁ డొగిన్.
- ఉ. తప్పనివాలువాఁ *డనిని దప్పనిమాటలవాఁ డొకప్పుడుం
 దప్పనివాఁడు నమ్మికలు దప్పనిబంతి మెలంగువానివె
 దప్పనివాఁడు తప్పలకుఁ దప్పనినారలఁ బ్రోవనన్నవా
 తప్పనివాఁడు ద్వారవతిఁ దప్పనినీతిగ నేలు నెప్పుడున్
- సీ. సచ్చిదానందలక్షణలక్షితం డౌచు వేదాంతలక్ష్యత వెలుగు నెవఁడు
 జగదుద్భవస్థితిసంక్షయపేతుత సర్వజ్ఞ తాత్పర్య శస్త్రుఁ డెవఁడు
 మాయానుబింబితమహనీయతేజుడై క్షేత్రజ్ఞవృత్తిచేఁ జెలఁగు నెవఁడు
 నేవకాభీష్టారసిద్ధ్యర్థమై బహురూపనామముల నిరూఢుఁ డెవ్వఁ
 డతఁడుపరముండుసకలలోకానుశాసనార్థమయధాగమనుజవేమార్గియగుచు
 గృహఁ డనునామ మఘవనకీలీ గాఁగ, నతిముదంబున ద్వారకనధిపనించు.
- సీ. స్వామిస్కంధమితమ్మిపట్టుపట్టగునంచ యంచతేజితేనిఁ గాంచువేల్పు
 వేల్పురాతాచాయవెలయు చక్కనితండ్రి తండ్రి నెఱుంగక తనరుస్రోడ
 స్రోడచేరునకాండఁ బ్రోచుమీఁదటిగిడ్డి గిడ్డిమందలనుండు దొడ్డజంత
 జంతరక్కసికానదొంతు లేర్పెడుచిచ్చు చిచ్చుక న్లలవాని నచ్చుజోడు
 జోడుకన్నుల సెకఁ జల్వఁ జూపుమేటి, మేటినుడివాలుఁ దాల్చినమేలుబంతి
 బంతివలె వ్రేల బలుకొండఁ బట్టుదిట్ట, దిట్టముగ నేలు నవ్వీడు తెలివిమీఱు.
- సీ. తనసుదర్శనలీల తనసుదర్శనలీలకరణిచేఁ బరదానగరిమ మెఱయఁ
 దనవిక్రమస్ఫూర్తి తనవిక్రమస్ఫూర్తి యనువున జగముల నాశ్రమింపఁ
 దనవేత్ర మహిమంబు తనవేత్ర మహిమంబుపగిదిఁ జిత్రాలోకపటిమ నెఱుఁ
 దనకరాభోజంబు తనకరాభోజంబునోల్కి నసాధ్యసామోదము లిడ

ద్వారకాపురినేలునుదారమహిమ, మహిమలయుభారముడుపఁగామనుజులీల
నతిపరాయత్త సంరక్షణక్రియాప, రాయణుం డగునట్టి నారాయణుండు.

సీ. నిగమశిఖాపద్మినీచారుహంసంబు నిరవద్యసద్గుణనీరరాశి
నిజదాసభేదాగ్ని నిరసఃసాంభోదంబు నిర్మలకీర్తి ధునీమహాద్రి
నిఖిలార్థదాననిర్నిద్ర భూమిజంబు నిరుపమవైభవనిత్యననతి
నిరవధికానందనియతినివాసంబు నిటలదృఢభ్రాసురనికరచేత
యలరు ద్వారక సర్వలోకాతిశాయి, చాతురీలేశ(హత)బహుళాతతాయి
(సాధు)చేతనమాససత్సవవిధాయి, మాయజనమాయనిబుధసన్తానదాయి

సీ. సైంధవజలమధ్యసంచార మండుట గిరిధారణోద్దీర్ఘకీర్తిఁ గనుట
భూదారభావంబుఁ బొందుగాఁ బడయుట సరసింహవేషంబు నలుపుకొనుట
బలిదైత్యగర్వసంపత్తి హరించుట రక్తైకతర్పణరతి నెనయుట
ఖరదూషణోద్వృత్తి కలిమి వారించుట నిజకామపాలత నెఱి మెలఁగుట
యతిపరశ్రుతిగతుల సన్నతిగలుగుట, సతులితంపుఁగ్ర సాదిత్యమానిమనుటఁ
బూర్వపరలీలలప్పుడ పూనికొనుచుఁ, గృష్ణుడలరారునధిక రోచిష్ఠుడగుచు

సీ. నెనరుఁజూపులవాఁడుగొనునానిఁగనువానిఁగనునానిఁగనినరూపొనరువాఁడు
పొనరునవ్వులవాఁడు మొనమించు మొనమించు మొనమించుజిగివల్వనెన
[యునాఁడు

ఇంగ మందనినాఁడు రంగారు బంగారు బంగారుబోఁడి చేపడినవాఁడు
కడలినుం డెడివాఁడుకడపల్లుకడపల్లుకడపల్లుమహిమంబుగాంచునాఁడు
కలఁడు లేడనుఁడెండుమాటలకు మించి, వింత యగుకల్పిచే విష్టవిఁగువాఁడు
కృష్ణుడనుపేర నఘ మణిఁగించువాఁడు, పురుషుఁ డాద్యుండు ద్వారకాపు
[రికి తేఁడు.

ప. వెండి యు జగజ్జన్మాదికారణం జైన యప్సరుషోత్తముండు నిఖిల*విశ్వం
భరాభ రోపసంహారార్థంబు గా దేవకీ వసుదేవులకుఁ బుత్ర భావంబున
మాయామానవశరీరం బవలంబించి యత్య డునుప నందయశోదానందకం
దంబై నందునిపల్లియయందు యశోదాతత్సఫలాయమాన నిజశిశు శరీర
పోషణుండై పనియించుచుఁ దత్కాలంబునఁ బూతన విగతచేతనం గా
వించి శకటాసురు హరించి తృణావర్తు నడంచి నిజైశ్వర్యజ్ఞాపక విశ్వరూ

పన్దర్యనాద్యద్యుతంబుల యశోద స్వస్మయోనందంబుల నందించి యమో
 ధాన్యనంబుల భంజించి బృందావనంబున గోపాలబాలకబలరామసహ
 తుండై గోవత్సపరిపాలనం బధ్యుపగమించి వత్సాసురు విదారించి బకదై
 త్యు మర్దించి యఘాసురు ఖండించి చతుర్ముఖమాయావినిర్మిత గోగోపవ
 త్సాపహరణనిమిత్తంబున దాన గోగోపవత్సరూపంబులు భరించి విహరిం
 చి ధేనుకు మధించి యమునాప్రాదంబున నుండు కాళీయోరగంబు వెడలిం
 చి దవానలాబుఁ గబళించి స్త్రులంబునకు బలునిచే లయంబు ఘటింపించి గో
 పకన్యాసహస్రక్షీడనం బంగీకరించి విస్తభామలఁ గరుణించి గోవర్ధనాచ
 లం బుద్ధరించి సుదర్శను శాపవిముక్తుం గా నియమించి శంఖచూడు
 జముం జూడం బంచి వృషభాసురు మాయించి కేశిదైత్యు* మాయించి
 వ్యోమాసురు నిర్జించి మధురాపురంబునఁ గువలయాపీడమహాగజంబుఁ
 ద్రుంచి కుష్ణావక్రతానివారణాద్యద్యుతకృత్యంబులు నిర్వృత్తిం చి బలరామ
 సహితంబై ముష్టికచాణూరుల నిగ్రహించి కంసన్యగ్రోధాది నృశంసుల
 హింసించి యుగ్రసేనుఁ బట్టాభిషిక్తుం గా ననుగ్రహించి ‡ బ్రహ్మచారితోరీ
 కరణపూర్వకంబుగా సాందీపుని సమీపవర్తిత్వం బనుసరించి పంచజనుం
 గీటడంచి తద్దేహగతశంఖంబు ధరియించి జమునివలనం దెచ్చి గురునకు
 బుత్తు నర్పించి యక్రూరముఖంబున గోపికల సనునయించి జరాసంధుఁ
 గాందిశీకుం గా ఘటియించి కాలయవనపరిత్రస్తమధురాపురజనావశార్థంబు
 వార్ధిమధ్యంబున ద్వారకానగరంబు విశ్వకర్మనిర్మాతచే నిర్మింపించి యందుఁ
 దనయోగమాయా బలంబున మధురానివాసుల నుదడఁ బ్రవేశింపించి
 ముచికుండుచేఁ గాలయవనుసమయసంకల్పించి ముచికుండుంగృతార్థసార్థ
 వాహుగా నభిమతించి జరాసంధుఁ బునర్దండయాత్రానిమిత్తక ప్రవర్ణణప
 ర్వతారోహణానంతరంబు తద్గిరిదాహంబు గావించి బలరామ సహచరుం
 డై ద్వారవతియందు నివేశించి తదనుసమయంబున రుక్మిణీనామంబున
 మానుషీవేషంబున దీపిండు మహాలక్ష్మీ లక్షణవతి బరిగ్రహించి యాభా
 గ్యవతియందుఁ బ్రద్యుమ్నకుమారును త్పాదించి జూబవతివరియించి సత్య
 భామం బరిణయించి శతధన్వని సమయించి దీపించుచు మతియు ననేక
 ధాపన్నంబై యుపమాలంకారంబు ననుకరించుచు ద్వితీయ ప్రతిభాటరూ
 తం బై యనన్వయంబు సనుసరించుచు, నేకధన్వాశ్రయం బై యుపమేయో

* ఇహుడ మాయించి యనియే యుండఁ నా. ‡ బ్రహ్మచారితోరీకృతః. యథాశ్వామూ.

పసూలంకారంబు హసించుచు భేదాభేదనాదనిదానం బై స్వరణాలంకారం
బు నిరసించుచు బ్రకృతోపరంజకం బై రూపకాలంకారంబు ననుగ్రహిం
చుచు బ్రకృతోపయోగిక్రియాధానాకృతస్వరూపం బై పరిణామంబు నా
దరించుచు రసికజనప్రతిభావిలాసగృహీతానుభవం బై భ్రాంత్యలంకారంబు
లోగొనుచు నిషేధీవచనప్రతియోగి యై యపహ్నవాలంకారంబు గా
దనుచు బహుజనపరికల్పితబహుల్లేఖం బై యుల్లేఖంబు బైకొనుచు
ద్రిప్రకారమనోహరం బై యుత్ప్రేక్షాళంకారంబు మార్కొనుచు ననిశ్చ
యాతం బై సందేహాలంకారంబు దోఁజికొనుచు మహావాక్యప్రతిపాది
తైకత్వం బై నిదర్శనాలంకారంబు విడంబించుచు గవిప్రాధోక్షివిషయం
బై యతిశయోక్త్యలంకారంబు ద్విరస్కరించుచు నవజ్ఞాతవర్ణ్యం బై
ప్రతీపాలంకారంబు నిందించుచు బింబప్రతిబింబభావోపేతం బై దృష్టాంతా
లంకారంబు బరీక్షించుచు హితాహితతుల్యవృత్తికం బై తుల్యయోగితా
లంకారంబు నాజ్ఞసేయుచు బ్రసిద్ధాధిక్యవిలసితంబై వృతిరేకాలంకారంబు
వంక లెన్నుచు సమాహితనాగముక్తి నిలయం బై సహూక్త్యలంకారం
బు నాక్షేపించుచు దత్ప్రతిభటశబ్దార్థసంసేవితం బై వినోక్త్యలంకారంబు
ననుగమించుచు నర్థాంతరసమాక్షేపాధిస్తానం బై సమాసోక్త్యలంకా
రంబు నుల్లసం బాడుచు సద్భావరమ్యం బై పరికరంబు గినియుచు నా
నార్థనిధానం బై శ్లేషాలంకారంబు జౌకసేయుచు బ్రస్తుతకార్యప్ర
త్యాయనసమర్థం బై యప్రస్తుతప్రశంసాలంకారంబు జౌకళించుచు
గార్యానుమేయకారణభావం బై ప్రస్తుతాంకురాలంకారంబు నవఘళించు
చు వ్యాప్తిసముల్లసితం బై యనుమానాలంకారంబు బెదరించుచు విశేష
భావగమ్యం బై పర్యాయోక్త్యలంకారంబు విదళించుచు *విధినిషేధవచ
నమూలం బై నిషేధాలంకారంబు బ్రతిషేధించుచు బరిహృతవిరోధం
బై విరోధాభాసాలంకారంబు విరోధించుచు సకార్యసంబంధం బై విశేషో
క్త్యలంకారంబు నవమానించుచు సకారణకార్యవశంగతం బై విభావనా
లంకారంబు నిరోధించుచు విలక్షణకార్యోత్పత్తిమంతం బై విషమాలంకా
రంబు బహూకరించుచు విచిత్రప్రయత్నసంబంధి యై విచిత్రాలంకారం
బు బోనాడుచు సూక్ష్మోదారం బై సూక్ష్మాలంకారంబు మన్నించుచు

‡తాపర్ణంబై-మూ.

†సమాధోపాధిస్తాన-మూ.

*విధ్యలంకారవిషయ మిందులోపించినదేమో.

‡ గారణమాలాలంబంబై గుంభాలంకారంబు ఘర్షించుచు గృహీతముక్తం
 బై యేకావశ్యలంకారంబుం గనరుచు దీపకై కావళీయోగం బై మాలా
 దీపకంబుఁ గికురించుచు నుత్తరోత్తరగుణోత్కర్షం బై సారంబు వెలిసి
 చుచు మఱియు నుపాదానలక్షణలక్షితం బై జహదజహల్లక్షణావ్యాపార
 ద్వయంబు జయించుచు వృద్ధ*నిష్టాపదసర్వనామస్థానం బై సంస్కృతశ
 బ్దానుశాసనంబు ననుశాసించుచుఁ జతుస్సాధనాభిగమ్యం బై ప్రమాణ
 దర్శనంబుఁ జూచించుచు, నిశ్చితవేదార్థం బై వాక్యశాస్త్రంబుఁ గేలిసే
 యుచు నద్విత్యం బై ప్రాకృతవ్యాకరణంబుఁ గారించుచుఁ బ్రత్యయసుల
 భం బై ఛందంబు నపలపించుచు స్థిరప్రాణ్యుపకృతిపదం బై వికృతివ్యాక
 రణంబు నపహ్నించుచుఁ బ్రకృతివికృతినంశ్రయం బై మహానాటకంబు
 నదరించుచు నమితం బై గద్యకావ్యంబుఁ గాకుపఱుచుచు సువృత్తావృతం
 బై చంపూప్రబంధంబు ననుబంధించుచుఁ గళాస్వరసహితం బై గాంధర్వ
 విద్యం గంపించుచు నస్తాకహస్తలక్షణమధురం బై భరతంబు గనికరించు
 చుఁ దనరూపంబు మిగుల వెలుంగ ననముండేని సముం డై యదరుం డ
 య్యు సదరుం డై యరిభరణప్రవీణుం డయ్యు నరిహరణప్రవీణుం డై స
 విశేషుం డయ్యు నవిశేషుం డై యమానుం డయ్యు సమానుం డై యగ
 దుం డయ్యు సగదుం డై వనవిహారశీలుం డయ్యు నవనవిహారశీలుం డై
 సోదయుం డయ్యు ననుదయుం డై శేషి యయ్యు నశేషి యై యహీన
 నిద్రాముద్రుం డయ్యు నిద్రావేశరహితం డై యనర్థసుం డయ్యును నర్థ
 నాధారత మెఱయుచు లోకబాంధవుండు గావునఁ గమలాలయామోద
 ఘటకత్వంబునం దమోహరణపాటవంబునఁ బాటిల్లుచు స్వర్ణవిధుండు గా
 వునజగదాహ్లాదకరత నమలినతారావళీమనోహరతం బ్రవర్తిల్లుచు సమవ
 త్తిగావునం బ్రియాప్రియతుల్యయోగదండధరత ధర్మనిర్వహణధురంధరత
 నాలంబించుచుఁ గాలుష్యంబు విరూపనిత్సరజ్జలకపితాంగనాహృదయంబు
 లయంద పదనియమాభావవర్ణనై పరిత్యంబులు ప్రాకృతవ్యాకరణంబునంద
 యస్వస్థాలంకారత సురతమృదితముదితాధ్వనికావ్యంబులయంద విరాగత
 చుంబితకాంతాధరంబులయంద యసుందరత్వంబు మధ్యమకావ్యంబులంద
 నీరసత్వంబు వజ్రాదిమణిచిత్రకావ్యంబులంద నిరర్థకత్వం బవుష్టపదంబులం
 ద యకళావత్త్వంబుద్రుత ప్రకృతులయంద వక్రత కాంతాఘాలాలక శరవిశే

మార్గచంద్రులయంద ఏజ్యుత్యాహరవర్ణాకర్ణాకృష్టధనుఃప్రాయంద కతిస
త లలనాకుచకటితటంబులయంద నీరసకావ్యతర్కోక్తికదంబంబులయంద
ప్రదోషత రజనీముఖాసంస్కృతంబులంద యర్థభేదంబు స్లేషయంద వృ
త్తిభిద యలంకారశబ్దమనంబులంద నిర్దయేత మదనకదనకదనంబులంద
స్వపక్షాభావంబు కేవలీవ్యతిరేక హేతువునంద దార్పిద్యంబు మృగత్వస్థా
మృగేక్షణామధ్యంబులంద కళంకంబు కళానిధియంద చాంచల్యంబు చం
చలాక్షి కటాక్ష సైధవఖురాంచలంబులంద యనస్తత యనజ్యచాపంబు
లంద యప్రసాదంబు మేఘావృతదినంబులంద యగుణాశ్రయంబు సురత
భిన్నహారంబులంద యహిభయంబు పాతాళంబునంద యస్ఫుటత్వంబు వీణా
కలకలవాద్యభేదంబులంద మానభంగహేతుత నాయకకృతనాయికాచర
ణపాతంబునంద పత్రత్పకర్షత సముద్రతరంగంబులంద యనభిజ్ఞనిబంధ
నంబులంద నుపాత్రత యుపరత నాట్యరంగస్థలంబులయంద మిథ్యావాది
త యద్వైతవాదులంద యస్తకాశత గుప్తవైతానాగ్నులయంద వికృత
భావంబు స్రాకృతాంధ్రభాషలయంద సమాధి పదబంధయోగీంద్రమాన
సంబులయంద మెలంగ సఖిలజనులు నగ్నిమాశ్మి శుచిమంతు లయ్యుఁ
జాపకారిత్య మెఱుంగక చంద్రమాశ్మి నాన్లఁదకరు లయ్యుఁ గళంకులు
గాక రవిభాతి సాభ్యుదయు లయ్యు నస్తంగతిఁ గొనక మేరువుకై వడి ను
న్నతు లయ్యుఁ గాఠిన్యంబు గనక పయోధిచేలువున గౌభీర్యరత్నాకరం
బులు గాంచియు భంగంబులు దెలియక కుబేరువేడువున నర్థసంపన్న ల
య్యుఁ బరాశ్రయంబు నేయక యింద్రవైఖరి నీరుపమభోగశాలు లయ్యు
దృష్టిభేదంబు లధిగమింపక యనుపవన్న భేదు లై యనుగతమోము లై
యస్తాస్తాపవాదు లై యాశ్రితసాధువాదు లై యనురసస్రసాదు లై య
త్ప్రియవాదు లై యతిశయితవినోదు లై చెలంగం బరిపాలనంబు సంప్రా
ప్తమయంబున.

[—: కథాస్థారంభము :—]

- క. రిక్కలదొరకళ కిది యమ్మక్కనదే యెంత చెలువ మమ్మక్క యేనం
జక్కఁదనంబుల కుప్పగు, నొక్కసరోజాక్షి రవితనూచ్ఛన యలరుక్.
- క. అందముగల తలిదండ్రు ల, మండానందమునఁ బెనుప మందిరమునఁ గా
భిందీనామతఁ బెరిగె న, నిందితయమునాతరంగిణీసోదరి యై.

ప. ఇట్లు పెరుగుచు నబ్బెల తనకై శమాబున.

సీ. చెలులతో బరివేషములు మేలుతనబొమ్మరిన్లుగాబొమ్మ పెండ్లిండ్లు సేయుఁ
దారకాగ్రహవిధితులులతోఁ గూడి యొప్పుగా వెన్నెలకుప్ప లాడుఁ
దనరాదు నయ్యింక ధనువుపై నెక్కి యింతులతోడ నుయ్యెల లూఁగుఁ
గూర్చున్నయలతోఁ గూడి కుంభంబునఁ గొమరొప్పు గున్లునగూర్లునండు
మొగులుచాటుచ*దాఁగిలిమూతలలాడు, నవ్వుముషి బాలికలతోడ సరసమాడు
సంచబోదల కెల్ల నాట్యములు గలపు, బాల నవకైశవారంభవేశలండు.

చ. జలదముమాటున బాలిచి చాన మెఱుంగయి మిన్న వాఁకయం

†చలముననిల్చి యుచయయి, చుగ్రపిఱుండఁ దదీయశేఖ యై
మలయును బువ్వఁదీఁదియలమాటునఁ గల్పకవల్ల లీల యై
లలిఁ గికురించుఁ దోడిచెలుల న్నతి†దాఁగిలిమూతలలాడుచున్.

క. నీలాభగవత్సంశజ, బాలిక బాలారవిందపంక్తులు దిశలం
జాలం జాల రచించుచు, లీలన్ శ్రమపడుచు? దనదులేజూపుగమిన్.

క. దిన మొక్కచాయఁ బెరుగుచు, వరజాయతనయన చూడ వన్నెదనిచ్చున్
మనసిజుఁ డాపించగ గవి, నన దీనిన పసిడిబొమ్మచందము మెఱయన్.

చ. మదపతి వాక్యపథతి సమంచితరీతి ఘట్టి వర్ణముల్
పదులు గణించ నైదు నొకప్పున నొక్కొకచోట నాలుగే
పదులు పసిండు నొక్క యెడఁ బాయును నాల్గు లిపు ల్మఱొక్కడం
గదిసి మెలంగెడు దెలియఁగాఁ బదియు న్నటి నాల్గువర్ణముల్.

క. వైదర్భిమీఱు నెచ్చెలి, వైదర్భీరీత్యుదీర్ణవైభవరసధా
రోదారకవిత మెట్లు ప్ర, మోదావహ గాదు రసికపురుషుల కెల్లన్.

క. పదచిత్ర తాగచిత్ర, లొదవినకవితయు విచిత్ర మొనఁ గనుపట్టె
బదగతుల సాపయి దై, యది నిరుపమ మగుచు మెఱసె సృముచూడన్.

సీ. సుప్తిబ్ధిశేషసంశోభితప్రవిధశబ్దంబులు దోషసర్వస్వ మెడల
శయ్య నమచ్చుచు సత్పాకశుద్ధిగఁ ద్రివిధసంబంబుల రీతు లమర
పుష్టులు చెలువార వివిధరసామగపదవర్ణసమసనస్తాపు లొసర
వ్యంగ్యంబు మువ్వన్నె లమర శబ్దాన్తచిత్రివిశేషము త్పెన్నమిగుల
వాగ్మయి వైవకపిత చెప్పంగ నేర్చె, బ్రాతచదువులప్రోవుగారాపుబట్టి
విమలతన్త్రీ తీమాధురివిన్నయపుడు, కవిగురులుకవితగురుతియుఁగాంచగలరె.

* దొంగుడుమూతలాడు-మూ. † యంచలదును నిచ్చి-మూ. ‡ దాగిలిమూతలాడుచున్.

సీ. సంతతసన్తానసంచారిణిగఁ జేసె నారసాహరిహంసన జంబు
 వీణాశ్వాణత్పాణి వాణి యంతర్వాణి వాణివిశేషసర్వజ్ఞఁ జేసె
 బంధురగాంధర్వపాండిత్యనిధిః జేసె విమలాశ్వువదనసాష్టజనంబు
 సర్వభారతశాస్త్రగర్వితగాఁ జేసి రమితగోర్వాణపర్వాష్టములు
 కల్పితానల్పసంకల్ప(కావ్య)కథలు, లలితఃతులు మీఱఁ గల్పనలు చేసి
 దిద్దె నద్దినమునిసతీతిలకకులము, నెలయఁ గాంచి నబ్బొల్పవేళయందు.

సీ. ఉదయవేళల వాణి యురున్మత్తి బహువృత్తి బాధకగ్రంథము ల్పొసఁగ నేర్పెఁ
 దరువాతియెడ ధరాధరరాజనందన మహితాగ మోత్తి మర్మములు చెలిపె
 దాఁవిమ్మట రమాతరళాక్షి రత్యలంకారశాస్త్రములు పొంకముగ నేర్పె
 నెడనెడ రశ్మిత నెసఁగు పన్నగరాజు శబ్దరహస్యంబు చక్కఁ బలికె
 గొతమవ్యాసకణచరకపిలశైమి, నులు స్వనిర్మితనర్మసంబులు నొడివిరి
 మూఁడుఘ్నూర్తులముద్ద యాప్రాడ తండ్రి
 యంకమునఁ బ్రోచిగాంచు నేయ్యబ్జముఖికి.

క. చదువులగని కన్నాయన, చదువులు గ్రహియింప నేర్పు సవిత్వతనుజ దాఁ
 జదువులు సాకల్యంబుగఁ, జదివె ననుచు వ్యసంబు చలువఁగవలెనా.

వ. అంత.

మ. గణుతింపఁ స్మరజీవనౌషధి యనంగబ్రహ్మాంత్రాంకురా
 ర్పణసర్వంసహ కామదైవతసపర్యావాహచాకాంక్షా
 మణ మబ్జాస్త్రజగత్ప్రయోగివశకృత్సం మోహనాస్త్రంబు భూ
 ణసాకల్యసమానవేష మయి యోహహూవనం బొప్పెడికొ.

క. ముంగురులరంగు లలవడె, నంగనపాలిండ్లు మిట్టలై కనుమట్టె
 అంగముల మెటుఁగు లెక్కిను, శృంగారముతోడఁ జెలికి సిగ్గును గదిరెకొ

సీ. నానాఁట నవహూవనపుఁబూ.దోఁటలొ రహిమించు మదనాంబురంబనంగ
 ననుపమనవయావనారంభజలరాశి లలిఁచేరు పవడంపులతిక యనఁగ
 సరసలూపణ్యున్దా కాలఘనవాటి రంగుమీఱిన క్రొత్తెఱుం గనంగ
 సలిలితస్రాయంపుసానఁ జేటి లసిండు నసమాముఢుని మోహనాస్త్రంబునంగ
 బాలశశిరేఖ దినదిన బోలి నెగడి, మెఱవడఁ గళలంతవంతపు మిట్టటముగ
 వరుస సంపూర్ణభావత వజ్రకుకరణి, ననురె.గాలిచి నవహూవనాగమమున

మ. తెఱ్ఱ బాల్యము వోన బాల యతిదీప్తిం జూడఁగా నొప్పె వా
తెఱ్ఱసొంపు గటిపెంపు మేనుజిగి యుద్ధిష్ఠస్తనోన్నత్యము
స్మరింపంపున్నడతీరు పాదములయొప్పుం గొను లేమి గనక
ఓహవాయక జళిపింప నమ్మచుచే నొప్పారుఖడ్గం బనక.

సీ. కుటిలప్రచారము ల్కుంతలంబులఁ జెందె జవలభావము నేత్రసరణిజేరె
బంకనాంగత్య మేర్పడ ఫాలమున నుండె సతిరాగవిలసనం బధర మంఠం
గణితత్వమెల్ల నొక్కటఁ గుఱంబులఁజెందె బట్టువీడమి నితంబముననిలిచె
కలుము లెఱుంగముల్ గొనుఁదీగె వనించె జాడ్యంబు నడపులజాడనమరె
ముచిప మెల్లను సిగ్గులో ముడిఁగిఁకొనియె
*గురైఱుంగమి యలనాభిఁ గూడికొనియె
నెలత తన బాల్యచేష్ట లన్నియునుఁ దన్ను
బాయకుండఁగ నొప్పె యావనమునందు.

చ. అలరువసంత మబ్బినపు డా నొకకొన్నిదినంబు లింతె మా
కలుములు నప్పుడు న్నమత్తకై క్షిప్తగా మని పల్లవంబు లా
జలజదళాక్షిపాదజలజంబులు గైకొని పూజనల్పు న
య్యలరు లనాఁగఁ బాదసఖరాంకురము ల్లనువట్టు నింతికిక.

క. జిగి దప్పి చుక్కగమి యామగువపదనఘాలిఁగొడ మార్కొనలేమిం
బగ లుడిగి యుండుటం గడ, గగనములో డాగి రేయు గననగుటెల్లక.

గీ. నిలుక డెఱుంగని చిగురాకునీ ట దెంత, తాపడిన పద్మ రాగమ్మరాణయెంత
పొగనుఁగెందామరలసొంపుచూఱకొన్న, వనితపదములతో పాటివచ్చుటెల్లు.

చ. ఎడసినకాండసంపదల కెంతయు సుక్కుచు వాడు టంది తా
రుడుగని వేతకోతలకు నోర్పుదొన ల్కులమంపుగర్భముల్
జడిమి వహించె గాన సతిజంఘలతో సరిగాఁగ నేర్పునే
జడమతు లైనవారలకుఁ జక్కఁగఁ జిక్కునె నద్విచారముల్.

క. సరిసిజలోచనజంఘల, సదీవత్తు మటంచువచ్చి శరములపా లై
యిరుగడలఁ గట్టి పాల్తై, శరధులు కడు నొగిలెఁ దగనిసాహస మగునే.

క. మృదుపదమై మాధుర్యా, స్పద మై నెలిజంఘ రసము చాలఁగఁజిలుకుక
మృదుపదమై మాధుర్యా, స్పదమై యలరారు రచనవడుపు దలిర్పక.

క. పారలేక సరస తెడలక, వరప్లవదితతోడ*వర్తింపక యి
ద్ధరపై బడి తలక్రిందై, పరగిన సరిరాదు రంభ పడతితోడలతోక.

చ. తలవిరియుంగఁ బోసికొని తద్దము నాకులపాటు దోచుగా
జలముల నెప్పుడు స్థిలిచి సర్వశరీరము భూతిలిప్త మై
వెలయుంగఁ బండ్లుఁ బూలుఁగొని వేసరకెప్పుడు మోచ దాఁ దప
బలపడఁ జేయుచున్నయది యర్కసుతోరుతులాఙ్గలాఙ్గతక.

క. అతిమృదు వగుసతియూరుల, నతిశివపుంగరికరంబు లారసి చూడ
న్మతి రాదయ్యెఁ బ్రతీపమె, హిత ముల్లై నుపమ నుడువ నిలఁబ్రాజ్ఞులకుక.

గీ. పూర్వపరరూపమంజమస్ఫూర్తిఁ గాంచి
చెలువకటి పాణినియుబుచ్చెచ్చు గంచుఁ
బృథ్వి విపులాతిహృద్యసద్వృత్త మిగుచు
వేదపాద్యబనా మది వేడ్కఁజేయు.

క. నీల తానొట నయ్యలి, నీలాలక పిటుదురుచినె నిర్దిం చె నిలక
వేలాతిగసర్వాంగ, శ్రీలక్ష్మ శ్రీగెలిచె సవతిచ్చిట్టక మమరక.

సీ. దిరిదిరం దిరిగెఁ గుమ్మరసారె రవిజాతపిటుదుతో మురిపంబుఁ బెరుంగవచ్చి
వచ్చేటఁ బడియె మానక సైకతంబులు చెలిజనుంబుతోఁ జెనకవచ్చి
బలుగిరిదుర్గంబుపా లయ్యె ధారుణి పైదలికటి సరిపడఁగ వచ్చి
రారాపిడులఁజెందె దోరంపుటద్దముల్ పొలఁతిశ్రోణిచ్చాయఁ బూనవచ్చి
గండ్లఁబడిపోయె నరదంబుగండ్లు ముగుద
కాంచికాసానగరిమంబు గనఁగవచ్చి
పదుషవిషమత్వములు మ్రానుపాటు తమకు(?)
దలఁపనివి(లేవు) బాలానితంబమునకు.

క. అరుదైన చక్రవర్తిత, సరసుల సహవనతి గలదు చాలుదు మనియో
కరము భ్రమంపడి తిరిగెఁజూ, దరుణిమణినాభినదృశతకు సుల్లేపుడుక.

క. లలనామణిపక్షంబునఁ, గలిమియు లేమియును నెఱుంగఁగానినడుము దాఁ
గలదని తెలియఁగఁజేసక, బలునాభీగహ్వరంబు పరిదృష్టం బై.

క. గూఢాగూఢవ్యంగ్యము, రూఢిం గనికనము లమరుచులు దనర్పం
ప్రాథవయోధరమధ్యము, ప్రాథులమతి సమ్మదం బపార మొనర్చుక.

- ఉ. ఆనమణీరోమణికుచాగ్రి యుగాంతరసీమః బుద్ధశృంగ
గారరసంపుజా లనంగఁ గానంగచయ్యెను ముద్దుగుల్మము నూఁ
గా నది నిల్వఁగా నయినయమ్మితనిమ్మ మనంగ నొప్పుచే
ల్పాలెడు నాభిగహ్వర మయోచె మృగీదృశరూపవైఖరికా.
- క. అనయఁగమనముకా దివియుం, బరమాణువుల గలదటంచు, బంకించిన వే
హరిమధ్యనడుము సుళయ, పరమాన్నద హాటసెల్లు పాటిలు సుపమల్.
- గీ. చారుతర హైసనాభిశృంగారసరసి
రసము వెల్లుబ్బి కుచమహీధ్రములనంటి
పాటునూఁగారుజాలుపైఁ బయలుపడెడు
కరడు లనమించె మున్వళుల్ మలముఖికి.
- మ. లలిశృంగారరస్రవాహ మొనరక లావణ్యవహ్నాగమా
కలనోద్భూతవళితరంగములు వీరకం దాఁకఁ జెల్లుబ్బును
జ్వలతేజోమయ బుచ్చుదద్వయము నోజన్మించె నయ్యంతి మే
ల్వలిచుదోయి మెఱుగు లుల్లసిలు భాస్వద్భావయూలాంత మై.
- చ. అరయఁ గ్రి వేణికాజల మనంగుఁడు గ్రుక్కఁగ జవ్వనంపు మే
ల్సిరి కడు నించి డింప నొగిఁ జెప్ప(గు)పైఁడి పనంట్లు గుబ్బ లా
నురవడి డించుదో దోడక నొప్పెడు జా లనఁ గాన నయ్యెడు
స్వరహరిసీలహక్తికసువర్ణనిబద్ధవిభూషణ ప్రభల్.
- క. అస్రకృతభూధరాదుల, కస్రకృతం బయ్యెఁ జెలువయల్ల పుగుబ్బల్
అస్రకృతతయునుగ్రకృతత, యీప్రకృతపుఁజన్నుదోయి నెనయుఁ గ్రమమునకా.
- చ. కలయఁ బ్రసాద మొప్ప నధికస్ఫుట మై మధురత్వ మొందఁ గే
వలపచుషస్వభావపటుబంధము మోఱ సమస్తభూషణ
వలులు దలిర్ప సర్వరసవాసితఁ గావ్యమునూఁ జెలంగు నె.
చ్చెలిచనుదోయి క్లిప్తనఁ జేకొని మానదునో విసంధితకా.
- క. ఉరుకుచభూధరపలికిం, గరిఘటములు మిత్రమయ్యెఁ గనకకలశముల్
పరికింప సమతఁ గైకొనె, నరులును సఖభావ మందె నరుదు తలఁపకా.
- క. అరిగజకటదారణమున, నురుసుమనఁపం క్తిహోషణోదారతచేఁ
బురణించు మొనలు సూపుచు, దరుణీవహ్నిజభూమిధరరాజు కడుకా.
- ఉ. శంక యొకింత లేక చెలిచక్కనిబాహుల సాటి కేగఁగాఁ
నానగూఁ జెడి కంటకులనా లయి లో బలులేమిఁ జెందె గా.

మ

- బరకజనాశ్రయ ట్లగుట వాని మారించు శుచిత్వవృత్తిచే
గొంకక సత్పథంబు గొను కూరిమిగల్గినహంసరాజియౌ
- చ. వననిధిఁ బుట్టి సస్పృణినివాసము నై హరికేలు వట్టి యా
ధనఁబతియిల్లు సొచ్చియు ముదంబున మౌగిలసూత్ర నైభవం
బునఁ దనరారనైతి నీని పూనిక శంఖము చామకంఠ మై
ఘనత వహించి కాంచు మణికాంచనమంగళసూత్ర సంపదల్.
- క. నిటలాక్షుఁడు మూలంబున, నట హాశివక్రంబుమీఁద నమరుటకతన
న్వటఫలము ఫలము గాంచెను, బటుగతినియితిచుబుక భావముగొనుచుకొ
- చ. సరసిరుహాక్షిదంతములసాటికి వత్తు మటన్నఁ గుదము
ల్విరియునుగా నిరంతరము వేసరి చీకటిబందిగుంబులం
జొరఁబడి వాడుఁగా మిగులసూత్రముల న్సరిగట్ట స్తుక్కుఁగా
పొరిఁబొరిఁ గందుగా నెఱయ భూరికుచాంతరద్గుసెలలకా.
- గీ. *అక్షయంపుగుణస్ఫూర్తియమరెనేని, చిద్రములులేనిగుంభంబుఁజెంచెనేని
తరణిందనముద్దులదంతపంక్తి, యాభిరూప్యంబు గాంచు ముత్యాలబంతి.
- ఉ. పంచము లంట మే నిది యపాత్ర మటంచు వనాగమాంతశా
ఖాంచలవృత్తి యై చివురుపాశ్రితమాధవసంగతైకర
క్త్యంచిత మై వధూటిమధురాధరతం జని చెందుటం గదా
కాంచెను సగ్విజస్వపరికల్పితసంతతసంగసౌఖ్యముల్
- ఘీ. జలవాసతపవై(న)జలజంబులకుఁ గళాధరునిరాకకుఁ బ్రమోదంబు లేదు
లలి నట్టితప ముత్పలంబున కగునేని మిశ్రనైముఖ్యంబు మిగులుచుండుఁ
గలదు భిక్షావృత్తి గండుఁదుమైదలకుఁ బాయిత్య మెన్నఁడుఁ బాయకుండు
గగనస్థిత వ్రతం బగుచకోరంబున కెన్న దోపాకరునిపు గదురుఁ
గాన చక్కని కాళిందికన్నుగవకు, నెన్ననివి సామ్య మేగతి నెనయఁగలవు
ఎట్టికష్టంపుఁడవమైన నిలవిగుణత, గన్నఫలమిచ్చుననుమాటగలుగు టెల్లు.
- గీ. నిచులబంధవరాలోకనిస్సమీళ(?),లమలమాధుర్యరసనైభవాస్పదంబు
లగుచుఁజెలువారుకాళిందిసాగసుఁగన్న,లన్నలోతమ్మలోయవియబ్జములకు.
- సీ. చానకన్నులతోడిసాటిఁబూనఁడలంచి బ్రహ్మసి బేడిసలు గాలములఁబడియె
జెలువయక్షులతోడిచెలిమి నేయఁగవచ్చి పొందమ్మిమైత్తముల్బురదబడియె

ముదితచక్షులతోడ మురుపు నూపగవచ్చి కల్వలు నీళ్ల(లో) నుళ్లబడిమే
మానిని నయనయుగ్మంబు జోడని లేటికొదమకన్నులు భీతి బెదరుపడియె
రమణిరమణీయలేరవీక్షణముల తేట, లూనబోవుచుమదిరంబులూఁతఁబడిఁజొర
బాలఁతి చూపులచెలువమ్ము బెరుకు లొలయఁ
గోర్తి తేటులు బికిరంపుఁగూడు గొనియె.

- శీ. చిన్నక మునువ్వుఁబువ్వునుసరవిఁగూడి, యితిహ్రాణంబునకుసాటి నెనయలేక
వారనంతంతకునుదలవపుగాఁగఁగ, బండుటలుచూడమే ధరామండలమున.
- చ. ఎదుట మెలంగువస్తు వొకయించుక కన్నడనీని మైలతో
నదనునఁ బెట్టు తెల్పులకు నబ్బదు నిల్కడ లేదు మార్దవం
బిది కొఱగాదు జన్మ మని యెంచి ధత్తిర్దదర్పణంబు ల
వృద్ధవతిచెక్కు లై యెపుడు మాననితేట మృదుత్వముం గొనుకొ.
- క. నవనవరోచిర్నిచయ, ప్రవణము లగుకుందరదన శ్రవణంబులకు
స్వవ తనుచుఁ బల్కఁ దగునా, స్తవతను సరిగాక మెలఁగునవసంఖ్యనిలకొ.
- చ. చెలి చెలువంపుఁగల్గములశ్రీ హరియింపఁగ నేల వచ్చె శ
ఘ్నులు లకటా వివేక మొనగూడక యయ్యపరాధ ముత్కటం
బిల నొనగూడె వాని కది హేతువుగా జను తెల్ల నిష్పడుకొ
సలసలఁ గ్రాగునూనియలఁ జాలఁగఁ జాలఁగ ముంచి యెత్తుటల్.
- క. కలకంఠిమృదుకటాక్షా, చలరమ్యద్యుతులు నిడు శ్రవణద్వయ యొ
ప్పులు నించు*చీరసంబున, విలసిల్లెడుకూపయుగళివిధముం గొనుచుకొ(?)
- చ. జలమరుప ద్దనీలజలసంభవకైరవఖంజరీటవ
క్షులిహరిణాక్షీమీనహరీణాంకవతత్తుల దృష్టిమాత్రనే
తొలఁగఁగఁజేయుఁ గన్న లని తోయజసూతి నవాఖ్యసంఖ్యల
న్నిలిపెను బౌర్వయుగ్మమన నేర్పున నా సతివీను లింపగుకొ.
- జి. తియ్యన కాని యొండు మతితీ రొకయింతయుఁ గానరాదు నే
నయ్యలివేణికన్బొమలయందముఁ జెందనటంచుఁ జప్పనై
యొయ్యన బెండు కైకొనుచు నుండు మనోజునిచేతిసింగిణీ
యెయ్యడఁ బిల్లపిల్లతర మీచుకయేనియుఁ జేగఁ జెందెనే.
- క. కనఁ గన మిగిలేడుమధురిమ, గనఁ జెలికన్బొమలతీరు గానక మరుచే
ననచెఱుకువిల్లు ప్రాణము, గనఁజూలక కాదె నిలువుఁగన్నులుపడియొక.

- క. పున్నమనాటినిశాపతి, కన్నియనమ్మోముసాటి గనలేక కదా
 సన్న మగుఁ దజ్జయంబును, మిన్నా ఘోరము గాంచు మెఱుఁగులబలిమిన్
 ఉ. తమ్ములమేలు పూనమిని దక్కులవెన్నెల మేనుపోకిన
 న్నెమ్మివహింపమిం గలుగునిద తొలంగఁగ నిండుఁజందురుం
 డెమ్మెలతమ్మియుం జెలీవయింపులనెమ్మొగ మూచుఁ బూనెఁ గా
 తమ్ములమేలు మేల్పొగనుఁ దాలుచు లేనగు తేటవెన్నెలన్,
 గీ. సవతు గనఁడయ్యె బూర్ణదోహకరుండు
 బహుబుణగ్రస్తజలములు పత్రియకావు
 పరిహృతాశేషదోషమై భవ్యకాంఠి
 నైభవము గాంచు నెచ్చెలివదనమునకు.
 క. ఎన్నఁ బత్రిబింబభావా, పన్నం బగుఁముకురమునకుఁ బాటిలు నేలా
 *గన్నన్న సమత బింబత, గొన్న వికర్తనతనూజగొనబు మొగముతోన్.
 గీ. కాంతివారాళి యగుభానుకన్యమోము
 జగి యొకించుక యప్పుగాఁ జెంది యొక్క
 రేయి చెలువొంది యది దీర్పలేమిఁ బొడము
 పాపము కళంకమై విధుఁ బాయకుండు.
 గీ. బహుశవక్షపాతభాపితుఁ డైనట్టి, చందమామ జడుఁడు సాటి యగునె
 సమతఃబూని శాస్త్రసర్వస్వవిదురత, వఱలుచుండుచెల్వ వక్త్రమునకు.
 చ. పగ లిది రేయి నాక మఱి పక్షవిభేదము గాంచ కెప్పుడుం
 దగులు మహాదయస్ఫురణఁ దార్కొను నర్కునికూర్మిపట్టి మే
 ల్పొగనులనెమ్మొగంబునకుఁ జొప్పడునే సరి యంచుఁ బల్కఁగాఁ
 దొగచెలికాని దోషములు దూఱొనువానిఁ గళంకభావితున్.
 క. కనఁజనియె ముకుర మిందుఁడు, కొననవ్వంజనియె మాఱుకొన్నంజనియెన్
 వనజంబు గాని నెచ్చెలి, గొనబులనెమ్మోము సాటి గొన విజ్జగతిన్.
 గీ. అమును బింబానుబింబైకృ మరసిచూడ, నరుదుబింబానుబింబులకైకృపృత్తి
 కంబుకంఠరముఖదగ్ధణంబుతోడ, నైకృ మొనగూడెఁ జందున కబ్బురంబు.
 ఉ. సాటికి రానినీలములు సానలీ రాపడె బాఱుఁబోతులై
 తేఱులు పోయె మేఘములు దీనత మొట్టలు (వెట్టె) జామరల్
 గాటపుఁదెల్లెఁబా టాదవె గన్నడె బల్కగఁ గేకిఁఫముల్
 పాటలగంధికోప్పుసిరిప్రాభవ మెన్నఁ దరంబె చూడఁగన్.

- గీ. అఖిలసుమముకదంబాకాభ్యర్చితంబు, నీరజాస్తతనూభవనీలకబరి
దానిసవలించునేగతిఁబూనవచ్చు, జగముకై నీరములు, మోయుజలవహంబు.
- క. అమరెడుకీర్జడ సగ్ధర, కొమరుమిగులు పిఱుఁడు దలవ గొనబగువిపులే
కమనీయతరువు చవలే, రమణీమణి యకార వృత్తరత్నాకరమే.
- క. చలమా సుధ కధరము చం, చలమా కనుదోయి కుచము చాలితకనకా
చలమా నైపుల్యజితా, చలమా జఘనంబు ఘనము చానకు నెన్నన్.
- క. రాకాచంద్రివి నగు నౌ, రాకాంతమొగమ్ము కెంపురావికిమేరే
రా కామినియధరము చిగు, రాకా పాదంబు సురుచిరాకారమునన్.
- క. నాకము నగుఁ గౌనమ్మై, నాకము(జగి)గుబ్బ యలపినాకము బొమ్మ యా
లోకముల సుదతి హరిణా, లోత్రమ్ము నిండించు నౌర లోకము మెచ్చన్.
- క. ధరమా కుచ మాబలుఫణ, ధరమా నూఁగారు నీరదాయకధారా
ధరమా కచంబు స్వర్ణవి, ధరయాధరమా మెఱుంగు ధరణిజఘనకన్.
- సీ. ఇంపారుకీర్జడ యింద్రీనిలముఁజేయ మధురంపు మోము పద్మంబుఁజేయు
ముత్యాలసరిఁ జేయు ముద్దురద్రశేణి రుచిరంపుమోవి విద్రుమముఁజేయు
శంఖంబుఁజేయును జక్కనికంధర గుబ్బలు బంగారుకొండఁ జేయు
భూమిచక్రముఁజేయుఁ బొందైన జఘనంబు తలరుమధ్యమృగంతంబుఁజేయుఁ
గలికిపాదంబు పద్మరాగంబుఁ జేయుఁ బాననిలువెల్లఁ దప్తకాంచనముఁజేయు
వెలఁదిఁగొనినూడుమాటలు వేయునేల, రమణిలావణ్యమొగినముద్రంబుఁజేయు
- సీ. జలధుమాలిక జగజంపుకీర్జడ చంపకమాలిక సరసనాస
భ్రమరవిలసితంబు కొమ్మరారుకనుదోయి మత్తకోకిల యగుమంజుగళము
శిఖిణి యెమించు జెలువౌ రదశేణి సగ్ధరయగు గుబ్బచమ్మదోయి
యమరంబివ్యూహాల యగును దనూమప్తి మత్తేభగళియగు మంజుపదము
లలభుజంగప్రియూతమై నూరు దనరు, బంధురంబయ్యె సర్వాగభవ్యలక్ష్మి
యరిసిమాడఁగఁబంకేరుహాస్తపూతి. విశదలావణ్యమహిమసద్వృత్తమయ్యె
- సీ. రమణిలావణ్యంబురాశిలోఁ గనుపట్టుఁ దేటలుగుంపులు దెలివివీణలు
మువ్వన్నె చందురుల్ ముద్దులమీనము ల్సుషీరము ల్సంపెంగ సొంపునింపు
ముక్తాఫలశ్రేణి మురువంపుఁబవడంబు శంఖంబు గుబ్బలు ల్సరసనాశ
లాదంపుఁజిగురులు పొందైనజలనీలి బలువైనహృదము నిబ్బరవుదీపు

లబ్ధురపువరపులీ నెడునట్టిరంభ, లరిదిగావించు కూర్మంబు లధిహృదుల
పంకజాతంబు లసమానభాసమాన, కాంచనచ్ఛాయ నెపుడొదవించుతీనె.

వ. ఇట్లు నిండుజవ్వనంబున దేవాసురమనుష్యలోక కాంతాదురాపకామనీయ
కలక్ష్మీలీలాయశనంబున సర్వలక్షణైకలక్ష్యంబు నగునమ్మోహనాంగిసఖ
లవిద్యావిజ్ఞానవిమలాంతఃకరణ యని విశేషించి సకలజనవరమాహ్లాదైక
కారణం బగునంగీతశాస్త్రంబున మిగులఁ బ్రవీణ యగుట యారసి యారసి
కనీలవేణిముఖ సఖిజనంబులు తద్విద్యాపాలవంబుఁ దలదండులగు ఛా
యాసూర్యులకు డెందంబుల కవందానందంబుగాఁ దెలుపం దలంచి యొ
క్కనాడు.

సీ. మేటిమిన్నేటిపొన్నీట మజ్జనమార్చి చిన్ని వెన్నెలవన్నె చీరఁ గట్టి
పొంగుసిబ్బెపుఁజన్ను బొంగరంబులమీఁదసాగసుగొంబట్టుకంచుకము దొడిగి
నెఱికప్పుసిరి నొప్పు నెఱిసొప్పు చెలువంద నందంపుఁబూదండ లమరఁజుట్టి
రిక్కరామొక్కపెన్నిక్కు చక్కఁగఁజేసి చొక్కునెన్నుదుటఁ జేర్చుక్కఁజెట్టి
కలువగమి కెగ్గుగలిగించుకన్నఁగవకుఁ, గలిక కఱివిగ్గుమిన్నులకాటుకయిడి
యలరు నాణెముతైపునరులఱుతి నిలిపి, తీర్చి రీతి వెలదికిఁ గూర్చు చెలులు.

క. కాయమ్మన నాభరణని, †కాయమ్మ సఖిజనంబు ఘటియించుచునన్
మాయమ్మే సాటియగు. స్నాయమ్మకు మిగులు సవతు మాయమ్మనుచున్
వ. తరనంతరంబ.

క. విచ్చేయును నీవిద్యకు, ‡దచ్చెరువడి నేడు సత్సభాన్వితఁ డగుచు
స్వేచ్ఛనినేలుపు విలిచెను, ముచ్చటగా నీదుపాట మురిపముచూడన్.

వ. అని విన్నవించిన.

ఉ. నచ్చె సఖిప్రియత్నమున వారిజలోచన వెన్న ముందటన్
పాచ్చు కచాదిభారమున నెమ్మెలుకొ నొగిఁగుల్కఁ గొప్పుదా
లొచ్చెము లేనిచీకటుల నుష్ణతల న్నడి బెక్కు మోమునం
దచ్చపుమొల్కనవ్వు జగి నందపునెన్నెలచాయ లొల్కఁగన్

ఉ. కాంచెను గాంచనాంగి దనుఁగాంచినదక్షు సమస్త విప్లవో
దంచితదక్షు నాశితజనాననదక్షిణవిస్ఫురత్కృపా

*ఓదివించితివె—మూ. †జరెసిగ్గు—మూ.

‡కాయంబునసఖిజనంబు సందహించెన్—మూ.

సంచితపేక్షనా బ్రాగ్దశనసారతనూచుచిదుర్నిరీక్షు నా
కుంచితసద్వపుస్త్రితయగోపనపక్షు హతానపక్షునిన్.

చ. కని కరమొప్పు మొక్కిననుగన్నియ నాదరణాను *వృత్తితోఁ
గనుఁగొని తన్మనోజ్ఞముఖకంజము రంజిల సత్కథంబుల
న్నినుఁడు కవుంగిలించుకొని యింపుగ మూర్కొని తచ్చిరోజము
ల్గునువడదుస్సు చిట్లను సపారకృపారసవార్ధిఁ దేలుచున్.

సీ. పవడంపుదీవె రా బంగారుబొమ్మరా పొదలెడురాయంబబోద రావె
గుణరత్నరాశి రా గొనబుఁబూబంతి రా కొమరొప్పుముద్దులగుమ్మ రావె
యతివమేల్బంతిరా మందాలకుప్ప రా యొఱపైనకొక్కారుమెఱువ రావె
యప్పచ్చికొండ రా యతనువాలమ్మ రా సొగసైన చందురుసోగ రావె
బ్రాతి యైనట్టి నాతపఃఫలమ రావె, లలిత మైనట్టివవకల్పలతిక రావె,
రాణగించిననాయంటిలక్ష్మిరావె, తలఁపులొసగుూర్పు ననుగన్నతల్లి రావె.

ఉ. బంగరు లీనుచూపు గలబంగరుబోటికి సాటియైన మా
బంగరుకొండ వచ్చెఁ గులపాననద్గుణవార్ధి వచ్చె నా
కొంగుపసిండి వచ్చె మదిఁ గోరినభాగ్యము వచ్చె వచ్చె మా
ముంగిటికామధేను నని ముచ్చట దీరఁగఁ బల్కి వెండియున్.

క. తల్లివి గద కన్యామ, తల్లివిగద సొగసుఁగులుకుఁదనముల సిరి మే
త్తల్లివి గద సుభూతుహ, వల్లివి గద మమ్ముఁబోవ నల్లినిభాంగీ.

క. ఒవ్వలకుచ్చా నినుఁగ, న్నప్పటినుండియుఁ బ్రహేద మనుజులరాశిం
దప్పక మునుంగు నాకం, జొప్పడె నభ్యుదయమెన్నఁ జోద్యము జగతిన్.

గీ. అమ్మ నినువంటిపట్టి మీకజ్ఞై గాన, చాయచాయకు మర్యాద

— (ఇక్కడఁ గొంతగంభములేదు) —

దముల్పాలఁ దనర

గేయవాక్కర్త్రీ యనుపేరు గీలుకొనఁగ, వీణ వాయించె నవ్వేళ నేణనయన.

గీ, శత్రునముభాతి మంగళార్థంబు గీతి, కది పరాశ్రమచించుట నంచునెన్ను

శాస్త్ర మాగీత మగీతశాస్త్రవేత్తి, కబ్రమేభావనన్మం (గళార్థ) మగుట.

క, రూపవతిగీతిభాషణ, దీపితమై మెచ్చుఁగాంచు దీప్తిం బువమా,

క్షేపములు వడయునని సభ, నాపాదించుచును మోదమందిరి విబుధుల్.

ఉ. చాయలు వేయు గల్గునెఱసామికిఁ జాయలు వేయు రిక్క రా
చాయలచాయ జెం సాతపతన్ ఘటిల్ల మే
ల్పాయలకెన్న మిక్కుటపుఁజాయఁ బ్రవర్తిల్ల ముద్దులాఁడి యా
చాయకుమారిగీతి (గన్) సంగతశీతలమాఘరీశుశిన్.

వ. అయ్యనసరంబున విశ్వంభరానిర్భరభారాయమాణ దుర్మానకంసాదిన్మృశం
సదు (ప్రసర్పగాటడ) మణి యగుశ్రీకృష్ణ దేవకపటయాదవశిరోమణి మిఖ
చంద్రబింబకుచ్చంది కాడంబరంబున నిజన్యనజీవంజీవంబులకు సంజీవనం
బపేక్షించి విరించివథానధి యగుద్వారనతీపథంబు నాత్మశరణపూతచరణ
(సరోరుహ) విన్యాసంబున ధన్యమూర్ధన్యంబు గాఁ గటాక్షించి తత్కటా
క్షసమాక్షి ప్రకారం పరభాగసందానిత మహాభాగవతద్విగుణితహరినామా
నుసంధానబంధురరోమహర్నాశుక్రకంచుక సముదంచితసర్వాంగనయను

నందామృతధారాప్రవాహంబున నపగతమోహాదినోపపంకాంతరిత

తాలఘూకృతంబు నణుపరిమాణంబు నతఃకరణంబు దేలియాడ మగిడి
సత్యలోకంబు స్వాలోకవిషయంబు చేయఁ దలంచిన (జగ) డంపుకూటిజడ
దారి గ్రహరాజగృహరాజంబు సమీపంబున సమీచినతాసధీ చీనతదనూ
నవిధానానామృతంబు కర్ణకూపంబులనిండావనబ్బురవడిచేపడిన వీణీయనదలి
కదలక మైమఱచి పరచితిహా (?)ంబునందె(న)నిమందవడి (?) డెందంబు
ననంబు గాక మనల మెల్లమెల్లనందేర్చి కూర్చుండి శిరంబుఁ గంపంబుతోఁ
గూర్చి తర్జిని నాసికం జేర్చి తినలో నిట్లని విత్కించె.

ఉ. ఎక్కడిలోక మేఁ గనని దెక్కడిగానము (నాకుఁ గొ)త్తగాఁ
దక్కిన) దిట్టిగాన మొక తావున నై విసంగ మృగ్య ము
మృక్క యిడెంతిచోద్య మహాహా ననుఁ జొక్కంగజేసె నద్దిరా
యక్కమలక్షకీర్తనముచందును డెందము డింద కుండెడిన్.

క. బేరా మును వింటిఁ బయక, పారావారజకు సాటి (పద్మాక్షి కుమా)
రీరత్త మయ్యె సూర్యున. క్కారూఢిగుణాఘ్య * నీలయతులాంశం బై.

క. అక్కన్య సకలవిద్యల, దిక్కులఁ జనసాటిలేక దీపించును జెం
పెక్కు మిగుల గీతములన్, లెక్కింపంగరాదు మాధురీగుణ మనుచున్.

క. ఆదిరుణి యిపుడు తండ్రికిఁ, జేతం (బిగురొత్త సేవసే) యంగఁ బోలుం
బ్రీతిగ నెచ్చెలిఁ గనుఁగొన, కీతటిఁ జన నాకు డెంద మెనయ దటంచున్.

న. ఇట్లుహించు.

సీ. సంగతతత్పురుషపదనిష్ఠాన్భూర్తి నలరారుపాణిసీయం బనంగ
సిద్ధసాధ్యవిశేషబుద్ధస్వరూపతః క్రాంతకృతవ్యాకృత (ఫక్తి-యనంగ)
జ్ఞాతాత్మరీతి నిర్ధూతాంజనాత్మత సాధ్వలంకృతివిశేషం బనంగ
సంశస్థిరకళావ్రిత స్త్రీచద్భావత సరసాంధ్రశబ్దశాసన మనంగ
నరుగుదెంచెను నారాయణాభిధూయ, కాష్టవర్ణమనూత్తంసకాభిధాన
చతు స్వరస్వరవిశేష, హరిషుహతికరుండు శుభాకరుండు.

సీ. చంద్రోపరి సితాభజలవాహరేఖనా దగుళాలగోపించనము దనర
నైరావతాలింగితాభాప్రగ్భాజలతాలినా బసిడిజంధ్యములు మెఱయ
సగ్గికాశ్శీరకింజల్క సముదయం బన జటాసమితి వెలుగఁ
గలభౌతనగమధ్యగతనీలవేదిక నాఁ గటిఁ గృష్ణాజనము దనర్పఁ
గల్పకస్కంధపరిణధ్ధునతమాల, వల్లి యన వీణ భుజమున వన్నెమీఱ
నలుదిశలమేను తఱపి నెన్నెలలుగాయ, వచ్చెనారదుండవిభావసునికడకు.

ఉ. చూరమునుండి రా ముసీకే దూర్ణము బంగరుగద్దె డిగ్గి బ
ల్గారవ మొప్పగా నెమరుగాఁ జని భక్తిభయాదృఢులెంబు ల
వ్వారిగ నందడించుచుది వారిజబంధుఁడు సాఁగి మొక్కిక్కెద
చ్చారుపదాంబుజాతములు సాధుకరద్యుతు లంటి రాజులన్.

. క. మొక్కిక్కెద *జెయ్యలసాకిరి, మక్కువఁ గైగుచ్చి యెత్తిమది ముదమలగన్
అక్కలహాశనమునినగు, మొక్కలుచొక్కటముగాఁగ మొగముననమరన్,

క. దీవించె నీకు దుర్లభ, మేనస్తువు లేదు దీవ నిడకుండఁగరా
దేవస్తు వక్షయం బగు, నావస్తువు నీకుఁ జుట్ట మగు నిజ మనుచున్.

వ. ఇట్లు భావిశుంభంబుఁ దెలుపు పలుకు పలుకు తొలిపలుకులగమికానిగాదిలి
కొడఁగం గడగననివేడుక గడలుకొన ముండల నిడుకొని వచ్చి యచ్చె
రువులకు నెలవకు తన నెలవునకుం దెచ్చి డచ్చిదిక్కు లచ్చంపుఁ బచ్చిసె
న్నెలలు సొగసు ముసుంగు లొసంగు మగతామానికంబుల పెద్దగద్దయ
నుంచి యవంచితభయభక్తి వినయాతిశయ మృగునాశయమ్మున నమృహాశ
యానకు నిర్విశయమ్ముగా నిజకరకుశేశయమ్మున సదాశయోచితంబు లగు
నుపచారంబులు చేసి యాబేసిగుఱ్ఱంబుల తేరినెఱదొర దొర నెఱుంగని

యొప్పులకుప్పం దనకూతుం బిలిచి యప్ప యిప్పవరహితునకు మొక్కిం
జక్కంబడని దొక్కటియుఁ జిక్కదు మొక్కివలయు నని మొక్కించిన
సక్కారుణికపురుషమణి పురుషశిరోమణిపూణిగృహీతిని గమ్ము పొమ్మా
యని దీవించి యనుపం విదవఁ దదనుమతి నమ్మహామతి నిజానుగతసభా
జనంబుల యథాపూర్వోచ్చితస్థానంబుల వసియింప నియమించి తాను
దత్తమీఁపతలంబున దివ్యభవ్యనవ్య హేమముక్తాఫలాముక్త నిర్విద్రభద్రాగ్ర
నంబునఁ గూర్చుండి యుండెఁ దత్కాలంబున.

చ. *తొలపటివల్కుబల్లనులు దుష్టతమోహరణప్రవీణమాం

సలమహిమాన్వితు ల్గృహీతసత్పథవృత్తినిరూఢభావు లా

కలితదీగంక రాశరుచిగాఢతనూపచిరుల్ సభాస్థలిం

జెలువలరారి రిద్దఱును జేతనజాతము లబ్బురంపడన్.

క. అన్యోన్యకాంతినైభవ, మన్యోన్యముఁ గప్పఁ జిన్న లవిషయములుగా

నన్యనియం దన్యభ్రమ, మన్యాయత్తంబుగాక యలవడె సభకున్.

క. నిండు నెలఁజోలు మునిమా, ర్తాండుని మార్తాండుఁ జూచి హరికైదువుపే

రుండెడుపులుఁగులు భ్రమచే, నొండొండ ముదంబు భేద మొందునుమిగులన్

గీ. అట్టియెడఁ దమ్మివిడిమట్టపట్టుదిట్ట, పట్టి యగుసూని కనియె నన్వేటజేజె

గీలుకొనుహాసమునమోమునీటుగుల్క, మాటమాటకునమృతంబు తేటలోలుక.

క. నీరాక రాక సుస్మద, నీ రాకరమునకు సుగుణనీరాకర యీ

నీరాక గాక యా(వ, న్ని రా)కరమునకుఁ దేవ నే నెఱుఁగుదునే.

న. ఓసుదర్శనకరశుభకరపదభక్తి మత్సుదర్శన నిదర్శనసమధిగత నిఖిలదర్శన

కాలతీతయపవిత్రతాన్యంగ్యవ్యంజకంబగుభవదీయదర్శనసమంజససంజీవ

నౌషధంబున మదీయతాపత్రీయంబపత్రపానిలయంబయ్యెడు మజ్జననంబు

పరార్థభావంబు నొందెడు మత్తేజంబు వేల్చొంఘనంబుననలరారెడు మద

భ్యుదయం బనస్తమయంబై చెలువారెడు మదీయనివాసంబు విష్ణుపదంబు

నం జెర్చుగాంచెడు మదధికారంబు గ్రహీతతం బైయొప్పారెడు మత్కళితం

బు కాంతిపర్యాయంబై నెలుంగొందెడు మత్సంతానంబు సమందతఁ గాంచి

యు సమందత దైవాతెడు నీరేడుజగంబులఁదేజోవంతులకు దృష్టాంతంబనై

మెలంగెడు భాగ్యంబు నాకుఁ బొసంగెడు సమాధిమత్కళానిధినిపాధి

కకృపాపయోధి నగునీదునన్నిధికి గమనంబు గమకం బగు మత్పురాతనా
గణ్యపుణ్యపరిపాకంబ యని యని యరిసి నిర్ణయించుకొనియెడ నధిగతపరమా
ర్థతకు నవాస్తవ్యకామతకుఁ గేవలపదం బైన భవాదృశులకు మాదృశ
రాజనజనంబు ననుసరించి యత్కించినదర్థప్రదానంబునకు సంప్రదానత గొ
నుట గగనకుసుమంబు గనుటయె సిద్ధం బని సిద్ధాంతీకరించెదంగా దేని
దేవరచిత్తంబు కుతుకలీలాయత్తం బై యదర్థంబు విషయీకరించి సర్వా
ర్థమూర్ధాభిషిక్తంబు సేయ్య నవధరించె దదర్థంబు భవత్సన్నిధాన నైభవ
సమాసాదితసంపత్సాకల్యతం దగుభవజ్ఞనుసవిధంబున సస్తీత్యాఖ్యా
తంబు సంయోగంబు గొని కారకత్వం బంగీకరించు నని నిస్సంశయంబుగా
సంకల్పించెద భవాదృశస్సద్గుక్పారతంత్ర్యంబునం బనివర్తిల్లు నదోవందారు
నకు నెందేని స్వాతంత్ర్యం బతంత్రీం బవుట చిత్తగించి వాచావిషయత త
త్ప్రకాశకక్రియం బనిసరింపజేయ దయసేయవలయు నని పునఃపునారచిత
ప్రణామంబులం బ్రార్థించిన.

గీ. ఇట్లు *వేపాదములసామియింపునింపు, మధుర భాషలభాషింపఁజూనివినుచు
హరికథాసుధయానినయపుడుగాంచు, మోద మందుచు నత్తమోభేదికనియె,

ఉ. ఓయిననున్నలోకనిచయోదయ హేతునిజప్రకాశ భ
వ్యాయుతకీర్తి నీకు నిటు లాడఁగఁ జెల్లునె యన్యనల్లు నీ
వాయతనంబ నైతివి చరాచరసంజననావనకీర్తయా.
పాయనిదానమూర్తులకు భద్రక రాగమరూపవైభవా.

క. మిన్న దేవత యనుచు. నిన్ను నుతింపం బనేమి నిగమాపభులం
గన్నట్టి తీర్థదయే నిను, సన్నతి గావించుకొనుచు సార్థక మయ్యెన్.

క. వెన్నునె గన్నులఁ జూచుట, నిన్నుఁగనుంగొనుట మాకుఁజ మొక్కటిగోరఁ
యన్నలినాక్షు గనుంగొని, నిన్నుం గనవచ్చినాడ నీరజమితాగ్రి.

క. ఇంకొక్కటిఁ జెప్పెననే. వంక స్విన వరిది గాన. వైఖరిచే నీ
పొంకపుఁగూఁతుకు నను నీ, వంకకు రప్పించెఁ జమ్ము వనజాతసభా.

క. నీలాలక యిది నీలా, నీలావతియంశ నవతరించిన దగుటన్
నీలాఽతికా త్ర్వాక్కెడు, నీలాయదుమోళి ముద్దులేమం బేమిన్.

క. ఈరితిఁ బల్కు విణా వారిణ్యుతీంద్రువచనబంధమధురిమా
సారములు చెవులు సోఁకిన, బారాకారములసామి పలికెం బీతిన్.

చ. హరిపదపంకజాతయుగళాంచితభక్తివరప్రవేశయా

హరి మనుజాశృతిం బుడమి నందుటకుం గత మెద్ది యమృతహా
పురుషునిఁ జెందఁజేయఁ దగుపుణ్యపుసాధన మెద్ది రూప మ
ష్పరమున కెట్టి దింతయు నపారకృపాజలరాశి తెల్పవే.

క. అన విని వీణాముని యయ్యినునిఁ గన్తుఁగొనుచు నగుచు నిట్లను నౌరా
ననజాప్త నీదువినయము, విని కిని యెఱుంగము నగుస్తవిబుధులలోనన్.

గీ. వేదమూర్తివి నీవె కా వేదవేద్యు, నెఱుంగజాలవె యెట్టైన నెన్ని చూడఁ
బరహితజ్ఞానమార్గవప్రవర్తకులకుఁ బ్రప్యభావంబు భూషణప్రవర మనఘ.

క. వనజాక్షభక్తిభరవా, వనుడవు నీవెంతభాగ్యవంతుఁడవు బలే
నినునుండి తత్కథాస్మృతి, నెనసితి *నిటనాదుపుణ్య మే మనవచ్చున్.

క. దిన మొక్కనిముస మయిన, న్వనజాక్షస్మరణ మెలఁగ వానివృజిన మ
ద్దినకృతము సుకృతమగు స్ప, ర్శనవేధిర్పర్శ నినుము సౌవర్ణమె కా.

చ. తిలఁచిన పిన్న మానసము తద్ద మునుంగు ముదంబురాశి మైఁ
బులక ‡ తనంగుఁ గన్నులఁ బ్రమోదజలఁబులు పొంగుఁ బూర్ణతా
ఫలితమనస్కు శాసితపానసమానుల కైన నెద్దిరా
బలిబలి వాసుదేవుఁడఁ బాటిలుమాధురసార మెట్టిదో.

నీ సౌశబ్దసంగతి నడలుకాన్యమురీతి విజ్ఞానహీన మా విద్యమాడ్కి
సాధుదానిము ‡ లేనిసంపదకైపడి వరశాంతి నెడయు తపంబుభాతి
కంతర క్తతమానుగానంబునడువునఁ బాలనసేయని ప్రభుతచాయ
శ్రోద్ధానురుద్ధత జాఘకర్మము క్రియ రాగంబు గాంచని రతిపరుసున
సిద్ధపాండిత్యవర్జితసేవకేన. భూరిపరిమళ మందనిపువ్వుపోలి
వాసుదేవునిపదభక్తి న్నలువాని, జన్మము నిరర్థకంబగు జలజమిత్ర.

చ. అలవరతత్త్వ మెంతటిమహత్త్వమైనఁ దరంబుగాదు గాఁ
దెలియఁగ నెట్టిదిట్టలను దెల్వకిగాఁ దెలుపంగ శక్యమే
జలరుహమిత్రీ యల్లయిన గంగిహసూక్తుల నాచుబుద్ధికిం
దెలిసినయంత దెల్పద సుధీవర తప్పక యాలకింపుమీ

- గీ. ఈప్రసంగంబునకుఁ దొల్త నెనఁగుచుండు
సచ్చిదానందమయ మాతృ (సంగ)రహిత
మనసుగతరూప చున్యవహార్య ముఖల
మానసందారహార్యంబు భానుమంత.
- గీ. అప్పురంబు సిన్ధుక్షచే నమరిత్రిగుణ, మాయఁగైకొని సగుణత మరగి సర్వ
కారణవిచిత్రకార్యసంఘాతరూప, మగుచు నారాయణాఖ్యత నలకుచుండు
- సీ. తత్త్విరూపావృత్తి దనరు జ్ఞానంబున జ్ఞానంబుభక్తిచే సంభవించు
వేదాంతవిద్యచే వెలయుచు సద్భక్తి యబ్విద్య గురుసేన నందనలయు
సద్గురుసేవ నిహా మత్వమున నబ్బునది చిత్తశుద్ధిచే నమరు నద్ది
కాలుష్య మణగినఁ గలుగుఁ దదాహిత్య మలనఁడు బాపక్షయంబు గాఁగ
నట్టిపాపక్షయంబుమే లానవచ్చు, దాన యాగాదిసత్త్రియ లూనఁ గలుగు
నవియుఁ దన్నాశకరశక్తి దవులుటరిది, కర్తవ్యమామహావసుఁగాంచకున్న
- క. భక్తియె స్వతంత్రీకరణము. ముక్తికి నని కొందఁడు అందు భూరివివేకుల్
*భక్తిసుసాధ్యజ్ఞానమే, ముక్తిద మని కొందఁడు అందు భూరివివేకుల్.
- గీ. అఖల మాత్మేచ్ఛదేవత యనెనుబుద్ధినిరతశయభక్తి బ్రహ్మమై పరఁగు నంత
యనుమనీషయ జ్ఞానంబునగునుగాన, జ్ఞానభక్తుల కైక్యనిశ్చయము మాకు.
- గీ. కమలబంధవజ్ఞానయోగమ్ముభక్తి, యోగమన రెండుబలునానలొప్పుచుండు
ఘోరిసంసారవారిధిచారమంద, ననుచుముఁకృతులొకకొన్నియమరఁబలుకు.
- గీ. అరయ శ్రవణాదికక్రమాయత్తమవును, జ్ఞానయోగమ్ము తదితరజ్ఞానవిభవ
ఘటకమవుచుండు భక్తియోగం బనంగ, భావమిగతీ బలుకు నిబంధనలకు.
- న. విను మప్పురమేశ్వరుం డగునారాయణుండు లోకరక్షణపరాయణత్వంబు
నం దత్తత్కాలంబుల నానారూపంబులు చాల్చుచుండు నందువిశేషించి.
- సీ. ప్రియబుల్గమిఁ దమ్మిపట్టికోఁగూర్పంగ జగమంత వృక్షదేశమునఁ బూన
ధరజే గొమ్మునఁదాల్చదనుజాతొమ్ము నగుల్పబలి నధోభువనంపుఁబ్బ సేర్ప
గృతవీర్యజాదిభూపతుల విచారింప వసధిమధ్యం బరావణము సేయ
ముష్టికాదులఁద్రుంపఁబురస త్వముహరింపయవనసంహార నైభవముగొనఁగ
జలచరాకృతిఁ గమతఁ జఱిలకిటిత, నరయ్యుగేంద్రతఁ గుబ్జతఁ బరశుధరత
రాఘవతహలితగుద్ధతలలితహయత, సఖిభజనములుగొనియాడనతఁడుగొనియె

- గీ. తపః యిత్ర తీ నప్పరతత్త్వ మవని, భారకారులఁ గంసాదిఘోరదనుజ
 . నికరములఁద్రుంపవను దేవునికిజనించి, వఱలుచునుగృష్ణుఁడనద్వారవతిమెలంగు.
- వ. అతనిమాయాబలపరిగృహీతవివ్యవంగళవిగ్రహంబునకు నుపమానంబు దు
 ర్గహం బస నసంశ్చయం బేమియనినం గీర్తనధ్యానాదినాధనంబులం బా
 పక్షయాధు లగుచూడృశు లగుదాసులకుం దదుపమానకల్పనసాహసంబు
 న నల్పదోషంబుఁ గాదని విచారించి నాయధాశక్తి క్క నమ్మహాపురుషు నంగ
 సౌందర్యం బీషతాల్లంబు గీర్తించి కృతార్థత గాంచెద సానధానుండవై
 యవధరింపుము.
- నీ. ఇంద్రనీలచ్ఛాయ నీనయు దేహమువాఁడు ముద్దుగుల్మేడునవ్వుమోమువాఁడు
 ఘనశంఖనిధి మైవకంతంబు గలవాఁడు చక్కని వెడఁదనక్షంబువాఁడు
 జయలక్ష్మి లీచనాబాచు బాహులవాఁడు దనరారు సింహమధ్యంబువాఁడు
 జవనంబదల మించుజంఘలు గలవాఁడు తమ్ముల మించుపాదములవాఁడు
 కటిని జెన్నోందు బంగారుపటమువాఁడు, ధాతఁ గన్నట్టినాభిపద్మమ్మువాఁడు
 పృబలు శ్రీవత్సకౌస్తుభపృథలవాఁడు, చక్కఁదనముల *కిల్లజెరుగువాఁడు
- ఉ. క్రింగయి రేక మోచి పరిఘ్నతఁ గృష్ణుఁ పాదయుగ్మ మిం
 పొంద భజించి యంబుజము లొక్కఁడఁ దత్పుష్పమాంశ తేజ కా
 ప్తిం గదనరారిఁ బద్మములపే రదీ నోనిడి తత్సమంబుగాఁ
 గొందురు పాదపద్మ మని కుఁ తితబుద్ధులు గారె లోకముల్
- ఉ. అంగుళిలే దళంబులు సఖాభులు కేరము ల్పదపృష్ఠి
 తాంగణనయ్రదేవమః టాంచితినీలమణీరుచు ల్పల
 గ్భ్రృంగములై చెలంగఁ గడుఁ దేజు శౌరిపదాబ్జముల్ శుభా
 లిం గరుణించి భక్తులకు లేములు వాపుఁ దమోనివారకా.
- ఉ. అంగజమేష్ఠిషంగయుగ మాకృతి కేము సమానవైభవం
 బుం గయిగొంటి మింక సగివోలము కాంతి నటంచు నల్గులం
 క్తబ్రంగి తిపించి తత్తనువు వీడిన నాదోన లీడుగా వన
 స్సంగతి నయ్యదూర్వహునిజంఘుఁసోఁపుఁ దలంప శక్యమే.
- చ. తన కుపమానవస్తు వికే ధాని లేదని కాదె గెల్పుపెం
 పున ధరియించు మేల్పిరుదు క్రిసో యిదినాఁగ మణివిమాత్మ కాం
 చనమాయనూపురార్పటి నెసంగెడుఁ దద్వనజంఘు లెంచ న
 వ్వనజభవుండుఁ జాలఁడు దివాకర త్తత్ప్రభ నెన్న శక్యమే.

*ఇల్లుడై. మూ. గదనరాశిపద్మములు. మూ. గ్రుంగి... అనియుండుట వ్యాసు
 మైనను గొన్నిప్రాచీన ప్రయోగములిట్లు నఁబడచున్నవి. బ్రుంగి... బోవిడ- అనుట సరళ
 నగుట ౨ మేలిగదగతియైన మా ౨౬౪ వి గౌ

- చ. ఉడుగనిడాలు మీఱు హరియూరులతీరిక మేటిసాటికిం
గడంగి సమంబుగా కనఁటికంబములుం బొరవిచ్చు పోయెఁ బ
ల్విడిసెడి దానఁ జేసి “కదళీ నీ కదాచన” యన్నిష్ఠేధ మె
క్కుడు వడినిల్చె గాదె తమకున్ జగతీస్థలియందు భాస్కరా.
- గీ విద్యుదాపృత ముద్దురవృత్తిశోభి, దీర్ఘఘంటానురణనగందీప్తిరత్న
పదలసద్గణలలితశోభామిళితము; పద్మదళ నేత్రు నుత్కటిబంధ మమరు.
- క. ఘన మగువేని జడంబగుఁ, దనియాశ్రయ మట్లుగాన పైర్యము గొనరా
దని మెఱుఁగుండీగ హాళిటి, ఘన మజడంబనుచుఁ జేల్చెపున నిల్చెన్.
- ఉ. దండినజాండభౌండములతండము లుండఁగఁ దల్పిచండన
స్మండలియందునుండి గరిమ స్వేడల స్వగుడం జనంగ బల్
గండి యెనర్చిరో యి దనఁగాఁ దనరెన్ హరిదివ్యనాభి *యః
ద్వండత నల్వఁ గన్నవిరి తద్దయు నొప్పు (చునుండ) భాస్కరా.
- చ. తనదు విచిత్రశక్తికి నిదర్శన మై తనరారఁగా బ్రవ
ర్తని మృగరాజభద్రగజరాజులఁ గౌనున యానరీతియం
దు నలవరించి మించె ననఁ దోచును దద్విభుమధ్యయానము
ల్లనుఁగొని యెన్ని నచ్చెరు వగున్ హరిసుందరభావ మిద్ధగన్.
- చ. కవిబుధచంద్రలోకహితకారకమంగళజీవకేతునై
భవత రిపూత్కరంబు గెడవం గడుఁ గూడిన కాలసర్పయో
గవిధిఁ బ్రకాశమందెడు నళిండ తీలసద్భుజదండకాండనై
భవముల నొప్పు మాధవుఁ బ్రస్తుతిసేయఁ దరంబె భాస్కరా.
- చ. అమర ధరాంబరద్వయమునం దెసలారుగుణంబునందు ది
ప్ర్యములు(?)ను గారి నైరిరశనాకృతి దాలిచెఁ గాని(దా) ననం
తమఁగినితాసితార్థగురుధామ వినూతనచంద్రశ్శామ్యభా
వముఁ గనఁజాలునే రశనభావము లోనఁ దలంప భాస్కరా.
- ఉ. కలికితినాన నోట మిటు గన్పడె నాపను లింకఁ జెల్ల వం
చలవలగాజు చేఱినిశితాసియుఁ బల్కయు నాన ముంగిట
న్నిలిపి న్వజస్మదేశమున నిల్చెనునాఁ గనుపట్ట నారును
నులుకటురంబు నల్లయదుకుంజరుఁ డొప్పుఁజుమి యహర్వతీ.

- క. చతురాస్యవదనమారుత, గతిచే వక్షమున కెగసి కనుపడునాభీ
 వితితిపయోరుహాకేసర, వితితి యనం శ్వాస్త్యధంబు వెలయున్ హరికిన్.
- క. ఒత్తులులువనుచు మార్దవ, భృత్యు *సుస్వసత లేక వెలవెలబోచున్
 రిత్తనడి శంఖ ముచ్చుతు, కుత్తుకయై పొలిచి నెలిచె గుణనిధి యగుచున్.
- క. మంజుభుజకీర్తిహీరా, సంజితధవళిమము భూమినాకల్యధురా
 రంజితము కంసదానవ, భంజనుకే లమము శేషఫణిసన్నిభ మై.
- చ. తను వెలగాఁ గొనుం బసిండి దాన మెలంగుటఁగాని చెల్వితే
 దని యలకెంపు తద్విభుశయద్వయమై ననరత్నకోటికాం
 చుతను క్షనియఁ బుచ్చుకొనసాగి విదోషనదోషభావతన్
 గొనబు వహించుఁ జూడ్కులకుఁ గోరిక లీరిక లీనుచుండఁగన్.
- క. అకలంకశోవిలాస, ప్రకటన దోహదరుద్ధభావతఁ గొనుచు
 నికసింపు తన్మృఖంబున, కకటా దుష్టములు నెలయు నబ్జము సరియే.
- చ. తమిగొను ముద్దుకై తలఁచు తామరసాలయకన్య కన్యకా
 భ్రమ జనియింపఁ దచ్చనకుఁ బన్నిన నిద్దపుడక్కిమించుట
 ద్దము లఁగ దోచు జూపఱకుఁ దద్దయు మేల్చునుజెక్కు తార చి
 త్రమునను వాక్కునం దలఁగఁ ద్రప్తిభ సన్న తినేయ శక్యమే.
- క. బలుగండ్లు నోనఁ బనడము, జలజాక్షుని మోవి యయ్యె సాగెనట వధూ
 విలసద్రీదనక్షతములు, తొలఁగ దెచట గాధ రాగదోషము గొన్నన్.
- చ. ఘనదనాలవాలమునఁ గమనివచస్సుధ నాటదేరి చి
 న్నినగవుచెన్నెలం గలసి చిక్కినయప్పవడంపుమోసులో
 యన రదనాళి యింపొనరె నాదటఁ దక్కినలం బనంగఁ గృ
 ష్ణనినుధురాధరంబు గడుసొంపు వహించు నిలింపనందితా.
- క. కమలాహితవర కాంతులు, శమితతిమిరజార్తు లమలనత్పథవర్తుల్
 భ్రమిశోరు తాంకంబులు, కమలాక్షునియంబకములు కడుఁ దనరారున్.
- ఉ. భవ్యతరంబుగా భరణభారనలాంచితవృత్తియుక్త మై
 నవ్యవయోజజాతయమనం బయి యుత్పలమాలికాకృతి
 స్తవ్యము గాంచి రాజులును దైత్యవిరోధిశుభేక్షణాలి త
 ద్దీప్యదుదారవైఖరులు తెల్పఁగ నా కగునే విభాకరా.

క. తీవిన్ శ్రుతిపదగము లై, భావింప సునన్దశబ్దభరణాంకములై
దైవాటి మంగళమహా, శ్రీవృత్తము లగుచు బాలిచె శ్రీవతివీనుల్.

క. హరికష్టబహిరగడ్డము, *సారిదిగ నవ్వదనచంద్రుఁ జూట్టకొను దళ
త్పరరాజనీలశోభా, పరిపంధిప్రభలఁ దగుపరివేష మనన్.

క. హరిచెక్కుల సాంపాలెను, గురుతరనవనద్గరాగకుండలరుచి శ్రీ
తరుణీకృతచుంబనవి, స్ఫురదుతుతాంబూలరాగముం దలఁపించున్.

శ్రీకృ. విషయగంధరాగవివ్రాతిచే జేసారు. కమలవత్రి నేత్రుఘ్నాణమునకు
విషయ మనఁగరాదు వివరింపఁగా గ్గంధ, ఫలినిగంధమాత్రీ ఫలిత మగుట.

క. గుణవృద్ధులగుచు రాజలు, ఫణిరాజశయానుబాములు పరికించునుగా
గుణిగణము వక్రమే యిది, గణుతింపఁగ వక్రతమ మెకాఁ మునియనుచున్

క. చక్షుఃపియమృగముదతిల, కాక్షిణనులక్షణైకహరి యగురమా
ధృక్షునలికంబునకు నవ, లక్షణవక్రంప్రసెల తుల యనెం దగునే.

గీ. ప్రధమకైవడి సత్కళాప్రభవహించు. దీపితాకారిమై సంవృత్తి కెన యగున
శక్యమే సన్నుతికి యదుసార్వభౌము, లాలితచ్ఛాయమృదులనిటాలతలము.

గీ. మహితజలధరమాలికామైఁజిఁ గాంచి, వజ్రలుచుండెడుహరివాలబంధ మొప్పు
లఘుగుణౌజ్వల్యముఖ్యత రాజిలంగఁ, జాల రహితజెందుచంపకమాలి కమర.

గీ. అతిససాందర్య మతిసకల్యాణగుణము, లనవశేషంబుగా నెన్న నఁవిగాదు
వదనములు నాల్గు గల్గినవానికైనఁ, దలలువేయింట మెలఁగెడుచిలువకైన.

ఉ. అట్టిసమస్తలోకనిధి యట్టిజగద్ధిత వేషధూంపము
డట్టిదయాపయోచనతి యట్టిత మోపవానామకీర్తనం
డట్టివిచిత్రీరూపఖని యట్టిమహాద్భుతకార్యకర్త నీ
పట్టికి మేలుపట్టును పట్టు సుమీ పరికించి ఛెప్పిజిన్.

క. మదిలోపల నిక్కార్వము, వదల ననౌచిత్య మచట వదలదును వదా
వదవదనవసములు నమ, పదభాషితభూషణంబు పద మందదుగా.

గీ. అబ్జగంధవ యింతవర్మంత మిట్లు, హరికథాగోష్ఠి సమయ మత్యంతమధుర
మగుచు వెడలెను సత్యలోకానుసగణ, వాంఛ దీర్పంగ నానతీవలయుననిన.

*సారిదిగనన్ వదనచంద్రుఁ - †గంధమాత్ర పరివ-ము. ‡రంశ తాపుల 'యిది' అనునియోగము.

- గీ. ఇల్లు బలు *పోటునాటలనింపుగాంచు, మించుజడదారిరతనంపు మేలుమాట
లాటికించి ముగంజాత్మక జాల నించి, యినుడునదృక్కిబల్కె మెల్లనహసించి.
- ఉ. అంతర మోహమంబుబలు పాటువ నేనుపు గల్గెనాకు నే
కాంత మంత మా నుదయ మంది తనంతివదంబు గంటి శ్రీ
కాంక్షునుధాతికాంతకథ గర్జయుగం బొగిం దన్ని తీవు చా
కాంతతనూజ నమ్రజనకల్పకభూజ సునీదనోత్త మా.
- క. ఏకగుణహాని యెఱుంగని, జోక విశేషోక్తి యందు శోభిలు సమృత
శ్రీకలితసామ్యదార్శ్యము. లోకహితాచార బోధలులితవికారా.
- గీ. అనఘమీరానతిచ్చినయల్లు నడచుఁగాక యీజనుడవ్యథాగతిమోఁగు నె
వైదికోక్తి కిమీవంటివారిమాట, కరయ సత్వత నీరెంటి కర్థ మొకటి.
- న. ఇల్లు వచించి విరచితనయుకు సవినయంబుగా నహస్కరుండు సమస్క
రించి యశం డరుగఁ గొంతద వ్వనుగమించి మగుడఁ దదనుజ్ఞ భరించి తిరిగి
సచ్చి కూఁతుం గాంచి గుచ్చి కొఁగిలించి మెచ్చుగా ముచ్చట దీర న
మూల్యభూషణాంబరంబులు ధరింపించి తక్కిననీల వేణీముఖసఖిజనంబులకుఁ
దగిన సభాజనంబులు సభాజనదృక్సభాజనంబుగాఁగావించి యయ్యింతిమె
లపుటింతులతో నంతిపురంబునకు ననువుటయు.
- క. పరమాస్థిరూప విశమ. †చక్రీరమాధ్యవిధానదక్షనంస్మృతనామా
సురమాన్య మాన్యచరితా, పరతుమానీంద్రీ హృదయపంకజభృంగా.
గద్యము. ఇది శ్రీమద్రామచంద్ర చరితావందమిలిందాంతకరణ పోలూరి
మాధనయజ్ఞసముజ్జ్వలత్ప్రపాకటాక్షాసాదితపాండిత్యాభరణ ప్రభంజన
పంశాభిరాకాశశాంక నిరంతరారాధిత విచక్షణశశాంక అభినవనన్నయ
భట్టారకాహోబలపత్యాహ్వానకవిమ హాపాధ్యాయభట్టారక ప్ర
ణీతం బైనకాళిందీకన్యావర్ణయం బనుమహాప్ర బంధంబునందుఁ బ్రథమా
శ్వాసము.

—శ్లో—

కాళిందీకన్యాపరిణయము

—: ద్వితీయాశ్వాసము ;—

- క. శ్రీమైథిలీమనోహర, కామితఫలదాయ సుజనకల్పిమహిజా
శ్యామలవిగ్రహ నుతను, తామా సాకేతధామ దశరథరావగా ! ౧
- వ. దేవా దివ్యచిత్రంబున నవభరితము,
క. తనతండ్రికి నారదుఁ డా, వనజాక్షునిచరితములను వర్ణింపంగా
విని మనము నాటి కామిని, తనకుం దగిచట్టివిభుఁ డతండుని తలఁచెన్. 3
- ఉ. ఉల్లము రంజిలం దనుఁ బయోయహ్* నేత్రలు గొల్వవచ్చి తాఁ
దల్లికి మ్రోక్కి యాయమ ముదంబున సేన లోసుంగి దీవసల్
తెల్లముగా నొనర్ప నొకతీరునఁ జైకొని యెయ్య నొయ్యనే
వల్లవపాణి యందుఁ దగుబంగరుగద్దెయఁ జేరెఁ జింతతోన్. ౪
- చ. వనజభ వేంద్రచంద్రధరవాఙ్మనసాతిగ మై వెలుంగు కృ
ష్ణనీలలి సొంపునింపు జిగిసోయగము స్విభవంబునం ద్రయీ
తనునకు నారదుండు తదుదంతము సాంతిమగాఁగఁ జెప్పిగా
వినిన మెలంత కచ్చువడి వేగమొల్పె హృదయంబున. ౫
- చ. తలఁచినయంతనే మిగుల దర్పకుఁ డేవఁగ నంతకంతకు
స్వలపులు చింత వంత బలవంతపుఁగాఁకలు వింతసేయఁగాఁ
జెలుల కెటుంగనీక తనచెక్కిటఁ జెయ్యుడ నేరకండ్ల నా
జలరుహపాణి హృద్ధమునఁ జెయ్యులు దక్కుచు లోనఁ గుందుచున్. ౬
- ఉ. వీనుల విన్నయంతయును వెన్నునిచక్కఁదనంబు సంతత
ధ్యానము సేయుచో నతనియాకృతి కన్నులఁ గట్టినట్లుయై
మానుగఁ దోచినంతటన మానిని సిగ్గున మోము వాంచినం
గానమి నంతలో వగచి కన్నుల నించును బిష్పపూరముల్. ౭
- చ. నెలతకు వెంటనే మరులను నెమ్మదికొల్పి వియోగవహ్ని రా
ల్కొలుపను మించఁగా నెడలు కొత్తటిగాడ్పన వేడియాపు బై
ల్లిలఁకెఁ దదుద్గతాభినవధూమధునాంకురపాళినాఁ బయిం
బులకలు నిండ్లఁ దద్రసముపొలికఁ గ్రమ్మి శ్రమాంబు చెక్కులన్. ౮

చ. తఱుగక నే మెలంగినను దామరకంఠికి మోముదమ్మిన్
నెఱిఁ దొవరంగు పొం గిడెను నీటరి సాటి యటంచు బల్లఁగా
నుఱియలు లోఁగ వైరి యిఁక నుండఁగ నీరము గా దటంచు దా
నఱవఱ లయ్యెఁ జెమ్మట నోయారపుఁగన్తుఁబొట్టు మోమునన్.

ఉ. క్రమ్మిర చెన్నుకొంజెమట గన్తుకరంబులఁ గన్ముచన్ గగు
ర్బుష్టైయు పైఁడిదువ్వలువ మూఁత దల్లిర్పఁగఁ గోరిక ల్లిడి
న్దుమ్మర మేనియు న్నఱుఁగుఁ బూని త్రపావళత స్వయస్యలం
గొమ్మ యెఱుంగనీక యటు గొంత మెలంగెఁ బ్రమోహమగ్నయై

క. ఈగతి విన్నంతనె మరు, లాగక రేఁపన్ హృదుబుజాప్తపునస్స
ధాగరిమన్ గరితకు నా, లోఁ గనఁబడియెన్ రమేశురూప బెల్లన్.

ఉ. శౌరియచింత్యరూపఁటుసంపద సింగిఁచి గాఁగఁ దగ్గణో
దారత సారిగా హాప్రధానమనోహరసౌమనస్యశ్రౌ
గారము లంపకోలలుగఁ గైకొని మన్నకుఁ డేయఁజొచ్చె నే
సార శిరీషపేశలము లైసతలోదోసుప్రతీకముల్.

ఉ. ఈయదుసార్వభౌముకథ లిట్టివి భావభవానుమోదదం
బై యెడఁ బాయకుండె సఖులార సదా యతనుప్రభావమో
హో యని వారువారు బ్రక్కతోక్తు లవ స్విని మగ్న గావున
న్నాయెడఁ గూర్చి వచ్చి టని నాన నతానన యై వసింపుచున్.

వ. అంత నగద్గియనుండి ముద్దియ దిగ్గన లేచి.

సీ. శుక్తికానిర్దుక్తమాక్తికంబులరీతిఁ గన్నుల బాష్పాంబుకణము లోలుక
జాలాంతరవిలోలచక్రద్వయములీలఁ జన్దన పైఁటలోఁ జొకళింప
ఘనసంఘనిర్గతకరకరణిగాఁ దుఱుమున నరవిరు ట్టోరఁగుచుండ
సారసోపరిహిమజలబింధువులపోల్కి మోమునఁ జెమ్మట మొల్ల లెత్త
నడుము గడగడ వడఁకఁగ † బెడఁగుగడవ
నుడిగెప్పుఁబడంతు లుడిగెము లొగిఁ బరాకు
చేయుచును జెల్వకైదండ సేయ నదియు
నిచ్చగింపక యిటికి నేగి యచట.

—: కాళిందివిరహావస్థ :—

క. కసికాటుగ భుజియింపుచు, విసువున నేతెంచి పాన్పు వెసఁ జేరె మనో
రసజాతీప్రవిరహభ, రసుదుస్సహతాప యోచు రమణి రయమునన్. ౧౩

చ. ఎడయనిమోహవేదనల నెంతయుఁ గుందుచుఁ గృష్ణరూప మే
ర్పడ నునులేతకల్పతరుప త్రముమీఁదట వ్రాయు వ్రాసి యి
పడరఁగఁ జూచుఁ జూచి తనయత్తు నఁ జేరిచి ముద్దుగాంచు నా
పడతుక నెప్పుదిం బొడమి ప్రియనిప్రేముడి రేచ నెంతయన్. ౧౪

క. పనితకుఁ దాపజ్వర మెచ్చినచోఁ బ్రియకథల రతిని జెందుచు ననిశం
బును మెలఁగ నయ్యకథ్య, బునఁ గాదే మిగులఁ దాపమ న్ గఱుకెక్తెన్.

గీ. సుతతథ్యాతహరికథాసరసిలోన, నేవ్వుడును దేలుచుండు నాయిగురుఁబోణి
కదియ సుమ్ము వియోగతాపాహికజ్వ, రాంకురంబున కగుహేతు వాదిమంబు.

నీ. తళుకొత్తు చెక్కుటద్దములకాంతులతోడ మందహాసంబులు మంద మయ్యె
జెలులతోఁ జేయుముద్దుల ముచ్చటలతోడ శృంగారచనలు రంగు దప్పె
నుడుగక వెడలు నీటూర్పులగమితోన కన్నీటిముసురులు గడలుకొనియె
నతిమనోహరరుచికారకములతోన మేల్లిబంగారునెమ్మేను డస్సె
మోహదశతోన కోరిక ల్తుంచుకొనియె, వెడఁదకన్నులతోఁ జేష్టవిప్పువదలె
బడలికలతోన చెనుటలు వొడమఁ జొచ్చె, విరహవేదన నక్తాంతవేగుచుండ.

క. గురుతరమదనజ్వరవి, స్ఫురణం
జూడ నప్పుడు, ఖరశిఖసంతప్తకనకకళికకు సరియై. ౨౦

ప. ఇట్లు దినదినప్రవర్ధమానవిరహవేదనాదోదూయమానమానస
న నిట్లని వితర్కించె. ౨౧

చ. నిగమగణోక్తికిం బరమనిర్మలమానసవృత్తికి న్నదా
సాగియనియట్టి కృష్ణపదసూచితవస్తువు గాఁడు (నేనెడన్)
పయోనిధి నీఁదఁగోరెద

న్దిగుల సుధాంశుమండలము మిన్నక చేతులఁ బట్టఁ గోరెదన్. ౨౩

గీ. అప్పుచెల్ల మహావిరక్తాగ్రయాయి,
ధికరాగసదావృతస్వాంతులైన, మాదృశులకబ్బుననుచు నమ్మంగవచ్చు.

క. చిత్తము గోరిన నబ్బలు, విత్తము లభియించునెడ దు
వత్తరమై తాపవహ్ని వారకపుట్టెన్. ౨౫

సీ. నిఖిలగాయనగాయనీదుర్లభం బైన యిపులసాట నా కేల్ల యబ్బె
 నబ్బుగా కేమి నా
 నంపుగా కేమి నే నగ్గతి వినిపింప నద్దివ్యముని యేల యటకు వచ్చె
 వచ్చుగా కేమి యవ్వాసుదేవస్వామిలాలితచారిత్ర (యేలచెప్పె)
 యచ్యుతునిఁ గోరె నీకోర్కి యజ్ఞరచిత
 కావ్యసైఖరి విఫలతఁ గాంచిహాస్యపదము గానున్న దిం కేటిబ్రకుత్లోవ.

ఉ. కన్నజ
 విన్నయతండు దీర్ప మదిఁ బెట్టునొ పెట్టఁడా పేర్కిఁ బూన న
 న్నన్నలినాడుఁ డియ్యకొన నయ్యెడునో మఱి కాఁడా యిట్టివా
 బన్న ౨౭

గీ. వేడివేలుపు కృష్ణునివేడఁబోవ, గురుత కొంచించుకాంతయే కొఱతవడిన
 గారవమువోవు నని చెప్పఁగాఁ బనేమి ౨౮

ఉ. చక్రనివారిలో మిగులఁ జక్రనిచానలు చాలఁజాల న
 చ్చక్రదనాలకుప్ప యదుచంద్రునిఁ దామె వరించి రన్న నే
 నొక్కతఁ బోల నెట్లు
 సౌఖ్య మీవిరహ మెట్లు తరించెద నేను దైవమా. ౨౯

క. అరయఁగ బహుకాంతాజన, వరణాస్పదమైన వరుని వరునిగ మదిలో
 ధాత దా నఘమొందుకా.

* * * *

వ. ఇట్లూహించువేళ నబ్బెలయాహాబలంబున. ౩౦

ఉ. కన్దియయగకప్రదిమ గన్నులఁ దచ్చు జయింప బలైత
 న్నిన్నక పంచతు గొనుచు మేల్గొనఁ దన్ను భజించు నమ్మలం
 దిన్నఁగఁ దెల్పిచేసి పగ దీర్పఁగ వేళ యిదంచు మనస్కఘం
 *డన్నవ వెంట నంటుచురయంబున లోఁగొనె నైదుబాణముల్. ౩౧

ఉ. తమ్ములుఁ గల్వలు న్తుచు బృథగ్గతి సాటికి రాక నీటిలోఁ
 బమ్మి తపం బొనర్చి మెయి వాయుచు నెచ్చెలికన్ను లయ్యెగా
 యప్పుదనప్రతాపతపనావృతిగాఁ దమచేష్ట వాయమిం
 జు మ్మరవిప్ప మోడ్పులను జూడఁగ నయ్యెడు నింతినేత్రముల్. ౩౩

క. కలువలుఁ దప్పులు సరిరా, మోలఁగుట కోర్వొగలేక మెలఁతుకకన్నల్

* బలుకోపుగదుర నిద్దుర, నొలయపును వికాసభావ మొదవుఁ దలఁచె.

క. కాంతకు మదిఁ బుట్టెడుతల, పోంతలతో వేడియూపులతో మరుబ

హోంతలతో ముప్పుఁతల, రోంతలతో రేలు హ్రస్వలుప్తము లయ్యె

క. కృతగాత్రి యనుచు నెప్పుడు, గుశబుద్ధులు పిలువ బీనకుచయంగుబల్

కృతఁ గొనె బుధగఁగోవులు, వశమే తప్పింప న్నెఱివడికి నైగ

క. రవణములు † మోజీపడియె, ధవళేక్షమేచుచీగ దాఁ గృశియింప

రవళియిటు మాకుఁ జెల్లదు, తవిలెన్నాచ్యుతయె నిల్వఁదరమాయనుచు

క. తరుణికిఁ గ్రుమున రుచితో, నరుదులు మిక్కుటము లయ్యె నతివకురుచిగా

కురువేదన దినదిన ము, చెరువుగ నంగంబు లెల్లఁ జిక్కఁగసాగె.

క. ఆసమయంబున గుణవతి, యాసురచనసాధ్వలాక్రియాసాహిత్య

బీనక చేసి నిజేష్టర, సాసన్నస్వాంతవృత్తి యై వర్తిలె.

ఉ. ఉత్తమగాత్రి కట్టియెడ నుత్తమ మయ్యెను శేశపాశ ము

త్యుత్తమ మయ్యెఁ జిత్తము మహోత్తమ మయ్యెఁ గట్టిపదేశ మే

కోత్తమ మయ్యె మోహనపయోధరయు గ్గము చిక్కనంగము

ల్పత్తచకోరలోచనకు మధ్యమవైఖరిఁ గాంచెఁ జిక్కచు.

చ. విరహానిదాఘ కాలమున వేచుట మోము వశంకసాగె ని

ర్భరహృదయానురాగరస వారిధులు ల్పులు కుబ్జ నూర్తికో

త్కరములు కంకణాకృతులఁ దాల్చె నెలంతకు నొత వింత యి

ట్లరయ ఘటింపలేఁడె ఘటనాఘటనాకృతి మారుఁ డెంతయ.

గీ. మారనాసింధముఁడుతాప భారవహ్నిఁ

గ్రాచి తనతూపు మొనవాడి † కమ్మి మచ్చు

చేత సుఘర్షణముసేయఁ జిక్కిచిక్కి

కనఁగనగుఁ జెల్వలలితాంగకనకలతిక.

గీ. గోకులాయతచేష్టసాకోచ మొద వె, నెమ్మిపురివిచ్చెఁగాలువ్య మిచ్చు కొనియె

హంసజాతాంగయాతనాయత్తనైన, యతనుశరవర్షమవిరళంబగు బరగ.

మ. స్తరదావాగ్ని హృదంతరాళము దహింపం బైకీ బొంగెక్కు ని

బ్బిరపున్నాతి యనంగ నంగమున ధావశ్యంబు దైవాతె భీ

కరతత్కామశరప్రవర్షణమునం గన్పట్టు దీర్ఘార్వా(తృణా)

గీ. కురపు *జొంపమనంగ దీర్ఘ నెఱవే గుంపై నెఱు ల్దోమునన్. ౪౪
గీ. ధార్తరాష్ట్రవినాదంబు లార్తులొదవ, మీఱఁగాఁబాండురాజకుమారగోచు
బనుగ సద్వర్గమామోదమందమెలగ, నతనుశరశయ్యగాంగేయసుతనుఁ వారగ

క. పుష్పవిలుతునిపుష్పల, టుష్పల నునుఁబూలబాటిఁటుష్పలు మఱచె
బుష్పలు నపుష్పలు మఱచె బుష్పలు దపుష్పలు మఱచె బూఁబోశిశగన్.

సీ. తనువున నవమహాధనచేలము ధరింప దమ్మలంపు ముక్తకర్దమ మలదగు
మోహనప్రాలంబముఖమాల్యములు గొన దతిరుదిరలలాతికాదు లిశగు
భృంగీకశకధారణాంగీకృతికి రోయు నశనవాంఛకు దూర మగుచునుండుఁ
దాంబూలరుచు లానుతలఁపులో మెలగదు చదువులపైభ్రాంతియొదవనీరు
హీరమయపంజరాంతర చారుకీర, శారికారావములు వినఁ జేరఁ జనదు
చిత్తపద్మనికేతనశ్రీవివాస, రూపజాలంబులోఁ జిక్కి రుచిరగాత్రి. ౪౭

గీ. అతనుసుచు హేతిసముదయం బతనుకుచగు

నతనుసుచు హేతిసముదయం బయ్యె నపుడు

అతిఘనాబ్జసుచిస్ఫూర్తి యబ్జయన

కతిఘనాబ్జసుచిస్ఫూర్తి యగుచు మెలగె

౪౮

క. అతినూత్నైంబరకుసుమో, ద్గతగంధము లానుఘ్నాన్ని కమలేక్షణకన్

అతినూత్నైంబరకుసుమో, ద్గతగంధము లానుఘ్నాన్ని గతిఁ గననయ్యెన్

లయగ్రాహి. ఆటలకు ముందెసఁగుమాటలకు

నింపొనరుపాటలకు లేనగవుతేటలకు నెట్లే

నీటులకుఁ గప్పురపు వీటులకుఁ బూఁబఱపుఁ

జోటులకుఁ గేళవనవాటులకుఁ గూర్పు

బోటులకు లేనిదురపాటులకు రచణముల

కోటులకు బోనములనేటులకు శారీ

చాటులకు సౌధముల చోటులకుఁ గళలయల

వాటులకు బాల యెలెవాటులకు రోసెన్. ౧౦

గీ. అంతరంగము మాధనధ్యాసపటిమ

కలితమై యొప్పుఁ దద్వశగతములగుచు

సఖలవిషములు మెలగ బాహ్యంబును అచి

యయ్యయోగిని యోగిని యనగఁ బరగె.

౧౧

క. అదిమటచె నిదియుమటచె, న్నదవతి యని పలుక నేల మది హరి నొకనిం

గదియించి మఱవదెప్పుడు, నదియిదియన నేమి బాహ్యముతయు మటచె

గీ. సర్వకార్యారామాయంబు సుఖుటిల్లు, ప్రీతగైకొన్న ననిచూచి ప్రీతమాని

ప్రీతవతిమూత్తలోని యభీష్టికంబు, కన్నతృప్తికి వినుపింపఁగాఁ దలంచు.

చ. నగుఁ దల యూఁడు గన్తోగును నల్లడఁ జూచు వడంకు లేచు బ

ల్వగగొను మ్రాన్మడుం బొరలు వాడును శౌరిఁ దలంచి వేడు మై

గగురుపుఁ జేర్చు నుస్సు రను గద్గదపాటు గనుం జెనుర్చు నిం

పగుచెలిఁ బిల్చుఁ బల్కుచుపు నంబుజలోచనమన్తథార్తయై.

౧౪

శా. రంభారూపిణి చెట్టవట్టుకొన నారంభించు శ్రీకృష్ణుడో

స్తభం బంచు గృహేంద్రనిలరచితస్తభంబుఁ దచ్చారువ

క్రాంభోజం బని గేహకుడ్యఖచితప్రాంచస్తహందర్పణం

బఁభోజానన ముద్దులాడ మొగ మొయ్యం జేర్చుఁ గామార్తయై.

౧౫

శా. శేత్రమ్మిలన మశ్రుచె త్యవిరతం నిష్కంపతాం స్విన్నతాం

గాత్రం యాతించ హృష్టరోమచయతాం కంపైకసంపన్నతామ్

పాత్రం దుశ్చవిసంగతే ర్భవతి సద్వక్త్ర చలైశ్వర్యభా

త్కృతాత్మప్రభవామణే సుమజని గ్రీవా ప్యయోగక్రమాత్.

౧౬

క. మదనాసమశరమయ మని, మదమున లోకంబు లెల్లఁ బొగడట నిజ మై

యొదవ మదనాగగామిని, మదనాసమశరమయంబు మానక యయ్యె

క. అరయఁగ సస్ఫుటతాసు, దరతాన్విత మగుచు సాధుతా భావిత మై

తరుణీమణివచనము ప్రాగ్విరచితసరస్వబంధవిధములు దెలుపు.

౧౭

గీ. విషమశరశరవేదనోద్విగ్న యెన, వెలదిమైఁదొంగ భారతీవృత్తిఁ గనియె

నట్టివేళన పంకేరుహాప్తనూతి, విన్ననిమొగంబు భారతీవృత్తి వదల.

౧౮

గీ. వాక్కుతోడుత నత్తేటచెక్కులాఁడి

చాలఁజాలంగ నెడసెఁబాంచాలిపొందు

చిత్రమొనరంగనవ్వేళఁజెల్వమేను

చాలఁజాలంగఁ గొనియెఁ బాంచాలిపొందు.

గీ. విషమభాణుడు విషమాస్త్రవేధ సేయ

నతనిమామ మహాతపం బడరికాయ

నతసిసేనాఘనార్భటు లరిది డాయ

మోహనాకార బలు వైసమూర్ఖ మునిగె.

౬౧

—: కాళిందివేదనకుఁ గారణము నీలవేణి యడుగుట :—

వ. ఇబ్బగి ననంగదశాలింగితాంగి యై పొరలు యమునాతరంగిణీసోదరిం గని
సఖీసుముఖు లందఱు గుంపులు గూడి కూడనిమనంబున గుజగుజలఁబోవ
వారల వారిచి యమ్మించుబోడి విషాదంబు నివాదంబై సుభవిల్లుడు
దన్నిదానంబిద్ది యని నిదానింప నంతఃకరణంబుకరణంబుగానేర దిది యే
మొకో తెలియఁ దగు నని సఖిజనంబులు నెఱుంగకుండ రహస్యంబుగా
నీలవేణి యయ్యలివేణి డాయంబోయి.

౬౨

ఉ. అల్లన లేవఁగాఁ దిగిచి యంతలంబునఁ జేర్చి కన్నులం

జల్లఁగ జాటునశ్రువులసంతతి కైసనఁ బాపి పెన్నెలు

తైల్లన గుంపుదీర్చి చనుమిట్టలపైఁటఁ గుదిర్చి కొఁగిట

జల్లఁగ దార్చి చెక్కుఁగవఁ జక్కఁగ నొక్కుచు మేరు దువ్వుచున్.

౬౩

క. అమృత గద రెండవమరు, అమృత గద కాకజేటు సట్టియుదిరిమే

లొబ్బమృత గద మరు నాటవ, అమృత గద యనుచు ముద్దులారుచుఁబలికెన్.

క. కన్నియ విశ్వంభరుకుడి, కన్నన రాజిల్లునట్టి ఘనుడు గదా నిక

గన్నట్టితండ్రి గావున, నెన్నఁగ దుర్లభము నీకు నెద్ది జగములన్.

౬౪

సీ. వ్యాకోచనలినంబు వన్నె తక్కువగాఁగఁ గన్నులు విప్పవే వన్నెలాఁడి

యుదితరాకాచంద్రు నొఱపు కొఱంతగా మోమెత్తి చూపవే ముద్దులాఁడి

కలికి చిల్లలపల్లు కులుకు లుల్లులఁ జెందఁ దేటగాఁ బల్లవే నీటులాఁడి

తఱపి వెన్నెలరంగు తలఁపులో మెలఁగంగ గొబ్బగా నవ్వవే గుబ్బలాఁడి

విన్నదన మేటికే నీకు మీతలాఁడి, యేమి కన్నీరు నించెదే యించులాఁడి

వగకు నింతకుఁబనియేమిసాగనులాఁడి, తెలుపవే తెల్లముగమోఘితీపులాఁడి.

గీ. మగువ యక్లిష్టముఖిపద్మమండలమునఁ

బాయకుండెడు బిందుసంపాతమునను

మాధురులు దేల్పఁ దలఁచి లోమాకుఁ దెలియఁ

బలుకఁగాఁ జిత్త మిడవచ్చు పైడిబొమ్మ.

౬౫

- శా. కొమ్మా నీవిధ మెంతయుం దెలియ మాకుం దోచ దేమిచ్చు నీ
విస్తై లోపలఁ గుండుచ్చునిఁ గని మా కెంతే భయం బయ్యెడు
న్నెమ్మి న్నీ కొనఁగూర్పునెచ్చెల్లిని నే నన్నంటి యుండంగ నో
యమ్మా చెప్పిన దోసమే యెఱుకసేయగ్రాదె యే విలసే. ౬౮
- క. ఏమైన మున్ను నాతో, నేమంబునఁ జెప్పుచుండు నీకిపు డీవిం
తేమిచ్చు తెలియఁ బలుకవు, త్లామరసదళాక్షి యింత దాఁపుర మేలా.
- గీ. అతివ నీప్రాణపద మైనయట్టివస్తు
విలసితః బో. గొట్టికొన్నట్టివిధము దోచు
చున్నయది నాకుఁ జూడ నోసన్నతాంగి
మాయ వెట్టక యెఱింగింపుమా నిజముగ. ౬౯
- క. మానుగ నాకన్నను నెన, రైనచెలు ల్నీకుఁ గలరె యరమర సేయం
గానేల తెలుపు నీతం, ద్రానసుమీ నలువత్సరియానయఁ జ్ఞప్తా. ౭౦
- ఉ. ఈగతి నీలవేణి కమలేశునియాన మెలంగఁ బల్లఁగా
నాగజయాన సిగ్గు మది నాఁవఁగఁ గొంకుచుఁ గొంత దేఱి చే
తోగతిఁ బ్రేమతోడ వగ దొట్రకొన న్నును నారదుండు దా
నాగరుడధ్వజుం దెలుపు టాదిగ సంతయుఁ జెప్పెఁ జెప్పినన్. ౭౧
- ప. విని యశ్శాళిందీకీరవాణికి నానీలవేణి యొక్కింతవిచారించి యి ట్లనియె. ౭౩
- క. ఇంతి యితటిపనికిం, జులీంపఁగనేల యొకటి చెప్పెద వినుమీ
యొత్తైనఁ దల్లిదండ్రుల, వంతుసుమీ కూఁతుఁ దగినవరునిం గూర్పన్. ౭౪
- ప. అదియునుంగాక. ౭౫
- గీ. బాల్యమున మాత్రపితరులుఁ బ్రాయమునను
మగఁడు *ముదిమిని దనయుండు మగువ కరయ
నధిపు లగుదురు తదధీన లగుటఁ గాన
మానవతులకుఁ దమయిచ్చ మలయఁజనదు. ౭౬
- క. జనకాధీనలు కన్నియ, లనుట నిజం బొట హర లనుమతి సేయం
జనుఁ గాని తమకుఁ దామే, పనుపడి వరుఁ జేరఁ దగదు బాలల కెంకన్. ౭౭
- ప. కావున మావలన నీవిధం బెఱింగి నీతండ్రి యగులోకలోచనం దుచిలో
పాయంబున శ్రీకృష్ణదేవుని రప్పించి నీహనోరథంబు సఫలంబుగాఁ బెండ్లి
సేయు సంతకు ధైర్యం బవలంబించి యుండు మని పల్లిన నీలవేణికిఁ గా
ళింది యి ట్లనియె. ౭౮

— కాళింది నీలవేణికే దనయభిప్రాయంబుజెప్పట —

ఉ. కూతురు పుట్టికా జగతి గోరికతో దలిదండ్రు లెల్లడకా

• భాతదనర్పు మేల్వరుని బంధులలో వెదకంగఁ జూతు రి

ట్లీతటి *నప్రయత్నగతి నిట్టివిభుండు లీభించు నప్పు డ

య్యో తలిదండ్రు లేలాకొ నయోచితిఁ గూర్పంగఁ జాల రంగనా. ౭౯

ఉ. తల్లి ధనాఘ్య సశ్రుతునిఁ దండ్రియు బంధులు సత్తులీనుఁ గా

నెల్లరు నోదనప్రదుని నెన్నంగఁ గన్నియి రూపవంతుఁగా

నెల్లడఁ గోరు నిన్నియును నేడైఁ గల్గినకృష్ణుఁ గూర్పలే

రులము రంజిలం దన కయోచెల యిట్టి యయోగ మారఁగక. ౮౦

శా. ఎన్నాల్లోగొలె నాకుఁ గూర్చి గలవారేకా చెలు వీరబై

నన్నుకా డెందమునందుఁ బొందుపటుపంగాజాల రై రక్కటా

నన్నుం తాంచిన తండ్రిగా తపనుఁ డైనం దాఁ బ్రసన్నుండుగా

కున్న న్వెన్నుని మన్నన నైనయఁగా నూహించువా రెవ్వరో. ౮౧

చ. తమమది నెన్ననౌ వరుని దార్చినకన్యలబుద్ధి నెట్లుగా

నమరునౌ యంచుఁ గాదె జను లట్ల స్వయంవరక్లప్తి గాంతు రిం

తమనికితంబు లేక యిటు నాధుని మాధవుగాఁగఁ గోరికొం

టి మది గరంగి తండ్రియు వడికా ఘటియింపఁ డి దెట్టిభాగ్యమో. ౮౨

ఉ. కాఁకలు ముంచికొన్నమెయి గాంచినవానికి జన్మమంది నేఁ

గాఁకలు ముంచికొన్నమెయి గాంచితి హేతుగుణంబు గార్యము

నోకదె తప్పనంటిఁ గొఱనోములు నోచిననాక యిట్టి బ

ల్లోకలు గాక యాజమున కాఁకలు గాంచెనె సూర్యజాత యై. ౮౩

చ. గ్రహములు గన్నవారు గ్రహరాజకుమారిక సాటి గాంతురే

రహి నని తోడ నాడఁగ విరాజిలుదు న్నది నట్టివారె ప్ర

త్యహ మవియుక్త లై కువలయాప్తశిలామయసౌధపీఠిలో

బహువిధసౌఖ్యము ల్గనఁగఁ బంకజలోచన నేనె చూచెదక. ౮౪

వ. అని యిట్లుతలపడి పలుకు నమ్మతకాళినిచిత్తంబు పురుషోత్తమాయత్తం

బగుట యెఱింగి యన్నిలవేణి యప్పుప్పుఁబోణి కిట్లనియె. ౮౫

క. ఇపు డేను బోయి రవికిం, గృహపుట్టగఁ దెలియఁబలికి కృష్ణుని బిలువం
జపలాక్షి పంపి వచ్చెదఁ, జపలత వోనాడి స్థిరతసంధిల*వమ్మా. ౮౬
గీ. అనిన సమ్మతించి యతివ ధైర్యంబూని, చలన ముడిగి కొంత శాంతిఁబొంది
స్నానపానవిధులు సలుపుచు నొకరీతిఁ, జెలులఁ గల్గసి మెలఁగి చింతదేతె.

ఉ. అంతట నీలవేణి చెలు లందఱ కవ్విధ మెల్లఁ జెప్పి మీ
రెంతయు నాటఁ బాట మఱి యిప్పుల గానవిశేషవైఖిఁ
ఇంతికిఁ గృష్ణుపై మమత యిండుక యెనను దోచకుండునా
మితలు చూపుచుండుఁ డిట వేగమె యే జని వచ్చునంతకుకా. ౮౭

—! నీలవేణి ఛాయాదేవికిఁ గాళిందివృత్తాంతముఁ దెలుపనేగుట !—

సీ. అని నీలవేణి యిట్లతివలతోఁ జెప్పి కాళింది నూరార్చి కడఁకమీఱ
నతిరయంబునను ఛాయాదేవికడ కేగి సరవి నాయమ కుపచారవిధులు
సలుపుచు సుతవార్తఁ దెలిపి వేవెలుంగున కావార్తఁ దెలుపంగ నవసరంబు
వడయక సందడిఁ బడియుండె నిచటఁ గాళిందియుఁ దమకూర్పులేమగముల
యాటపాటల మిత సయ్యాటములను, హంసగతులను కేకినాట్యములఁజెలుక
పలుకులనుమఱపుప్రట్టింపఁబడియుఁబడక, వంతమరుఁడేఁజమ్మన్తథావస్థఁజెంది.

చ. బయలాను గొంగిలింపఁ గయిబారలు సాచు వికావిక న్నగుం
బయఁటఁదొలంగి కన్నడుఘనస్తనగుచ్చుము లప్పళించుచు
న్నయమఱి పాదుదప్పి ధర నల్లుడుగైకొను పువ్వుదీఁగెఁ బో
లి యొరలి సజ్జపైఁ బొరలి లేచు వగ న్నరుబారి కగ్గమై. ౯౦

క. చదల శశాంకుని గనుఁగొని, మదిలో శ్రీకృష్ణు వదనమండల మనుచుకా
ముద మొదవ సువదనామణి, వదనం బొగి వాంచి ప్రేలవసుధకావ్రాయకా.

చ. వలపులు గుల్లుపంకజము వారిజలోచను వక్త్రమంచు దా
వలపులు బల్లు గైకొనఁగ వాసనచూడఁ దదంతరాళస
మృశదళి వే చుఱుక్కనఁగ మెత్తనివాతెఱ నంట నొచ్చెరా
తలతలలోరి ధూర్త యని తన్ని మొగం బెగఁ ద్రిప్పు వేమఱుకా. ౯౧

చ. చెలువలు మేనిపూతకయి చెంగుటఁ బెట్టు మృగీమదంబుఁ దా
నొలయక †యొల్లమీఱి వికచోత్పలలోచన రోషవీక్షణాం

చలములఁ జుచ్చరం గను నిజప్రియసీలతనూపమంబుగా

మలయజగంధి గన్గొను నమందరసావహదృష్టిలీలలఁ.

౯౩

క. ఘనసారరజముఁ జూడఁగ, వనజేతన వెఱచి శౌరివరహాసనశ్రీ

తనరు నని తలఁచి వేమఱు, గనుఁగొను నొకకొంతతడవు కడుమోదమునఁ

ఉ. సిగ్గున మోము వాంచి నునుఁజెక్కులఁ జెచ్చుట గ్రమ్ముదేఱ మే

బిగ్గుమిటారిగుబ్బుచనుజక్కవ లుక్తున నిక్తి గ్రక్తునఁ

లోగ్గక పైఠణీఱవికల్గో నుదుటారఁగ స్థారసాక్షి చే

నిగ్గులతమ్మి ద్రిప్పు హరినిద్దపుఁగై సుషివాలు *డంబుగఁ.

౯౪

సీ. మృదులఫలమునందుమృగమదంబుధరించి తొమ్మనఁజారురత్నమ్ముఁబూని

నాసికా గ్రమునందు నవ్యహాక్తిక *మూని కరమున రత్నకంకణము లూని

కరతలంబున వేణుకాండంబు ధరియించి నెమ్మేన హరిచందనమ్ముఁ దాల్చి

కంతదేశమున ముక్తాస్రజంబులు గూర్చి రాణించుపీతాంబరంబు గట్టి

కొంతతడవు సుఖంపదు కోమలాంగి, యాత్మనాయకకమలాసహాయవేష

సముదితాంగి క్రియావస్తుసమితిఁగొనుచు, నార్తిచేఁగొంతసేపునకవియుఁగినియు.

గీ. మాధవునిపొందునకు నేను మనసుపడితి

నింపు గాకున్న నతఁడు నన్నేలఁడేని

అక్ష్మటా యిద్ది కథయు దృష్టాంత మగుచుఁ

బరఁగునో యేమొ యిల రసాభాసమునకు.

౯౫

సీ. ఏగతి నతనిపొం దే నందనయ్యెద బహువల్లభాప్రియుఁ బడయ నేమి

నీరజాక్షుని గన నేన పోయెద వేగ నీయెడ నింకేమి నీయుదాన

నిదెతా నెవిభుఁ డిటకెలమినే తెంచెఁగా యితనిమోము గనంగ నెనయదుమతి

వేళంబ కావలె వెన్నునితోఁ బొందు నింతలో నీసౌఖ్య మేల కల్గు

నిట్టిచెలుపున మెలఁగెడు నితివిడుచు, మనసు గైకొన వెఱియే మాధవుండు

ననుచు మన్నన వేదన నీబ్రచదన, భావభేదంబులను జాల బడలుచుండు.

గీ. ఇట్లు దరిలేనివేదన నింతి యొఱల, నింతనంత మెలంగెడు నిగురుఁ బోండ్లు

మిగులవగఁగూరుమనసు మేలుదక్కి, భామ వినకుండ మెల్లనఁబల్కుకొనిరి.

గీ. తలఁప జగతి నయోగభేదంబు గాంచు

వెలఁదులను గన్నయది లేటో వినఁగ లేదో

మనచెలి యతౌగవేదన గనఁగ నరిది

గడనసేయకు విరహదుఃఖంబు నై న.

౧౦౦

క. మగబొమ్మఁ జూడనొల్లని, మగువ మగఁడు గావలె నని *మరుగుచువేర
వ్వుగుసిగ్గు మూలముట్టుగ, దిగఁద్రోచెను గాక యితఃతీంద్రము గలదే. ౧౦౧

చ. అనుచుఁ దొడంగునిందుముఖుఁ లందఱు నెవ్వఁగ జెంచి యెట్లొకో

వనరుహపాణి నివ్వెతలఁ బాపునుపాయము నీలవేణి వ

చ్చిసతరువాత నన్నియును జెల్వగుఁ జేకపోయె నంచు ని

ల్వునఁ దలపోయువారలకు లోలవిభోచన దాసి నిల్చినఁ.

౧౦౨

వ. ఇట్లు నిలిచిన నచ్చెలు లందఱు నీలవేణి మనమాటలోనె వచ్చె నిక నేల

వలవనివలవంత చింత అనుచుఁ గచ్చుకొని తన్నుఁ జుట్టుకొని గజబిజిపడు

నగ్గజగమనలం గనరుకొని తనతరువాతిప్రోడ యగుశుకవాణి నిది యేమి

యో యని యడిగిన నప్పడంతి యప్పొలంతి కి ట్లనియె.

౧౦౩

—| కాళిందివిరహమును శుకవాణి నీలవేణికిఁజెపుట |—

ఉ. కప్పురవీడ్య మొల్ల దొసఁగన్ జలుగున్ జిగివల్గు గట్టఁ గా

నొప్పును చామరంపువిన రోపఁగఁ జాలదు పూలదండలం

గొప్పన నున్పఁగానియదు క్రొన్నిలుటద్దముఁ జూడ ధీమికనే

మప్పురొ యూడిగంపుఁబను లప్పును లన్నియు మానె నింతికిన్.

౧౦౪

చ. దిరిసెపుఁబువ్వువంటి నునుదీనబంగరుమేను కాకచే

దెరలఁగఁబాటె మైనసనుదేర విభూషలు జాటెఁ స్వజెయ్యులుం

గఱకఱివాటె గుబ్బుచనుగట్లు వణకఁగ వేడియూరుపుల్

దఱులు మీటె నీకొలఁ దనం గనరాని విరాళిఁ గూరెడిన్.

౧౦౫

క. ఎక్కడితాపము చెలువకు, నక్కజ మిది చూడ ముక్తునందలిముత్యం

బెక్కుడునూరుపుఁగాకల, స్తుక్తుదు బలవైరినీలరుచి స్తుక్తిం చెఁ.

౧౦౬

ఉ. చక్రనిపెన్గిటిం గొన విచారము సేయఁగఁ గార్యసిద్ధికి

న్నిక్రము చాలఁ దప్ప నటనిల్వఁగ నంటునఁ గందు దీనిమే

నెత్తెడ నిట్టితాపభర మెక్కడఁ గప్రపుఁదాపు లీను నీ

చక్రనికొమ్మ నెప్పునము చాల మహానలకీలీ లీనెడఁ.

౧౦౭

*మగనిమరువేర్చును- ధీమిక- ధీమికయే- స్వజెవులు-మా-

- చ. అలికులవేణీసన్నుఖమునందు వసించుద్విజాళి నాఁగు మే
ల్లల పవడంపుఁగోటగు చొకాటపుమోవిది వేడియూర్పులన్
బలువిశిఖంబులం బగులువాఱఁగ నేసె మరుండు వానిమై
నిలువది యంత నీ ట్టున నిక్కముగా మన యీసుదీతెనున్. ౧౦౮
- మ. చ్యుతసంస్తారతఁ గాంచి రక్తిమ గుణస్ఫూర్తి నివారించి సు
తతపాదువ్యము మించి సద్రసమృదుత్వంబు ల్విసర్జించి సు
గతిఁ దప్పించి వ్రణంబు మించి కుకవిగ్రంథంబువోలె గటా
సతిదూతచ్చద మొక్కహాస్యపదతం జాలించె వీక్షించితే. ౧౦౯
- చ. హృదయమున *న్నివిష్టజగదేకభరాతతకుక్షి శౌరి దాఁ
గదలక యుండుటం బొడమెఁ గావలె మేన నలంత సేద ని
మ్మదితకుఁ దత్పదానుగతభూభిజుగవిపాగ్నికీల లో
వదలక నిల్వఁగాఁ బొడము వక్త్రవినిస్సరదాశుగావళుల్. ౧౧౦
- క. అనలంకృతి వ్యాకీర్ణతఁ గని యక్రమ మై పతత్రుక్షర్ణం బగుచున్
వనజాక్షికచకలాపం, బనభిజ్ఞకవిత్వరీతి నతిఖన్న మగున్. ౧౧౧
- క. అక్ష యిక్ష్వాంత చింతకు, నెక్తడిమే రకట చెక్కు నెడయదు హస్తం
బక్కుసుమధన్వఁ డేయం, జక్కిననిడుతూడుఁడమ్మిచిలుక న్మనఁగన్. ౧౧౨
- ఉ. పంజరమధ్యసీమ శుకభామసుఁ బల్కులు నేర్ప దంచకు
న్నంజలు గూర్ప దున్నదశిఖాన్వితపాళికి నాట్యవైఖరల్
రంజిలఁ జూప దింపు లలర స్తశివీణీయ మీటి పాడ ది
మ్మఃజులవాణి నీనాందిక మాతరమా తరలాక్షి చెప్పఁగన్. ౧౧౩
- ఉ. అంగన కంగజాతదశ లంగమునం గడుఁ దోచె సందియం
బుంగనలేదు కృష్ణకడ మోహము దాహము దాఁకె నేలయం
చుం గనుపిడుకోక సలిదుట్టు మెలంగితి నీవు వచ్చి తి
కు గర మారయం దగునుగా యసఁ జెల్లెలి కక్క యిట్లనున్. ౧౧౪
- గీ. వినుము శుకవాణి నీకన్నమునుపు నాకుఁ, దోచెనేఁజెల్లయీ చెల్వదోసమేమి
యవత యేనియు వెన్నుని ధయవ్వనాధ్య, భావదేఖావిలాసభ్రమములెల్ల.
- ఉ. కన్నులఁ గన్న వీనుఁగవఁ గ్రన్నన విన్న నటంతనే వడిం
గ్రొన్ననవిల్లుఁ డమ్ము విలుఁగూర్ప నెడ న్నొగిలేక పైఁడిజం

*ద్వికృష్ట. †నిందలిక - మూ - ‡హావన - అనుట యుక్తము, గాని, పాదాదియందు యె
వభయపడుట యవతయని ప్రయోగించుటచేఁ గవిపయు క మిదియె యేమో. కాని, పాదాదికలు

టన్నగు కన్నగేదగితుటారిమిటారికటారి దాగటా

యెన్నికఁ దీసి యాయముననే యదరంటంగ దానిఁ గ్రువ్వుఁడే. ౧౧౬

- గీ. అయిన నిట్టిమాట యావెలండ్లుకయొద్ద, ననిన డిల్లగుడుచు నట్లు గాన
సరయదము పనుడని యతివలఁదిటు. దాను,నింభియిటికే యెదుటనచట.
క. కనుఁగొను నెడ నచ్చేడియ, తనమది మదనానలంబు దరికొని కాల్పక్
పనటా బొగులుచుఁ గృష్ణఁడ్లు, తనకన్నులఁ గట్టిన్నట్లు దనరినఁ బెలుచన్.

—) కాళింది మనసునఁ దోచినకృష్ణుని బ్రాసించుట. (—

- క. పలుకుంజెలి నునుముంజే, బలుకుంజిగి ముద్దుజెలుకపలుకులఁ బ్రోవం
బలుకుఁగులుకొలుకుపలుకులు, పలికెంబుకూర్చిచిలుకు భావముదొలకక.
ఉ. కాయము మారుబా(ణముల) గాయముల న్వగఁ జెంది వేడఁగా
దాయపు మోముఁ జూపవుగదా యముగుండియ పూని యేఁపఁగా
నాయము గాదు సిగ్గు విడ నాయముగా దని మిన్నకుండఁగిఁ
జేయదు పాప మీవలపు చిత్తము తల్లఱి మాఱఁజేరవే. ౧౨౦

- నీ. ఇప్పుడుగా కనుగల్గి లింపుసొపులుమీఱి వెలసె నీరాకకు విబుధచంద్ర
యిప్పుడుగా యీమేన నెనయుతాపం బాతె నినుఁజూడ సత్తాఁతినీరవాహ
యిప్పుడుగా హృత్పద్మ మెసఁగె సామోదమై సరస నీపుమెలంగ సాధుసూర్య
యిప్పుడుగా మానసం బేర్చుభేదతమంబు స్రుక్క నీచే ను తేజోహుతాశ
యిప్పుడుగా కామినీమాత్ర మెనయలేని, సౌఖ్యసంపదఁ గైకొంటిసన్నిధాన
యిప్పుడుగా సౌమనస్యంబునిరవుకొనుచు, సాబగుమీఱఁగనలరెదసురభిచరిత.

సుగంధి. మానరా చలంబు నిన్ను మాని యయ్యఁ బూనరా

పూనరా నిజాన్తి మాన్పుఁ బుణ్య మొండు గానరా

కానరా కృపం దనర్చి కావు నేను దీనరా

దీన రానికీర్తి లేదు దేవ నీరుదానరా.

౧౨౨

- ఉ. చొక్కితి నీదుముద్దుజిగి చొక్కపుఁబ్రాయపు రూపుమేల్చికిం
జిక్కితిఁ గమ్మఁదేనె జడిచిల్కులఁ (జిమ్మెడు) మారుబాకిం
దక్కితి నీకు వాఙ్మయసుధారసధారలు గ్రుమ్మరింపఁగా
గ్రక్కున గారవింపు బిగికొఁగిట జా గిటు లేల యేలరా. ౧౨౩

చ. మనమొగి సర్వకాలమును మానక నిన్నె భజింపఁ దద్బలం

బున భవదాకృతిం గనియెఁ బుణ్యవరేణ్య మనంబు కూర్చియన్

మనసిజవేదనాభరము మానుగ జేవరకేల లేదో యి

ట్లనఁ దగు నెట్లు నీవు ఘటితాఘటనాకృతివేదాదు వీశ్వరా. ౧౨౪

చ. స్థిరత గనంగఁ జాల దొగి జిత్తము బాహ్యవిశేషవస్తుసం
సరణము గాంచు నంచుఁ బలుజంపులు సేయుచుఁ బ్రోవకుండెదో

యరయ నలుప్రనూణ మగునట్టిమనంబు సమస్తకుఱ్ఱి నై

పరఁగెడు నీవు ముంచికొన బాహ్యముఁ జేరఁ జరింప నేర్పునే. ౧౨౫

ఉత్సాహ. వగపు జాతి వగలు మీఱ వలపు లూరఁ జేరరా

నగవుసోన మొగముతోన నలుపుపూనఁ బల్లరా

తగవు మానఁ జనదు గాన తలఁపులూనఁ గూడరా

బిగువుఁజన్ను లురముచెన్నుఁ బెరయ నన్ను నంటరా. ౧౨౬

క. కరుణ వాడమ నీరణి, గరుణ స్వనతఁ బలుక మదిఁ గనఁబడు మాయా
తరుణుఁ డువకయుండినఁ, దరుణీమణి హృదయసీమఁ దలకొనునలుకన్.

గీ. నెనరుచే బా లొసంగెడు నెలఁతపాలు, విసముగాఁదలపోయుచుఁబిన్నవాఁడు
అకట తెగఁబార్చుపనివాడ వాటఁ దెలిసి, వెండి నినుఁగోరులెల్లను వెట్టిగాదె.

చ. కల నయినం బయం గనుట గానని ప్రేతలనెల్ల శీలముం

దొలఁగ విరాళి ముంచి రతిఁ దోఁగఁగఁ జేసితి వాదియందు ని

వ్వల బతిమాలినం దిరిగి వంగియుఁ జూడ వటన్న విన్నిని

స్థలయఁగఁ గూడ దా వలపు గట్టిగఁ బట్టె న దేమిసేయుదున్. ౧౨౭

క. అగుణుఁ డహపుఁ డనాముం, డగుట న్నా కతఁడు లక్ష్యమా యని శ్రుతులే
తెగి చాటి చెప్పఁ దెలిసియుఁ, దగని తగులునకు మనంబుఁ దాఁ బరువెత్తెన్.

చ. మునుపటిపుట్టుక న్భవనమోహిని మైథిలకన్య (కూర్చి) నిం

డినతనభార్యఁ జిచ్చున వడింబడఁ జేసెను నిర్దయాత్మఁ డై

నను నిపు డమృతోభవుననారతబాణపరంపరాహుతా

శనఘనకీల మ్రంద నిడఁ *జాలఁడె తాళఁడె వీడు బాణఁడే. ౧౨౮

గీ. ఒకటు చిట్లు కృష్ణునొడవెఱుంగకదూఱు, కొనుచుమోహవశతఁగూరుచున్న
తరణితనయఁ జూచి తరుణులు మది మీఱు, నార్చి డాయవచ్చి యతివ కనిరి.

క. వచ్చె మనసీలవే ణిదె, మచ్చికఁ గను విచ్చి చూడు మనికిత మెల్లఁ

విచ్చును సత్యం బాడెద, మొచ్చెము లే కిచ్చలెల్ల నొదవెడుఁ దల్లి. ౧౨౯

వ. అని పలుక నచ్చిలుకలకొలికి యించుక కన్నువిచ్చి హెచ్చు మనోజవేదనాభ
రంబున. ౧౩౪

చ. అదె సఖులార పట్టుడు మదంతరశాంతినితాతరాగసం
పదలు హరించి చోరు డటుమాయము జెందు నటంచు బ్బుగా
ముదితరొ మిటె యశా నవును ముద్దియకో యని తారకాణగా
మది సరిపుచ్చుకొంచు నడుమానని నెవ్వగ నీలవేణియన్. ౧౩౫

ఉ. డాయగవచ్చి యమ్మరుకటాకి డాయగవచ్చు నెచ్చెలిం
బాయసకూర్చి గాగిటికి జాల్పడజేయుచు డల్లి చింత నీ
కీయెడ నెల చింతిత మొక్కిచుకనాడు సహింప జేకుటుం
గాయజనాన నానకృప గల్గఁగ గల్గని దేమి నీకగ్గన్. ౧౩౬

క. పరమాణుమధ్య వినుమా, పరమాణుద్రవ్యలేని పట్టఁగ నిది మా
తరమా యనఁదగునట్టిది, పరమార్థం బైన దొరకుఁ బరమార్థముగఁ.

క. తరళేక్షణ పరిమాణ, స్వరసంధిక్రియ విపత్తిజను పట్టుధైర్య
స్ఫురణము తద్ధర్మాంచ, త్వరసంగతి సాటి శోకసంగతి కమరుఁ. ౧౩౭

గీ. ఇట్లు నీలవేణి యెంతేని నెనరునఁ జెలులతోడఁ గలసి చింతదేర్చు
చుచితమైనయట్టియుపచారములుచేయు, చుండియూకెడయనొకది నమున.

క. ఇంతి యయోగవృథచే, నెంతయుఁ దెలుపెక్కు మేన నెనయు త్రియామా
కాంతమృతులుం దెలియు ని, తాంతోష్ణిమచేసే మిగులు తాంతతకలిమిఁ.

క. మొగు లెఱుంగనిబలుచి త్తడి, మిగుల నొగి లెగన్నదోయిమెలతకు దానన్
మిగులుచు నవ్వైతాపము, తొగకంటికిఁజిత్రమరయదొలఁగక నిలిచెఁ.

—(కాళింది చెలుల మొఱిగి యుద్ధానమున కేగుట)—

వ. అప్పు డమ్మోహనాంగి సొంపు దొఱుగి కుసుమశరదుండు కుసుమశరరాసనం
బు గుడుసువడ భసలగుణంబునం బొసంగించి మించి కుసుమశరవిసరంబు
లు విస్మయరగతిం గసరి ముసురుకొనఁ బరఁగింప వెఱుగుపడి విరహపరితా
పశరధిఁ దరియ దరి లే దని తదుద్భటభట చటులమహాటవిం బడి వడిం ద
ద్విశిఖిశిఖిఖాసంఘాతంబుల నిడి యొడలు విడుతు నని కడిందిసాహసంబున
నుడిగంపుఁబడంతులఁ గూర్చిమడంతుల నెఱుంగ నీయక యెంటిఁ బడుకింటి
లోని పాన్ను డిగ్గి వెడలి చనుసమయంబున. ౧౪౧

క. అత్యుద్ధతకుచజఘన, ప్రత్యుక్తం బగుచుఁ క్లేశపడు నవలగ్నం
బత్యంతదుర్బలం బై, యత్యుద్ధతు లొడవఁ బెద కబ్బునెనుఖిముల్. ౧౪౨

- చ. నెనకపొలంతు లత్తైరుపు వేగఁ గన న్నుమనో వ్రజంబు గాఁ
బెను నెఱిగుంపుటి ర్లొరసి పెల్లు ఎడుం గఱింపురత్తిముల్
నను *నటుసేయఁ దద్దణము నన్నను దత్కృతి కేల చాలెడుం
గనుఁగొన న్నట్టి వైకగుణగామిత సన్మణులండు వింతయే ౧౪౪
- క. వలఁ బొసిన జక్కవకవ, చులె జాలియ నెడయు మేలు బంగరుబొంగ్గిం
బులు నోలెఁ గుచము లగపడ, బలుతోమ్ముపయ న్నెలంగుపయ్యెదజాఱున్.
చ. తెఱచకుఁ గెంపుఁగంట నెడత్రేవ్వుని బొప్పకణంబు లత్తఱిన్
మురు వగుదొల్లఁ గావితెలిముత్తములై మఱి వెండి యూర్పుఁ బె
క్కఱిమినఁ గందుమోవిపయ నాని వెసం గ్రయిపెక్కుఁ గెంపులై
నెఱిఁ జనుగట్టులన్ దొరసి నీటగుఁ గ్రాగిన పొవ్రజంబులై. ౧౪౬
- గీ. కన్నె కైదండ లేక మున్నెన్నఁజేసి, నడుగు నెట్టఁగఁజాలని యబల తెంపు
కతన లేదిదిజవమూనికడఁగినడచె, సహహపూఁబోలులధికసాహసలుగాఁచె.
- ఉ. అంతము లేని నంకజభవాండము లొక్కెడఁ దాల్చుకుఱి మే
ల్వొంతలమాయగొల్లని నవేద్యమసోమహిమంబుచే నణు
స్వాంతమునందు లీలగ నహర్నిశమున్ భరించునట్టియ
క్కాంతకుఁ దోడు గావలెనె కంతుఁడు తోడుగ నొంటి క్కనూడునే. ౧౪౮
- వ. ఇట్లు చని యతః. ౧౪౯
- క. నవరసఫలదుచిశోషిత, కవిరాజము సుప్రసానఘటితము నగుచున్
ధవళాక్షి సమ్మతం బగు, కవినత్కృతిఁబోలు కేళికానన మొందెన్. ౧౫౦
- సృగ్ధర. చిగురాకంజిచ్చుమంటన్ జగిదళుకొని పింజించి పూఁగమ్మదుమ్మల్
మొగినుళ్లట్టి మింట న్మనరు తెరువునం బువ్వుఁదేనల్ జడి న్మం
పగ మేల్పంపంగిపుప్పుబదువు రవితిల ల్పర్వ గల్పాంతకాలం
బుగతిం బొల్పారుకొనం బొంపడుచు వడి న్మాడ్కిలంబాఱియంతన్ ౧౫౧
- ఉ. తెప్పిటి యెట్టకేల కలు దెల్లినఁ బైవయినండి పూవిరుల్
గుప్పిల నున్న మేనునను గొబ్బన బొబ్బలు లేవ గ్గిందటం
బుప్పొడి సోకి పాడములు పొక్కఁగఁ జేతులఁ దోగితోఁగి చే
యప్పటియట్లు పొక్కినను హాయస యూర్పుచుఁ బొర్లిపొర్లి యున్. ౧౫౨
- ఉ. అంతట నొయ్యి లేచి చరణాబ్జములం గలకాబ్జవత్ప్రస
దాంతర దానూలుకొని నూల్కనఁ గట్టి జరంగుచు నడిగి

- జింతిలె నక్కటా యొడలు చెచ్చెర పీడఁ దలంచినన్ క్షణం
బింతట నిల్వఁగా దొరగునే మొ యిటేలాకొ దాటి వచ్చితిన్. ౧౫౩
- వ అనుచుఁ జింతింపుచుఁ గనువిచ్చి కనుంగొనఁ గట్టెమట నంత. ౧౫౪
- ఉ. తామరతూఁడునాశములఁ దార్కొను తుమ్మెద యిప్పుగుండు లు
ద్దామతఁ గూర్చి నల్లగిసెతావులపుప్పొడిమందు గూరియున్
హేమలత లున్నమాగ్నిశిఖ లేరుచుజానకితాగ్ర డమర్చి యా
పై మొగరంబుగట్టిన తుపాకులపె ల్లెలగోలుమూఁడిలున్. ౧౫౫
- మాలిని. చికిలితఱకుఁగల్గు బ్జిబ్బు జాల్వ మొమా
నికరపుఁబనుల నాగ్రేణిండు గేదంగిపువ్వు
ల్లకఱకు మొనెయిఁపె ల్లగివుగాఁ గూడి యచ్చో
బకటత నెలగోలుంబారు వెన్నంజెలంగన్. ౧౫౬
- సుగంధి. పచ్చతాతిదాలుఁతెక్కపక్కెరల్ చెలంగఁగాఁ
బెచ్చుపంచదార మెక్క బీరుమీఱు రంతున్
గుచ్చి పాంథవైరకోటి గుండె లల్ల వ్రేఁగాఁ
బచ్చి దేఱు మారు తేజపాఁజ లొప్పె నాదటన్. ౧౫౭
- ఉ. తుమ్మెదసర్పెణ లొక్కరయ దూకొని పుష్పరసోపదానముల్
గ్రమ్మి భరమ్ముగాఁ గురియఁగాఁ జిగురుంజిగి మేలుధాతుచి
తగ్గిమ్మగ నొప్పఁ బువ్వుగమి దట్టపుడాలు మెఱుంగుఁగట్టులై
పగ్గిమ్మగఁ గుంజగుంజరపుఁబంకులు రంజిత *నక్కజంబులన్. ౧౫౮
- మత్తకోకిల. వల్లిరక్కెపినద్దచక్రినిబద్ధకోకిలఘంటికా
వేల్దదారవకీరఘోటకవిస్ఫుటోదయ కేవలా
త్ఫుల్లగూనశరాసబాణమనోజ్ఞతూణసమగ్రితా
నల్లలత్తరుచ్చిత్త భూరథనంఘ మూడట నొప్పగున్. ౧౫౯
- శా. నానాసేనల నీగతి న్భువనసన్మాన్యాత్మజై త్రైకయా
త్రానూనఁబుగఁ జైత్రమంత్రివరుఁ డాయత్తంబు గావింపఁ దే
జోనవృత్తం డరమాయుఘండు నిజవిస్ఫూర్తి నిండబించిన
త్తైనం జాన యిఁకె ట్లాకో తెఱకువం చాత్మ నివచారింపుచున్. ౧౬౦
- మత్తకోకిల. ఇంకనొక్కయుపాయముం గల దీతఁడుం దనప్రాణముల్
గొంక నొక్కతఱిన్ హరింపుడుఁ గూరి కాఱియ పెట్టకే

నంకి లంతయుఁ దీర వేడెడ నాతనిం బ్రీయమందఁ ద
త్సంక లేమంత రాగ్నిదు సహశయ్యపై నొడ లేచ్చుచున్

౧౬౧

క. మోరుదయ చాలు నతనికి, మాటువలుక వెఱచునొక్కమాటును దేలుల్
మారుతములు శుకపికభా, మారుతములు మదనదహనమారుతము లొగిన్.

వ. అని సశ్చయించి.

౧౬౩

చ. పసిడిమిటారగట్టుదిగువం దగునెత్తమునం దఖండ మై
పోసగు మెఱుంగుఁజచ్చదరపున్ జగిరత్నవు మేలుఁజట్టు పై
బసగలకొనలోఁ దళుకుబంగరరంటలుటొటొటలో
ముసరి జవాదిపున్నవలపుం దగ సూరెలపై బుగుల్కొనెన్,

౧౬౪

శా. పూవుం దేనియ కాల్వచెంత విరిమాపు ల్పొన్న చాలఁగఁచెగాఁ
కేవల స్పందెఁగోరఁటల్ జెరయుచక్క న్నల్లెగుర్వందపూఁ
గీవల్లుం *బలుద్రాక్షకప్పగల పండ్లిళ్లులలోఁ దమ్మిపూ
బావిం తెల్లగుచల్వచప్పరముగపంపుంబలుందిన్నె పై.

౧౬౫

శా. కందర్పుం డిగవొందె బాంధవనితాకాం X తాంగధాతువృజం
బందంట న్నడి గుచ్చి తీర్పు నెస నాయాధాతువు ల్గిమ్మ నం
దగదం బొందగు చెందొవ ల్మొదలుగా వల్లెర్చి పువ్వమ్మ లా
రం దాఁ బొన్ను రచించి యందుపయి దాఁబొయోపవేశంబుగాన్

వ. బడ లిడి యుడుకుమఁ బడెంతుక పొడ గడలుకొన నుండి తనమనంబున.

చ. తనమదిలోన నుంచుకొనఁ దావము దుర్భర మయ్యె మేనునన్
ఘనవనవహ్నిగోల నగు శ్రీకాంతు నేగతి సైచె నొక్కొ య
వ్వనజదళాక్షుఁ డక్కట యబద్ధము గోచె శ్రీజరాచరాత్మయా
ఘనన కిదేలయబ్బు మయిఁగాఁక మమం డిడునఁచుఁ జింతలున్.

౧౬౬తి

ఉ. అక్కట వేగిరంపదుచు నందితి నమ్మనునంపవైజ్ఞలో
నొక్కనుశౌరి భేదపడునేరమి వచ్చె నటంచు లేదుచుం
జిక్కునె యిట్టివేదనకు శ్రీపతి యాశరరాశిమీఁదఁ దా
నొక్కని సౌఖ్యమొందె నని నచ్చెలి (వొ)లెను సెజ్జ మెల్లనన్.

౧౬౭

గీ. మదమనాఱవయ మ్మన మృగ్గునెలఁత, యాత్మవైషమ్య ముడిపిన దైవ నింతిఁ
బొన్నువైఖరిచేబాధపఱిచె నమ్ము, లెనయునొచిత్య మిల నచేతనము లెల్లు.

వ. ఇద్విధంబున వనంబునం గునుమశరశయ్య మెలంగు మెలంగ నంతనక్కడ.

*. యొక్క డ పండ్లిళ్లులలో X దానిగదాధువుజ శ్రీకాంతు శ్రీజరాచరాంత-ము

ఉ. సుందరయాన యిందునుజిసుందరమందిరసీమ లేమికిం
దందరఁ జెంది సుందరులు తద్విధ మెంతయు నీలవేణికిం
జొందుగఁ జెప్పినం జెలులఁ బుల్కనఁ జూచుచు నుల్కి నెమ్మదిం
గొందల మంది హా యెటకుఁ గోకకుచామణి యేగ్గుజెల్లఁబో. ౧౭౨

క. అని చెలుల దూఱుచును మది, వనటం గూరుచు లతాంగి వడి నచటచటం
గరుఁగొని చొప్పురయుచుఁ జెలి, ఘనతరశృంగారవనముఁ గనిచొచ్చి వెనన్.

చ. అడుగులజాడఁ జూడ వులయావలపోతవిధూత మైనపు
ప్పొడి పయి సంతతం బొదపు పూవిత్రేనియవానఁ గానఁగా
న్నడమిఁ బువుంబొద ల్పొగుదుమాపులుతాపుల జోకమోక చొ
ప్పుడు నిరపు లొల్లంకుగమివెజ్జలు నస్పీయుఁ జూచి యంతటన్. ౧౭౩

ఉ. ముమ్మర మైన మైసెక లపూర్వపుటూర్పు కడింది వెట్టియుం
గ్రమ్మఁగ మిక్కిలిం గమలి కన్నకు నిర్గడ తీవెజొంపముల్
*గుగ్గిమ్ముడి బాటుపువ్వులును గుబ్బచనుంగవ వీడురత్న ముల్
కొమ్మవదారవిందమాలు గూడఁగ నోచినతోనఁ దెల్పఁగన్. ౧౭౪

క. అత్తైపునఁ జన నొక్కడఁ, జిత్రభవునియంపనజ్జఁ జేసి బలువగల్
కుత్తుకబంటిగ నొంటిగఁ, జిత్రము తత్తఱముఁజెంగఁ జీ యులుదాన్. ౧౭౫

చ. పగలొనరించుతేని సెక పొమ్మినలేదొగతేని రేకనో
దగవున కేగుదాని సెకదాలుపువేలుపు నోక జోకనో
నొగిలినపూలదండ పగ నూల్కొనుదాని నసంస్కృతాంగి యై
జగి X విడనాడు కాకవిత్తదినృతవంబు వహించు నెచ్చెలిన్. ౧౭౬

సీ. వీనులు ముయ వచ్చి † వె (సనీసు) భులువీడుఁ గలకంఠకలకంఠ గానతెలికి
మునుగు వెట్టఁగఁబూని వెనఁదోశ్చుబఱియంటమాధ్యమాధ్యమధువిస్మృతికి
సీత్కరించియు వెండి సీత్క గింపమిఁ జెందుఁ బల్లవపలవధల్లహానికి
వడఁకియునుగుడ గొఱుడుపాటు మలయాగమలయాగమనదీరచలకృత్తికి
నిట్లుదొలుదొల్తభయపడియెఱిగియంతఁ, దనువుదొఱుగఁగఁడలఁచినదానికకట
మారుచెయ్యుల కేగొకోమాటికొనఁగ, ననుడువెచ్చగనూర్పుచునడలుదాని
చ. కనుగవ విచ్చి చూచు మదిఁ గన్ననుఁ గృష్ణుఁ డటంచుఁ జెంగటం
దనసుతమాలసాలరుచిభట్టము దాల్కొను రిత్త కౌగిలిం

* గుగ్గిమ్ముడి-మూ- కుగ్గిమ్ముడి- సన్నిపతిగాని శాలిపవ్యభక్త- కొగ్గిమ్ముడియనివ్రథవహించు
† వడనాకు † వె...ల్లలు- సీత్కరించుగ.

చినఁ దనచేతిలోఁబడమిం. తెన్నటి కన్నుల నీరు *నించి ఎం

(ది) ఫలపాఞ్వుఁ జేరి విధిఁ దిట్టించు వెచ్చగనూర్చునెచ్చెలిన్. ౧౭౯

క. ఉడుగనికన్నీర్వడదం, బడి జాతెడుకేయ్యఁ జూచి పాపపుడ్రోపం
బొడలిచట విడువ \times నీయఁడు, చెడఁజూచెను గటకటాయిసీయనుచాచిన్

ఉ. అత్త మొలం శెలం గెడుమహావనసంబు కరంబు చేగచే
హత్తి హరింప మున్ను మన సందనవాడెపు మమ్ముబోలులన్
రిత్త మొల స్వలంగ విహరించుట నీమది కెగ్గె డోచునే
డల్తురకాఁడ యంచనగఁ డత్తి-య నీహావరించు తెన్నఁడో ౧౮౦

ఉ. పల్లవవృత్తి వీ వధరపల్లవఘాతకు మొగ్గు శ్రీకొ
పల్లవమున్ హసించు జగిపట్టెని యంచునో తత్సమాసము
స్వల్పభ సంచమీఘటన వ ర్తిలఁజేసికొ యంచు నే నన
స్వల్పనఁ బంట మోవి గొని మేలగు కెంపులు నించు తెన్నఁడో. ౧౮౧

చ కలికిమిఁకగుబ్బుచనుగల్గుల వేగుక కోర్వజాల వి
చ్చలు క్షణమాత్రీ నాయెడఁ బొసంగఁగ నిల్చుదునో సుధాసం
బు లొలుకనిక మోవి పలుమోపున నానుదునో యిఁ కేమి కా
వలె నది సూక్ష్మనంచుఁ దమివాఱఁగ ని ట్లలరించు తెన్నఁడో ౧౮౨

చ. తలఁపున నిల్చుచు స్వయతఁ దాలిమి నిల్పఁగ లేక కొఁగిట
న్నిలువున గుద్ది మోముపయి నెమ్మొగ మూఁడి యు మోవి తేనియ
ల్పలుమొన లాని చెక్క-గనఁ బల్కఱు గీటుచు నంతఁ గేల్లిమై
యలరులపాన్పుపైఁ †బెనఁగియాడుచు యెన్నఁ డొకొ మనోహరా. ౧౮౩

చ. మగని †మెఱుంగుఁజేల మిటుమార్పడఁ గట్టితి వాతఁడు న్రయ
మ్ముగ భవదీయవస్త్రమును బూనె నెఱుంగ రిదేమి వింత యిం
త గలవటే సయాలములు నాతిరో సన్నకుసన్న పోయి పూ
ర్వగతి బొసంగరాదె యని రామ లనంగ మెలంగు తెన్నఁడో ౧౮౪

చ. అని పలవించుదానిఁ దను వారీయ నెంతకడిందియోజ ది
ట్లను విడ చొర యం చిటునటం బొరలాడెడుదాని నింక న
స్వనినఖరాత్మ దూఱిగొనఁగాఁ బనియేమి దయం దొలంగెఁగా
నెనదుది నీలవేణి యని నెవ్వగవెల్లి మునుంగుపైదలిన్. ౧౮౫

*నింగమె.....వగల. + నిన్నడు †పెక్కువారకు- పరా. పెనఁకు పాడుఅలియు నర
పన్ని. † పొలంబు.

- గీ. సకలభూషణలక్షణసంగమంబు, వీడనాడుచుఁ జూడ్కికి వింత యగుచు
లలితవైఖరి గనియునబ్రొంబుగాఁగ. సదృశవస్తునిబంధవ సడలుదాని. ౧౮౭
- చ. అనయము మాకుఁ జేయుపువుటమ్ముల నమ్ములు గాడి వాడి నె
మ్మనమున వంతఁ జింతిలుచు నుక్కువఁ జెక్కిటఁ జేయుఁజేప్ప నె
క్కిను (పెను) వేడురంచు ననుఁగున్న వలారతనంబుఁ జూచి గృ
క్కున భయవిహ్వలాత్మ యయి కొమ్మొలుఁగారు మిటారికత్తెలన్. ౧౮౮
- ఉ. సంపదీ చెందకుండ నొకచాలున నుంచెయ నీలవేణి తా
ముందుగఁ జూచి క్రోగిటను ముద్దియఁ *జేర్చి ముఖంబుచంబువైఁ
జించునునుంగురు ల్జితగఁ జేరిచి చెక్కిట నిచ్చలంబుగాఁ
బొందిన మేలు కేట్టిగిచి పొందుగో విందులు సింద నిట్లనున్ ౧౮౯
- ఉ. అమృతచెల్ల చెల్వ త్రణమైన నయస్థలఁ జూచు నెన్నిఁడై
నమ్మటి వారికన్నఁ దమి నాపయి నెక్కుఁగు గల్లుగాన పి
వ్వొయి నొంటి రాఁ దగునె యొకడుగోలపు నీకడింగిల్లై పొ
ధమ్మ లిఁ కేచునందగుఁ బదిమ్ముల పుప్పొడి క్కెల్లు లోరున్. ౧౯౦
- ఉ. పల్లవసంగతి నైలఁగుపాచము లుండుచోలు మాలకే
యిల్లుడ మెన బెరజము లీఁగెడుమాఱు విహళిపాలు అం
పిల్లెడితాపు చూడఁగ నె బెల్లు హరించెడిమ్మిచ్చు హెచ్చి పొం
పిల్లెడునిక్క యక్క యిది భీతిల కెచ్చటి కేలవచ్చితే. ౧౯౧
- క. నగువారి నెఱుంగనైతివి, తగ వారిడిపాలు సెయఁ దలఁచితి వయ్యో
మగువా యింతటి కట్టిడి, తెగు వాను మటంచు నెనరు దెలిపిరి తల్లీ! ౧౯౨
- క. శయ మానుచుఁ జెక్కిట సం, శయ మానఁ బనేమికునుమశేరువులనయో
భయమా నవలా నీకు న, భయ మానలినాక్షుఁ డిచ్చు బరమాధముగన్. ౧౯౩
- చ. సకియ మరుండు నీదాకనునన్నలవాఁ డట్ యొక్కకుత్తుకై
పికము శుకమ్మ నీపలుకఁబేరిమి దాఁటఁగ లేదు నీదు నై
క్తి కరుగుణంబు నంచగమి; నీవి నసంతఁ జలంతి నీపనీ
పకుఁ డిటె నడ్డచేయుచు భవాదృశ క్షిట్టులు రాఁగ నర్హ మే. ౧౯౪
- క. మొదట ననంగుండు మదనుం, దదనువ విరియంగఁభ్రామింపటివి శరముల్
వదల వవి మృదులవిషమతి, మదనువలన భీతి నీకు మది వలదమ్మా. ౧౯౫

ఉ. నీరపరాగదోషముల నీటు దొలంగంగఁ దాఁ బయోరుహం

బీరుచిరంపు గన్నులకు నీ డనఁగూడక యుండుఁ దొల్లంప

నీరుజజాతికిం దవము నేఁడు ఫలించెఁ గదే కటాకటా

నీరపరాగము ల్లగి నీ టఱు నీకనుదోయి నాటిగన్

౧౯౬

చ చెలువకొ పూవుఁ దేనె బీలుచిత్తడి నైనను మాన కెప్పుడు

నమలయుచు నుండుఁ బుష్పాశీమమారము నేగతి నోర్చితమృ సగ

కులమదబంధరప్రకరకుట్టన నైనఁ దొలంగ కెంతయుం

గలయఁగఁ బర్వు తేనెజడి*కారియ మారియ దాని సైచిత్రే.

౧౯౭

నీ జలమున జీవింపజలజనాశంబులు దినుమందగతులు సంధిస్లుచోటు

నతిరక్తమృఖత సంతతసత్ఫలచ్చిద నడరుకల్లరులు సజ్జాడునిక్క

కనుగెంపుగదురఁ జొక్కపులేజగుర్వొడిచి మనుషిసాళులు చెలఁగుజ్ఞాన

మలినచ్చదముఁ బూని మధుమాత్ర నాసన సొక్కుమత్తాళి పెంపెక్కనంక

యిటను మెలఁగంగఁ గటక పేమిటికి వచ్చి

నో ఘనమృణాలభుజకాండ యోసుబింబ

దశనవనన యోకిసలయతరుణచరణ

యోసురభిళాంగి నెమ్మది నోటలేక.

చ మెలఁతకొ కృష్ణపై మనసు మెత్తని దెంతకడింది యయ్యెనే

కలితమృదుత్పసంపదల గాదిలి చందురమామ యాదిగాఁ

గలసుకుమారవస్తువులఁ గా దను నిచ్చెలువంపుమేను నేఁ

జెల యిలువంటి బల్కుటికిచేప్పలఁ బెట్టంగఁ బట్టె నక్కటా.

౧౯౮

క. గురుశిక్షచే మహాగమ. గురుమర్మము గనియె మున్ను గురుకుచ యిపుడుం

బరికింపఁ గనియె మన్మథ, గురుశిక్ష మహాగమంపుగురుమర్మంబుల్

౨౦౦

నీ. అతిఘనాగమసంబంధ మతివ కమరె

నతిఘనాగమసంబంధ మబలఁ గన్న

యినుండు చెందఁడొ చాయయు నెవయలేవొ.

కారణగుణంబు కార్యంబు గనఁగరాదొ.

౨౦౧

నీ. కృష్ణనందు సరాగత గీలుకొన్న

యింతి కపరాగసాంగత్య మెట్లు పొనఁగు

నెన్నఁగఁ బరాగ మెప్పుడు సహించునింతి

కిప్పుడు దాని సహించుట యెంతయరుదు.

౨౦౨

గీ. విదుషి వభర్షి తపదార్థవేత్తి వీవు. తండ్రిబోలుచు మమ్ము సంతాపపఠఁగఁ
జేసునేటికిఁ దల్లియో ఛాయ బోలి, చల్లఁజేయనె మమ్ములఁ జంచలాక్షి.

వ ఇట్లు పల్కుచు నాలోన.

౨౦౩

ఉ. అక్కట యెందునైన హరిహాక్షులు చక్కనివారిఁ గోరఁ
మక్కు వెఱింగి తండ్రి గరిమంబ్రియుఁ గూర్పఁగ వే రమించు
చక్కఁగఁ గూడి యిట్టిపలుకాడలబూమెలు చూచినారమా
యక్కఱొ నీకు" గల్గె నని యాడెడు చేడలఁ జూచి వారలన్.

౨౦౪

చ. కనలుచుఁ బల్కి పల్కు కనుగందని ముద్దులగుమ్మ యచ్చునీ
మనమునఁ గోరుకొన్న యలమాధపు నీధవుఁగా ఘటించు నీ
జనకుఁడు *నేడొజేపా యతిసౌఖ్యము నొందెడు తెల్లవాఱినం
గనుఁగొనువారు మెత్తురు వగల్గని తెంపున కిల్లు చొత్తురే.

౨౦౫

చ. పొలఁతికొ యాడుచందమునఁ బుట్టినవారికి నెల్లఁ గోరికల్
గలయవెనీకై యన్నటులు గా దింక నే మని యంటివేని పైఁ
దొలఁకఁగనీక కూర్చి మది దొట్టిన గుట్టుగ మట్టు సేయుచు
నెల్లఁగుపొలంతి యెన్నఁదగు మేటి నెలంతలలోనఁ బైదలి

౨౦౬

క. కన్నుల నీ రేటికిఁ దెలి, గన్నులచెలి కొన్నినాళ్లు గడవం దగవే
కన్నుల మూతం జేకొని, కన్నులవిల్కానిబాఁ గడచెచు పిదపన్.

౨౦౭

మ అని సి గైక్కఁగఁ బల్కినం దనుచి యయ్యబ్బాక్షి కంతంబున
న్నునుఁగేల్లమ్ములు గట్టిగాఁ బెనఁచి కన్నుంగోనఁ గొవ్వేడినీ
ర్కపఁక న్నాడినమోము దమ్మి చెలిమిద్దం జన్నుఁబూబంతులం
దను నొత్తిల్లఁగఁ జక్కఁ జేసి ధీరహించిందం బల్కు మందంబుగన్.

౨౦౮

†ఉ. కాఁకలుముంచు మేనుగలకట్టిడితండ్రికిఁ బుట్టునాకు మై
కాఁకలుగాక (పౌఖ్యములు గల్గు) నె యక్కట తప్పవంటిగా
కాఁకల కోసమై కొఱతఁగించిన నోములు నోచునాకు బ
ల్కాఁకలు గాక యాజమున కాంచెనె కాఁకలుతత్తనూజయై.

౨౦౯

ఉ సానలుపట్ట నోర్పు నినుచక్కని కూతురఁ (గాలియోరగా)
నూనవిహనలచ్చటల కోడని ?యేటికి ముద్దుఁజెల్లెలన్

* నెకరేపె †రక. మూ †మా ౨౩వ పద్యముపోలిక. క్రియట్టికి-మూ.

హానికి మూలమై జగతి నాడిక కోర్చినతేనెతోడఁ గా

నేని భరింప నావశమె యిట్టి యయోగదవాగ్నికీలన్.

౨౦౦

చ. నను గనినట్టివారలక నావయిఁ గూర్చి యొకింతలేక య

న్వనటఁ దొలంగఁజేయుట యవాస్తవ మై యిటు లుండుకోఁగ ని

ప్పుని మది మీకుఁ బట్ట దని పాల్పడి చెప్పఁగనేల యిద్ది మీ

కనభిమతంబ యేని రుచి*యబ్బినె గ్రక్కున నీదృశోక్తులన్.

౨౦౧

క. అటువంటితల్లిదండ్రుల, నిటువంటి యనుభుగజెలుల నే నందుటఁగా

యిటు లాప దెడసి కోరిక, చిటుకురు మనకుండ నమరి చెలు వందితిఁగా.

ఉ. నీలరుచు ల్దొలంకు సురనిమ్మగచెంగట దర్శనంద్రికన్

మేలగుదచ్చినాదముల మెచ్చుగ నప్రజకన్నమూకు లే

వేళ నుతుల్ ఘటింతు కతివేలమదీయమనోవ్యథాభిదా.

లాలసతం జనించి యతలాలితిఁ జెందెడు మీదుకీక్తులన్.

౨౦౨

నీ, కన్న వారికిఁ జెప్పి కరుణ పుట్టఁగఁజేసి తలఁపు చేకూర్పరే తల్లులార

మీరైన వారికి నామేనితాపముఁ దెల్పి యతని నిం దంపరే యమ్మలార

మున్నిట్టికార్యంబుఁ జెప్పుగా ఘటియించు చెలువల వినరటే మెలతలార

భాగ్యవంతుల కీలఁ బ్రాణదానము మించు పుణ్యంబుగలదటేపాలఁగులార.

నే విశేషించి మీదాన నెలతలార, మనసు మీదెంతి కటికియే మగువలార

యనునయంబునఁ దీగునే వనితలార, తాళఁజాలను మీయాన తరుణులార!

నీ, వెత కింతకైనఁ దాళితి నయో నేజెల్ల నేనెంత కటికినే నీలవేణి

యాఁడుఁబుట్టుకఁ జెందినట్టి యింతులకెల్ల నీలగు లేదటే నీలవేణి

యెటువంటిపని యైన నీడేర్పఁగల వని నెమ్మి నమ్మితి నిన్ను నీలవేణి

కూర్చిచే నుండెడు కొమ్మలలోఁజాల నెనరుదానవుగదే నీలవేణి

నీదునెన రెందుఁ బోయిన నీలవేణి, నేర్పుచే గార్య మీడెప్పు నీలవేణి

యేల యీవట్టిమాటలు నీలవేణి, తాళ వారియాన ఎంత నేను నీలవేణి

ఉ. చక్కెరవిల్లుఁ దేయుసుమనాయకపంక్తిఁ ద్రాపాభిమానముల్

గ్రక్కునఁబోకమున్నె చలీకత్తియ మొత్తము సేయునారడిం

జక్కఁగఁ బలులకు లంగడికిఁ జేరకమున్నె ప్రియంబుగాబ్దియు

న్నక్కున గారవిధంబు గలయంతకు నోచితి నంట నెచ్చెల్ల.

౨౦౩

* యబ్బి దోబల్బులనడికి

- సీ. మాధవాధరసుధామాధుర్యమునఁ దేలు వంశంబుఁజన్మంబు వడయ నైతి
హరిభుజాంతరవాసనిరతి నింపార హరిమణిస్వరూప మై యమర నైతి
యాదవహాళిమోహసి తాపాంగకలాపంబు నై యేని యోషవైతి
గమలామనోనాయక మనః ప్రియోద్దామమాధవి నై యెట్లు మలయ నైతి
నకట వీనిలో నేదైననొకటియైనఁ, బొంగునుబియ్యంగసంగమాభంగసుఖము
తపనసుత నైతి దాపంబుఁ దలఁగనైతి, జెలులుమీచేతిరట్టు చేనలయ నైతి.
- క. వలపు పగవారి కైన, స్వల దడియెలులన్న నట్టి వలపున మేనం
దొలఁచెడుఁ జాగ్రణము లీగడ, నిలుపుటయేగండమయ్యె సకలముచెలువా.
- గీ. ఒరులవెత యెరు లెఱుంగ రా మర్వి ననుట
నిజ మనుఁగుఁజెల్వలే రవ్వ నెఱవఁజొచ్చి
రకట మదితాప మీటు మీఠ నరసి తెలియఁ
బడదు మోచు (వాఁడెఱుంగ) గావటిధరమ్ము. ౨౧౯
- చ. పతులను గోరు నెల్లరకుఁ *బాటులివే యయినట్లు లెన నీ -
సకులు చెలంగి నన్ను నెకసక్తము లాడుదురే యిదంత నా
కత యగుఁబోలు నెట్లయినఁ గానిము ప్రాణము లిప్పు మేన ను
న్నతఱి గదా యి కెవ్వరు ననంగల యాడిక లబ్ధిఁచనా. ౨౨౦
- గీ. బేర యప్రిస్తుతప్రశంసాస్వతంబు, పల్కునను వ్యాజనిందానిగ్ధనూక్తి
లలితసంగతభాష నేర్పలయనన్ను, మీరు నవ్వుటయెఱుంగ నెమెఱఁజొర
- గీ. వనిత యథాంతరన్యాస మొనరు నెట్లు, మదికి సరపేక్షవస్తునమర్థనమున
మదికి నిం పగుఁ గాదె సామాన్యఘటిత, భవ్యవస్తువి శేషసంబంధమమర.
- సీ. కలదన్నఁ గలవానిఁ గలిమిచేడియఁజేనిఁ గరమున నుడివాలు గలుగువానిఁ
గడలినుండెఱువఁ గరిఁగాచునగవానిఁగరుణిత్కడుచూపుగాంచువానిఁ
గలికినవ్వలవానిఁ గౌస్తుభద్యుతివానిఁ గనఁగ నశక్త్యహా కతలవానిఁ
గనకంపురుషు లీనఁగలవచ్చడమువానిఁ గలుగుకాలం జెల్లె గలుగువానిఁ
గన్నె వేతలవయసులు గొన్నవానిఁ, గన్నయితయు నవలీలఁ గన్నవానిఁ
గన్నులనుగ్రమంచుసెకమించుగన్నవాని, గాంతుగానోచునక్కాంతకాంతకాంత.
- చ. అలదమయంతి (బోలె) నను సంచితపుణ్య నొపర్పు మన్నలుం
దలఁపుము మాధవాప్రకృతతాతథనస్ఫుటభాగ్యుగా నయో

వినిశిత యానమాత్రిమున విస్తృతి నొందకు మంచకై వడిన్
నెలయుము తత్కృత్యోక్తృతి వేగ నొనర్చి క్రియాసమాపతేన్. ౨౨౮

వ. అని తరటితనయాతరుణి యయోగశిఖిభారణి యై పలుక నప్పులుకలు
(ములుకులు) వోలె మదికి నులుకుచిలక నచ్చిలకలకొలికి యక్కలికికి
ధ్యైంబు గుదుర నెనఱి గదురం దియ్యడనంబు ముదురి నిట్లనయె ౨౨౯
నీ. పంచత్వమే కొను జాణము ల్లాంచిన యతనుడు నీ నేమి యనగలండు
*ఘనైరమున మందగతిఁబూని వెల్లనౌరా యంచగమి యేమిసేయఁగలదు
మధుసేవనంబున చూట వూను పికొలివలసేభయం బేమి వచ్చు నీకు
మధుసత్త్వమున భూరిమాల్నినగుణవృత్తి దేరుభృంగములు నీ కెరువురావు
బహుభవక్షవిరోధి యౌ పంకజారి, భడత గుణగంధమాత్రింబు వడయుగాలి
నెక్క నపుమాటలూడుదుఁ జిక్కుఁజిలుక, యంతమాత్రింబునీ కేలవంతిల్లి.

గీ. చెట్టు చెట్టిన కొకకొన్ని చుట్టుకుండుఁ
జెలమ చెలమకు నొకకొన్ని సేరుచుండు
మననుసేలు నీవంటి మాననతల

ధైర్యకంచుక మగలింపఁ దఁచునెల్లు.

౨౩౦

మ. నెడతూపుంగమి నూలుచోగునను నీవింగుబుదం దుంటవిన్
గడికండ్ల ల్పడ గానుగాడి రసముం గావితం మీనాంకమున్
మడువంటం బడిదోచి గాలముఁ గుచ్చుంజేసి కందర్పసిం
బడతీ దుగ్బలుఁ జేసి పుచ్చెన భయోత్పాతంబు నీ కేటికిన్.

౨౩౧

వ. అని యూఱడిలం బలికిన నప్పులుకులయెడ ననాదరంబు చేసి వెడనవ్వు
నవ్వి యవ్విఁబోడి నీలవేణి కి ట్లనయె.

౨౩౨

చ. కలికిరొ వ్రోడచేడియవు గాన నెపం బిడి యోట దీరఁగాఁ
బలికితి వింతె నీకు మఱుమాట వచింపఁగఁ జాలఁ గంతుపూ
ములుకుల మున్నె నాయెడలు మోహము దాకి తొలంగుఁ జాగ్రణముల్
బలువగ నిల్పి తింతవడిఁ బట్టగలే నిక నిక్క మోచెల్లీ.

౨౩౩

డ. కన్నులు మూసినెట్ల పొడకట్టిన (నాథుని) గౌరి లీరయం
చున్నుడువంగ నోరెగువఁ జూడఁగనీ దపు దేడనుండియో

పన్నుచు నచ్చే నాదుప్రతిబంధము వీడయు నంతలోనే మే
 నున్ననుచుం జలించును గనుంగవ విప్పంగ మాయ (పూ) సఖి. ౨౩౧
 మత్తకోకిల. నీవు నాయెడఁ గూర్చి బోటివి నెమ్మి నాపయఁ గల్గినం
 బూవుఁబోడిరో నాదుకోరికఁ బొల్పు నొక్కరహస్యమే
 చూచె నీమది నెంతలే దని చూడ కప్పని వేగమే
 చేసె దప్పక తీర్చె దేసియుఁ జెప్పద న్విను తత్త్రియన్. ౨౩ ౨
 ప. అది యే మని యంటివేని. ౨౩౩

శా. సాక్షాన్మాధవగ్రత్ర సంగతికి నోచుం గావునన్ దీని క
 జ్ఞాతుం గస్తురినన్నె జృంభితసురర్థాంభోజవత్రంబుపై
 నక్షీణస్థితి వ్రాసి నన్నును దిదీయాంచవృహోదాంస
 ద్వక్షోమధ్యమపీఠి గూఢిగ లిఖింపం జూచి యైనం జెల్లి ౨౩౪

క. చిత్తరి చిత్తములోపలి, యుత్తల మొకకొంతయైన నుడిపెన నటుగాఁ
 జిత్తము నిలుపంగదవే, యుత్తమనుకృతంబు నీకు నొసర్గు నటంచున్ ౨౩౫

చ. పలికి గళ స్మరందరసబంధురగంధరసాంధబంధరా
 కలితరవంబులం బ్రసవకమ్రవిసమ్రుసామ్రతామ్రకో
 మలనవపల్లవగ్రసనమంజకమాయితకంఠ కాశలీ
 కలకంఠనాదములఁ గల్గి తిటాలున నుల్కి యల్కియన్. ౨౩౬

న అప్పు డప్పల్లపపాణి కపటగోపికాపల్లవాదులక మెచ్చం...దుగంతసంతా
 పంబున నెంతయు నొల్లంబోయిన నీలవేణి శోడి నీలవేణులం గూడి కటక
 టంబడి చింతించి యీయంకికి సంతాపంబు బలవంతం (బలంతలు) సంతం
 బుఁ జెందనేర దీయెడఁ గొంతకొంత శాంతిబొంద శిశిరోపచారంబులు పచ
 రింపం దగు ననినఁ దత్సహితలై తత్సహితలు తత్త్రియాయతత్తలై
 రయ్యవసరంబున. ౨౩౭

— కాళిందికిఁ జెలులు శిశిరోపచారములు చేయుట —

ఉ. తావుల మోక* మావిగమితావుల గొజ్జంగనీయంత్రముల్
 కేరలఁ జిల్కఁగాఁ జిగురు గేదఁగివూదడిగట్టి నట్టివేక
 పై వఱుటచెంగలునవందిరి చెందొవ రేకనంటి క్రొ
 మ్మొవులచందువాపొగడమొగ్గల నిగ్గులచప్పరంబులోన్ ౨౩౮

*మావిగమి † గేదఁగివూదడి

సుగంధి. కష్టరంపుఁదిష్ట నొప్పుఁ గమ్మపైఁడితమ్మిమే

ల్లుప్పొడి నచించినట్టి పువ్వు సెజ్జమిఁదికిన్

• అప్పడంతిఁ దెచ్చి, తెచ్చి రంబుఁగొఱు లందఱుం

జెప్పరాని వేగ మూని శీఘ్రించు వస్తువుల్.

— ౨౩౯

ఉ. నారసచంద్రనైఱుచుదనంకుమదాగురు కేసరాళిక

ర్పూరపరాగకుంకుమనముజ్జ్వలపల్లవహల్లకాచ్చక

హ్లాఱతుఁసారసీరిభిఁహరినమంజనపుష్పఘంఢరీ

వారము లాదిగాఁ గొనుచు వచ్చి కరంబరుదారునేఱునన్.

— ౨౪౦

చ మలయజఙ్గమం బొడల మాటి కలంది మృణాలనల్లరీ

నలయచయంబు లంఘులను గాహువులం గడియించి వేనలి

నైలయఁగఁ దెల్లదమ్మి యిడి పెల్లుగఁ గస్తురి కంధరంబునం

గలయఁగఁ బూసి యంతి శివుకై విడిఁ జేసి రసంగభీతికిన్.

— ౨౪౧

చ మృగమదీచర్చ యంతటను మేన నలంది పరాగరాగసౌ

భగకకలీఱిఁబుఁ గటిపై నిడి చెందొవపువ్వుఁజెత్తుఁ బొ

ల్లుగ నెనినుంచినపు ను వొల్చె ననారతిశౌరిభక్తియో

గగురుఁ జాఁతంగ యగుఁగానఁ దదాకృతి దాల్చెనో యనన్.

— ౨౪౨

ఉ అంగజుఁ డంగనాఘన హృదంతరకర్పరసీమ స్త్రీహను

బ్బుగి నభంగురం బగుచు భాసలఁగా దశపై దశాంతరం

బుం గడియించి శోవఁ బఱిపూర్ణతఁగాంచి యయోగదీప మే

చం గడు స్రుక్కుచుం గిసలసంఘటితవృజనాసలంబునన్.

— ౨౪౩

సీ. పదములఁ జగురాకు లొడివించి జంఘల స్మరతూణతీలకము ల్మృగువుఁగొల్పి

తొడల నరంటిద న్నడఁరించి సాబగారుకటిపైఁ బరాగస్నెకతము నించి

నడుమఁ బుష్కరభంగి దొడిఁరించి యాసన జోఁకగాఁ గస్తూరచేక దీర్చి

చన్నల గుచ్చము ల్నవరించి నెమ్మేనఁ జందనం బలది భుజంబుల బిగు

కొండమిడిచెక్కలనుజంఘ్ర ఖండమలది, వేణిశైవాలమునఁగూర్చి వెఁదియంగ

సామ్యసదసత్పరీక్షావిచారిణ బలె, జెల్వ లీరిఁజి జేసిరి శిశిరవిఘ్నలు.

చ. ఎడవక యింతులెల్లఁ గడియించినపల్లవసూనగుచ్చముల్

తొడరి వియోగవహ్ని సెక దొట్టంగ *జవ్వన నీగుదీసి యె

కుడు గమలంగ నప్పు డలకోమలిగాత్రము వొల్చె నామరుం
డడరుచు దోహదక్రియకునై †తవణించిన లేలేతీవనాన్. ౨౪౫

ఉనుతాపమీలద్దృశుత్పలంబుల మిత్రికరమార్జవక్రియఁ గజపరాదు
వగఁ బొగల్కొని మంట లెగయుడెందంబునఁ జంపకన్నేహంబు నలుపరాదు
కన్నీటివఱులు గ్రమ్ముచున్నట్టల ఘనసారిజలధార లుచుపరాదు
నిట్టూర్పువడగాలిఁ బట్టూడు మైదీగ నల వహ్నిశిఖ నిల్పెదలఁవరాదు
చండసుమ కాండతేజస్వివచండకిరణ, దండవిభన

మోహబహుళాంధకారంబుముంచిజాతి. స్మృగమదంబువఁదిలక మర్చింపరాదు

గీ. అతనుతాపంబు హరియింపనంగములను, జెలులు సేచ్చిసబహువిధశీతలములు
నతనుతాపంబు హరియించె నంగవితితి, నతనుతాపంబుహరియింపనబ్బరంబు

గీ. జడములగుటచుసంతాపశాంతిసేయ, నంచు జెలులేలుగినుమాదిగములు
జడతఁ గాంచినద్రవ్యము జ్జగత్పియతీ, గలవు సేయఁగదన్నిహతా-ర్యమెట్లు

క. తనులతఁ బల్లవనుచుములు, ఘనతం గొనునేని యతనుఘనశిఖ యేదెం
దచులతతాపం బడఁచునె, ఘనములు నవియెన్ని కృష్ణఘనమే చిక్కన్.

క. ఈవిధమున నేర్పొప్పుగ, వావిరి శిశిరోవపేధులు వచ్చించి యొకిం
తావెలఁదిఁ దెలిసి నగరికి, వేవేగం దోడి తెచ్చి నెలఁచులు వీక్షిన్.

గీ. పసిఁడియుప్పురిగె నునుబూఁజాన్పుమీఁగ
నకియ నిరహింద నుపచి హెచ్చరిక మిగులఁ
గలితపూర్వకధాప్రసంగంబుచేతఁ
బొద్దు గడపుచు నుండిరి ముద్దు చేసి.

క. మాయాసహాయసీతా, బాయానిరపాయభవ్యసాకేతపురా
ధేయ మునిగేయ జలద, చ్ఛాయలసతా-య నకలజగదున్నేయా. ౨౫౨
గద్యము. ఇది శ్రీమద్రామచంద్రీచరణంబిందమిళిందాంతకరణపోలూ మాధ
వయజ్ఞసముజ్వలతృప్తితకటాక్షా సాదిత పాండిత్యాభరణ ప్రభంజన
వంశాభిరాకాశశాంక నిరంతరా రాధితచిచ్ఛణశశాంక అభినవ నన్నయభ
ట్టరకాహోబలపత్యాహ్వాయకవి మహోపాధ్యాయ భట్టారక ప్రణీతం
బైన కాళిందీకన్యాపరిణయంబునుమహాప్రథం ధంబునందు ద్వితీయాశ్వాసము.

శ్రీ ర మ
కాళిదీ కన్యాపరిణయము

తృతీయాశ్వాసము.

~*~

క. శ్రీ గాజమాళిహృదయ, స్ఫారాంబుజచంచరిక ప్రణమజ్జనతా
ఘోరాఘటిమిరదినకర, తారావల్లభవిరామ దశధరామా.

౧

న మహాత్మా దివ్యచిత్తబున నవధరిపుము.

౨

—* సూర్యాస్తమయవర్ణనము *

క అంతట నంతటినెచ్చెలి, యంతర మగలంగఁ గూఁతు నలమట గనుచుం

గాంతి దొలంగుచు వ్రాలెను, జంత ననం దనదు కాంతి చెదరఁగ వ్రాలెన్.

గీ. వారుణీసేవతనదుర్వార*మహిమే, మంతకంతకుఁ డటుగనోయ్యనవెనుకకు
మేనుగనోగులంగ నప్పుడుభానుమంతు, డధిక (దీన)స్వరూపంబునధిగమించె.

సీ. అనర క్రమండలుం డగుచుఁ బూర్వాగమ మూని ప్రబోధ మిం పొప్పజేసి
సర్వవర్ణాశ్రమాచారిము ల్నుడిపించి తా సత్పథంబునఁ దనరి నిలిచి

నలుదిక్కులను గరంబుల (చేత) నలరారి చక్కనద్విజప్తుతి చక్కనునిది

కుముదంబులకుఁ బొంగు గుంగునట్లు మెలంగి పద్మిని కామోదపటిమ గఱపి

కాలగతి వయసుమించినఁగడఁకదక్కి, శాంతిగైకొని యపరాగమాంతమంది

ననుపు శుచి కిచ్చి పరరక్తభావుఁడగుచు, వఱుణునానందవారిధి వ్రాలెనుడు.

గీ. పాచి విశ్చినుదిశయఁజేపట్టి యాడు, బంతిగాఁదత్కరచ్చవిపతైసూర్యుఁ
గానిచో నెన్దె కత మన్యకాల మెడయు, నరుణిమచ్చట సంజలఁబరఁగుచుండ.

గీ. చండమార్తాండరోచిరఖండపహ్ని, కీల నెంతయుఁ గ్రాగినఁ బాలఁబాల
నరుణిమ భజించె నాజరతాతపమున, దండినెఱుపెక్కె బ్రహ్మాంధభాండమెల్ల

క. కొండలకు మేలుబంగరు, కొండలరాయనికి మైత్రి గొనకొనఁ జివురుల్
మెండుకొనుమాపులకు దరు, పండములకు నట్టియెడఁగచాకచి యమరెన్.

మ. తను లోకంబులు లోకభాంధవుఁ డనం దాఁగర్మసాక్షిత్వముం

గొను చత్కున్నతిఁ గాంచి కాలగతిచేఁ గుంతిభవత్తేజః డై

చని యవ్వారుణిసేవ గైకొనియె నుష్ణప్రాంశుఁ డల్లటచేఁ

గనియెన్ ఘోరగభీర వార్ధిపతనాకారోరుపాతిత్వమున్.

- సీ. సకలజగ చ్చరజంత్రుసంతానసంతత నేత్ర రశ్మిగుంత్రులతోడఁ
జ్రాంత్రాంకచాంపత్యసరసాభిలాషసంఘటనైక హేతుభాగ్యంబుతోడఁ
ఁనుధారణక్రియాధావదుచ్చావచపక్షధృద్వాహృతిభరముతోడఁ
బద్ధినీముఖపద్మభవ్యతరామోదకారణాద్వప్తవైఖరులతోడ
నస్తమించెను జలరాశి నతిరయమున, వనధిజల మెల్ల నధికపావనతఁజెంద
దొలుత నుడివెడునుడువులఁగడలుకొనెడు, బైడఁగుఁబోడిమిగైకొన్న పెద్దవేల్పు
- గీ. అక్షి గతుతి జనులుదన్నక్షి గతుగఁ జలువరైరి పితృప్రసూనంగియనుచుఁ
గలువమదివోవఁగడిగ్గివలయుననియె, వనజమిత్రుండు వేగంబవనధిమునిఁగె
- సీ. ఇనపాతకృత మైనఘనవివరంబునఁ బైకెక్కు బాడబ్రవభ యనంగ
జలములోనుండి యబ్బలుతోవ మీఁదికిఁ బొంగు లేవడంపురంగనంగఁ
గాలుండు జక్కవకవ మది నేర్పఁగఁ జిందించి పొడమించు చిచ్చనంగఁ
గుముదిని నిద్రి పైకొనకుండ నపరాశ వెలయించు దీపపువెలుఁ గనంగ
నపుడుసూర్యుండుహరియాటవలెనితోడఁ గొంతడప్పేగియతఁడభింగుంకిపోవఁ
దీరమున నిల్చుగరుడని తేటయనంగ, నింపుదళుకొత్తైసాంధ్యరాగంపుసాంపు.
- చ. అరయఁగ సర్వమిత్రుఁ డగుచట్టి యినుం డగుగంగ నింక మా
కిరవులు సేరి సద్దడఁగి యేపటి యుండెడివేళయే నిశా
చరుఁ డధికారి తాదృశులె సౌఖ్యము గాంతు రటంచు సంకుల
స్థగ్యములు సేయుచు నిర్వాగజాలము సేరుఁ గులాయనీమలన్. ౧౩
- ఉ. తారలఁ బెండ్లియాడఁ బ్రమదంబున రా జగుదేర నింపు సొం
పార నభోరమారమణి యాకసపుంబలు వేదిమోడ వి
స్తారముగాఁగఁ గల్పసుమజాలము నించెను నా నభంబునం
దారక ట్లల్లసిల్లెఁ గలితద్యుతు లెల్లడఁ బర్వచుండఁగన్. ౧౪
- క చఁడాతపత ప్రదిశా, శుండాలము లుదధిఁ గుంకి శుంభచ్చుండా
దండములఁ బైకిఁ జమ్మఁగ, నిండెడి శీకరము లన్దఁగ నెఱసెం దారల్.
- చ. పగ లొనరించు చుగ్గి కరభావము గైకొని మమ్ము నేచుచుం
దగు లయిసట్టిపంకజపితానము నేదు నినుండు వోయె నె
వ్వగ మది మాకు మా ని ననివారణ శీతకరుండు రాజు దా
నొగిఁ జనుడెంచు నంచుఁ జెలువొందెను ఘ్నిన్నునఁ దారకావృజల్. ౧౫

గీ. పుట్టినప్పుడునుత పగ ల్పాని కువల, యంబు(నేచెడు)నినుఁ జేగె నట్టి కాని
గొనములకుమాటుగైకొన్నకొమరురాజు, వచ్చుననితారకాప్రజవటలెఁజదల.

సీ. రాణ సకృత్ప్రజారాతులు గడిదేట ద్విజవృత్తు లెల్లను దెంపువాట
జారచోరస్ఫూర్తి చాల విజృంభింప నేరసులసౌఖ్యవైఖరి కృశింప
వరధర్మవిజ్ఞానవార్తలు సడలంగ నన్యతాభిసంధి చయ్యన మెలంగఁ
గుముదంబుల మెలంగుకొంకు శంకను జెందఁ బరగి ప్రదోషంబుపటిమనఁద
నంజనాచలరోచిర్నవాభ్రకాంతి, భంజిన మొనర్చు చాయ లపారములుగ
సంధకారమహాకలి యావరించె, సఖిబిశల నరాజకం బైనయపుడు. ౧౮

ఉ. వేలుపుఱేడు నామటుఁగు వేకొని యాత్మవధూటిఁ జెంద న
స్థా జ్ఞాని ససూయ పుట్టగ విచారము సేయ కభావమంచు. న
న్నలి రచించె గౌతముఁ డహో యిదె రూపము నాబలంబు లో
కాళి గనుంగొనన్వలయు నన్నగతిక బలసెం దమశ్చటల్. ౧౯

సీ. తా నొకబలియుఁడే తరణి లోకాలోకగిరిదుర్గమునఁ బడి కరము లన్ని
గలిగియు నావలఁ గడవఁగా శక్తుఁడో యెట్టలా నారాక యెఱిగి నీశ్వఁ
బడఁ గాక పట్టకొ భవ్యున్నామగంధమున నతను బట్టఁ దమము శక్తి
గాంచెను నారాక గననియచ్చొటనె తనకాకలును దాను బనికివచ్చు
సంటరానివానియందుఁ దా నసువెల్ల, దాచి పోయె గాన దక్షఁ దనకు
ననుచు వేగ వచ్చె నన బలునీలిమ, గప్పికొనఁగ నిలులు గప్పికొనియె.

సీ. నే ననిర్వచనీయనిజరూప మగు చనాదిత మెలంగుచుఁ దత్త్వధీ నడంచి
వెలయు నవిద్యమై మెలఁగెద మచ్చబలతఁ గాంచియే యాత్మ బ్రహ్మ మయ్యె
నటుగాన నాయందు నమరు కారణలక్షణం బతివ్యాప్తిమహ్మంబు గాదు
బ్రహ్మవిద్య యెట్లంపు బలవత్ప్రమాణంబు మతి గుహాశయత బ్రహ్మంబు నేన
యఖిలమును నాదురూపంబుననుసరించి, నిలుచునో లేదో చూడఁడినిఖిలజనము
లనెడివైఖరిరోదను లాక్రమించి, యంధతమసంబవరఁగెభయంబు వెరుగ.

క. ఔర తమోబల మయ్యెడ, నేరీతి వచింప శక్య మేరికి నైనక
ధారాశతరవివేకవి, హరులకును వస్తు వరయు టరు దై తోచెన్. . ౨౦

గీ. చంద్రతారావివాహంబు సమయ మనుచుఁ, గాలకజ్జలకారుఁ డఖండపద్మ
జాండమంజుకరండంబునిండుకొనఁగ, నునుచుకాటుకయననుం డెఘనతమంబు.

ఉ. వేళ యెఱిగి సూర్యువయి వేళమ వచ్చుగుహంతరాళధా
రాళతమంబువెంట గ్రహరాజహిత్యుతు లొట వచ్చి య

- వేష్ట శనినుండు పోవుటకు వేదనఁ గుందుచునుండజ్యోతులో
నా లలిమించుఁ గప్ప పయి నల్వగ నొప్ప గృహప్ర దీపముల్. ౨౮
- క. వడి నినుండు చనఁగ వెంబడి, బడిచనఁదడఁబకుచుఁజిక్కి బలునిరులుగొనన్
వడి యుడిగి యచ్చటచ్చట, బడియుండెడురస్మ భ్రమఁగ భాసిలుదివియల్
చ తలఁపఁగ శబ్దమాత్ర విదితం బగుచున్ గుణమాత్ర హీనతన్
మెలఁగుచు నప్రతీతగతి మేమరసంశయవృత్తి నందుచున్
బలునన్వతంబువాదములపట్టగుచుం గరుణాప్రయత్నముం
దలకొని కుప్రబంధమతిఁ దార్జిని యుండెను లోక మత్తటిన్. ౨౯
- ఉ. రాజవియోగ వేదనఁ గరంబుఁ గృశించి తమంబుఁ గాంచి ప్రా
గ్రాజనిభాస్య రాణసెడరాఁ జనుదెంచును వేగ మంచు వే
భాజలజాక్షి దెల్పు నతిలాలసమూన.....దన్తుఖాం
భోజము నవ్వపూనె ననఁ బొల్పెనఁగెం దొలితెల్పు ప్రాద్విశన్. ౩౦
- చ. విరహజనంబు నేచ నతివేగమ వచ్చు ననంగమీరుభా
సురతర కేతకీశరముసాంపున రేక, తదర్థచంద్రసుం
దరవిశిఖంబునా సగము, తజ్జయ కారణచక్ర మోయన్
సురుచిరబింబము న్వయసఁ జూడఁగ నొప్పెను బ్రాక్షకుప్పనన్. ౩౧

— చంద్రోదయవర్ణన —

- క. అలప్రాచి కుంకుమచ్చవి, నలరెడుమోమునను నీల మగుమృగనాభిం
దిలకము దిద్దె ననంగా, గలువలచెలికెంపుమేనఁ గ ప్పపు డొప్పెన్. ౩౨
- సీ. విరహజనంబుల వేగింప మారుండు తెలివిఁ బెట్టిన గండదీప మనఁగఁ
గమలచక్రము లేర్పఁగడలితోఁబాడముచుహెచ్చిసాచ్చెడువితచిచ్చనంగఁ
గుముదినిపాలింటి కొమరారు పూర్వంపు బలుతరంపుఁదపంపు ఫలమనంగఁ
గలశాభి వెడలి వెన్నెలపుల్లనిసుపులం బోషించు నునువెన్నముద్ద యనఁగ
విరహమోహకకర కాండవిసరమండి, *తస్మైరైక్షవవృక్షకోదండ మనఁగ
దండిరుచులనజాండంబునిందుకొనఁగఁ, బండువగవచ్చెనైందవమండలంబు.
- చ. †నలువటి యంధ కారవసనంబు ముసు గిడి యున్న యద్విశా
లలనలమేనఁ గప్ప శిథిలంబుగఁ జేయుచుఁ గప్పరంబుఁ దా

* తస్మైరైక్షవవృక్ష † నలువడి-మూ,

లలితకరంబుల న్నినిచె లాలితి మీఱ నన న్నిజచ్ఛపుల్,
నలుదెసల న్నైలంగ నలినంబులనూడు వెలింగె బొంగుచున్.

3౧

చ. సరసులు స్రుక్తఁ జక్రములు సంగతి దక్త వియోగమానసం
బరుదుగఁ బొక్తఁ గల్వగమి కందము లెక్తఁ జకోరపాళికల్
శరబడివొక్త ఘూకములసంస్మృతి నిక్త ధరాళి నూష్ణము
ల్పరువడిఁ జిక్తఁ జక్తఁ గనుపట్టెచు రిక్తలతేఁడు గ్రక్తునన్.

3౨

సీ సురలయాఁగటిచిచ్చుసాబార్పుమేఘంబు పాంథులపాలింటిప్రళయవహ్ని
జారమలిన్లుచోచ్చాటనమంత్రంబు హతదృష్టిపేచకేధాంజనంబు
కుముదిని నేదెడు కులదేవతామణి యురుచక్రసంతాపహుతభుగరణి
సరసజీవంజీవసంజీవనాషధి తాపదరిద్రతాదానకర్త
తండ్రి నుబ్బించునందంపుదాఁపురంబు, పాసఁగు తమ్ములబడలికపుట్టినిల్లు
కళలు నాటుపదింటికిఁ గాణయాచి, చెలఁగుఁ జుక్కలతెరువున నితమరీది.

చ. హరునకు సొమ్ము కమ్ము జలజాకరపాళికిఁ జక్రవాకసం
సరణము కీడు దోడు జలజంబులసామికిఁ గైరవాటవీ
స్ఫురణము పొందు విందు సురభుక్తి(కి) భవ్యచకోరపారణా
చరణము పొంగు రంగు గని చాల వెలింగెడు నిగి చెంగటన్.

3౪

సీ కలశపాథోరాశిగర్భసంజాతంబు ప్రాగ్విశావనధవిభ్రాజితంబు
విమలనిజద్యోతవిశదీకృతాశంబు నభ్రంలిహదభ్రవిభ్రమంబుఁ
గౌళికసంచార కార్యధౌరేయంబు నురుకరోద్ధూతపద్మోదయంబు
బహుళద్విజాళిసంభరణప్రవీణంబు నుపకంతతారాళియోజితంబు
తీవి నొరబడె శశభృదైరావణంబు, రుచిరతారకమార్గసగోవరంబు
భవ్యసత్వత్రవీచికాబంధురంబు, సంకుసకసద్భవాగ్రాహసంకులంబు. (?) 3౫

గీ క్షీరజలరాశిదీప్తిసం(జీ)వనంబు, పంకరుహకాండఖండనపండితంబు
పక్షయుగధారి తారకావర్తచారి, రాజిలుచునుండె నవ్వేళ రాజహంస.

క. చెన్నారుదండె వెన్నెల, మిన్న వెన్నెలలతేట మించియొసఁగఁగా
నన్నలిగజాండ మొప్పెను, సన్నపుఁ దెలికప్పరంపుసంపుటముక్తియన్.

క. చందురునివంటిబిడ్డని, పొందేడయఁగలేక పాలమున్నీ రరుదే
నిందెల్లఁ బాలు నిండె న, నందగె లోకమునఁ గుముదనాథాంశురుచుల్.

- సీ. కలువలగములచొక్తపువాసనలతోడఁ గమలసంకోచంబు ఘనతగాంచె
 వెన్నెలపులుఁగులచెన్నుఁదనంబులోఁ జక్రాంగభేదంబు చాల మించె
 జుద్ర కాంఠోపలసప్రవదచ్ఛవారితో విరహీనేత్రాబువు ల్విస్తరించె
 గాకారిముఖజంతులోకాభయంబుతో జారులమడి భీతి సందడించె
 బుడమిచెలి మేనఁబుట్టిన భూరితాప, భరముతో నంధ కారంబు పటవజొచ్చె
 వలుల నెఱతాపు సద్గణావలులప్రోవు, నీరజంబులదాయ వెన్నెలలు గాయ.
- క. లోకాలోకాంతరమున, భీకరమై యుండఁతమును బెదరి గిరిగుహ
 కోకహృదంతరసీమలఁ, గాకెక్కుడఁ బాటి యుండఁగల దీవేశక. ౪౦
- క. చలివెలుఁగుచాయ తమముం, గలయౌ హరియించు ననుట గా దబ్రము కో
 కులహృదయము నిది చిత్రము, తలఁపఁదమోమయముగాఁగదనుచి చేసెక.
- చ. అడరి తమంబు సర్వజగదాత్మకవస్తువు గ్రన్ముచుండఁగా
 నడఁచెను గోవిలాసముల నత్తను మంతయు వస్తుదృష్టి చే
 పడఁగ నొనర్చె సద్వితతి భవ్యముదంబుధి నోలలార్చె దా
 నెడయఁ దుదారవిష్ణుపద మీద్విజరాజు మహాత్ముఁ డెన్నఁగక. ౪౧
- గీ. తలఁప నబ్బుర మీకళాధరునిగోవి, లాసచూఢుర్యమహిమంబుబభవన్త
 హృదయములుతత్ప్రస్థిగా నటులుకరఁగ, కుండుఁ దెలితాల్కుగరఁగుటకొప్పికోనఁ
- సీ. నిజగోవిలాససన్నిహితనానాపదార్థప్రపంచంబున దీప్త మగుగు
 మాధుర్యము ప్రసాదమహిమతో నెనయంగమిగులనర్థవ్యక్తి మెఱఁపు గొనఁగ
 ననృతవాగాదిదోషాత్మకతిమిరంబు దూరింప వస్త్రలంకారరసము
 లలరారఁ జిత్రబంధాదివిశేషము ల్వఱలఁగ శుచిరసాస్వాదిరసిక
 వరకపులుమెచ్చినవరసాస్వాదమందఁ, గుకవిబృందంబుతనహృప్తకుమహిమఁ
 జూడఁ జాలక స్త్రుక్తఁగ జోడులేని, లాలితి వెల్లిగె మేటి కళాధరుడు. ౪౪
- చ. ... మొక్తఁడేప్రబలునొండుగుణంబు గనంగలేక వి
 స్ఫురణము దక్త లోకమున శోభిలఁజేసె గుణవ్యవస్థ దా
 విరహీజనాంతరంగములఁ బెదయముం గుముదంబులందు ని
 బ్బరపురజంబుగాకరి.....గిరిసత్త్వమున్నుచుక. ౪౫
- క. వెన్నెలరాయనివెన్నెల, వెన్నులపైఁ బర్వు గిరులు వృక్షము లెల్ల
 తెన్నెలజిగి గిరితరువుల, యన్నలుఁ దచ్చులు ననంగ నలరెక ధాతిక.

మ. తొలుపతుంబునఁ దారకల్ విరళతం దు.....తంతకుం

జలిని గైక్కుడుచాయఁ జేకొన మదిన్ సుధిల్లె నితైల్వి తా

రలు మేటుల్ మగఁ డేగుడేరఁ బరమాన్యంబై నభావంబునం

జెలువొప్ప న్నదురేగి *తత్తనువు నాల్లేపించె నెంతేనియున్. ౮౭

గీ. మృదులశీతలకరముల.....చుఁజేసి, కువలయానంద మొనరించెఁ గున్పారాజు

కువలయానంద మొనరింపఁగోరు వాఁడె, రాజనుచు నెన్నుచురుబుధరాజులెల్ల

చ. ఇనుఁడు చనంగ సుదుగొని హెచ్చినరక్తత నైంద్రిఁ జెంది య

...నిన్ని శాచరుఁ డొ మారమునం గర మంది నన్ను న

య్యినునిపతివ్రతం జెనక నేపునఁ జేరెడు వీనిఁ జూచు తే

పని యని పద్మినీరమణి పద్మముఖంబును వాంచె గ్రస్తున్. ౮౯

చ. సరసి తుమారంశ్చికరసంగతరశ్చితుమారశీకరో

త్తగఘనబోష్పపూరములు గ్రస్తుఁగఁ దామరచౌము వంచి యం

తరతరులీనభృంగచయ తారనినాదము లుప్పటిల్లఁగాఁ

బురణ దొలంగి జక్తవలు పొంగక పొక్తఁగ నేడ్చె స్రక్తుచున్. ౯౦

క. రతు లుడిగి పొత ద్విజదం, పతు లడలఁగఁ జూచి(చూచి)పాపక్రియకున్

వెత గదుర సరసి లజ్జా, నతముఖ యై యుండె నపు ఁ నలువెడలంగ ౯౧

నీ. తనతమ్ములచు జేరఁ దలఁచుఁగఁ బగవాని శరబడి తొవల సుసర్గ జేయ

ఖరకరు డగునినుం డురుతీవ్రతఁ గడంగి పవలుగాఁంచు నుత్పలవిచికిల

బుద్ధ్యగారంబులఁ బడవేసి యుష్టుపు మధురాన్నములులేక మాఁడఁజేయు

నినుఁ బాటఁదోలి చల్లనిరాజు చనుదెంచి బెడఁగుకరంబుల వెడలఁ దిగిచి

కలుపపూఁబల్లెరంబులఁ గఱుప్రదీప, హితరసాన్నము గల్పింప నీంపు గాఁగ

నారవస్తుతు లెసఁగంగ నారగించె, దనివిమధిఁదీరఁగ మధువ్రతద్విజాళిగి ౯౨

డి. చల్లనిరాజు వచ్చి కరసంగఁజేయ నినుండు సేయుఁగా

కెల్లఁ దొలంగ నంగసుఖ మొతయుగా సుఖనిద్రఁ జెందెఁగా

కెల్లరుఁ బద్మినీరమణి యెప్పుడు మెల్లను చూస్తునందు ౯౩

క్తుల్లకు మెత్తురా యని పకాపక నవ్వెఁ గుముద్వత్సితతుల్. ౯౩

గీ. సరసులకమిత్రుఁడగు నెచూచందమామ, యలఖరాంశుండుదమ్మేమియాదరించె

గాఁకగావించిజీవనగ్రాహిగాఁగ, ననుచు నప్రసవ్వెననఁ గల్వ లపుడు విరిసె.

ఉ. ఏమగవారు నామగనియిపు వహించిరి చంద్రుఁ డన్న య
 న్నామము స(ర్వ)మోదఘటనం గలిగెఁ శశికంచుఁ జెప్పరే
 ప్రేమను నన్నఁ జేకొనఁగ బెట్టుగ నీరసమూని వద్దినీ
 భామయ మోము మోడ్చె నని పక్కున నన్నెన్న గైరవావళుల్. గీ. ౧

సీ. సితపక్షగతి గాంచి చెలువారి పంకజాసనభావవైఖరిఁ జాలఁ బ్రబలి
 పెన్నెల లీనెడు వెలిమేన దైవాటి జొకకప్పులు పూనుపొంక మమగి
 యచ్చుపుగుణమూని లచ్చికిఁద్రోడొచు విధుసమాఖ్య జగంబు వినఁగ నలరి
 తమము పోఁగొట్ట నుత్తమధర్మరీతులు సాకల్యముగఁ దెల్పుఁ జాగ గలిగి
 మూఁడుమూర్తులవేసంబు ముచ్చదువుల
 యాకృతియు నొక్కవేశన యానుకోనుచుఁ
 గాలభిద గోరి తద్వత్త గాంచునినుని
 మించి దీపించు దివి ముంచునించువేల్పు. గీ. ౨

సీ. ధరణీధరోరుకందరమందిరోదారతమ మణుపమికిఁ దా నమరె నేమొ
 ఛాయాపహరణధౌరేయరత్నిచ్చటావాప్తి లేమిడికిఁ దా నమరె నేమొ
 ద్విజరాజసంతతి* దీనత్వ ముడుపఁగా నేరుపులేమిడి జేరె నేమొ
 సరసుల నామోదసంపద నందిప బలిమిచాలమికిఁ జేవడియె నేమొ
 యొకకలంకంబు నెమ్మేనఁ బ్రకటమయ్యెఁ
 గళలు పదియాఱు వెలుంగంగ మెలంగుదొరకు
 సకలసద్గుణనిధి యొనచక్రవర్త్య
 కొక్కదోసంబు లెక్కిప నొచ్చె మగునె. గీ. ౩

సీ. జారసుకల్పంబుఁ దూలింపఁగాఁజేసి చోరుల మూలకుఁ జొరఁగఁజేసి
 సన్తార్గ మెల్లను సత్రకాశముచేసి పంకజావళిఁ బటాపంచ చేసి
 యరిజాలములనెల్ల నండ వాయఁగఁజేసి యాశ్రితద్విజరాజి నలరఁజేసి
 పరతమోగ్రంథుల గిరిగుహల్ సొరఁజేసి ధర్మసంస్థాపన దనరఁజేసి
 ఖరకరుండు మున్నుచేసినకాఁకఁబాసి, యలరి సద్వర్గ మెల్లను మెలఁగఁజేసి
 కువలయానంద మొనరించెఁగూర్చిఁజేసి, యారచల్లనిరాజు దీవ్యత్రకాశి.

చ. వెరవు దలిర్ప యజ్ఞపతి వేగ రథాంగవధూటికామనః

స్ఫురదురుహేమకుండమున భూరివియోగకృపీటయోని భా

సురకర కాండజాలముల శోభిలఁజేసెఁ దదుత్థామమే
పరఁగెను మేన నంక మయి పంకజవైరికి నెంచి చూడఁగన్.

౧౯

ఉ. అచ్చలినిగ్గులిగ్గులు రయంబున నెఱ్ఱెయిసోఁకుకాఁకచేఁ
జిచ్చునఁగెనట్లు చెల్చిచ్చిత్తము తత్తట మంద హెచ్చి బ
త్వెచ్చనియూర్పుగా డ్పడర విన్నని కన్నులు విచ్చి చుర్చురన్
మచ్చరమారఁ జూచి యవమానము మీఱఁగ దూఱఁ జుద్రునిన్.

౨౦

—♦ చంద్రోపాలంభము ♦—

ఉ. చి చ్చిదె మింట మింటఁ గనఁ జిచ్చొక టబ్బునె చందమామయో
హెచ్చుగ నిప్పు లుప్పతిలు హేతువు గానము హచ్చివెన్నెలో
యచ్చెరువయ్యె నంగముల నంటిన మాత్రన పొక్తు లేలొకో
యచ్చెరు వేల యిట్టివిరహార్తజనంబుల కట్టు లయ్యెడన్.

౨౧

ఉ. తమ్ములకల్తీశి గనలుదాల్చుచు లోపలఁ గుది కందు నీ
విఱ్ఱెయిఁ బాంథకామినుల నేఁచక మానుదువే తలంపు మో
హమ్మున నిన్నుఁ గన్నకడు పాబడబాగ్నినిఁ గాలకున్చి భా
వమ్మునఁ జూడఁగా విరహవర్గముపాపమెకా నిశాచరా.

౨౨

సీ. చండాంశుకరమహాజ్వాలలలోఁ గాలి మాడక తక్కునే మఱియొకండు
బడబాగ్నిలోఁ బడి భస్మమై కూలక మహి వృద్ధిఁ బొందునే మఱియొకండు
కాలకూటంబు సంగతి గొంచినంతనె మసి గాకపోవునే మఱియొకండు
సైంహికేయమహోగ్రజఠరాగ్నిలోఁ బడిమగుడ నేతెంచునే మఱియొకండు

(ఇక్కడఁ గొన్ని పద్యములు లోపించినవి.)

ఉ. అన్నను గూఁతుఁ బట్టుకొనునట్లుగఁ జేసిన దుండగీడు గా
క్రాన్ననవింటివాఁ డతనిక్రూరత యే మని యెంచుదాన నీ
* వెన్నఁగ మేనమామవు గదే గురుతల్పగు నిన్నుఁ జేయఁడే
యన్న! కళానిధీ! యతని నల్లుఁ డటంచుఁ దలంచి కూడితే.

౨౩

క. గణుతితు రెలులునినభువి
గుణవంతులు ప్రకృతి వికృతిగొను నితఁ డనుచున్
గుణవృద్ధిప్రతిషేధము
లఱు వెఱుఁగవు సమభవంబు లందవు చంద్రో.

౨౪

* వేడుక మేనమామభ్రాతృమా

గీ. ఆర్యు లెల్ల బ్రసాదమాధుర్యముఖ్య

సద్గుణాలంకృతుల కెల్ల జన్మభూమి

యితః డనుచు నెన్నుదురు నిన్ను నెట్లు తద్వ

యీభివక్షానకలన నింపెనగునుతులు.

౬౬

గీ. అనితరుచి మించు నాహలాలముకంటె

వెలివెలుగుల యీచంద్రవిషము మించు

ననితవిష మెల్ల మ్రింగెను హరుడు రాహు

వీని మ్రింగియు నోపక వెడలనుమిసె.

౬౭

గీ. సైంహికేయ వివేకంబు చాల కీపు, ద్విజులరా జని స్రుంగక విడిచి తేల
వీనిద్విజు*సంతతిద్రోహి దీనఁగాదె, మహిఁ బ్రవర్తె నీకుఁ దమఃపదంబు.

సీ. ఘనతమాగమములీ గాంచితి వేరీతి వానియాంతరములు గాన వైతి
రహి నన్నియును బదార్థము లెట్లు దెలిపితి వ్యాప్తి నకుంతితవడయ వైతి
వాగి నపూర్వాలోక మొందితి వేగతిఁ బ్రాభాకరచ్ఛాయఁ బడయ వైతి
పురుతమోహతి నెట్లు లొనరంగఁజేసితి సత్రప్తకాశముఁ జేయఁజాల వైతి
కాదు తెలివికిఁ బదవిభాగంబు సేయ, వ్యాకరణవేత్తవై యెట్లు వఱలి తీవు
జగతి నెన్నఁగ నీవతిజడుడ వయ్యు, నహహ యెట్లు కళానిధి వైతిచంద్ర!

గీ. చంద్ర సన్ధ్యార్ధవర్తి వై జరుగునీకు, సత్రప్తకాశంబు సేయంగఁ జనదె చెప్పు
సరవిదప్పంగఁ బలికితి సత్రప్తకాశమిలఁ దమోగ్రస్తునకు నెట్లు గలుగనేర్చు.

గీ. అకట పదదర్శనమ్ము కరాగ్రమునన, యున్న దని చంద్ర యెటికి నుల్లసితదు
సంధివేళలఁదమము దుస్తరముగాఁగఁ, బ్రకృతిభావంబె తెలియఁగఁబడదునీకు

గీ. పుకళాతారి సంతాపపదమ వగుట, వాసికెక్తెను నీకళావత్స్వ మెన్న
నకటకట నీవు జడభావమందియుండి, యరసిచూడ మహత్త్వంబునంది తెట్లు!

గీ. మేనిది నిశాసహాయత మెలఁగె ననుచు

సామ్యవైరంబుచే బాధ సంఘటింపఁ

జనునె పద మాద్యము హరిద్ర నొనరఁ బలుక

శబ్దమాత్రఁసమాయాతసమతఁ గంటె.

౭౩

గీ. †నలినబాధక గుణవద్గణంబులోన, గణన గొనలేవు ముగుదలఁ గ్రాచ నీవు
అరసి చూడంగనిది చిత్రమయ్యె నెట్లు, లీవని నిన్నుఁగళావంతుఁ డనిరిబుధులు

- చ. హరియణుమాత్రమానసమునందు జనించి మరు డనంగుఁడొ
కరణిని నీ వత్తింద్రియతఁ గాంచితి వేని నిశేష మాకు సా
ఖ్యరమ ఘటిల్లదే యటులు గామి వియోగులభాగ్యహానియే
హరిహరి తప్పనాడితి ననంగుడునయ్య నతండు నేచఁడే. ౭౧
- చ. చలువలరాయ నీకు హరిసన్నిధి వర్తిలుదాన నాటచే
జెలియల నైతిగా వరుసఁ జెప్పఁగ నైనను నన్నుఁ బ్రోవుమీ
జెలియలి నేచుఁ దోడనుచుఁ జెప్పఁగ వీడువె యిత చెప్పఁగా
వలవదు తోడనే పాడమి వచ్చినచెల్లెలియిల్లు నిల్పితే. ౭౨
- ఉ. తమ్ముల*మేల్ నిజోదయత దాసినయంతనె కూల్చి సుప్రభా
తమ్ములఁ బక్షపాతసుఖతమ్ముల సద్విజరజచుద్రజా
తమ్ముల నెప్పుడుం బొగలఁ దద్దయుఁ జేయుచు నుండు నీకు నో
తమ్ములదాత సద్గతియుఁ దద్విజరాజత గల్గె నెట్లాకో. ౭౩
- గీ. రాణైకొని నే ద్విజరాజ ననుచుఁ, జెప్పికొన నీకు మదిలోన సిగ్గుగాదె
విప్రయోగులపాలింటివేరువిత్ర, వది నిశాచర నీకెన్న ననుచితంబు. ౭౪
- సీ. పదియాఱుదినములు ప్రాప్త మావెంటనే యజ్ఞిగెడుసిరికి మీ న్నందికొనుచు
ద్విజరాజసాంగత్యవృజనంబు గైకొంచు సరసులు బెగఁజెడుచాయఁ గనుచు
ద్విజవృత్తిహరియించువెరవ్రలోమెలఁగుచుస్వప్రకాశోన్నతి చనమెలఁగుచుఁ
జెలఁగి మాన్యజ్ఞేత్రములనాక్రమించుచుమావంటియనదలమన్నిగొనుచుఁ
దెరలనికలంక మానుచుఁ దిరిగితిరిగి, యడిగిపోయియధోగతిఁబడెనున్న
...ద్విజరాజవని...యెన్నుకొనెడు, శోకకారులు జగతిలోఁ గొఱతవడరె.
- గీ. చంద్ర త్వద్వాచక(ంబగు)చంద్ర పదము, పలుకు విపరీతలక్షణాకర్షిత మగుచు
భేదకారిత్వ మిది వింతగాదు తెలియ, దర్శపదము విరుద్ధబోధకము గాదె.
- క. కిరణశితరుక్తలంక, స్ఫురితానీ(ల)రుచులొదవఁ బూర్ణేందుఁడు సం
హరిణారిఁ బోలు నేనియ్య విరహిమృగము వీనిఁ గనుచు విడుచు నసుపులనొ.
- క. కరము సుఖంబొనరు బుధ, స్ఫురణంబున జగతి నీకుఁ బాడమినబుధవి.
స్ఫురణంబు జగదుపద్రవ, కరణం బని యెన్ననయ్యెగా భువీ జంద్రా!
- క. సకలాలంకృతి వేగతి, నకట లలితచిత్రరూపకౌపమ్యంబుల్
వికలములు నీకు మఱి దీ, పకభావవిరోధములును బ్రకటం బగునె. ౮౩

ఉ. ఆతతపుష్కరస్థలి విహారముసేయు గజంబుచంద్రుడ

ప్రీతి విసాంగులం గెడవ * విట్టు మది గనలూని సింహికా

జాతుడు మ్రింగి క్రక్తై మెయి చాలక వానికి దోస మేమి జై

వాత్మకుఁగా సృజించు నలువం దులువంచు వచింపఁగాఁ దగున్. ౮౪

గీ. విరహీచిసములఁ గ్రుంచుచు విమలపద్మ, † నీగణాంబుఁ గలంచుచు నీరజారి

మదగజేంద్రునిసాటియై మలయు మింటఁ, గరబహుత్వంబు వీనికిఁగలదు గాని.

చ. † చట కగుమిటిబల్లిఁ గొని స్నానము జాఱఁగఁజేయు మారుఁ జ

చ్చుటకను వెట్టచేఁ గడపి శూలి శశిం దలనిల్పై † నేతాకో

నైటవారవిటి కోషధులు నిచ్చలు నేలుట వీనిఁ గ్రుంచినం

దెలును భేదము ల్విషమదృష్టికి నిశ్చితబుద్ధి గల్గునే. ౮౬

సీ. నింగికి ముట్టంగ నెఱిఁ బాలమున్నీరు పొంగించు, మేనెల్లఁ బొక్తఁజేయు,

జలజాటవి దహించు, జున్నుఁ డన్న(ను)విశేషార్థవాచ్యార్థంబు లనుపపన్న

ములుగవహ్నిత్రయ దెలియనబ్బురమేమిశ్రేతవాక్తున నహాకేతుముఖ్య

భేదకముల నుపపాదించుసూర్యుని జంద్రముఁపద మని చదువులేదె

యరసి చూడుగ వహ్నికి నరిది వీని, వేడి యెట్లన్న నత్యంతహితయోగ

బలముచే నుక్తకార్యంబు పరఁగుశుచికి, నట్టికార్యంబువీనిఁగన్నంతఁబాడము.

గీ. జనన మందినదేశంబు మనఁగనీడు, వీని కాకేలితో నెల్లు భేద మెనయుఁ

గలుషితాకృతి యగువీని గన్నకతనఁ, బాలవంటకులం బెల్ల భంగపడియె.

క. కాకదొరనిడ్డ తమ్ములఁ, గాఁకం దొరలంగఁ జేయు గామిడికానిం

గా కెనయ నిట్లు దూఱుచు, గాఁ కెనయం బువ్వురువ్వుకట్టఁడిగ్గిదిట్టున్.

1 మన్మథోపాలంభనము. 2—

శా. తల్లి ల్లుచును నన్నగద్దె యనుచుం దర్శింప కల్గొన్చి తా

నల్లాయంజిగితమ్ము లంపగమిపా తావట్లుగాఁ జేయనీ

వల్లుల్ గన్దొనఁ గన్నతండ్రిమది దావజ్వాలలో డిందదే

చెల్లంబో మముబొంట నేచు టరుదే చింతింపఁ జేతోభవా. ౯౦

చ. హారుడు మహాత్ముఁ డం చెఱుంగ కాతని కె గ్గొనరించి కంటిమం

ట రహిఁ దొఱంగి నీఱు యనంగ పిశాచము వైతి కానిచో

ధర నబలాలి సోఁకుదువొ తద్దయుఁ దాపము సంఘటింతువో

పరఁగ ననుక్షణోన్మిషదపారవికారదశలోరచింతువో.

సీ. చెల్లెలి*యిల్లెల్ల జెల్లువల్లగఁ జేసి కుముదంబులకుఁ బెంపు లమరఁ జేసి
సూర్యసంగతి నైనసాబగుమైఁ గలిమూని సురల్కై కళ తల్లఁ జూటచేసి
పూర్వపక్షం బన్నఁ బొడవుగా నిక్కుచు నితరపక్షం బన్న నింపు చెడుచుఁ
బాలని యొకకళ సర్వజ్ఞతలఁ దన్ని మేల్తానిని నని మిన్నముట్టి
ధరణిఁ జక్రద్విజాతులఁ దలఁచఁజేసి, శంక డిగి రాజ ననెడుకళంకితోడ
వఁకయేపొంకమనిపూనుమకుతోడఁ బొందుదగునయ్యనీకుముకుందతనయ

గీ. సాధనం బవికల మైన జగతి సాధ్య, సిద్ధిఁ గాంతురు గాదె ప్రబుద్ధు లెల్ల
సహహ వికలము సాధనం బైనయ్యెల్లు, చేకుతెను మార యువజయసిద్ధి నీకు. ౯౧

ఉ. తామదిలోఁ గళం కుడిగి తక్ దలకెక్కఁగఁ జేసికోఁగనే
భీముని నీనుబల్కుతుఁ బెద్దగ భూషణచేసి నీశరం
బేమతి కూల్చినట్టి జను నీతని నే మని చందమామ మా
మామని చెప్పకో హరికుమారక నీమది సిగ్గు లే దొకో. ౯౨

చ. సమయమీ గాఁగనే విరియసఁగెడుతూపులు నంటినంతనే
భ్రమపడి కూయునారి తఱిరాఁ దెగువిల్లు విరూపమైనతే
రు మతి చిటుక్కురన్న బెదరుం బడివాగెలు గల్గి దేహమే
యమరనియోధవై యకట యందితి వెట్లు జయంబు మన్నఘా. ౯౩

గీ. బాణ మున్నత్ర మై నీకుఁ బరఁగసాగె, మధువులోఁ గూడ నీకు మున్నత్రవృత్తి
గలుగఁగార్వఃబుచెడుఁగానఁగానిపొందు, విడువనికనైనదగుమధుద్వేషితనయ.

సీ. తియ్యబోనంబుఁ దిని మన్నిపట్టులఁ జేరి నున్నుద్దులఁ గేరువాని
నొకమృదుసుమూత్ర మొంట నంటిన యంతఁ జెల్లుభీతిల్లిమూర్ఛిల్లువానిఁ
బల్లవపద మీఁగి బలుకప్పు మైఁ బూని పంచమవృత్తి చేపట్టువాని
శరవన్నముల నుల్లి గిరిగహ్వరము దూటి హావడి తప్పటఁ నలరువాని
చుప్పరంబున నెలకుబ్బిఁ యూఁగువాని, వెన్నెలకెవాడి తెలి వెల్లవిడుచువానిఁ
గలసికొని మచ్చ వేధింప వలచితేని, మదన మనలే వరూపమయ్యెదవుగాని.

—* మందీమారుతోపాలంభనము *—

క. అలివేణి యిల్లు నెవ్వగ, వలినేలుపునల్లుఁ దెగడి వారనికినుక
బలుకీలీల సోకెడు, చలిగాలిఁ దూటుఁ దూటి చననివిరాళిన్. ౯౪

సీ. వాగులు మలలు నవ్వారిగా నెలకొని కనరాక మెల్లన చనుచు నెట్టి
సమయంబునైన వాసన మచ్చే వడిఁ జల్లిచలువలెక్కఁగఁజేసి సాధుమాన

వస్తువుల్లొను నల్వ పశ్యతో హరచోరుడని పాపములలోయ నలయహీన
బలములఁ గాఁపుంచి పడ వైవఁగా వాని నటుచేసి తద్దనం బంత గొనుచు
మమ్ము వేధింప వచ్చితిమలయపవన, మనవిగాఁజెప్పెదను నాదుమాటవిధము
ద్వైర్యమనియెడునొకమహాధనముగలదు, వెన్నునకుదానిలాగెడువెరపుగనుము
చ. పురహరమూర్తులందు నొకమూర్తివి బాలనమిరే నీవుగా

హరునకు నెప్పు డక్షిగతుఁ డైనయనంగునిక్రింద నీఁగఁగాఁ

బరిణత మయ్యె నెట్లు మది భావము నీ కభిమానశూన్యమే

హరిహరి తప్పఁ బల్కితి ననంగత నీవుఁ బిశాచ మాదువున్. ౧౦౦

గీ. బాలభావత జడుడవై వచ్చుకీపుఁ, దెలిసికొనలేక ననుజాయఁదలఁచి పవన
వచ్చె దేటికి మోసంబు వచ్చు నీకు, ఫణిశయానునినన్నిధివట్టు మాకు.

క. కట్టా యేఁచెను చెలువులు, చెట్టలపాలయ్యె నేమి*చేరెడుఁ బుట్టక
పుట్టవ యాదోడులతో, నుట్టిపడితె యాకసంబునుండి సమీరం. ౧౦౧

ఉ. గండపుగొండ నండగొను కట్టిడి పాపవిపాగ్నికీలం

జెందఁగఁ బోయె నీజడిమి శీతత గల్గినఁ గాఁక చేయుదే

మందత నిట్టి ధీ యొడవె మానగు శైత్యము నీకుఁ గల్గెనా

యందలి దండశూకచయ మంది గ్రసింపఁగ నిందు వత్తువే. ౧౦౩

గీ. విరహిజవముల ప్రాణముల్ వేగఁగొనఁగఁ, బవననీకెట్లుదగు జగత్ప్రాణసంజ్ఞ
యశ్వకర్ణాదినయమున నది పొసగు, నొండె విపరీతలక్షణ నొనరునొండె.

గీ. నిరతిశయమత్తనూష్ణిమ నీకు నెట్లు, లుష్ణిమ యడంగి శీతత యుద్భవిల్లు
నాతురతఁ గానిపనికి నీ వరుగుదెంచి, లహహ జడునకు విజ్ఞాన మబ్బులెట్లు.

గీ. పాంథులకు నిన్నునుండియుఁ బడనిపాటు, లెట్లు లన్ననుజంద్రశీ(తే)ధనమున
నతనువహ్ని సమీధనంబగుటయరుచు, మలయపవమానపయినీవులయకున్న.

క. మాయన్న శమనుఁ డనుపఁగ, మాయన్నా వచ్చినావె మ మ్మరయంగా
మాయన్నదూత వగుట, వ్తాయన్నయుఁ బోతెనీవు మ మ్మలఁచెదవో.

చ. విరహుల నేచుపాతకము వీటిడి వోవునె బాశ్యఖజతా

భరమునఁ గుంచి బల్లలపాలుగ నుంచి శ్రమంబు నించి రూ

పరిదిగ డించి యప్పు గవు లంట రచించి యహీనభీతి మే

దురము రచించి నిన్నుఁ బలుచోరల బెట్టెడుఁగాక మారుతా. ౧౦౪

గీ. పాథజనదాహ మునరింపఁ బవన నీకుఁ, జెల్లుననలాభిధానంబు చెల్ల దనిల
శబ్ద మచ్చట నిత్వసంస్కృతులన, మహిజనంబుల కెల్లఁ బ్రామాదికంబు.

చ. మలయసమీర, రీతి గన ముచిది శబ్దము నుచ్చు కైత్యముల్
బలువులు సుప్రసాదత్త యపారము మాధురి హెచ్చు వాసనల్
గలుగు రసంబు పూర్వ మని కా వినుతించు ఘనాళి యట్టిసి
జెలువపురీతి నాచెవులజెంత (నితాంత) తోర మేలొక్కో. ౧౧౦

— శుకకోకిలాద్వైకాలంభనము —

క. కలకంఠి యిల్లు గండపు, మల మెలఁగెమగాలిఁ బల్లి మానక శుకకో
కిలబ్బొణాళి హంసల, కలకలముల్ కలికి పలికెఁ గటకటపమచ ౧౧౧
గీ. శుకసుకవి నీకవిత్వంబు శోభ గాంచు, మధురతరవాక్యరచనల మదనమూర్ఖుఁ
ఢోఱుపు నై నీచుమీఁ దెక్కు నోర్చి తెల్లు, విషమ మున్న త్తమతనిగోవితతిగాదే
గీ. యోగిజనులీకు నానంద యోగ మొసఁగు, నలిజఙ్గాయోగులకు నెల్ల నరతిఁ జేయు
నీమమధురోక్తి యాయుక్తి నిజము సుస్థు, శుకమృదూకులతైవదీశుకవతంస.

చ. హరిపదదేశ మందుచు మహామధురంపు రుచుల్ స్వజిహ్వకి
పరుదుగ నాని మాధవసమాశ్రయజైకఁ బద్మబుద్ధి మే
లిరవగునట్టినీకుఁ దగునే శుకసత్త్వచ యెన్ని చూచుమా
హరిహరి యాఁడుఁ బేదలకు నాంతర మెల్లను నొవ్వఁ బల్లెఁగఁ. ౧౧౨

చ. నలువ యొనరె ఖాణము ఘనం బగుశర్కర యేతదర్థముం
దెలియక శబ్దసామ్యమునఁ దియ్యచిచ్చకైరఁ జెట్టపాగి ర
ట్టల నమున నిజోక్తులఁ గతోరత మానునె నీకుఁ గీరమా
తెలిసెఁగదా విధాత్యండు విధించినకార్యము రిత్తవోవునే. ౧౧౩

క. సుక మానసిక చివులకుఁ, సెక మాటి కొనర్చ నిది రసికమాధురియే
యిక మానుము ముఖజితకిం, శుకమా చల మేల బాలసుకమారకమా

చ. అనుసమయాపతద్విషధరాగతనన్దుదన ర్తనానువ
ర్తన లానగూడియు నిష్పదధర్మసంగ్రత మించి తోశిఖు
డి నిను నుతింప మైఁ దలఁకు తీవీ గలాపము కేశపాశమై
యెనయ యదూద్వహుండు ధరియించుట యెట్టులొక్కో మయూరమా. ౧౧౪

శా. లేదావంత యనుఁగు నెవ్వగల జాలిం బొందఁగా నేరికీ

లే దావంతయుఁ బెంచె నర్థము మది నోలిం గూర్చి యయ్యోశిఖి

- నాదాట న్నినుఁ బించమార్ప నిఁక నెన్నం గొంచె మా పాపమున్
రా దావ్యాకృతి దా నిపాతితమయూరవ్యంసకంబే కదా. ౧౧౮
- సీ. చతురాసనాకృతి సతతంబుఁ బూనుట గగనవథంబున గతులు గొనుట
నీరజబులయందు నెఱిఁ గూర్చి వడయుట మాధవుచెఱువు రా మది బొదలుట
ఘనకాలమున నప్రకాశతఁ బొందుట యురుధరాంతరసీమనుండి పడుట
కాలవృత్తులఁ గాంచి *కాంచముల్లా నుంట ఖగశబ్దవాచ్యత గలిగి మనుట
హంసనీకునుననుఁగన్న హంసుచకును, దారతవ్యంబుగలుగు నెఱలఁచిచూడఁ
బోఁడిమిఘటించుమాతండ్రిపొందుడిగిన, యిందుఁజోబూదునీకెందునిందితంబు
- ఉ. పాలును నీరు నేర్పఱుపఁ బాల్పడున్దృఢి(ది) గోపకన్యకా
పాలు నుదారకీర్తిరుచిప ట్టిది యంచును నిన్ను నెన్నఁగాఁ
బా లునుట్టి నాడుమయి భావజుతెంపటియంపగుంపుపెం
బాలుగఁ జేసి కన్ను జడిపాలుగఁ జేసితిగా సితచ్ఛదా. ౧౨౦
- చ. మును దమయంతి నైవధుని ముచ్చట దీరఁగఁ గూర్చి కీర్తి చే
కొనియె మరాళచంగ్రుఁ డదిగోలె భవశ్శుల మెల్ల నిర్మలం
బన నలరారు నమృహితునట్ల చరించుట నీకవశ్యమే
విను మటు గానఁ గృష్ణునకు వే చని తెల్పుచు నన్నుఁ గూర్పవే. ౧౨౧
- క. కవికి నైదర్శివలె నా, కవి కానైదర్శి యిష్టగతి ము న్నలరెం
గవిరాజ నీకు నేనుం, బ్రవిమలమతి నిష్ఠురాల భావించగదే. ౧౨౨
- గీ. తుల్యరుచిపక్షయుగమునదొలఁగువానిఁ, గమలములమేలునైఁపకకందువాని
మేను సకలంక మైచను మెఱమువానిఁ, గూడకుముహంస తదితరగుణరింస.
- చ. అనుపమహానఁబ్ధసరసాగమపల్లవసేవనక్రియా
జనితము తైనమాధవవశంనదతాద్విజవర్యభావముం
గనినటువంటి నీ కకట గాలిమఁ గన్ తొగరెక్కి పంచమ
ధ్వని వచియించు †టిట్టు లుచితం బగునే పికమాతలంపఁగన్. ౧౨౪
- చ. అకట సపక్షపాతత నయంబును బూనితి వంచు నమ్మినం
బ్రకటవిపక్షపాతమున వర్తిలి నీ పవిపక్షపాతముం
చికమ ఘటించె దేమిటికిఁ బేర్చి మది గదియించి ప్రోవు న
న్నిఁక మఱి యెండు మాని వినుమీ కనుమీ కరపుష్ప నామమున్. ౧౨౫

గీ. మాటమంచితనము మహిలోఁ బ్రసిద్ధంబు, మాటమంచితనము మనకుఁ గలదు
చిగురు వొడిచిరసము తెగఁద్రాపుదానికి, నీకుఁ బికమ యదియు జోకగాదు

చ. సరసులపొంత హంసగణసంగతి సేయుచుఁ బద్మగహ్వరాం

తరముల నుండుచుం దనువు దాళుటకై భువిలో నదర్శన

స్ఫురణగఁ బువ్వునీకు పలుచోటుల భిక్ష యొనర్చునీకు ని

వ్వీరహులమీఁద నెట్లాదవె బెట్టుగఁ గ్రోధరసంబు భృంగమా. ౧౨౭

ఉ జీవనమాత్రనే తనివిఁ జెందుచు హంసకులంబు నాత్మగా

త్రావళిఁ జాలఁ దన్నుచు ననల్పమనోహరసుప్రసాదశో

భావృత మైన సారసచయంబులయాంతరసార * మెక్కు నీ

కేవిధి నీధుపాయకి నభీ దయపుట్టెను నయ్యయోగిపై. ౧౨౮

గీ. చాల నీధువుఁ గ్రోలుచు జడత నొంది, నీచతను గాంచితివిగాదె నీవు జగతి

నకట భృంగంబ సంబుద్ధి నాంధ్రశబ్ద, శాస్త్రకర్త మహత్త్వంబు నదివె నెట్లు.

ప. ఈరీతి నానారీతిలకం బబ్బవైరి నవమతించియు నలరువిల్తు నధఃకరించియు

నలసవవను నవచూనించియు నభుల నవహేళనించియు నంచల ననాదరిం

చియు నాటపులుఁగుల ననురోధించియు, ననవిందుల నపాకరించియు, నత

నుమాపుల నపురస్కరించియుఁ దద్దర్శనంబునం దత్సర్వనంబునఁ దదను

లాపాకర్ణనంబునవెతమేరమీఱిన యయోగసారావారంబున మునింగి మూ

ర్చిల్లిన నుల్లంబునఁ దల్లడిల్లి నీలవేణీప్రముఖపల్లవాధరలు తెల్లవాటు పె

ప్పడో † తెల్లంబుగా నీమెతల్లిదండ్రులకు మేమెల్ల (మెల్ల)న నరిగి విన్న

విండు పెప్పడో యని యనితరాయ త్తచిత్తలై యమ్మత్తకాశినికి ను

త్తల మొక్కింత మెత్తంబడఁ దత్తదుపచారంబు లాచరించు చున్నయవస

రంబున. ౧౩౦

చ. సరసుల నేర్చి చక్రముల సంస్మృతిఁ గూల్చి జగంబు వెల్వెలం

బారయఁగఁ జేసి వారుణిశిఁ బోయె నిశాచరచంద్రుఁ డింక నీ

వరయఁగరా నిదే సమయ మంచును సారెకు మిత్రుఁ బితృ నా

మొరసెను గాలవేను లటముందుగ నుత్పము మువ్వీధంబుగఁ. ౧౩౧

శా. ఊకారంబు సవర్ణదీర్ఘయుగళీయుక్తంబు గామిపుచఁ

జోకఁ హ్రస్వముఖస్వరాంకములఁ దా సూత్రంబున న్నాటఁ గా

*వ్యాకర్తాముని మద్యచస్పరణి నుత్పం బచ్చట న్నాన మం
 చూకారాకృతి త్రిప్రకారముగ మ్రోయం గాలవిద్వాంసమల్. ౧౩౨
 ఉ మిత్తుడు రాతి †రిచ్చె దనమేలిమిఁ నైకొని పొంగి తండ్రి యీ
 గాత్రము తెల్ల నుల్లసిల గారవ మొప్పుగఁ బెచ్చె నింక న
 మ్మిత్తుడు నైకొను న్వసు(పు) ‡మేను లిఁకెట్టులు ప్రోదిగాంచు నం
 చాత్రము దోఁపఁ జెల్వి డిగి యాడుచు నుండెను దీపడింభముల్. ౧౩౩
 క. నిలిపినదిన్తునఁ గటిలత, దలఁపక సన్నేహవ ర్తిత నైలఁగు మముఁ
 వెలయింపఁడు ఖరకరుఁ డని, వెలవెలఁ బోయెను బ్రదీపవిసరం బెల్లఁ.

చ. కువలయ మేర్ప నుగ్రకరగంభన మై నినుఁ డేగుదెంచె స
 త్రవణతలే దరివ్రజము రాణయొసంగెడు యున్నదీయవై
 భవములు చెల్ల వేగుఁ డని బఁధులఁ దెల్పఁగ వేగ వచ్చె నా
 దివిఁ గనుపట్టె సూక్ష్మరుచిఁ జేలుచు వేగురుఁజుక్త చొక్తమై. ౧౩౪

క. అనుస్మృతకబ్బగుణా బై, కనికనముల వేగుఁజుక్త కడు నలరారె
 గననగుచుగనమిఁగొని, చన్దవగు నయ్యర్థమునకు నతిమిత్రు బై. ౧౩౫
 మ. ఉరుపూర్వాగమసంగతిం గొనుచు నెఱిగో రక్తిమం బూనుచుం
 గరము ల్పొచ్చె మహాంబురాసు లలరకఁ ఖండించె నుద్యత్తమో
 భర మెంతే నపరాగమంబు గనుచు భావింపఁజేయుం దమో
 భర మారా ద్విజరాజ చిత్రగతులం బాటిల్లి చూపట్టెఁజ్జి. ౧౩౬

చ. అరులు దొలంగ సత్తువలయంబు చెలంగ సమస్తవర్ణముల్
 సిరులు మెలంగ బలమము చెన్ను దొలుగఁగ రాజ రాణమి
 గరముఁవసిచి కాలగతిఁ గల్గుసిరు ల్విడనాడి పోవుచు
 జరమఘనాగమంబు గొని సారమహాంబుధిఁ గ్రుంక గ్రక్తుఁజ్జి. ౧౩౭

— సూర్యోదయవర్ణనము —

క. పూర్వమహీధరశిఖరా, ఖర్వాసన మెక్త నినుఁడు కడురక్తి రా
 సర్వదిశలకఁ ద్విజోక్తులు, పర్వఁ దదభ్యుదయవిభవపటుబీజము లై. ౧౩౮
 సీ. ఇనుఁడురా నందయాద్రిఘనభద్రపీఠివైఁ బటచిన నునుగెంపుపట వసంగ
 నమ్మిత్రరథరత్న లై మెలంగెడు చిల్వపడగలరతనాలభాతి యనఁగ
 నజహప మైనట్టి యంబుజాపుని మేని పురతఃస్ఫురత్తాంతిపూర మనఁగ

సప్త - ప్రశ్న

నినుసిరి మగుడంగ నిడ నెమరేగిన సతనాలుకల వేల్పుచాయ యనఁగఁ
భరిణ తేంద్రమతంగజప్ర బలదంత, కుందముఖదారితోదయకుధరహైమ
తటసముత్పతదురు రేణువటలమనఁగ, సాంధ్యరాగంబుతోలు దెసజాలనలరె.

సీ. చెలువులు గుల్లెడుసీమంతరేఖవై సొగసూను కుంకుమ సాగ గాఁగ
సింగార మొనరెడు చెక్కుటద్దంబుల దీపించు పూతచుదిరము గాఁగ
విన్నాణములు గాంచు వీనులఁ గ్రొన్ననరాణించు కర్ణపూరములుగాఁగఁ
గొమచు సిబ్బెపుగబ్బిగుబ్బులఁ బవడాలఁ బురణించు బలుబన్నసరులుగాఁగఁ
దనదు కెంజాయలకు నాన దందడింప, విప్రగృహులతోవకంటులొప్పమీఱఁ
బొడుపుగుబ్బలిగుబ్బలపొందుసేయ, నండీగనుపట్టై మార్తాండమండలంబు.

సీ. అందుగుణగు రంచు బృందారకస్వామిసామజంబు కరంబు సావజూడఁ
బలుకుఁబూఁబోడియై మెలఁగెడుచామకైచిలుకబింబంబంచుఁజిదుమఁజూడఁ
దళుకుఁగొదామరతండం బని *విరించి పడివాగె రాయంచ తడవజూడఁ
మహితకుంకుమకర్దమంబంచునూహించియగచరాంగనలెల్లనలఁదజూడఁ
గెంపుడా లంతటంతటఁ గీలుకొనఁగ, నుదితుఁ డయ్యెను జగదేకవిదితకీర్తి
యాదివాఙ్మూర్తి ద్రుహిణరూపానువర్తి, సంహృతనతార్తి ఖేచరచక్రవర్తి.

సీ. సస్త్వతిశుత్యర్థసత్తర్కనుర్కాబు నొకపుఁ దెల్పెడు మేటియొజ్జ యనఁగ
†జగదుత్ ప్లవోదయశాంతిక్రియార్థమై వజ్రలెడు పటహామవహ్ని యనఁగ
జలవాసనియత యాజలజనీతతీతపఃఫలము గైకొన్న వివర్త మనఁగ
జక్కవపులుఁగుల స్రుక్కించు విరహాగ్ని మానింప దీపించుమణి యనఁగ
మూఁడుమూర్తులతోఁ గూర్చి ముచ్చదువులఁ
బొడుపుగుబ్బలిశిఖరంపుమూషలోన

మొనయ ఘటియించి చేసిన ముద్ద యనఁగ

నింబు మీఱంగ నహిమ్నాశుబింబ మలరె.

౧౪౩

క. సతతేజః ఖురోద్ధత, హతిః దుము రగుపూర్వకర్వతాగ్రస్థి ను
ద్గత మైనరజము గ్రమ్మిన, గతి నినమండలము కెంపుగదురఁగ నొప్పె.

సీ. అఖలనేత్రాంధ్యసిద్ధాంజనకళికలు తిమిరోపసంహారదీపశిఖలు
భూమిారుహాగ్రప్రభూతవల్లవములు ‡కమలినీతంద్రీ విఘటనబంధు
లక్ష్మీణఘూకౌఘవీక్షణవటలంబు లంబరాంచలత ప్తమైమరేఖ

*తలంచి †జగదుత్పలొదయ ‡విఘటనంబునూ

లురుమాగహ్ని సంస్కరణైక ధాన్యములై కరవనిద్రానుసారిగీతు
లతివిరహికోకసాంగత్యచతురచేటు,లుడుగణోత్పాతకర్ణేజపోత్తమములు
దిజ్జలినతాప్రమాదనదీప్రవారు, లినకరచ్చవిమాలిక లింపుగాంఢ. ౧౮౧
సీ.ముప్రొద్దుదుగదచ్చిమోములొం దెడుసామిబారపోడుములూనుబలిమికాడు
చుక్కలచెలికాని జోడైన నెఱవాది తొవలమే లోర్వనిదుండగీడు
తమ్మితావులఁ దావి గ్రుమ్మఱించు ననుంగు వేవేడిచాయల వింతలాడు
ముత్తొంటిచదవులు హత్తు మైఁ గలమేటి పగడచక్కుగుఱాలసాగనుజాణ
పగలు గావించుచును జుట్ట మగునొయారి, జగజంతవేల్పు
కుంటిగడపరి యొకబుడికంటితేరు, గడప రిక్కలతెరువున నడవదొడఁగె.

క. భీకరతమోంబురాశిఁ, జోకఱి పడియున్న జగము శుంభద్యేగో
ద్రేకత మిత్రుం డొగిఁ దన, వేకరముల నుద్ధరించె వేకనుపట్టఁ. ౧౮౨

క. ?తొలుదెసయును పేర్కొదలగు, కలచేరులపుట్టినిల్లు కరువతిజేజే
చెలికాని కప్పు లొసఁగెడు, బలుసిరులవెలుంగు బ వెలిఁగెఁ. ౧౮౩

గీ. అపుడుసప్తాశ్వుఁడఖలశబ్దార్థములను, నవనవోన్నేషమెనయించినలుపుపఱిచె
నబ్రమా యిది సర్వశబ్దార్థజాల, మహిళకరమండలుం డైనమా(నృమతికి)

సీ. నానావిధార్థసంధాననివాసంబు సత్తాంతికరపదసంగతంబు
నకలంకసుందరం బతుల ప్రసాదంబు ననుపమాజోగుణాత్యద్భుతంబు
నసదృశానందనివృందధౌరేయంబు బహురసగ్రహణైకబంధురంబు
గువలయమోదసంకోచనప్రవణంబు బుధకవిసంయోగభూషితంబు
సంగరౌదార్య మఖలభూషణ ముపాత్త
విష్ణుపేద మాచుఁ గవిచంద్రవిరచితంపుఁ
గావ్యమనఁ గోవిలానంబు గడు సరసుల
నలరఁజేయఁగ సూర్యమండలము దనరె. ౧౯౦

క. అరు దైన లోకమిత్రత, కరము ప్రసిద్ధంబుఁ గాఁగఁ గడునామోద
స్ఫురణ దయచేసి యరులకా, సరసుల సరిగాఁగ నేలె జలజాపుఁ డొగిఁ.

గీ. అఖలపదదర్శనా , వ్యాకృతి యొనర్పఁ దాఁ బూని యఖలసంజ్ఞ
లప్రతీకప్రకాశత నమరఁజేసి, మఱచెఁ గాఁబోలును భసంజ్ఞ వఱలఁజేయ.

డి. చాయల సారుహవారముపైఁ దమోరిపుం
భాయక డాచునంచు గిరివర్గముపైఁ బగవానియాండ్రబ

ల్పాయల మాటె నంచు సురజాలఫణంబువయి న్నరోషరూ
తొయతదృష్టు లుంచె నన నంబుజబంధుడు నించె గ్రంజిగుల్. ౧౧౩
చ. తమము నిరాకరించి..... ౧౧౪

(ఇక్ష్వాకు గొన్ని పద్యములు తేవు)

— కాళిందియవస్థఁ జెలి సూర్యునకుఁ దెల్పుట! —

- సీ. అవధారు దేవ లోకారాధ్యనిజరూప విన్నగదే జగదేకవిమలదీప
యాలింపవే భక్తజాలరక్షణదక్ష చిత్తగింపవె హతోద్భ్రితవివక్ష
యాదరించవె సహస్రాంశుమాలాధుర్య మనవి చేపట్టవే మహితశౌర్య
మది నిల్పవే వేదవిదితసద్గుణగణ్య యభయ మీఁగదె మహాప్రభువరేణ్య
పలుకువినఁజూడఁగదవయ్యజలజమిత్ర, తలఁపులీడేర్పఁగదవయ్యకలుషజైత్ర
ప్రేమ నాయెడ నిల్పు ముద్దానుధామ, చక్త నిటు చూడవే గ్రహసార్వభౌమ.
- సీ. సకలలోకానీకసంరక్షణ పరాకు తిమిరోరుగజమ్మగాధిప పరాకు
కమలప్రమోదసంఘటనధుర్య పరాకు హతభీమనిష్ఠరాహిత పరాకు
బ్రహ్మాదిమూర్తీసంపద్బంధుర పరాకు వితతత్రయారూపయుత పరాకు
భవ్యాంబరాంగణదివ్యదీప పరాకు నిరుపమగుణరత్ననిధి పరాకు
కలితకారుణ్యపూర్ణవీక్షణ పరాకు, నతమనోరథపూరణప్రత పరాకు
ధార్మికోత్తంససేవితోదయ పరాకు, తపన మార్తాండ సంవిదాత్మక పరాకు.
- గీ. సామి నేఁ జెప్పనదియేమి సకలకర్త, సాక్షి వై నీవు సర్వశాస్త్రములయందు
నధికరూఢత మెలఁగెద వయన నేను, నబలఁ గద నాదువచనంబు లాలకింపు.
- క. కలకంఠి ఖ్వాదుసన్నిధిఁ, గలగానము నేయ వినఁగఁ గడునలరుచు న
క్తలహాసీ వచ్చి తెలిపెన్, జలజాతునిమహిమ మీఁకుఁ జతురత మెఱుఁగ
- క. తెలుపుచు నంతట నిలువక, జలజాతుఁడు నీమలిడ్డసహచరుఁ డగుచున్
మెలఁగఁగలవాఁడు సుష్టి, పలు కిది నిజమంచు నాఁడు పలికి చనెఁగదా!
- క. అది విన్నది మొదలుగ న, మృదిరేక్షణ హృదయవారి మాధవగజముం
బదిలముగ రాగశృంఖలఁ, గుదియఁగ బంధించె నధికగోప్యముగాఁగన్.
- క. వనితకు నది కారణముగఁ, దనువున నంతంత కతనుధర్మము పర్వెన్
విను మనలకీల యార్ద్రేం, ధనమునఁ బలె సకలసుజనధర్మనిధానా! ౧౧౮
- గీ. ప్రకృతి ననుసరించి పరఁగును జగతిలో, వికృతి యిద్ది వింత వెలదియందుఁ
బ్రకృతి నడచి వికృతి ప్రబలమై కనువట్టె, నఖలగుణసనాథ యబ్జనాథ.

- ఉ. ఇంతికిఁ బుట్టునివ్వకృతి యేమి యొకో యని కొన్నినాళ్లు లే
మెంతయు సంశయం బెద వహింపఁగ నుంటిమి రాఁగ రాఁగ నే
కాంతము మాని బైలుఱుకునట్టివచోరచనం దనూలతై
కాంతసతాంతతాదివికృతాకృతి సందియ మేగే మాకొగిగి. ౧౬౩
- గీ. అరయఁడనినిన్నఁగోపించియతివప్రాతి, భట్టమృదుఁడెనేమొతాఁబద్ధమిత్ర
తస్యవస్థలు నీవు ద్వాదశతఁ బూనఁ, ద్వాదశాతస్యవస్థలు తరుణిపూనె.
- ఉ. తల్లి న పోలుఁ గూతు రను ధార్మికవాక్యము పొల్లువోయె నేఁ
దల్లినిఁబోలఁ జాయవలె దద్దయు శైత్యముఁ *జెందకుందు నే
తెల్లముగాఁగఁ దండ్రియగుతీవ్రమయూఁఖునిఁ బోలి కాఁక మే
నెల్ల మునుంగ నుంటి నని యిందునిభానన పల్లు నుల్లుచుక. ౧౬౪
- సీ. తలిరాకుఁబోఁడియాటలమీఁదియనురక్తి వంధ్యాసుతక్రీడవానిఁ దెగడుఁ
గలికి పాటలమీఁది ఘనతరామోదంబు మృగతృప్తికావాఁజాగనుఁ బూను
నతివభూషణధారణాభిలాషస్ఫూర్తి శశవిషాణముతోడ సరసమాడు
నెలవాఁగసరసాన్నగిళనవాఁఘోదయం బుబరసుమము నొయ్యారమెనయుఁ
బణఁచిచీనాంబరలతాంతభరణకాంక్ష, యశదవాక్యార్థశైలి నపహసించు
బాలి కామణితనుధృతిలాలసంబు, నప్రణవవేదపాఠంబు ననసరించు.
- గీ. కాఁక యుడిగినపుడు కలదు సత్త్వగుణంబు, మీకుఁ గాన నిగితిమిచ్చుమించుఁ
గాఁక మేన మిగులఁ గడుసత్త్వగుణముల, నెనిమిదింటిఁ బూను నెపుడువింటె.
- క. ఇంతి యయోగమహాగద, శాంతికి నస్త్యస్త్రతోపచారములు దివా
కాంత చ్యుతమయ్యె నచ్యుత, కాంతోపసృజిం గుటించి కరుణింపఁగదే.
- ఉ. మన్నోజనాడు నీతనుజమోహము దెల్పఁగ వచ్చి సందడిం
గన్నకతంబునం దెలుపఁ గార్యము గా దని పోయి తప్పు డీ
యెన్నువ నయ్యయోగరుజ యితకుఁ దెచ్చు తెఱుంగనైతి నా
విన్నప మాలకింపు మీక వేదన కోర్వదు కూతుఁ బ్రోవవే. ౧౬౫
- ఉ. ఈగతి నీలవేణి తనయింపులకూతు నయోగయాతనా
యోగము విన్నవించఁగ ననూనకృపాకలితాశ్రవాఃపృష
ద్యోగము గాఁగ దీప్రపుమయూఖసహస్రము చిట్చిటస్వనా
భోగముగా నొకింతి వడిఁ బొందిక దప్పేక తత్త్వ గంబుచుక. ౧౬౬

20

గీ. ఛాయమాయఁగఁదనమేనిచాయవోలె, జాయననుడేరఁదరుజాతచాయదొల్ల
వేయుచాయలమనసుతో వేగ నడువఁ, జాయపెన్నిటికచ్చెఁ దత్సదనమునకు.

ఉ. పచ్చి యసంస్మృతాంగి యయి వాడుచు జీవితనైరపేక్ష్యమే

హెచ్చు చనుక్తవాచ్య యయి యీహితయోగము దప్పి కాంతిలే

మచ్చుపడంగ న్నగ్గీతి నందనివర్ణము గాంచి పైపయి

విచ్చక క్రమ్ము కట్టత నవేత్తృకృతిక హసియించు పైదర్శి. ౧౧౨

సీ. శుక్తికానిగతముక్తాఫలంబులకరణిఁ గన్నుల బాష్పకణము లొలుక

రాహునిర్దుక్తపూగనిశాకరునిమాఘ్ని ముద్దులనెమ్మోము మురువువదల

వనవహ్నిశిఖలచే బలవేడినిట్టార్చుగాడ్పుల దిశలెల్లఁ గాంతివిడువఁ

దాపాధిశైవాలహాప మై కనుజడిఁజడగట్టి పెన్నెఱుల్ చాయ దఱుగఁ

గాఁకచేజ్జూమైః పూఁతగంధము నకుఁ, దోమపడియశ్రువారులుదోఁగిమిగులఁ

బంకమగుష్మాన్ను నెలవునఁబడుచులేచు, యస్సురుసురంచుఁవలవంతనున్నదాని.

చ. తనుభవఁ గాంచి మేను మది తద్దయుఁజల్లన వేకరంబులం

దనువు మనంబుతో మిగులఁ దాపము చెందఁగఁ గాఁగిల్పించి చ

క్తనితొడమీఁద నిల్పి జడకట్టిన పెన్నెటి చిక్కుదీర్పఁగా

నొన రొకయిఃతలేక యవి యొక్కెడఁ జేర్చి ముడి న్రచింపుచున్. ౧౧౩

గీ. చెక్కునొక్కుచుముద్దాడిశిరముస్థూణ, విషయముగఁ జేసి నెమ్మేరు వేకరములు

వెక్తనపుటూర్చు మనసుతోఁజిక్త పడఁగఁ, బలికెమధురంబుగాలోకబాంధవుండు.

క. తల్లి వరనారీయ, తల్లి నీతల్లి మనము తల్లడపడ నా

యల్లము జల్లన నీకీ, పల్లట మేలప్పు మేలుబంగరుబొమ్మా. ౧౧౪

గీ. పడఁతిమత్పూర్వపటుతపఃఫలము వగుచు, ఖ్యాతి మీఱుగఁదనుజాతవైతివీవు

నీకతంబునఁ గద నాకు నిఖిలలోక, వల్లభుం డైన శ్రీకృష్ణుఁ డెల్లఁ డమరు.

క. అస్తంగతిరహితాధిక, శస్తాభ్యుదయంబు నాకు సుమకూరు నికె

నిస్తులసుగుణాంగన యర్చి, హస్తుఁడు లోకైకకర్త యల్లు డగుటన్. ౧౧౫

ఉ. శీలగుణాభిరూప్యనవిశేష్యకళాచతురత్వవైఖరి

శాలిత గల్గు నీకు పారిసంగతి గల్గి సమాఖ్య భూషణం

బేల మెలంగకుండు సుజనేరితవాక్కుల నాకుఁ గల్గదే

మేలసమాఖ్యి వోవఁగ నమేలసమాఖ్యి వరింప రాఁ గనన్. ౧౧౬

* బలువంత † జిల్లం. ‡ నిసుక్ నిస్తులసుగుణాంగననరి-మా. నిసుక్...సుగుణాంగనయ్యి
హస్తు-అనియుఁ బఠింపవచ్చును.

క. ఆనాయకమణి వత్సో, ధీనముగాఁ జేయఁదివిరితివి నేను దభా

*నూనాకల్ప మొనరుతుఁ, మానిని యిచ్చార్థ మమరు మది సంశయమా.

క. అమ్మా పురుషమణిఁ బలు, తొమ్మున నిలువఁగ నీకు రుచి గల్గినఁ జూ

క్కమ్మది కుదురఁగ నొకనూ, త్రమ్మతినూత్తమ్ము గలదు దానిం గొనుమా.

వ. అది యెయ్యది యంచేసి.

౧౦౩

చ. దనుజవిభేది లోఁగొనఁగ దానతపోముఖయోగముఖ్యసా

ధనములు పెక్కు గల్గు నని తద్దము వేదము వల్లు వానిలోఁ

బనుపడుసాధనంబు దృఢభక్తియ దానిన పూని నీవు న

వ్వనజదళాక్షు ధ్యానమున వశ్యు నవశ్యముఁ జేయఁగాఁ దగున్. ౧౦౩

పీ. అనుపమానేచనకాంగకంబులవానిఁ దరుణాభ్రసన్నిభతనువువాని

శ్రీసత్యకాస్తుభశ్రీవిలాసమువాని బాహుచతుష్టయపటిమవానిఁ

దమ్మియిటి నెలంత దనరువత్సమువానిఁ బంచాయథోద్దిగ్బలమువాని

మేలిమిబుగారుమెఱపుచేలమువాని భవ్యశేషాహితల్పంబువాని

దివ్యనవరత్నకీలీతదీవ్యదగ్ధ్య, హరకుండలమకుటకేయూరముఖ్య

భూషణోదారరోచులఁ బాలుచువాని, వెన్నుని భజించిసుఖియిపు కన్నతల్లి

గీ. ఇంతి కతిపయదినముల కేసమాధి, నీసమాధిని హరియించు నిజముగాఁగ

మెచ్చి యాఘేటమిషమున వచ్చి నిన్ను, నలకపటయాదప్రం జ్ఞానహరివరించు.

శా. సారోదారవసీనివాన మఖిలస్వర్ణామినీవారసం

చారస్సీతము సంవసజ్జనమనశ్చాంచల్యమాలిన్యసం

హారైకప్రవణులు యామునతటం బచ్చోట చున్నిచ్చిత

స్ఫారాగారమునందు నెచ్చెలులతో స్వామి స్థజింపందగున్. ౧౦౪

గీ. వనిత కాళిందితీరమె వర్ణ్యమగుచుఁ, దగు నుదాత్తవిభూషణోదారశక్తి

నచట నీవున్న మఱియు మేలమగుఁగాదె, యెల్లయొప్పులకుప్పపు తల్లి నీవు.

గీ. చెలువ కాళిందిమహిమంబు చెప్పఁదరమె, తద్విస్తీలపయఃస్మృతి తనువుసోఁక

మతికి నీలిమ రక్తియ మానిమిగులఁ, చెలువు కనుపట్టుఁ జెప్తమోకలువకంటి.

క. శ్రుతిగదితమహిమ సర్వశ్రుతిభూషణసుగుణ యమున సుమ్మి తద్వి

శ్రుతి పాపహరము గాదే, శ్రుతియుగళనిరుద్ధనయనసుందరవదనా. ౧౦౫

క. హరిశైశవనవవిస్తయ, కరలీలాజన్మభూమి కాళిందితటం

బరుదా యది భావికయు, గ్వరకవివాక్తులకు మిగులవర్ణ్యము గాఁగన్.

ఉ. అమృతౌ కన్యవారి నెడయుం బనివచ్చె నటంచు మానసం
బుమ్మలికం బడంగఁ గడు నొప్పమిగాఁగఁ దలంపవమ్మ నీ
నెమ్మది బాయఁ జాయ కొక నేరుపు సిక్కు నటమ్మ నాదుపా
దమ్ములు నిల్వ నేరపు గదమ్మ భవద్గృహ మొందకుంజినన్.

౧౯౧

ఉ. చుక్కలదారిమానికము సొంపులకూతురి నిట్లు తేనియల్
చొక్కి పడంగఁ జేయు మృదుసూక్తులు పల్లుచుఁ దత్సమాధిఁ దా
నిక్కుముగా నెఱింగి గృహనిర్మితి సేయఁగ జేవవర్ధన్
గ్రక్తునఁ బన్నఁగా నతఁ డఖండనిజామృతకృత్యచాతురిన్.

౧౯౨

సీ. రమణీయనాయకరత్న బంధూరుంబు నవవిభవమ్మ వైభవయుతంబు
శ్రీకరాంకాంచత్పతా కాభిరామంబు నురుమంగళార్థవదోజ్జ్వలంబు
దీప్యత్ప్రపంచసంధిప్రాథిలసితంబు సహామృగభిదావగాహితంబు
గగనావళంబివాక్యస్ఫూర్తి మహితంబు మధురవాక్యవిజాలమానితంబు
చిత్రసదలంక్రియాగణోజ్జీవితంబు, నద్భుతరసాఘ్యపాత్రంబు నాత్మదోష
పాటనంబుచునగుచొప్పినాటకంబు, క్రియఁబ్రకాశించునొకదివ్యగృహమొనర్చె
గీ. అట్టు లగ్నేహ మొనరించియమరతఱ్ఱుఁడంబుజాపునకెఱిగింపనలరి యతఁడు
సమ్ముఖంబునఁజాయతోజాయయొనరఁ, గూతురావించిపలికెసాకూతుఁడగుచు
క. రమ్మా శంబరరిపుమా, జమ్మా యగ్నేహమునకు ననుఁగుఁజెలులతోఁ
బామ్మా తపంబు గొను మభయ మ్మాహరి నీకొసంగు నమ్మాయమ్మా.

ఉ. ఘోరతపంబుచే నధికకోమలవల్లి* మునుంగుఁజుట్టమా
సీరుచిరాంగయష్టిఁ గడు నేచ మనంబు దయావిహీనమై
మీఱఁగఁ జూచుచుండెడు సుమీ హరియాన సుమీ నెలంక చె
న్నారఁగఁ గన్నవారిపయి నానసుమీ పరికించి చూచుమీ.

౧౯౩

క. † మన మొప్పినఁ దను వొప్పదు, తను వొప్పిన నిట్టికష్టదశ నేనొప్పన్
విను మే నొప్పిన నొప్పదు, జనని సీజనని ప్రేమసంరంభమునన్.

౧౯౪

క. దెప్పరపుఁగార్వ మూనిన, నప్పగు కాలిందిమేన నగ్గలమగుఁ గా
కప్పకొను టంతరంగము, దప్పని యావిలతతోడఁ దరళమృగాక్షి.

౧౯౫

గీ. అమలినం బైనమానసం బబ్బెనేని, రాజయోగంబె సర్వకార్యములు దీర్పుఁ
జిత్తసంశుద్ధి లేకున్నఁ జెలువబాహ్య, బహువిధాయానచేష్టల ఫలములేదు.

ఉ. కావున రాజయోగినివి కమ్ము మదంబ కఠోరకృత్యముల్
భావములోఁ దలంపకుము భాస్వదసంగసదంబుమాన్వనో
ద్భావముచే మనోంబుజ ముదస్తరజోమల మై యెసంగ నం
దావనజాక్షు నాత్మవిభు నంచితభృంగముగా రచింపనే. ౨౦౦

క. నాలుగుపురుషార్థములం, జాల ఘటింపించునట్టి సాధనములలో
మే లేర్పిరి ధ్యానం బని, నీలాళకి సర్వశాస్త్రశిష్యయకర్తల్. ౨౦౧

సీ. బహుసంభవార్జితబహుపాతకవ్రాతవిపినమహావహ్ని విష్ణుభక్తి
మానసరాగాదిమాలిన్యపహారవిమలాంబుపూరంబు విష్ణుభక్తి
తాపత్రయోదారదావనైశ్వానరవిపులధారావృష్టి విష్ణుభక్తి
చతురర్థనిత్యేకసంపాదనక్రియావిదితాంజనంబు శ్రీవిష్ణుభక్తి
సకలసత్తర్కసాగ్ధ్యసంపదలకు, వేల్పు మొదవులమేల్బొంతి విష్ణుభక్తి
సద్గురుకటాక్షసముపాత్తసాధుబోధ, విద్యలకు నెల్ల ఫలము శ్రీవిష్ణుభక్తి.

చ. అరయ నభేద మన్నపలు కానెడు పెద్దలకేని జీవనం
బురుజవహామయజ్ఞదృఢయోగముఖాఖిలసాధనక్రియో
త్తరసఫలత్వకారణ మఖండపదార్థనిరీక్షణక్షణా
పరనిరపేక్షసాధనము పంజకలోచనభక్తి నందనీ. ౨౦౩

క. అటుగాన భక్తిపూర్వక, పటుతరతద్ధానయోగపాటవ మెసంగ
ఘటియిల్లు గామితము వడి, నటమట మని యెన్నఁబోకు మరయునిజముగ
గీ. అరసి ప్రాగాదిదిగ్వివహారిబీజ, మయిన తేఁ డిట్లు తనకూఁతు నమరఁ బలికి
కూఁతు నెడఁబ్బాయువగలడగ్గుతికవడఁగ, ననియెడడఁబాటుదోఁపనెయ్యవుఁజెలు
చ. పదమున నర్థమున్ బలెను బాయకయుండెడు బాల గోల యి [లకు.
మ్ముదిత తపంబు సేయుపని మోయుట మ ప్పెడఁబాయు మీకు మా
కొదవెడు ప్రేమ దీనిపయి నొప్పెడఁ గావున నప్పిగించెదం
బిదప నెలంతలార వలపించిన పెన్నిటి కప్పగించెదన్. ౨౦౭

ఉ. అంతట భేదమోదజనితాశ్రులు కోష్ఠము తాచు నేత్రసం
క్రాంతము లైన మంగళము గా దని క్రుక్కుచు స్రుక్కుచు న్రమా
కాంతునిదక్షిణంపుబిలుక న్నగువేలుపు బిడ్డహస్త మే
కాంతపుఁజ్రేమఁ గేల నిడు చాదృతిమై నను నీలవేణికిన్. ౨౦౮

ఉ. పెంచినదాన వీపు కడుఁ బెక్కువమీఱఁగ శాస్త్ర మభ్యసీం
పించినదాన వీపు గద పెంపుగ నుత్తమశీలరీతి శి
క్షించినదాన వీవ కద చెప్పుఁగ నేమిఁక నీదె భార మి
క్కాంచనదేహఁ గాచెకొనఁ గాంచినవారికి భార మున్నదే. ౨౦౮

గీ. ఈమధురవాచ నెంతేని యింపుమీఱ, వాసిగాఁగ నెలక్షణం జేసి తీవ
గానవైదుషి సఫలత గైకొనఁగ, మేలుఫలమునఁ గూర్పవే నీలవేణి. ౨౦౯

గీ. నీలవేణితటం బంట నెలవుకొనఁగ, నీలవేణి భరింపఁగ నేర్పరి యంట
నీలవేణి యిది తపంబు నెఱిఁ గొనునంట, యేల ఫలసిద్ధి గాకుండు జోలియేల.

వ. అని యనియమిత ప్రేమానుబంధ ౭౦సురుం డై లోకబాధపుండు సర్వ
సఖిసమేత యగు నీలవేణీపద్మేందుముఖకి నప్పగించి ఛాయామిళితుం డగు
తనకుంబ్రణమిల్లిన శ్రీవల్లభుం బ్రాణవల్లభుఁగఁ గొను మని యుల్లంబు
వల్లవింప దీవించి గుచ్చి యెత్తి గుత్తపుఁగఁగిటు జేర్చి కార్యభారంబు
త్వరఁజూప నత్తరభాషిఁ దరలంబుంచిన. ౨౧౦

క. మగువ దివిసండి భూమికి, దిగిరా నవ్వేళ మేనుదీగియ చూడన్
గగనతలఘర్షణోపల, నిగనిగితస్వర్గరేఖ నీటు వహించె. ౨౧౧

ఉ. వచ్చెను మచ్చెకంటి నెఱవాదిసఖిజను లంటిరాఁగ వై
యచ్చరపీఠినుండి ధర కర్మమనూతి సరిత్పయోభరం
బిచ్చ నవాంబుదం బిది యహీనమహాసితరోచి యంచుఁ దా
మెచ్చుచు దాయవచ్చు జిగిమించు చొకాటపుమించుకైవడిక. ౨౧౩

ఉ. వచ్చి గృహంబు సొచ్చి పితృవాక్యనివేదితకార్యసాధనా
కచ్చరమార్గరీతిఁ గొని కాంత రహూధిపుఁ గొల్పుచుండె దా
నొచ్చెము లేనిభక్తి విమలోజ్జ్వలమానసపద్మసీమయం
దిచ్చ బహిఃపదార్థముల నెంతయు రోయ నజస్రభావన. ౨౧౪

క. అకలంకయోగిమానస, సుకరామితదివ్యరూప శోభితస్వప్న
తుకడయమానకటాక్షా, నికటచర త్త కుబధీశనిర్దరవారా. ౨౧౫

గద్యము-ఇది శ్రీరామచంద్రచరణారవిందమిళిందాంతఃకరణ పోలూరిమాధవ
యజ్ఞ సముజ్జ్వలశ్రృంగీతకటాక్షాసాదితపాండిత్యాభరణ ప్రభంజననం
శాద్ధిరాకాశశాంక నిరంతరారాధితవిచక్షణశశాంక అభినవనన్నయభట్టార
కాహోబలపత్యాహ్వానకవిమగ్తోపాధ్యాపకభట్టారకప్రణీతం బైనకాళిం
దీకన్యాపరిణయంబను మహాప్రబంధంబునందుఁ దృతీయాశ్వాసము.

ప్రథమభాగము సమాప్తము.

శ్రీ రస్తు.

కాళిందీకన్యాపరిణయము.

— ద్వితీయభాగము —

అసోబలపతిపండితప్రణీతము.

(పరిషత్ ప్రకటించుచున్నది)

కాకినాడ :

కాకినాడముద్రాక్షరశాలయందు ముద్రింపఁబడి

ఆంధ్రసాహిత్యపరిషత్ ప్రాధికారమునఁ
బ్రకటింపఁబడినది.

1929.

వెల రు

0.75 N.P.S

కాళిందీ కన్యాపరిణయము.

ద్వితీయభాగశీక.

ఈమహాప్రబంధమునకుఁ గర్త యగునహోబలపతి ఐన్మదేశాదు లగు సామాన్యవిషయములం గూర్చి ప్రథమభాగశీకలో ముచ్చటించితిని. ఇంక నిపు డిందుఁ గలవిశేషములను వివరించెదను ఈభాగమున ౪-౫-౬ అశ్వాసములు గలవు. అందు నాల్గవయాశ్వాసమున నాముక్తమాల్యదాది కాంధ్ర ప్రబంధరత్నములందువలెను గిరాతాద్వనీధూని సంస్కృతకావ్యములందు వలెను బుతువర్ణనము మంచిమంచి కల్పనలతోను గొప్పగొప్ప భానములతోను జేయఁబడినది. చూడుడు:—

† వసంతవర్ణనము †

సీ. నిఖిలాగమాంతనిర్నిద్రాశోభ నొసంగు నిరుపమమహిమచే నెసఁగువాఁడు శుకముఖద్విజరాజచూపుల కింపైనఫలములు చేకూర్పఁగలుగువాఁడు బలుబడిచేనైనయలబడి సహించుమానుల మధురోక్తి మనుచువాఁడు శైలిపువ్వునీటిచే దేహ యాత్రఘటించు మాధుకరశ్రేణి మంచువాఁడు సాధునుమనోనిరంతరసౌష్ఠవక, మూలకారిణ మైః ట్టిమేలువాఁడు మాధవ్రుడువచ్చెనవ్వేళమధురలీల, వసరమాంగన యామోదమున మెలంగ.

సీ. పంజరగుహలలోపల నున్ని గైకొని శర్కర మెక్కెడు జంతువిలతి సతివృష్టి కోరిచి యశనంబుగానక గాసిల్లు హాసంఘాతములను సరిసులలో నుండి జలచానవృత్తిచే నర్తిల్లు ఎరహంసవానములను నలరునీ రక్కడ నక్కడఁ ద్రావుదు వసియించుచేతనవ్రాతములను సత్పరిగ్రహలాభంబు సంభవిల్ల, నురుతరామోద మందెడు యోగితతులు మన్ననయొనర్చెదావచ్చిమాధవుండు, కామి తార్థంబులవ్వారిగాఁగనిచ్చి. ఇందలిశ్లేషవిశేష మెంతచక్కనిదో!

—† గ్రీష్మర్తువర్ణనము †—

గీ. కూటి పీడఱికంబు గైకొనిరి మిగుల, నాతరముచేత బ్రతికెడునట్టివారు ఖనన మొనరించితనుయాత్రగడవువారు, కూలిగలుగుటనవ్వేళగూఁటఁబడిరి.

క. కూటిరుచి పాన మొందెను, బాటిల్లెను నీళ్ల సుఖం పవనంబునకున్

మేటి సురతమీలకూరిమి, గాటపుటుపగూహనములఁ గదలక నిలిచెన్. 32

ఈరెంటియందును నృభావోక్తి చక్కఁగ వర్ణింపఁబడినది.

క. పడమటిసెక నుదుకఁగఁబడి, పిఠిటివస్త్రంబు లెల్ల బెట్టాఁజుగాఁ
గుడికరమునందు నిలిపిరి, కడుఁబూతం బనుచు వానిఁ గర్పారంభుల్. ౩౩

ఇం దాచారసంప్రదాయము కలదు.

—♦ వర్త మన్తనము ♦—

సీ. ఆహితాగ్నుల కెల్ల నాత్మవైశ్వానర రక్షయేకార్యసర్వస్వ మయ్యె
భోగీకై నను రాత్రిభోజనం బెచ్చట నన్నమాత్రము కాని యబ్బదయ్యె
సౌరమంత్రోపాస్తి చతురుల కశనంబు వార్తగల్గుట గానివావి యయ్యె
బ్రతిగృహంబుచక్కేప్రాప్తింపఁ (బ్రాప్తింప) శిఖయొకఁతొనఁగినఁ జిత్రమయ్యె
జంబుగూడలకలుములు డంబుమిగిలె, గతకనంపాదనంబులునునతిగాంచె
నన్నదాతకు నేనయు నతిథి కొకని, కై న నన్నంబు గల దనూటరిదియమ్యె.

ఇది యామక్తపూర్వదశాయ—

“ఇల్లిల్లు దిరుగ నొక్కంతబ్బు శిఖ; యబ్బేనేమిటితోఁ బూరి యెగిరినరక
రాజుడు; రాజున రవులుకొల్పాపాలఁ గాని కల్గదు; మఱి దానఁగలిగి
నేని కూడగుట మందైనఁజెన్నొగ సుఖభుక్తి సేకూఁ; దాభుక్తి కడినఁ
బ్రాగ్భోక్తలకెఱిఁబు బహుజనాన్నము; దీని నామలకొదవుఁ బునఁకెయిన్ని
మాజ్యపానముఖ్యలయ మెన్న; రాలయాంగ
దారులయ మెన్న రంతిక: కారజునక
పచననాంధ్రోగృహిణి రామిఁ బడుక మరుగఁ
వెడినెడనె యార్ప నొగిలి రజ్జడిని గృహులు.

ఉ. కాలువలెల్ల బల్లుదులకై వడిఁ గాంచె నదీలలామముల్
కేలియొనర్చుగాఁ గడఁగెఁ కేవల మబ్బి నతండు నీగమా
త్రాలయఁదైనఁ దావికృతినందక యుండు వికార సేతువుల్
చాల మెలంగినన్ వికృతినంగడిఁ గాంచునె ధీరచిత్తముల్.

ఇందలి యర్థాంతరస్యాసము మహావికాళిదాసుని సుమారసంభవముగాని
“వికారపేతో నతి విక్రేయస్తే యోషాం న చేతాంసి త వన ధీరా” అను
నోకమునుండి గలిగినదనియును

కవు లిట్టి మనోహరము లగుకల్పవలను భావములను - బద్ధభాగాదు
లను దత్తద్భావతత్పరులై యనుకరించుచుదురు. దానిని నసమర్థతచే జేసిన
గ్రంథచార్య మనరాదు.

—† శరద్భరితవర్ణనము †—

క. జీవన మంతయు లోకోత్తీవనమున కిడుముఁ గార్యసిద్ధి వడసి మై
కేవలపలితంబుగఁ దాఁబోవదె ఘనపాళి యక్షపుంగవు దితేకున్. ౧౧౬

ఇందు భావతీయలకుఁ బరమపురుషార్థసాధన మగు మహాస్థానము
సూచితము.

—† హేమంతర్తువర్ణనము †—

ఉ. తమ్ములదాయ మేల్లినగఁ గాళక తమ్ములనేచ మంచుచి
చ్చు మ్మరియాద మీఱి నడిఁజొన్నగఁ దమ్ములతోడ నాశ్మస
ఖ్యమ్ము భరించు కల్వలును గాటిమఁజెందెను మిత్రీవర్గఘా
తమ్ము నెఱుంగఁ డయ్యె నుచితస్థితిఁ గాంచ జడుండు నేర్చునే. ౧౧౭

ఇందలి యథాంతరన్యాసము సర్వకాలములందును సర్వజనులకు నను
భవసిద్ధమైనది.

—† శీతీరదువర్ణనము †—

ఉ శీతముచేత బాధపడు చిత్ర జగంబు భరింపఁగా జగ
త్సౌత దివేశుఁ డీశ్వరతఁ దాల్చుదు నంబుగమధ్యస్థీనుఁ దాఁ
జుతురినేగుదు న్నిటలచంచనచంచలదృష్టి కించిదు
న్నీతము చేసెఁ గావలయు నెమ్మిఘటిల్ల హరించుశీతమున్. ౧౧౮

ఇందలిస్వభావ మెంతబాగుగనున్నదో! మఱియు నీభావము, “బ్రహ్మ
స్వరూప ముదయే, మధ్యాహ్నేతు మహేశ్వరమ్, సాయంకాలే నదా విష్ణుః
ప్రీతూర్తిర్హి దివాకరః” అను శ్లోకభావమూలకము.

క. అప్పప్పు యేరికై నను, జెప్పంగాశక్యహా నె శీతము మహిమల్
నిప్పుల కప్పులకుం దాఁ, దప్పక యన్యోన్యసదృశతను ఘటించున్. ౧౧౯
చూచితిరా యతిశయోక్తి మహిమ!

(2) పంచమాశ్వాసమున- శ్రీకృష్ణుడు ధర్మరాజును జూడఁబోయి యు
ద్ధనునితోఁ గలిసి యమునానదీతీరమునకు వేట కేగి యటఁ దనకై తపము
చేయుచున్న కాలిందిం జూచి యామెను దనపురమునకుఁ దీసికొనిపోయి వివా

హము చేసికొనియె సనుకథి సహృదయ హృదయాన్తఃకములైన ననగం
భీరకల్పనావిశేషముగల నూటయలువది గద్యపద్యములతోఁ జక్కఁగ వర్ణింపఁ
బడినది. చిత్తగింపుడు.

ఇంద్రప్రస్థనానందస్థమున నీవిద్యత్కవి తనకఁ బరిపూర్ణప్రజ్ఞగల
యష్టభాషావిశేషము నెల్లు చూడెనో.

సీ. సర్వభాషావచస్సంపన్నిధానంబు నాధ్యసిద్ధవచోవిచారితంబు
తొరకసేనాధార తాదాచిమంతంబు వ్యుత్పయకావ్యోపవత్సనుగళ
మనుస్మృతభవికలాపాయోగసిద్ధంబు రేఖోపహతవృక్షోన్మేళితంబు
అన్యభాషావప్రిహాణనిరూఢంబు సప్తంగరూపప్రశస్తమహిమ
మైవిరాజుల్లు చష్టభాషావిశేష, సముదయస్ఫూర్తి హరియింపఁ బాలునట్టి
పురవరింబు హరిప్రస్థపుణ్యనామ, ముచ్చుతానందముగఁగాంపె సచ్చుఁగిండు.

ధర్మజనిభక్తిగౌరవము లెల్లు చిత్రించెనో చూడఁడు.

గీ. జలజనయన యిహామిత్రేఫలవితాన, మూలకారణ మవి మదిఁ బాల నమ్మి
నీమవలభక్తిచేకొని నిలిచినాడ, నితిగము నెఱుంగఁగద యట నీనెసాక్షి.
గీ. తమము హరియించి వస్తుత్త్వంబుఁ దెలుప, నీనకా కన్యచేరత నేర్పుగనద
దురితసంహారజగతి ఖద్యోమిమహిమ, యెవరు నేరీతిఁ దలఁపఖద్యోతమునకు.

ఈవిద్యత్కవి తన శాస్త్రీయజ్ఞానమును 17 వ పద్యముఁ గాళిందీతీ-
కాతారమును మీమాంసా తర్కవ్యాకరణ చ్ఛందో లంకార భరతశాస్త్రము
లతోను శాక్రతత్తిలింగభాషలతోను నుత్తమకావ్యంబుతోను స్తేషించి వ్రాల్చి
చూపెను. శ్రీకృష్ణుని వివాహసందర్భమును 73వ పద్యముతో నాచార్యహృదయమును
ఁచూపించెను.

“మంచిభోజనము” అను 140 పద్యమున హాస్యసలరము.

“పగలుగావించు” నను 155 పద్యములో నవ్వంతలలో నిల్వలు పెట్టి
లల దున్నగుణము గ్రహింపవలయును గాని పెద్దలందు పోష మున్నను
గ్రహింపరా దనునీతి చక్కఁగా బోధింపఁబడినది.

(3) ఇక షష్ఠాశ్వాసము.

ఇందుఁ గాళిందీకృష్ణుల సరససల్లాపములు వర్ణింపఁబడినవి. కాని నాగ
రకులకు వెగటుగల్గించు మోటువర్జనము లెందును లేవు. ఇంతియో కాదు
కేవలశృంగారప్రధానము లగుపల్లవలందుఁ గూడ నీవిద్యత్కవి యావిషయమును

దస్యేషమహిమచే గాఢముతోను శాస్త్రములతోను నాగములతోను సంస్కృతప్రాకృతాంధ్రభాషలతోను మూలప్రాకృతి (అవిద్య)తోను బలబ్రహ్మముతోను బోల్చి చదువరుల కెందములం దనాదిసరమసిద్ధాంతముల నాచును. వివిధ బూర్వభాగమునందుఁగూడ జాల నుదాహరణములు గలవు.

41 వ “కామితమేమియున్” అనుపద్యములో “సర్వత్ర జయ మన్విచ్చేత్పుత్రా దిచ్చేత్పరాజయ” మృసుదాసిభావము గలదు.

“హృదయగంధి” యను 42 వ పద్యములో “భిద్యతే హృదయగ్రీఢః చిద్యన్తే సర్వసంశయాః, తస్మిన్ దృష్టే పరావశా” అను నుపనిషత్సారము నిమి

“నేరుపుమీఱు” అను 49 వ పద్యములో శృంగారరసము నలు పను సంప్రదాయము తెలియఁజేయఁబడినది.

56 కొమ్ముడి యుత్తమనిబంధము (కావ్యము)

60 కవిరి యుత్తమకావ్యముం బోలును.

61. ద్విష్టాహితంపుటాకృతిఁ దేజరిల్లి, ప్రాకృతాభ్యాకభాషనాభావితన్వి
రీఘైశ్చరిగలిగితిలింగ దేశ, సగ్ధయననోష్ఠగన్తూరిచుక్కబొట్టు.

97

ఇంద్రుఁ గన్తురి చుక్కబొట్టు ప్రాకృతిశిలింగభాషలవలె నున్నది.

70 చస్రవించదురుజూచిన నీలావనిందినచ్చెను.

86 కార్యసాధనవిధానము మంచి దను నీతి బోధింపఁబడినది.

90 “ననితి యరగన్ను” అనుదానిగోఁ దపము (నిరంతరదీప్తి) బలిమించి గాఢస్థితిని గలిగించు నను నుత్తమసిద్ధాంతము.

97 “వాగ్భూషణంభూషణం” అనుదాని యభిప్రాయము.

113 లజ్జ నవిద్యతోఁ బోల్చి గురూచరేశమున నవిద్య నెఱించు నను మహాభావము స్ఫురింపఁజేసెను.

124 “సాంజనాతి”—ఇందుశ్లచిత్ర మియిన యమకము.

138 “బ్రహ్మ మననోష్ఠ”—అద్వైతసిద్ధాంతము. చూచితీరాస్త్రేషమహిమ! అతిశృంగారములొనండి మహావేదాంతమునకుఁ గొనిపోయినది.

145 “గరితలింబోష్ఠి”—ఇందుఁ గల్పనావిశేషము.

151 “మృదుపదమై”—282 “నునీసాదత”—ఇందు రసావహమైనచో గోషము గూడ గుణమగు నను కవిభావము తోచుచున్నది.

- 163, 236 గగనకుసుమము-అప్రసిద్ధ మని తొక్కి-కుల సంస్కృతాయము.
 174 “వయోధరమండలము” అను శ్లేషరూపక మహిమచే వర్ణాకా
 లము ప్రత్యక్షమగుచున్నది.
 176 త్రివేణిస్నానమున ననంత సౌఖ్యముకలుగు నను సౌరాణికభావము.
 188 తపముచే నణిమాదిసిద్ధులు గలుగును.
 191 ఆత్మస్వరూపమును జైలువలుచువిధాన మతినిపుణముగా నిరూ
 పింపఁబడెను.

- 197 గురుశుశ్రూష సంమిసుఖంబు.
 202 రూపకమహిమ మిందుఁ గలదు.
 223 ఈపద్యమునందు (అహిభయము) స్వపక్షభయము గలరాజురా
 జ్యము క్షీణించు నని చూపఁబడినది.
 229 బ్రహ్మతత్త్వము.
 230 భగవంతుఁడు సర్వదృష్ట.
 241 భగవంతుని దర్శనమైనపుడు సర్వహృదయగ్రంథము వీడిపోవును.
 270 ఈగద్యము ప్రశమాశ్వాసములోని “నెంశియుడగజ్జన్మాది” అను
 చెందగద్యమునంటిది. ఒకవ శేషము—అం దర్థాలంకారములే గలవు. ఇందుఁ
 గొన్ని శబ్దాలంకారములును గలవు. కుండలిబంధము, నాగపద్మబంధము,
 మాలికా బంధము నిట్లు “నానాలంకారలీలామూలాన్నదంజై తనను.”

మొత్తముమీఁద సీమహాప్రబంధమున శృంగారరసము ప్రధానము.
 మిగిలినవి యంగములుగా నక్కడక్కడ నొచిత్యానుసారముగా సరూపింపఁబడి
 నవి. కదలీపాకము ప్రాయికము. అక్కడక్కడ నారికేళపాకము గూడఁ గలదు.
 శైలి లక్షణలక్ష్మితము. గుణాలంకారము లత్యంతమనోహరములు. రీతిన్వ
 త్తులు రఘానుగుణంబులు. భావంబు లతిగంభీరంబులు. అనర్గళ మగుకవి
 తాధార. వాఁకిం బదిరెట్లు వేరవేరగాంత సంస్కృతిప్రాకృతాంధ్ర వ్యాకరణ
 తర్కమీమాంసాలంకారాది నకలశాస్త్రసర్వతోముఖపాండిత్యమహిమ. దాని
 కి నూఱురెట్లు శ్లేషచమత్కారము. విద్యత్కి-వి రచించిన యీమహాకావ్యమునం
 దలి భావములు సుబోధము లగుటకు విపుల మగు వ్యాఖ్యాన మపేక్షణీయ
 ము. మన యాంధ్రసాహిత్యచరిత్రవారు తగిన యత్న మొనరించి వాఖ్యా
 నము చేయించి ప్రకటింపఁ గడంగుదురు గాక ! మూలమూలల నున్నయిట్టి

మహాగ్రంథములను సంపాదించి ప్రకటించి కవులకీర్తులను జిహ్వాములుగాఁ జేయుదున్న యీ పరిపత్తువారికి జగత్కారణం బైన శివకేశవాది నామములచే భావింపఁబడు సగ్రహమ్మము దీర్ఘాయురారోగ్యైశ్వర్యజ్ఞానసరోవరభివృద్ధులను జగదుపకారకృత్యనిరంతరదీక్షాదక్షతల సచ్చిదానంద !

గీ. చిలుకపలుకులు చెవులకుఁ జెలుపుగొలుపు

నల్ల దక్షిణవాక్యము లొత్తొప్పు

నందఁజేసెను నీకు నారాయణాశ్మ

ముదముగన లోకబుధులు ప్రమోదహుప !

ప్రమోదదత్తీ నాయనము, } శ్రీపాదపావయ్యశాస్త్రి.

పితాపురము,

} శ్రీసూర్యరాయాంగ్ర నిఘంటుశాస్త్రపాఠశాల

పంకితుఁడు.

కాళిందీకన్యాపరిణయము

ద్వితీయభాగము.

విషయసూచిక

పుటలు.

1. వసంతిర్తువర్ణనము	...	౧
2. గ్రీష్మఋతువర్ణనము	...	౪
3. వర్షఋతువర్ణనము	...	౬
4. శరదృతువర్ణనము	...	౧౧
5. హేమంతఋతువర్ణనము...		౧౨
6. శిశిరఋతువర్ణనము	...	౧౩
7. శ్రీకృష్ణుడు ధర్మరాజుం జూడబోవుట		౧౪
8. శ్రీకృష్ణుడు వేట సలుపుట		౧౭
9. శ్రీకృష్ణుడు కాళిందినిజూచుట		౧౮
10. శ్రీకృష్ణుడు కాళిందికడ కర్జునునిబంపుట		౧౯
11. శ్రీకృష్ణుడు కాళిందినిగొనిపోవుట		౨౦
12. శ్రీకృష్ణుని మంగళస్నానము		
13. కాళిందిని జెలు బలంకరించుట		
14. వివాహవర్ణనము	...	౨౪
15. శ్రీకృష్ణునకుఁ దాంబూలమిచ్చుట		౩౩
16. అప్పగింపులు	...	౩౩

కాళిందికన్యాపరిణయము:

ద్వితీయభాగము.

—చతుర్థాశ్వాసము—

క. శ్రీమద్భారతరామవి, రామశరస్తోమధామ రమ్యభుజబహో
ద్వామాభిరామ నుతసు. త్రానూ సాకేధామ దశరథ రామా.

ఎ. మహాత్మా నివ్యచిత్తంబున ననధరింపుము

—♦ నసంతస్తునర్తసిమూ ♦—

క. అంతట విమలశ్రీరత, సంతతసుమనఃకదంబరంజనవనతం

బొంతె సురభికి మిక్కిలి, వింతె యేతెంచె సుభి విరహాలు †బెగడన్.

గీ. ఉదయరాగచ్చదంబు మైనూని కొనగె, దలచి వనలక్ష్మిజీర్ణచ్చదంబుచిడిచె
మాధవునిరాక కని నృక్షమండలంబు, దాల్చుగనుబుజ్జీర్ణచ్చదంబు†గాలె.

సీ. నిఖిలాగన్తాంతనిగ్నిద్రోతోధ నొసంగు నిరుపమమహిమచే శ్రీనెగడువాడు
శుకముఖద్విజరాజమావుల కేం మైరఫలములు చేకూర్చు గలుగువాడు
బలుజడిచే నైనయలకడి సహియించు హూనుల మధురీకి మనుచువాడు
తెలిపువ్వునీటిచే దేహయాత్ర ఘటించు మాదుకరశ్రీని మంచువాడు
సాధుసుమనోపసంతరిసౌష్ఠనైక, మూలకాగణ మైసట్టి మేలువాడు
మాధవుడు వచ్చె నవ్వేళ మధురలీల, వనరమాంగన యామోదమున మెలంగ

సీ. తనను దక్షిణజగత్ప్రాణున కేవేళ జెడమాన్యగుణంబు సేయుకతన

సతిరక్తపల్లవప్రతితి వర్ధిలజేయు సభ్యుదయంబుచే నడరుకతన
నఖలనిస్సంగుల నాయానపడజేయు నీలదేహుల కుక్తి నేర్పుకతన
సురుచిరాకృతి జాతిసుమనోవిలాసంబు కొదవకు నొడిగట్టకొన్నకతన
నవ్విసాదత కాటవ ట్టెనకతన, సధికసాంద్రజోవ్యాప్తి నందుకతన

గలుగునయ్యతోవితానంబుకరణిగనుచు, సఖులుచరియించునామనినాళిగొనుచు.

చ. అలరులచే జగద్విజయ మందె మరుం డన యుక్తిభూషకుం

గలుగును లక్ష్మ్యమన్న నది గాదు జగజ్జయసాధనంబు లై
మౌలగెడు చాపగాణములు మేలుగ నిర్మితి చేసి మాధవుం
డల మును సంగహీను విజయావ్వెతుం జేయు నసంగ లక్ష్మ్యమా.

*యేతెంచు-మూ. †బొగడన్-మూ. ‡నోతె? శ్రీనెగడువాడు-అనుటమంచిది.

- మ. ధరః బాదంబులు నాటి మాన్వడుచు వంధ్యత్వంబు పోగోరి య
త్త కురాజు ఖిడు మాధవుం గొలువఁగా దద్వంధ్యతోత్సాదన
స్ఫూరణోద్యత్ప్రసవాభిరామఫలసంభూతు ల్లాటంపించు త
త్క(ర)దత్తారుణానుఁగోతాక్షత లనం గానంగనయ్యె స్మ నల్.
- క. ఫలగర్భిత గొను లతికా, కలకంఠు కుసుమగుచ్ఛమునవిక్షోజం
బుల మిగుల నొప్పు గైకొను, నలిశోచిత్యామనూచుకాంచీరోదుల్.
- గీ. పంబురసముననుమనకదంబకంబు, కాలగతి (?) దువునకాంతలజాలఁగూడె
దత్తమా యాతి మైనపాతకముకీతన, విరిసెఁగాఁబోలు ననసద్దివిరియుచుండె
న. అరయఁగఁ బుష్పవత్సభిధ నంటి రంజోవతు లన్న పేరిచే
బరఁగు తాలతాంగులయభంగురసంగతిఁ బొంగి నమ్మన
స్ఫురితనినాదము ల్లానుట చోద్యమె మత్త మధువ్రతాళికం
గర మురచైన యవ్యజితకాళిమ మేనున నంట నబ్జిమే.
- క. గిజకపడి కొనలు సాఁగక, యెఱులులతాంగనలఁ జెరిచి యొప్పుగఁ బుష్పం
బులు బువ్వు మొగ్గగుబ్బలు, నఱుల ఫలం జెనఁగఁజేసె వలపుఁబుతు పొగిన్.
- క. మాధవవిభవముఁ దెల్పుచు, సాధుకవిప్రీతి యెసఁగు సర్వాగమముల్
మాధవవిభవముఁ దెల్పుచు, సాధుకవిప్రీతిదములు సర్వాగమముల్.
- క. మును వృద్ధికి ఘనలొనఁగిన. ఘనఋణ మొగిదీర్పఁ దులుకుమ్రును
బుఁగ బొదిగి ఋణముఁ దీర్చెను, గనదళిదంభంబుదాల్చును హాసకన్
- గీ. బంధురము లైఁయలచెనన్నతుల కెల్ల, సౌమనస్యంబు విఘటిల్ల భూమిజాతి
భానమాకులపాఁగొందఁబరఁగు*ద్యుశంబు నాటనునువ వ్రజంబుమిగిలె.
- చ. వరసనమాళికాకలితవాసన లూనుచు మాధవీయనో
హారుచి కాన్పదం బగుచు నాన్తెనుహాగముఁడై కుజాతిచి
స్ఫుగ్ధము మాన వర్తిలుచు భూరికవివ్రజమాననీయుఁడై
పరఁగెను మాధవుం డవుడు భవ్యఘనాకృతి మాధవాకృతిన్.
- గీ. యోగుల భరించి యనిచక్రియైక్తిమించి, భోగిసంసేవితాకృతస్ఫూర్తిగాంచి
మాధవుడుమాధవుండగుఁబడిదలంప, నలయపాంసులతాగుణంబుదుగానిగి
- నీ. పంజరగుహలలోపల నున్మిఁ గైకొని శర్కర మెక్కెడుజంతువిరతి
నతివృష్టి కోరిచి యశనంబు గానక గాసిల్లు హానిసంఘాతములను
సరసులలో నుండి జలవాసవృత్తిచే వర్తిల్లు వరహంససారములను
నలరునీ రక్కడనక్కడఁ ద్రావుచు న్నియించు చేతనవ్రాతములను

సత్పరిగ్రహలాభంబు సంభవిల్ల, నుకతరామోద నుండెడు యోగితతుల
మన్నెనయొనర్చె దావచ్చి మాధవుండు, కామితార్థంబులవ్వారిగాఁగనిచ్చి ౧౮
గీ. దీర్ఘవిశ్రుతశబ్దవృత్తిప్రకాశ, మాత్రితాంచితమాధుర్య మధేగత్రస్

స్థాదమైయొప్పెనపుడువసంతముతువు, మహితకావ్యప్రకాశకృత్యమునోప ౧౯
క. పల్లవపేళలశయ్యా, వేల్చద్రోలకఁ దనిసి వినులధ్వనులం

బెల్లనయుచు బుంసోకిల, తల్లజులు వసంతవేళఁదనరిరి మిగులన్. ౨౦

చ. తెలిపునీటివర్షము లుదీర్ణములై యొనరంగ నత్తఱిన్

మలయఁగఁజొచ్చె బుచ్చిదిమమారము లెల్లెడల నిర్మలతరా

కలనవహించి దట్టనయి కానఁగనయ్యెను యోగమారతం

గలఁగెను దంపకీప్రతీతి గాంచుమహోమ్మపుటూర్పుగాడ్పులున్. ౨౧

నీ. ఉవిదపుక్కిట సుర యుమిసిన నొక్కఁడుతువు పాదాబ్జఘాతమున నొకటి

చెట్టు, వేటొక్కటి తిట్టుచు డాసిన నామోదసంపద నంది నెలయ

ముద్దల నగవుల మురిపెంపుఁజూటలఁ నొగిలింతలఁ బ్రేమఁ గనుఁగొనుటల

నడుగుట నూర్పుట హస్తసంస్కృతలఁ గొన్ని మహీజముల్ చెన్నుగొనియె

నననియందు ననేతన తానుభూతి, గనినమాఁకులు కామినీఘటితగౌర

వావమానంబులొకటిగానలగరసికు, లలగు తెంతయఁజూచింతయతివహంత ౨౨-౨౩.

గీ. చెలువుమీఱినయవ్వేళఁ జిత్త. మొదవ, నెమ్మిగైకొక మెలఁగెను నెమ్మిరొదలు

నెపుడుఁ జూయనివైజాత్యమిరపుకొన్న, యట్టివయ్యును సాజాత్యమాశ్రయించె

నీ. అరసానుభూతుల సరసానుభూతులై మెలఁగుచుఁడఁగఁజేయు మేలుశక్తి

లేఁగొమ్మపొందులు లేకయుండెనువానిఁ దద్యత్తనందింపఁ దనరునేర్పుఁ

బ్రసవవాసనలేక బడలుచుండెనువానిఁ బ్రసవాప్తిచమరించు ప్రబలమహిమ

పల్కు లింపులు మీఁజఁ బలుక నేరనివానిఁ బలుకదిద్దినయట్టి పాటవంబుఁ

గలిగినవయోగిజనములఁగడుముదమున, నెనయఁజేయవంతయోగింద్రుఁగన్న

యోగరహితజనంబులయల్లములను, బెల్లు పర్తిల్లకుండునె పల్లటములు

క. సురభీరయమార్గచరా, స్థిగమాశన సమ్మదశ్రుతే ర్భవతి కుహూ

సరిహర్తా నేత్యేవం, వర్ణవాక్కుల సవితశముగఁ బలుకుం బికనుల్. (1). ౨౪

ఉ. పంకజకోశపుష్పపుటభాసిమిళిందవిలాసవాస మై

యంకురసూచికావినిహతాహితమండలజీవితంబు నై

శంకిలజేయు నాభరతశాస్త్రము నామని దానిజూడఁగా

నంకురమూను మోదభర మన్యవీక్షణఁ గల్గి నేర్చునే

— శిష్యులుతువర్ణనము —

- క. అంతట ఛేనవి నోచె దు, రంతమహామ్మానుగతవిరంతకమిన్వ
దంతాభ్యర్థితమతదృ, ప్తాంతమరీచీనిమిలితాశాంతంజై. ౨౩
- క. వరసునునోజీవిత మగు, సురభిం బాపంగ భవనశోషకతిగ్నా
కరదనుజుడు వడిగఁ దదా కరవివనంబులను మిగులఁ గాఁక దహించెన్. ౨౪
- క. ఆయెడ దక్షిణదిగ్భవ, వాయుపదత్రయికి నెన్న మనుసాలయది
గ్వాయువు సపాదసప్త, ధ్యాయ యనం దగు నటంచు నడచు న్నుడువుల్. ౨౫
- మ. ప్రితికూలుం డగుచందుగ్గిఁ గూడి విరహివాగ్రతంబు నేచంగనో
యతిగాఢచ్చదశాఖితా వనుల ధ్యాంతారాతి డావంగనో
యతిశోషాగ్రత నవ్వసంతుపయిఁ దా నంచెం జుమి నాఁ బదా
హతి చూరోష్ఠత లోకబాంధవునియం దాహుశమి చ్చిత్రై. ౩౦
- మ. సతవాహంబులు మచ్చరం బొదవఁగా సప్తశ్వము న్నెట్లొ న
ప్రితిమం బొ రథమూర వంతిడఁగ నాభావంబుచే శీఘ్రపుం
గతి నయ్యశ్వము గాంచరేమి జడిమిం గాంచెం బ్రయాణంబు భా
వతికిన్ నా దిసంబు లాయతము లై పాటిల్లె నవ్వీసవిన్. ౩౧
- సీ. నాదగు దాహగుణంబు కారణగుణప్రాప్తంబుగా జగత్ప్రాపదాహా
సక్తిసంపత్తికి సంశయింపఁ బనేమి నీచుఁ డొక్కఁడు గంధనిలయగోత్ర
మంది తద్గర్భంబుఁ జెంది స్వధర్మంబు విడిచిన నే బోన విడుతు నెన్న
జడతకైకొనుట నే జలమునో మైత్రికిఁ జొరఁజచ్చుహరియింతుశరధిఁబొచ్చి
యనుచుఁబచ్చిచుజలసిధియందుమెలఁగు, భీకరాటోపబడఁగాన్ని వెడలెననఁగ
నఖిలజనములు భీతి నిట్టిట్లు గాఁగఁ, బట్టుచాలక వడమటివెట్ల దోచె. ౩౨
- క. పుడ్డమి విరియంగఁ గొలుకుల, తడికొలఁకులతనులతోడఁ దరలఁగ జంతుల్
కడు బడలి నీళ్ల గాళ్లం, బడిగొంతులుదడువ ముండుగ్గి(?)వడమరసాగన్ ౩౩
- సీ. బలిసెను బహుదూరపదవి ప్రపలశోడ భూరిసరిస్యస్యపువనవితితి
యెండనాగెను మార్గగేహతకూపంబు లమితపాంథాభికంఠములతోడ
దీర్ఘత గైగొనె దినములు ముఖిమణి యతిదృఢజలరజ్జుతైతులతోడ
మించెను మిశ్రోపలాంచదగ్నిశిఖాళి చటులదహానలచ్చటలతోడ
సంతతాన్నప్రదాతకు సాధుకర్మ, శీలునకు నీశ్వ వలనలుసేయవలసె
నెతులవశువున్ది గలిగినయట్టివాని, కైస నద్దాంబు వజ్రుట యిరిదియయ్యె ౩౪

గీ. కూటిపేదతికంబు గైకొనిరి మిగుల, నాతరముచేత బ్రీతికెడునట్టివారు
ఖననమొనరించితనుయారీ గడుపువారు, కూలిగలుగుటనవ్వేళగూటబడిరి కిగి
గీ. తల్లి *పదమునందు భార్గవమనముల, (నుకవి)కవితయందు సాబగుమిగులు
గుబ్బలాండ్రీ వీనకుచమధ్యసీమల, నిల్చుచు తైత్వ మనుచు నిలుచు బుద్ధి. 31
క. కూటియచి పానమ్మొదెను, బాటిల్లెను నీళ్ళనుభ్య పవనంబునకున్
మేటిసురతములకూరిమి, గాటప్రభుపగూహనములఁ గదలక నిలిచెన్. 32
గీ. చూడకయుఁజూచికొన్నింటిపేడనాడి, యరసియొకకొన్ని కూపంబు లాఁగికొను
చుఁ, బురుషు లింతలువేర్చేట బురదనీరు, కడవవెలితిగఁ గైకొనికడుబడలిరి. 33
క. హరభాలోద్ధతవహ్నియె, తిరుగం గ్రావంగఁ పలచి దీపించె నటం
చురవడి వెట్టకు వెఱచుచు, మరుఁ డుగుకుచశిశిరదుగ్ధమధ్యముఁ జేరెన్. 34
క. బలుబీటల వెఁబడి జనఁ, గల (జల)జంతువులు మొదటఁగల పదనంతుం
డెలునబలుగుబ్బ చలువల, నెలవుగఁగైకొను మగండు నేర్పున బ్రీతికెన్. 35
సీ ఇనుఁడుదాక్షిణ్యంబు నెనసి మున్లోకభాంధవుఁ దనఁడగి యనుద్ధతకరత్వ
మనువుగఁ దమకు జీవనసిద్ధి గావింపఁ దమలోనిజంతుసంతతులతోడ
ముదము గైకొనె నదీనదము లంతఁబఁ గాలగతిచేత నత్యుగ్రకరతిఁ బూని
యతఁడు దాక్షిణ్యంబు గతముగా దీసిదిసంబును నాత్మదత్తజీవనము నెల్ల
గాఁకఁగైకొన జంతులొకటికి లేక, మలమనుమాడఁజున్నరిగయఁగ్రమ్ము
నందఱుల్లింపునముసేయనమితవంక, భావమొదవంగ నెంతయుబయటఁబడియె. 36
క. పట్టపగ లెనయుభానుఁడు, బెట్టగు కాఁకల జగంబు బెదరింప హరుం
డట్టియెడఁ గాన సెకక, పట్టపుకి మెఱపె ననెగుతలఁ పుదయించెన్. 37
గీ. పవలధఃకృతరేధభావప్రచండ, ఘటనపటువృత్తి దీర్ఘతాచటల మగుచు
దివ్యతేజోగుణంబున దీప్తిగాంచి, నుకవికృతిరీతిఁగననయ్యెఁ జూపరులకు. 38
క. పడమటిసెక నుదుకఁగఁబడు, పిడికిటివస్త్రంబు లెల్ల బెట్టాటంగా
గుడికరమునందు నిలిపిరి, కడు బూతం బనుచు వానిఁ గత్కారూఢుల్. 39
గీ. చిత్రీచిత్రీరుచివ్యాప్తిఁజెంది యరస, భావనిత్యాప్తదం బని పలుకఁ దగుచు
భీకరనిదాఘనమయంబుపెంపుగొనియె, జరమకావ్యంబుగొన్న సౌషవముగాంచెన్. 40
క. పంకరుహబాండభాండము, పంకజహితిగ్ధకాంతి పటువహ్నిశిఖం
బొంకమఱ గ్రాగునపటిని, రంకుశధూమంబునం బరాగము పొడమెన్ 41

గీ. భూరిరవిరోచి గ్రాతడు పుడమి వెడద, పెనముపైబండువెన్నెల పేరి యట్టు
మంటమీటిన్యూకటమటియుమటియుబొట్టనిండించె రేణేనిపులుగుఁడుటుము
చ. ఖరకరరుక్ష్పతపద్వృణకంజభవాండఘటాంతరంబునం

గరము మెలంగి కాగిగునుడుకాంతవిభామృతముం జకోరనుల్

పరంగు(గుటా)గుటార్భటులఁ తానముచేసెను నోరు పొక్కఁగాఁ

బర మనురక్తిమై మిగులఁ బాటిలుదప్పికి వేడి వాడియే ౪౮

గీ. అతులమాధుర్యమకలంకమనుచువిబుధ, సముదయంబెన్నజగతిఁబ్రేసి గాంచు
నక్కఱాభృదుదంచద్రవామృతము, గోలినుఖయించెఁగాలఁబరకొను*కవిరస
క చిచ్చుసరి పగటికాకలనిచ్చన్ జక్కవలు సుఖతనిలిచెను గాఁకల్

పాచ్చెను వెన్నెల వాసికి, మచ్చితజనరాండు రేలమఱుగునఁ బడుటన్ గె
చ. పోలుత హిమాంశుమంజురుచితోయరుహప్తకరప్రిప్తన

మెలఁగెను చంద్రికాంతముల మీఁదటఁ బర్వ ఘటఘటార్భటి

మిళితప్రటాపురుల్ దిశల మించెను బిమ్మట రాలు మెత్తనై

నిలిచె ద్రివంబుజాలు బలునిర్భరముల్ గలిగెం గ్రిమంబునన్ ౫౦

గీ. చంద్రుఁడయ్యెనుదపనుండు చక్రివాక, దంపతులకెల్లినవ్వేళఁ దపనుడయ్యె
జందమామయుఁదలఁపనీచందమరుదె, యోగతదభావహేతుపులార్జితముగ. ౫౧

క. భోగులకు రాత్రినేళల, బాగుగ రుచియించె మధురవాసిరసముల్
బాగు రుచించె నంతకు, బాగు నిజనతులమోవిపానకరసముల్. ౫౨

ఉ. వేదిరాత్తులందు నరవిందరీపూపలవారి నిర్భగో
ల్లాసముఁజేసె బోగిషితవిలాసిఁధూ ధ్రుదితోత్థిబాష్పముల్
గాసిగ వీచుపట్టి బలుకాఁకల వారుణదేశవాయుపుల్

• భాసిలఁజేమఁజాలె దనపారముభోదిశతీగ్ధవాతముల్, ౫౩
క. వ్యాకోచమల్లికాక్షు, మాకృతు లవ్వేళఁ గాననయ్యెను బందా
లోకపరిణ మగుచున్, వ్యాకీర్ణోద్గ్రహపరిమళాచితమహిమన్. ౫౪

—† వర్షములువర్ణనము †—

గీ. అమితభూతాపవనివారణాశ్రయంబు, భువనస్వస్థాసుసంతతస్ఫూర్తిబిజ
మూర్తరాతకసంజీవనోషధంబు, సంతగృష్టాభిము ప్రికాశ మధిగమించె ౫౫
క. తనబలుజీవనధనములు, గొని జగములనేచు గీష్మఘోరాసురుని

దునుమాడ నెత్తె వరుణుఁడు ధను వన నవరాశ నింద్రిధను పుడయించెన్. ౫౬

*కవిశబ్దము పదీపర్యాగమునగా వాడుచున్నాఁడుగనెఱుఁగునన్ మూ. ధ్రుగపాదబాష్పమన

చతుర్థాశ్వాసము,

సీ చంచలాహోష నైశ్వాసరశిఖ లోష్ణః జిత్రధన్వంతరాస్థిశ్చ తనయ
 మేదురిగర్హానినాదంబు తస్యగంగః గరకామహోపలగతుల్లు మిగుల
 నాశుగోధతవృష్టు లవిరళంబులుగాఁగ హరిగోపసుక్ష్మతాపాచ్ఛు లడర
 హాహిను తుతేని వశి మించి నిగుడంగ శశస్థిహోరాస్త్రవిహార మెనయ
 నలమయూరాదికవివరు లతిముదమున. ఘనతగస్తుతులొనరింపఁగాఘనండు
 అఖిలసంతాపకారి గ్రీష్మావకారి, కడక మాయించెనర్వోపకారియగుచు గెల
 క. * వార్షికమహాభిషటలా, కర్షణముమంత్రివిద్య ఖరఖరఖరతా
 ధర్మణకారణ మగు లే, ఖర్షభదిగ్వాయు వపుడు కడు దీపించెన్. ౫౧
 చ పడమటిగాలి దా జగముప్రాణము నుగ్రీకరుండు గాంచునే
 వెడఁ గనులోకభాంధవత వేదనసేయు నటంచు రోయుచుం
 గడు నల(రె)న్ బలారిదెసగాడ్చు నదీన్యఘనండు దోడుతన్
 నమన జగంబుప్రాణ మనునామము లోకములో విరాజిలన్. ౫౨
 క. జలధిం జుళుకంబునఁ గొను. బలునేర్పరి కుంభయోనిఁ బ్రాప్తింపుచుఁ ద
 జ్జలముగొను నేర్పు గన నన, జలదంబులుజమునతోడుచాయకునడచెన్ ౫౩
 గీ ఎగలు రేయి దివాకరుం బన్నవైఁ, బొదివి వీక్షింపఁ గను విరహిదశనంబు
 నేమమనఁజేయఁబూనుచు నెగఁడెమింట, విపులతర మైవ(యాశ్రయ)విషధగంబు= ౫౪
 క. ధారాధుగళదురురస, ధారానిర్గర్భమునగుచుఁ దత్త్వజ్ఞులకున్
 దూరించెను సమవిషమా, కారిజ్ఞానములు యాపకం బొక్కటిగాన్. ౫౫
 క. స్థలజలభేదము మీసంగ జలగము నిర్ద్విం బహర్షిశంబుఘటించెన్
 విలసత్సృణవృత్తికి, బలుశాబ్దికు లాత్మవృత్తి ప్రతిసేయంగన్. ౫౬
 ఉ. అందముగాంచు నెట్టిజనరాండ్రును బెండిలియాచుచో మనిం
 నందు కలకశో వశిగఁ జేరు నగ్రనందివధూబుల నిజా
 మందతరంగహస్తముల మంచి నెదుర్కొని కొఁగిలింపుచున్
 డెందములోని యక్కలక దీర్చును దక్షిణవార్ధి నిత్యమున్. ౫౭
 సీ ఆహితాగ్నుల కెల్ల నాత్మవైశ్వాసరరక్షయే కార్యసర్వస్వ మయ్యె
 భోగిక్తనను రాత్రి భోజనం బెచ్చట నన్న మాత్రముకాని యబ్జదయ్యె
 సౌరమంత్రోపాస్తిచతురుల కశనంబు వార్తగల్గుట గానిచానియయ్యె
 బ్రతిగృహంబున కేగి ప్రార్థింపఁ(బ్రా)ర్థింప) శిఖయొకింతొనఁగిన జలీమయ్యె

- జంబుగూడలకనుములు జంబుమిగిలె, గతికనంపాడనంబులు ఘనతగాంచె
నన్న దాక్షునేనియు నతిభిక్షోకని, కై న నన్నంబు గల దను టిది యయ్యెను.
- మ. చుట్టొద్దొద్దనగర్జితధ్వనులు చంచచ్చంసలాశోచులు
దృటవృత్తిన్ జీటియిల్ల భీత్తి మడిదోడక భీరుంభోచువుల్
సంఘమానంబులు మాని తమ్ము బలుగుబ్బల్ గాఢసంఘర్షణ జ
వ్వుటలొనఁగఁ గోగిలింప రమణుల్ ప్రాపించు రానందమున్. ౬౭
- సీ. భూవిజాసంతాపభూరివైశ్వానరజ్జ్వలతో దావాగ్నికీల యడఁగె
సూర్జితమేరుగర్జితార్జునులతో గంధభీసంపదల్ గ్రమ్ముకొనియె
నవిరళఘాసాంకురారూఢదులతో గోక్తీగరుచులు పొంబులువహించె
గర్జకపాదజాఖండమోదంబుతో గానరామోదంబు వాసిగాంచె
జాతినునుజ్రవరిమశభాతి కేక, హతికేకారవంబుతో జాలనగడ
జాతక వ్రాతమదతిమిసృములతోడ, గలయదిక్కలగటికిచ్చికలులు బలిగె. ౬౮
- గీ. దినదినంబును శుదికాత్మతేజ మిచ్చి, మగుడఁగైకొన కోతనిమానెనేమొ
తరణిరణంబులన్నియుఁబరఁగెనేమొ ఘనములగుచుచు గున్న నునిగనఁచె. ౬౯
- చ. జలధిమధిపఁగాఁ బోడమెఁ జంద్రమయం బగు నున్నున్న దా
బలుఘనమండలంబు నడిఁబర్వఁగఁ జేయు మహాంబుధారతో
గలియుచు నీరమయ్యె నని గట్టిగఁదోచెను బుద్ధికానివో
జలమహానైరి నత్తజేఁ బ్రజల్ గనలేల యొకప్పుడేయున్. ౭౦
- క. నిర్గులలతో నాదిమ, నిర్దగుఁ డగునీతీమాలి నిరతన్మతా
శ్శూర్జితవృష్టి న(ని)ర్జర, తార్జితమష్టిర్మియయ్యె నని ప్రజ నునువున్. ౭౧
- ఆట నెఱిగి యనగ నమలెను దద్యృష్టి, యునువయోధరత్వమిపుకొను
శ్యామభావ మొదన సంతతమృగ, వికృతిమహిమకల్ల విత్తసంగ. ౭౨
- గీ. ఉరుతరంబగువృష్టినూర్కొదనూస్త
మయములెంతేనిసందిగ్ధమయన యపుడు
పోమవుల కగ్నిఁ బ్రణయించు పోల నొగవు
ననమయాయత్త నిష్కృతియహరహంబు. ౭౩
- గీ. అఖల మమృత మగునట్లు లాచరించి, ముప్పైలుంగు విలాసంబుముచితాన
య్యితియతఁగైకొని యభివలల, మాద్విహుబ్రహ్మ మన విస్మయంబొనంగె. ౭౪

క. భూరిప్రసాదమధూరిమ, ధారాగుంభ(ము)ల సంతతస్సృగదోజ
సానరముల సప్రభమండలి, గారించు న్నవరసప్రకారపు గవితఁ. ౭౧

ఉ. జీవనమున్ హరించి యును, జెల్వనిఁ బాపియు, జన్మకోటికిం
గేవలహానిఁ జేసియును, గేరు నినుం డర్శున్ ఘనమును
జీవనవృద్ధి గైకొనుచుఁ జెల్వనిఁ గూడుచు జన్మసంతతుల్
తీవి వహింప రాజు పటిష్ఠతఁ గాంచె నదీవిలాసినుల్. ౭౨

గీ పటుఘనాఘనమండలి ప్రసరదసమ
వర్షధారానిరస్తసంజ్వరత గాంచుఁ
జాతకుఁ(డు)తద్గుణముఁజెందు జగమునందు
విషముభావంబుగైకొను విఘ్నటముగ. ౭౩

క. నవరసబంధుర మేరియు, నవరశకణ్ణాతికటురవాన్విత మయ్యెన్
* అవగతరసావకర్షణం, బప్రసే యుత్పన్నవరసమహత్త్వంబు మొగుల్. ౭౪

క. ఘనమండలి యత్యున్నతి, గనుఁగొల్పిందీదవఁ గరకకలితకుసుమజా
లనవజలసేకములఁ దా, మొసముపుచు నీలకంఠముద మొనరించున్. ౭౫

చ. సరసఘనానుషంగమున సంతతతాపము మాని భూమిదు
ర్భగతరవంకమగ్నతసుఁ బాల్పడియెం బరికింప నద్దియే
కరము నిదానమా జగదఖండసుఖంబున కాదియూలమై
పరఁగు నపారసాధుఫలభారసమృద్ధికిఁ జిత్రమెంతయున్. ౭౬

చ. పడమటివెట్టచేఁ గడు పథంగురవేదన గాంచఁ జూచి తాఁ
జిహ్మిడి(పా)టుమై నిమిరఁజెందక నందకపాణి యప్పుడా
కడుసెకపేరడంగఁ దనకాన్పు సుఖంపఁగ రెండుకన్నులున్
బడలికదీటి చెల్వగొన వారిధిఁ గూర్చు ఫణిద్రవయ్యెనై. ౭౭

క. ఉరుగర్జితవాద్యధ్వని, సురుచితకేకానినాదసంభ(గీ)తంబుం
దరుణమయూరీవృత్తము, పరఁగన్నాట్యంబు మిగుల భాసిలుచుండున్. ౭౮

గీ. ఘోరగల్గె జగద్రక్షకత జడత్వ
మార్దోత ఘటిల్లెఁ గావున నచట భత్వ
మౌత్వపరమాఘటితమన్నయొకపుమీఱఁ
బాదలివర్షాభువులు చాల రొదలుసేయు. తపుల ౭౯

సీ. నిర్ఘాతగర్జితనిరుపమకోపప్రసాదవివశోక్తులు చాలఁదొలుక
విద్యున్నటిలాస్యవిలసనంబులుమీఱ నాసారకారుణ్యమతిశయిల్లఁ

జాతకబద్ధిణచతుర్థాంశం లలరంగ జాతు లామోదనిస్తార మెనయ
 ఫలహేతుధర్మసంభరణశక్తి చెలంగ సంతాపవార్తలు శాంతిగొనఁగ
 రాజహంసవిలాసంబు రాణదొలఁగ, సమతవర్తిల్లు చున్నతస్థాన మెనసి
 ధరణిపాలించె ఘనుడుచిత్రంబుగఁగ, బాకమొక్కటి యెక్కువైపరఁగెఁగ ని
 గీ. మానకృతమైనవిరహంబుఁ బూనన మ్యె, దరళనయవల కవ్వేళ ధరణిగోన
 ఖనకసంపాదిత ద్రవ్యకౌరవంబు, సాధికరణంబు కర్ణధారాళి నయ్యె. ౮౧
 క. కట్టువడఁ నేటికాల్పడ, బెట్టుగువర్ణములఁ గొనెను బేరముతోడన్
 మిట్టమిట్టటువల్లెలు, గట్టిగ మొనమావసాగెఁ గట్టులతోడన్. ౮౨
 డ. కాలువలెల్ల బల్లుదులకైవడిఁగాంచె నదీలలామముల్
 గేలి యొనర్పఁగఁడఁగెఁ గేవలమబ్ధి నతండు నీరమా
 త్రాలయఁడైన దావికృతినందక యును వికారహేతువుల్
 చాలమెలంగినన్ వికృతిసృగతిఁ గాంచునె ధీరచిత్తముల్. ౮౩

— శరదృతువర్ణనము —

క. తరువాత శరత్సమయ, బరుగుగ ఘటిముల్లె నంబుజాతుస్వాపా
 పరనామకబహిరంగము, హరియూరుగఁజాలు నంతరంగం బనఁగన్. ౮౪
 గీ. వారివాహరసారంగవర్ణమాన, బహునదీవంకబాహుశృంఖలనక్రి
 యాతిదక్షిణరామనామాభిరామ, మై శరత్తాల మామోదమలరనమరె. ౮౫
 సీ. కాలవశాగతఘననీలతా స్థాయిభావభినాదేశధద్రమూర్తి
 సర్వసరిన్నీరసంపదనచ్చతాద్విత్వావల్క్లిషీదీప్యగుక్తి(?)
 రుచిరకేవలచోవిరుద్ధధిక్తద్వంద్వననుసంభినైకసశ్రయంబు(?)
 సరసిజాహితబింబసత్తావ్యశోభాతిశయహేతుహితపరిష్కారమహిమ
 మూర్జితహరిప్రబోధగురూపదేశ, మఖిలహంసగణాకర్షణాభ్యుక్త
 మంబుజాతవ్రభావ్యంజితాంజనంబు, దనరె నెతయు శరదభిధానముతువు.
 క. సరసతక్తి బ్రహ్మద, స్ఫురణంబున నదులుమెల్లఁగ జోద్యంబగునే
 విరసితభావము నందియు, నరుదారఁ బ్రసన్నభావ మందె నరుదుగఁ. ౮౬
 క. కలుషతఁ గడపెనుశరదృతు, వొలయఁగ నుఖపారవశ్యమొందువ న్నదికాం
 తలపులినకటితటాంబుల, నలరారఁగఁ బూని రమలహంసకగణముల్. ౮౭
 గీ. అలకళాధగు నలరించి యవనివంక, పటిమవారించి యద్యోగిబంధ మెడపి
 శరము విడువక యాశరత్సమయమెనయ, నేటిబోటులకలుషతమీటెనుటియు.

- క. ఆతః నంతయు విమలం, బై తనరై బ్రోషితాంగవాంబర మొకఁడున్
శ్రీరఘణతోడుమై వి, ఖ్యాతీన్ వర్తిల్లునొక్కయంకము కొదగక. ౯౪
- క. జీవన మంతయు లోకో, జీవనమున కిడుచు గార్యసిద్ధి వడసి మై
కేవలపలితంబుగఁ దా, బోవదె ఘనఘటి యక్షపుంగపుదిశకుక. ౯౫
- మ. వటుసంరంభవిలాస మొప్పుగ జగత్పాణుడు ప్రేరేప ను
త్తటగజ్జాకృషణోర్తు లప్పటిల లోకత్రాణకై జీవనం
బటు వోవైచి యసాదృశై ఘనజహం దాహ వెలంబోయి దా
నటునిట్టున్ భ్రమియించు లబ్ధులకు సౌఖ్యం బబ్బునే న్వన్యతీన్. ౯౬
- క. రాజధనుస్సులు నిర్జర, రాజధనుస్సుల మెలంగు*రాణభౌధ
స్త్రీజనచంచలహృదయా, భోజంబుల నీటికలక పూని వసించెక. ౯౭
- చ. నెలయనుమోము క్షుచును న్నద్రపుగస్తుబొట్టు జెంద ని
స్తులఘనకేశపాశము ప్రసూనవిభాసిత మై మెలంగఁగా
విలసదనూనతారకలవంతరుల్ దిశలం జెలంగఁగా
నెలయుచు నభ్రలక్ష్మి యతివేల మొనర్చు ముదంబు చూడ్చికి. ౯౮
- గీ. మధురరసము ప్రసన్నత మాన కూని
మధ్యవృత్తులుగొనుచు నిమ్నగులు కృతుల
చెలుపు గైకొని మోదంబు సేయఁ బూనె
ఘనమగఁ బత్రప్రకర్షంబు గలుగునేని. ౯౯
- గీ. నీరసం జాచు జాడ్యైకదూర మగుచు
సుప్రసన్నత గైకొని దీప్రవిష్టు
వదమునందు మెలంగునప్పటిజలదము
పుణ్యపురుషునిభావంబు పొందు గొనియె. ౧౦౦
- క. నెల ధీరలలితుఁ డయ్యెడు, నలనిర్జరవదవి రంగ మనదగుఁ దచ్చీ
నెలుఁగునటియగును దారలు, లలితతదంజలివినిస్సర స్పృహసుముల్. ౧౦౧
- గీ. లలితమైతోచునట్టి కళావదంబు, వింతయైతోచు నేల యమాంతమైనఁ
దలఁపఁ జిత్రంబుగాదె ద్రుతప్రకృతికి, యెచుమైయద్ది మిక్కిలి వెలయుచున్న.
- క. మధురర ససాధకంబై, యధిరాజమహారణక్రియాబోధక మై
యధిగతరససంకరవా, క్షృణిమం గొని యాశరత్తు ప్రాణిమ మెఱసె. ౧౦౩
- క. ప్రకటితకాళాకాళా, వికలసవర్ణత శరత్తు విదితం బయ్యె
వికృతికై బ్రకృతిత్వము గొని, ప్రకృతికై వికృతిత్వ మొందు భావన్నగుచున్

—|| హేమంతఋతువర్ణనము ||—

- క. సర్వజగద్విజ్ఞానా, ఖర్వనిదానా జ్ఞమిత్రఘనరుచివిద్యా
సర్వస్వహృత్ప్రవిద్యా, ధూర్వహమై మించుమంచు దూకొనెబిడకన్. ౧౦౧
- ఉ. తమ్ములదాయ మేల్లనగఁ దాళక తమ్ములనేచ మంచుచి
చ్చ మ్మరియాదమీట వడిజొన్నగఁ దమ్ములతోడ నాత్మ స
ఖ్యమ్ముభరించు కల్వలును గాఢియఁ జెందెను మిత్రవర్గఘా
తమ్ము నెఱుంగఁడయ్యె నుచితస్థితిఁ గాంచ జడంచు నేర్పునే. ౧౦౨
- క. అహలకారతఁ *కైకోనె, మిహికాసమయలబునందు మిగుల నెగడుచున్
మిహికాసమదయ మంతట, రిహిససృతియనగఁగిమిత్ర వ్రాయఁగనగునే
- ఉ. నింగికిముట్టి తోడుతన నీటుతోలంచెడు వింధ్యశైలముం
జెంగఁగఁజేయ మంచుమల చిత్రముగా వడి రోదనుల్ గడుం
బొంగుచుఁ గ్రమ్మెనో యనెడుబుద్ధి జగంబుల కావహిల్లఁగా
భంగము లేక యెల్లడలఁ బర్వ హిమాని సురంతరంబున్. ౧౦౩
- క. మంచు గిరితరుల ముంచగ, వంచకభిల్లుండు వెదకు వలిమలతోన్
ఎంచుకొనఁగడఁగి రమరు లుదంచితనిజనిలయనివసదామరతరులన్. ౧౦౪
- క. ఆరూఢహిమ మడంపగ, నేరుపు గొనఁడయ్యె నినుఁడు నెఱిబగటచు నీ
'హరమివభాస్తరఞ్చితి', స్ఫూర్తోపమ యొనర మిగల జతనంపడియెన్
- క. పదవర్ణ స్ఫోటంబులు, గదియింపుచు ముఖపదముల ఘటియించఁ గడుం
బదిలముగ ధ్వనులు శాబ్దిక, భిరురధరస్ఫూర్తి హిమముపెంపుమిగులఁగన్.
- గీ. ముఖపదోచ్చయమున ధ్వనుల్ మొనయఁజేయఁ
జాల నెనయించు రూపకమీలనముల
హిమకవీ యొనర్చుదృప్తాంతకములగరిమ
సమజగత్ప్రతియధరప్రణములుగాని. ౧౦౫

—|| శిశిరఋతువర్ణనము. ||—

- గీ. దాసపిమ్మట మార్తాండుభానుచండ, భావసంస్తంభనావధప్రాభవంబు
సంగతహసంతికాదృఢాలింగనైక, ఘటనచేటంబు నగుశీతకాల మొదవె.
చ. చలి యిడువేదనం బడఁగఁజాలక పద్మజశౌఁశంకరుల్
మెలఁతల నాననాబ్జమున మించునురంబున సామిమేనున

న్నిలుపుచు నవ్వెతం గడవ నేటికిఁ బాయరు తత్రుదేశముల్
చలువలు గారవం బరుగఁజేయఁగ నుద్దేశకోర్వనేర్తులే. -

౧౧౮

గీ. అగ్నిదివసాంతసమయవిశ్వ స్తమిహిర, పటుమహాపూరసాపూర్ణబలుఁడుగాన
గుంతతాత్త్వియకేవలనన్నిధాన, కలన శీతంబు వారించుఁగా యొకింత.

ఉ. శీతముచేత బాధపడు చిత్రజగంబు భరింపఁగా జగ

త్రాత దినేశుఁ డీశ్వరితఁ దాల్చుచు సంబరమధ్యసీమఁ దాఁ
జాతురి నేగుచు న్నిటలచంచదచంచలదృష్టి కించిను

స్థితముచేసెఁ గావలయు నెమ్మి ఘటిల్ల మారించుశీతమున్.

౧౧౯

క. కాంతిభృశాలింగితధృఢ, కాంతాకుచకుంభమధ్యగతనూత్నబిలాం

భ్యంతరము గని యనంగత, కెంతయునలరుచును మదచుఁడెడముంజలికిన్
చ. అరమెయినుండు నద్రినుత యందపుఁగఁగిలిలేక చిచ్చు క

న్నర కడు శీతలింపఁ జెలి కడ్డము సేసెను గంతనాళను

ర్భరగరఁపిన్న మంచుమలరాయనియల్లుఁడు దేలచందమా

మరసిగలో విషాతిభరమా బలుకుండలి లోఁగఁగట్టుచున్.

౧౨౦

క. †చలికిన్లోగకఁ నిలిచిరి, వలివెలుఁగులు వెదలుచల్లువాఁ డొక్కరుఁడున్

విలసత్తాలాగరువో, వలిసుబ్బల నండగొన్నవాఁ డొక్కరుఁడున్.

౧౨౧

క. అప్పప్ప యేరికై నం, జెప్పంగా శక్యమానె శీతముమహిమల్

నివ్వల కవ్వలకుం దాఁదప్పక యన్యోన్యసదృశతను ఘటియించున్.

గీ. మూర్తికాటిల్య మెంతేనిమొనయఁజేయు, నధరశబ్దప్రచారంబులడరఁజేయు

శీతలరసాతిదూరతఁ జెందఁజేయు, శిశిరకాలంబు దలఁప విచిత్ర మయ్యె.

శా. ఈరీతిన్ ఋతువుల్ విరాజిలఁగ నయ్యేణాక్షి పద్ధేక్షణ

కారధ్యానరసానుభూతి ఘటితాఖండప్రమోదప్రవా

హారజ్యన్నిజవృత్తియాచు హృదయం బన్యక్రియాజ్ఞానమా

ధ్యారూఢం బయి యొప్పు నక్షజపునిష్ఠం బూని యుండెగడున్.

౧౨౨

క. జగదండముండనోజ్జ్వల, భగవత్పదవాచ్యనామ ప్రణమజ్జనతా

నుగమ నిగమాంతమానస,ఖగరాజా రవితనూజకల్పమహిజా.

౧౨౩

గద్య ఇది శ్రీమద్రామచంద్ర చరితారవిందమిళిందాంతకరణ పోలూరి మాధవ

యజ్ఞసముజ్జ్వల త్రైపోక్షిత కలామౌనాదిత పాండిత్యాభరణ ప్రభంజనవం

శాబ్ది రాకాశశాంక నిరంతరా రాధితవిచక్షణశశాంక అభివనన్నయభట్టా

రక అహోబలవత్పావ్యయకవి మహిమాపాధ్యాయభట్టారక ప్రణీతంబై

న కాళిందీకన్యాపరిణయం బనుమహాప్రబంధంబునందుఁ జతుర్థాశ్వాసము.

శ్రీరస్తు.

కాళిందీక న్యాపరిణయము.

— పంచమాశ్వాసము. —

క. శ్రీపార్వతీసతీపతి, చాపవిల్ వనపటిష్ఠ జలదాభలస
ద్రూపక జగత్పదీపక, భూపకవరసార్వభౌమ పురుషలలామా. ౧

వ. దేవా దివ్యచిత్తంబున నవధరింపుము. ౨

—♦ కృష్ణుడు ధర్మరాజుం జూడఁబోవుట ♦—

చ జగములఁ బ్రోవఁగా మనుజుజన్మముఁజెందు పురాణపూరుషు
డగణితధక్తి సత్యకసుతాదికయాదపు లంటికోల్వఁగాఁ
దగిలినప్రేమచేఁ దరలఁ దన్నొకపెన్నిధిగాఁగ నెప్పుడొ
మిగిలెడుభక్తిచేఁ దలఁచుమేటి యమాత్మజ సానుజుం గనన్. 3

క. ఇంద్రాద్రివైరి చనుచు మ, హేంద్రప్రస్థంబుచూచె నింద్రమహీభూ
సాంద్రసుమవిసరవిగళద, తంద్రమరందైకపూరితస్ఫుటసరసిక. ౪

సీ. సర్వభాషావచస్సూపన్నిధానంబు, సాధ్యసిద్ధవచోవిచారితంబు
శూరసేనాధారతారుచిమంతంబు, వ్యత్యయకార్యోపపత్యనుగత
మనుసృతభవికలాపాయోగసిద్ధంబు, శేఫోపహతద్యుఘోల్లేఖితంబు
అన్యథాభావప్రహణరూఢంబు, సప్తాంగరూపప్రశస్తమహిమ
మైవిరాజిల్లు చప్టభాషావిశేష, సముదయస్ఫూర్తి హసయింపఁ జాలునట్టి
పురవరంబు హరిప్రస్థపుణ్యనామ, మచ్యుతానందమునఁగాంచె నచ్యుతండు.

గీ. అపుడు శ్రుతులకు నెప్పుడు నబ్బఁబోని
యసమబాణమహావీరునబ్బగాని
నవిధసంప్రాప్తి యతిధివైభవము గాంచె
సుభగమహిమంపునమవర్తిసుతుశ్రుతులకు. ౬

గీ. వెన్ననాగమనంబుఁ దా విన్నయపుడ, ధర్మతనయుఁ డెగుర్చొనఁ దరలఁబనిచె
ఘనతరానంద మగుతనమనసుతోడ, వానవసుతాదిహితుల సేనాసహితుల.

ఉ. కూరిమిమీఱఁ దన్నెదురుకోఁ బవనాత్మజ నాత్మవత్సముం
జేరినుఖంచఁ పుణ్యములఁజేరిచి నమ్రజోత్తమాంగులక

- ధీరుల నింద్రనందనుని దేవభిషక్తమజన్ముఖ శుభా
ధారవచస్సుధు జలికి ధన్యులజేయుచు నేగి యంతటన్. ౮
- మ. ఒకచో మాధురిఁ గల్గుచల్లుగముఁ లింపొందుగ వేతొక్కచోఁ
బ్రకటప్రథవచోనిగుంభనలఁ దీవ్రస్ఫూర్తివర్జిల్ల నే
కకదోషంబును లేక కావ్యమణి జోకంగాంచు నాస్థానిలో
వికచన్నాయకరత్నమై యుచున్నప్పట్టికాంతు నీక్షింపుచున్.
- చ నతు లొసరించుపుణ్యుల కివారతసౌఖ్యవిధానదక్షమౌ
గతి ఘటియించునప్పరచుకారణతత్త్వము ధర్మమాతికి
న్నతియొనరించెఁ బ్రాక్స్వజనినప్రత సంప్రతి తన్నిరంతరో
న్నతి కగుఁ గారణం బని జనప్రకరంబు నుతుల్ ఘటింపఁగన్. ౧౦
- క. చాఁగిలిమ్రొక్కినయప్పర, యోగీశ్వరు గ్రుచ్చి యెత్తి యోగీశహృదా
భోగసమనిజభజాతర, యోగింగా ధర్మతనయుఁ డొనరించెఁ గడున్. ౧౧
- మ. అలవేదాంతసరస్వతీసముపగూహం బేమ గైకొని య
బ్బులుతేజంబు తనంతదానె నిజదోష్బంధుబుగోఁజిక్కి ను
త్తలితానందపయోధిఁ జేలుచు నజాతదేషి ననోబ్బులుపు
ణ్యులు లేరాచు మదిన్ గణింపుచు వరేణ్యున్ శౌరిఁ బల్లెం దగన్ ౧౨
- గీ జలజనయన యిహముత్రఫలవితాన, మూలకారణ మని మదిఁ జాల నమ్మి
నీరుపదభక్తి చేకొని నిలిచివాడ, నితరము నెఱుంగఁగద యిట నీవెసాక్షి.
- ఉ అట్టిడివాడ నేనెటుల నంతటిదాత క వాప్తకామతన్
గట్టిగఁ గొన్ననీకు శుభకల్పనసేసెద నూరకుండఁగాఁ
గిట్టచు గాన నాదికవి(?)గేరెన దుష్టుఁడ్రుచి శిష్టుఁడన్
దిట్టముగాఁగఁ బ్రోచికొనుదేవర వే జగ మేలు ము చొగిన్. ౧౩
- ఉ. లెక్కకునిక్కుజన్మముల లేతకుడక్కినభక్తి నే నతుల్
మిక్కిలిసీకొనర్చితి సమిధగుణాకర తత్పఁబులై
దత్తెను * నాయనప్రతయుఁ దావకనప్రతయున్ సహులన్
నిక్తయు ధిక్తగించితిని నిత్తుంపున్యాయశస్సమృద్ధులన్. ౧౪
- గీ. తమము హరియించి వస్తుతత్త్వంబుఁ దెలుప
నీవకా కన్యదేవత నేర్పుఁగనదు
దురితసంహార జగతి ఖిద్యోతుమహిమ
యొనరు నేరితిఁ దలఁప ఖిద్యోత్తమునకు. ౧౫

వ. ఇట్లుచిత్రాశీర్వచనరచనాపుకస్పరనిరస్పర ద్వివీతమావృతామృతంబులశ్ర
వఃకూటంబులు పూరించుచు నుదంచితరోమాంచకంచుకితసర్వాంగుండై
సర్వమంగళాయతనవిజాంగసంగసంగతాభంగురసుఖ బెట్టకేలకు నడలి
యమునతోబుట్టువు గాబురబట్టి వేల్పురాక్కు దిట్టఃపుటాసనంబు వె
ట్టివ సం దధివసించి బ్రహ్మాండభూతాకజంబూద్వీపభూపాలపురహరిప్రసృత
న్నిలయతత్వభాతస్పింహసనాశ్రయోత్తరోత్తరోత్తర్ననిష్కర్షతత్పరు లగు
తత్రత్యకపులవాక్ససారంబుల ససారంబులై వెలయ నుత్తరోత్తరసూక్తు
లం దత్తప్రప్రశ్నప్రయత్నంబు సఫలంబుగా ననుగ్రహించి సహభోజన
సహశయ్యాసహసనసహసంభాషణాదిక్రియల యమాశ్లేష సామజ్య గృ
తార్థం గావించె నిట్లు కలిపయదివసంబులు గడువ నంతట నొక్కదినంబు
న దివసేశ్వరునినుమనియనుమతంబున మృగయావిహారవిలాససమాలింగి
తాంతఃకరణుండై సత్యభామారమణంబు సత్యకావత్యప్రముఖయాదవ
వీరులు చేరికొల్ప బలారినందనుం డనుసరింప గుణవృద్ధిసమాశ్రయత్వం
బున సవాదేశవిషయత నిక్రమ్యారవర్ణసవర్ణత మెఱయు యోగ్రసరు
లగ్రసరులై సనుదేర సమానశబ్దప్రతిషేధ నిష్టాధారత “నిష్టానుజ్ఞాయా
సమానశబ్దప్రతిషేధ” ఇతివాచికోక్తి ననుసరింపుచు దగ్ధణవిషయతం గృ
తసర్వాదినిపాతశతపహించుట సర్వప్రాతిపదకంబు నవహసింపుచు(?) ద్వివీ
యవక్రతమ ద్వివీయక వర్ణ చతుర్థవర్ణప్రతిపాదితవాదమేష రీకృత రోదసి
కుహరంబు లగుకౌతేయకతలజంబులు మదికి నుల్లాసంబుగా వెన్నాడ వా
గురజాలప్రముఖప్రధానసాధనసామగ్రీనమ దగ్ధు లగునగణితమృగయాప్ర
కాండు లండ గొన నామలింగానుశాసనంబుకెవడి సింహాదివర్ణ సామిలి
తంబై మహారాజాస్థానపగిది నానావిధవిప్రప్రభోక్తి సూకులంబై ప్రాకృతం
బుకైవడి వల్లికభవసిదానంబై తర్జుంబుచెన్నున నతికర్తవ్య మేయంబై
ఛందంబుభాతి మత్తేధశాద్దూలవిక్రీడిత లక్షణాక్షితంబై భరతంబురీతి సిం
హ విక్రీడితపాదాపురకరిసాస్త్ర ప్రసర్పితాకలితంబై యుత్తమకావ్యంబువడు
వున నవాచ్యమహిమంబై యలంకారంబు తెఱుగున సనమవిషయవిన్యా
సంబై మీమాంసక విధంబున నాన్యమప్రభూత శాఖావైఖరీప్రకాశంబై
పాణిసీయంబుననువున వృద్ధాంగగోత్రశ్రీతంబై త్రిలింగభాషానుశాసనం

బుచేలువును నున్నిద్రప్రాణికంబై యత్యద్భుతం బగు నొక్క కాళిందీతీరకాంతా
రంబు ప్రవేశించి.

౧౭

—శ్రీకృష్ణుడు వేట సలుపుట—

క. నలుదెసలఁ గాపు లునిచెన్, బలియుల మృగయులను వీరబలశాసనుఁ
జలజాతవత్సయనుఁడు, బలశాసనతనయుఁ బనిచి పటువేగమునఁ.

గీ. అతులచాతుర్య మొదవంగ నమ్మహాత్ముఁ
డమర ఘటియించె నపుడు పూర్వాదులందు

సంభవ తత్త్వమయసంజ్ఞా*సరగఁ జేసి
సకలవిబుధులు విరుతింప నద్యవ(వ)స్థ.

౧౮

క. దిక్కుల గ్రమ్మి ధటుల్ రొద్రులొక్తుమ్మసిఁ జేయ మృగము లురవడి బెగఁజే
మిక్కుటపుసుకవివాక్తులఁ, బెక్కుండ్రనీతకవులు బెడరెడుమాడ్కిన్.

క. జలజాతునుఁఁది తమ్ములు, బలుమృగముల వెదకివెదకి పడఁజేసిరి దో
ర్బలమలత శాబ్దికోత్తము, లలయపశబ్దముల నెనుకి హరియించుక్రియఁ

గీ. అలససత్త్వంబులనస్తత్త్వములఁగ్రియా†వ
రాశయముల స్వరాదుల నవ్యయములఁ

దా నిపాతంబులుగఁజేసి ధరఁ దదంత
సంగ్రహాయతమతి యైనసాధుమౌళి.

౨౨

గీ. మాన్యఁ డైఁటి యాధ్వనిమార్గవేది, లక్ష్మ్యమూలంపుధ్వని నవలంబనంబు
చేసి హరియించె మిక్తిలి వాసిగాంచు, తనకృతిత్వము మర్చవేత్తలునుతింప.

క. కరమరుదు కృష్ణమేఘం, బురుతరిశ్రవన్వైభవోదగ్రముగా
ఖరవైశ్వానరకీలఁ, విరళతలే కన్నియెడల వే కననయ్యెఁ.

౨౪

గీ. అవ్యయప్రకాశ మఃపిభక్తికోజ్జ్వలం, బగళితోరుసత్త్వమంతకార్య
కరము నొచు మెలఁగె నురుచిరతదిత, కృద్గణంబు దహనకీలితంబు.

౨౫

వ. ఇటు మృగయావిహారంబు కొంతప్రాప్తు గడసి చాలించి యమ్మించుమాయ
లాడు రాజాహ్వాంబు లగు నామిషంబులతోఁ బరివారంబు హరిప్రస్థంబున
కుఁ బోవఁ బ.చి పితృంతివ్యాజంబున నెరునానుచుం డై కమలాసనపర
మహంసనీలకంఠసంసేవితం బై శుకముఖసుకవిసకరసముపభోగయోగ్యంబై
తనుభవశ్రాంతిసర్వస్వాపహరణప్రవణం బై శరద్రాకాశశాంకాకలంకచ్ఛా

*లలితజేసి-మా †పరాశ్రయములు-మా. ‡విభక్తిమాజ్వలం-మా.

యాచోరప్రభాభర్తుబై తెలిదీనివైఖరిం బరిహసించు నొక్కకాళిందీనదీ
సుందరపులిసతలంబున విశ్రమించి. ౨౬

క. కనియెం బద్దదళాక్షుడు, కననివిననిమేలుసుషమఁగల ప్రియురాలిం
గనికనఁగరాని చంచలఁ, దనులత యచలంపురోచిఁ దల మనుదాన్ ౨౭

—శ్రీకృష్ణుండు కాళిందిని జూచుట—

క. ఉపమానభావమును దన, కవకారముగాఁగఁ దలంచు నవఘన మగుచుం
దవముఁ బలు *కాఁకఁ దనకై, తపియింపుచునుండునట్టి తవనతనూజఁ.

క. కనికని నిరతిశయానా, దనధిత్వ(ము) గాంచియేని కమలదళాక్షుఁ
డెనలేనిమఁదముఁ గొనుచున్, మనమునఁగాలిదిరూపమహిమముపొగడుఁ.

గీ. ఏతదవఘనసంగతి నెట్టిముదము, †విషయవర్గంబుఁ గైకొని పెంపె దానిఁ
గాంచుఁబునరేతదంగసంఘటనగలుగు, భాగ్యమెన్నఁటికబ్బునప్పటికిమగుడ.

చ సరసిరుహసనంబుఁ గొని సన్ముఖిసీమ గృహీతవాచ మై
బరఁగఁగ శ్రోత్రియత్వమునఁ బాటిలి పూర్ణతపంబుసేయఁగా
సరసిజగర్భ! యాయువిదచక్రఁదనం బొనగూర్చునేర్పు నీ
కరుడు ఘటిల్లఁ గా కరయ నల్పతపంబున నిట్టి దబ్బునే. 3౧

ఉ. సారసగంధిమధ్యమము సంఘటియింపఁగ యోగ్యవస్తుసం
భారము లేమినో యిది యభావముచేసి తె పద్దజాత నీ
నేరుపు నెట్టు లెన్నుకొన నేరఁగనయ్యెద దానిమీఁదటం
జేరి వసంపఁజేసితివి సిద్ధిపుగుబ్బలు గొప్పఁకన్ముడిన్. 3౨

గీ. ప్రస్ఫురద్వ్యక్తిసంబంధబలముకలిమి, నుల్లసించె నలంకృతు లెల్లఁ గాన
లలనయు తమ కావ్యంపులక్ష్మీ యనుచు, నవనిరసికులుగొనియాడుటరుదుగాదు.

గీ. అమఢ నావిలసి, ధుమధ్యప్రభూత, పద్దవాసిని యాశరత్పద్దనయన
వ్యక్తిసుందర్యతాస్యకృతాఖిలౌ, భూషణత ముఖ్యకృతలక్ష్మీఁబోలునంతి.

సీ. ఇది మన్తఘోస్నిత్యహేతు వాటఁ దలంప మది కేఁపులొనరించుమరుసదంతి
దంతిగా దిది మృదుత్వంబు చాలఁ జెలంగ మరుసచేతమెలంగు విరులబంతి
బంతిగా దిది కందుపట్టుగామి మెఱుంగఁసోలీనెడు మేలసోగమెఱపు
మెఱపుగా దిది నిల్చుటొకపుమైఁ దనరార్థమానసప్రియభావ మూనునంచ

యంచగా దిది ఘనరుచినందికొనఁగఁ, మధురనాదాచువృత్తిచేమాన్యపికము
పికముగా దిది తెలికంటిబెఱుకులెనయు, నతులసౌందర్యదీప్యరత్నాకరంబు.
వృ. మఱియుఁ గబరీజలధరమాలికయు నలికచంద్రరేఖయు నిరీక్షణచంచరీ కావ
లియు భ్రూమనోరమయుఁ గపాలశోభావతియు నాసికాకనకమాలయుఁ
గర్జశ్రీకలితయు నధరమధునుతియు హాసకౌముదియు సుముఖశాలినియుఁ
గంధరామత్తకోకిలయు వాగమృతధారయు దంతమాక్తికమాలయు బాహుకు
సుమితలతయు హస్తాంబురుహయుఁ గుచబంధురయుఁ దనుమధ్యాంచితయు
రోమాశిభుజుగవిజృంభితయు నాభీనిపులయు జఘనక్షమాభీరామయు నూ
రుదండకమండితయు జుఘాప్రభోవరంజితయుఁ బాదలలితయు సంగలతా
చవలయు గుణమణినికరయు ననుచు వృత్తరత్నాకరకృతి నగుచున్నది
క్రొన్తుమెట్లై, యేముద్దుగున్తు కై న వసన్తుగా *వన్తు యని మనన్తున
ఘనంబుగాఁ గొనియాడుచు నక్లితవయాదపుండు దండనుండు నాఖండల
నందను వీక్షించి యిచ్చుంచలక్షీముదంతం బాద్యంతయుఁ దెలిసి రమ్మా
పొమ్మా యని వినోదంబున ముదంబుగాఁ బరిచిన. 3౬

—శ్రీకృష్ణుండు కాళిదాసు కర్ణుని బంపుట —

- క. నిరికి నలవడఁగోభా, భర మియింటికి నెసంగుఁ బద్మాక్షురకే
తరుణి యిది గృహిణిగాఁదగు, నరువా శిరమెక్కి యుండు టల్లుఁ ఘటిల్లగా.
గీ. ఇట్టిసౌందర్య మొనరించునట్టిధాత
కమరు సత్తీర్తి యియింటి హరికిఁ గూర్చు
మిక్కుటంబుగ జగములో మెఱయుఁ గాని
యన్యునకుఁ గూర్చు నయశోభి నది యడండు. 3౭
- క. ఈగతి నదృశ్యతరససం, యోగిహృదంతరములోన నువిడఁ బొగడుచుకా
†భోగితలల్పుపనుపున, నాగుణధుర్యుండు వేగ నరుగుచు నచటకా. 3౮
- సీ. సభయందుఁ బండితసౌఖ్యతవాణికైవడి మహానరసింహులను హంసి
వలె నభిస్థలమున జలుగుఁజందురుసోగవడువున నవమేఘుపటలి మెఱపు
చెన్నున నాలయసీమఁ బ్రదీపంపుఁ గళికవైఖరి బోదె నలరుతీపె
చెలుపున దరువున ఫలశాఖపోలికఁ, ‡బరమకావ్యంబున వృత్తిమాడ్చిఁ

* దమ్ముచు-మూ. † భోగిపర్యంతుభిఘ్నపున-మూ. భోగిపర్యంతు అని కవిభావమే. అది యసాధువు. ‡ బరమ-మూ.

బులిసతలమున మెలఁగెడుపాలఁతిఁ జేరి, తరళలోచనవలనిసత్తార మంది
తుందిలానందమునఁబొందికుందరదన, వదనమీక్షించిమాధుర్య మొదవఁబలికె.

క. కలికి నీనామ మెయ్యది, జలజానన కన్నవారిసంజ్ఞలు కీదృ

క్తులు హేతువేమి నీవీ, పులిశంబునఁ దపము సేయఁబూనె సుమతికిఁ. ౪౧

గీ. తేఱియంటనికుసుమంబు తేట దోఁచు

నీదురూపంబు గనుఁగొన్న నిర్మలాంగి

యర్హ వరకాంక్ష దేవతాస్థానంబు

సేయుచుండెద వని నాదుచిత్త మొదవె.

౪౨

గీ. తన్వి యిచ్చటఁ బరమసాధనతఁ గాంచుఁ

దనువిలాసంబె యితరసాధనము లేని

యరసి చూడుము పండితురాలైన

ఘనఫలావాప్తి *జోధనకన్నఁ గలదె.

౪౩

క. నా విని తమ్ములనేలెడు, దేవునిగాకాపుఁబట్టి తేటమొగమునన్

తివి నుచునగవ్రసిగ్గులు, తావుకొని మెలంగ నింద్రతనయుని కనియెఁ. ౪౪

గీ. †జ్ఞాతృతాధర్మమున కధిష్ఠాన మరయ

నీదురూపంబు ‡గాకున్న మేదినిక

యాభిరూప్యప్రసిద్ధమాహాత్మ్యమునకు

సధికరణ మూట మానసియత వహించు.

౪౫

ఉ. కావున నాయుదంత మవికారగుణాకర చిత్తగిపు మే

దేవుఁడు సాయగేస్తుఁడయి తెల్వి జనంబు కెల్ల గ్రీసిన న

ద్దేవుఁడు నన్నుఁ గన్నతఁడు దీచురిపాలిరమాధిపాధునిఁ

దేవునిగా వరించుకొను ధీ కొని యిల్లు వ్రతంబు నల్పదఁ. ౪౬

౪౬

గీ. అసితరుచి యగునీనది కధిప నేను, జన్మజ్జైకతన సహజస్థఁగాను

నామధేయంబుచే నేని నరవరేణ్య, తత్సహోదరిగా నన్నుఁ దలఁపవయ్యు.

గీ. నిర్మలుత్తదయాంభోధి నీరజాత్ము, డనఁగ నెఱనల్పు మదిలోన నతని నునిచి

నాయథాశక్తిఁ గొల్పుచున్నాను నేను, భాగ్యమెల్లున్నదోకొనిపార్థివేంద్ర

క. ఎన్నఁడు వద్దాత్ముడు ప్రసన్నుండయ్యెనునొ కోరై నఫలతఁగొను టిం

కెన్నఁటికో తెలియదు నిన్, గన్నారంగంటిఁ గంటిఁ గన్నా సుఖమల్.

గీ. అనుచుఁగన్నీరునించుచువాననంబు, మిగులవాంచినయూతి[॥] మెఱుఁపుఁబోడిఁ
జూచితలయూచియానందవీచిదేలి, స్త్రావిదొరబిడ్డయా*చైత్రోచి కనియె.

గీ. నిరతిశయ మైననీమేరినెఱిమెఱుగు, నిర్మలంబైన నీభక్తినిష్ఠఁ గూడి
రయముమీఱుగఁదత్తరగ్రహముఁగూర్చు, దత్తరగ్రహమలవకుసత్కవులకు.

క. అని వల్లి కలికియనీయతి, గని తూచువువాటివేల్పుగనినయుదాహుం
డనితరలభామోదంబు, బరి తలయూచుచును వేగహరిఁ గనవచ్చెన్. ౧౨

క. † వచ్చిన నచ్చెల్లు వచఱికి, వచ్చి(న)కార్యులు హువవైఖరి మదిలోఁ
బొచ్చెంబులేనిభక్తియు, ముచ్చటకడి యడుగ సకలమును వినుపించెన్.

చ. చెలికలవార్తయిట్లతఁడు చెప్పినఁ దప్పక యాలకించి యా
జలరుహవత్తలోచనుఁడు చక్కఁగఁలేనగుఁబువ్వునీటిచే
సలతఁ దొలంగుప్రేమమున నాననపద్మము కన్నుదోయి మే
లొలయఁగ నింతిఁజూడ మది కొప్పగునం వొగి నేగి యచ్చటన్. ౧౩

—శ్రీకృష్ణుడు కాళిందిం గొనిపోవుట—

క. శృంగారైకాశ్రయమా, నంగననెమ్మేరు చూచి హరి నవరసహ
రంగత ‡ మగుననుభూతిచె, లంగ గఁ దా మెలఁగె చబ్బురంబు దలంపన్.

సీ. నీలాభ్రమునఁజాలు నెఱికప్పజిగిజాలుమేలు నవ్వఁగఁజాలుమేరివానిఁ
జలతలేక లసిచుత్తోలివాటిబలుమించు నొప్పు నేరము లెంచునొల్లవానిఁ
దొలుతవేళ నెసగు జలజాతములరంగు గలకన్నులబెడంగు గనెనువాని
నమృతధారలుచిల్లు నట్టిచందురుక్కుల్లు, నగడఁనవృసలతల్లు మొగమువాని
లచ్చిపే రాదిగలపేరుమచ్చవానిఁ, గొస్తుధికిరీటముఖపరిష్కరణవాని
సుడికి నీడగునొకవాలు వడయుచు, విందుకన్నానఁ గన్నెగోవిందుఁగనియె.

గీ. కనియు గ్రీవనితరహృద్ధ్యానఘటితసర్వ, దేశసంతరిదీప్యతదీయదివ్య
రూపజాలంబులోనఁ దద్రూపమపుడు, మిళితముగఁగొంతసేపితిమిన్నకుండె.

క. అంతటఁ గాంతకు లక్ష్మీ, కాంతునిజహువగరిమ గననయ్యెఁ దదే
కాంతి(క)దృష్టిప్రభావత, పాంతఁ బురందరునికట్టి పొసఁగుటచేతన్. ౧౪
హరినిజహువ మాత్మ ముదయారఁగఁ గాంచినకాంచనాంగికిం
బరిచితిఁ జెందవయ్యె నభివాదవవార్తలు సొస్తవక్రియలో

*చిత్రోద- †వచ్చి యచ్చటవచఱికి ‡ మగుననుభూతి గ్రీవనితరహృ-యా.

కరము మస్కంబులోపల నఖండితభక్తి కుదీర్చఁజ్జనున్
హరిహరి యూఱుట గననియట్టికచాకచి సాముటిల్లఁగఁ.

౧౯

గీ. వెలఁది “యభ్యాగతః స్వయం విష్ణు”రితి వి
చారసాంగత్య మొనరఁగఁ జల్లదశాంగ
వీక్షణాంభోజమాలికావిసరములను
బూజ యొనరించె నాజగత్పూజితునకు.

౨౦

గీ. కృష్ణఘనరుచి దనచౌతఁ గీలుకొనఁగఁ
జామముఖచంద్రుఁ డప్రకాశత వహించె
నిశుదక్రేగంటిచూపులు నీలవేణి
రుచివిలాసాబు దన్వైశ్చరుచి గొనంగ.

౨౧

గీ. అంబుజాననదనుజకోరాక్షి యనుట, నిజముగాఁ జేయఁదలఁచియోసినజాక్షు
వదనచంద్రునిబాహు కన్వారిగాఁగ, బారుకొనఁజేసె దనదృక్పథకోరకముల.

చ. అపుడు ముకుందు డితిఁ గని యంబుజమిత్రతనూజ నీకు నీ
త్రవము ఫలించె రమ్మచునుఁ దల్లుల లేనగుమోము గ్రమ్మఁగాఁ
* దవనతనూభవం జెనుట తద్దయుఁ గ్రమ్మ రథాబుమీదఁ దాఁ
గృహవిశుకొంచు ధన్వజురకేళిపురంబున కేఁగె నెమ్మిగఁ.

౨౩

క. అచ్చట నారాజున కమ్ముచ్చట దెలియంగఁజేసి భూపతిమదిలో
ముచ్చట దీరఁగఁ గొన్నాళ్ళచ్చపుఁ బ్రేమమున నిలిచి యనువతియితఁ.

క. పురమున కేగుతలంపున, నరవరునావతి గ్రహించి నలువారఁగ న
న్నరుఁదోడ్తొని చనువేక్షల్, పురుషింపఁగ దాఁచుఁజేరి భూపతిఁ బలికె

గీ. అనఘకృతి యపార్థ మగునేని వండిత
హృదయమునకుఁ బోలె హితము గాదు
నాదుమదికి నెపుడు నరుఁ బాపు మటుగాన
నన్నుఁ బాపి రాఁగ నరవరేణ్య.

౨౬

వ. ఇట్లు బావయుగు తొవకొమ్మలొంగుడు బావబిడ్డబిడ్డనిచే †సోమానుల
వెట్టుంజెట్టువట్టి తనవెరుకటిరాకకు నావతివడసి యతుడు రా †వయ్యుడ
కేటొరబిడ్డ ప్రామిచ్చుసొమ్ముబరణి గన్నకన్నఁ గొని నిజవరివారపరివృ
తుండై కదలి సంద్రంపుటగడిత వడయు జెడంగుప్రోలుమేలుబాతికిఁ జని

తపతనూజధవళ జంబు. మా. †సోమానుల †వయ్యుడకట్టొంది

యెంతయు సంతోషంబార నయ్యుదంతంబు నిజాంతరంగులకు నెఱిగించి
తదనుమతి రిక్తమడుపుట దెలియం బ్రోడతొలిపుట్టువుజన్మిదంపువారులఁ
జ్ఞానల రావించి నిరస్తదోషతిమిరంబును సుగుణవర్తియు సుగ్రహస్నే
హంబు నగు నొక్కసుప్రకాశ వివాహమహూర్తం బేత *ద్వాపరభా
సురం బని నిశ్చయింపించి సర్వజనులం దనుష్టవంబునకు రా నియమించి
మీఁదటి తత్కచక్రరవతిం బిలిపించి తత్పుగాలంకారంబునకు నియో
గించిన.

౬౭

గీ. అన్నివిధల కాన్పదం బగుపురంబు, నందు నేమిత ఘటియింప నతఁడు నేర్చు
నయిన నతఁడే జానరుక్త్యం బొనర్చె, నతులచాతుఁగొన్నిపదార్థములకు.

వ. అంత.

౬౮

సీ. వేమెయింగులు గల్లు విన్నాణి వేలుపు ముప్పోడుములు నిల్చు గొప్పగదై
మత్రింటివలుకులు మొనయు వేసమువాడు తమ్ములనగియించుతెట్లఁజేడు
సుడివాలువేరింటిపులుగునేదనొయూరి కంద్రెండురూపులబలిమికామ
కడలియిల్లుటవల్లు బెడఁగుబల్లుడికన్ను పగలుగావించునేర్పరులమేటి
తెక్కపేరింటిగుట్టుంబుదక్కుజోదు, చుట్ట మంతటి కనఁ దగుదిట్టసామి
చాయకైవడి వెన్వెంటఁజాయరాగఁ, గూఁతు పెండ్లికిఁజరుదెంచెగూర్తిమిగుల.

గీ. పెండ్లియఖల ప్రమోదంబుఁ బెనుచుజగతి, నఖలజగములతొక్కి పెండ్లామననగఁ
బిలువకున్ననుఁ బిలిచిన నెలమి రాక, యిండువారు జగంబుల నుండు టిరిది.

క. పంకజలోచనునప్పరి, సొంకోచాభావ మొనర సర్వజనంబుల

పాంకముమీఱి మెలంగఁగఁ, బంకజఃఖోదరంబుభాతిం గనియెన్. ౨౭

సీ. చతురాగమానూనసారస్వతస్సూర్తు లోకచోట నానంద మొద్దవఁజేయఁ
జతురాతిఁగినదర్శన ఘోషవైఖరు లొక్కచో మోదంబు నిక్తఁజేయఁ
జతురుదాత్రకవిత్వసాధునిస్వానంబు వీనుల కొక్కెడ వింత యొసఁగఁ
జతురభిసయసమంచస్తేదనధ్వను లొకపంక సంతసం బొప్పఁజేయఁ
జతురనల్పమహావాద్యవితతి నాద, మంజుయం బొక్కదిక్తున మదిశుమర్ప

నద్దిరిద్దిర యోహోహెయశారభిళిర, యపుషునాదాత్మక బ్రహ్మయ్యె బురము. ౭౧

క. అకుకివృక్తులకైవడి, నకృతాఖలదోషయోగ మయి సుగుణం బై
కుకవులవాక్కులు ముదమిడఁ, సకలజనుల కిచ్చట బ్రహ్మసదనత నేనొ. ౭౨

ఉ. సందడి జాఱఁజూ(వ)వరసంతతభూషణపద్ధరాగముల్
పొం దగునంటిగు జివ్రయబొ దె లటంచు గజంబు లూని యీ
సొందుచు మీదికింబలుకు నూర్ధ్వశలంబున నిల్చె నవ్వీ రా
సందులులేక తన్మచులు సాకును రక్తవితానరోచులక. ౭౫

సీ. వితతవజ్రోపలావరశకీలితములు మున్ను వీధులు వృకమునకుఁ జొరవు
బహుళమహోదారభద్రేభదానవారాపగాపూర్ణంబు లయ్యు సీపును
బహుళమహోదారభద్రేభదానవారాపగల్ పయ్యుగ్రమ్మ సమితస్పృహతి .
సంజాధహేకుక సంఘర్షణచ్యుతచారుసౌవర్ణ భూషణరజంబు
లెనయ నవి వంఁ మై * శరేత్సర్వబోలఁదత్త ణంబునఁ దద్వత్తఁ దాల్చెవీధు
లంతటనవంకతపహి. చె నమిత † జన్మి, బహుళ సప్తర్షజనితోష్ణ బలముకతన.

గీ. లక్షణాఢ్య గుణస్థూలఁ యులందుఁ, దనరె స్వసమర్పణము పరార్థంబుగాఁగ
నఖిలకృతలక్షణులయందు నధిపనించెఁ, జెన్నుగ న్నసిద్ధికై పరాక్షేప మచట.

క. చిత్రవృక్షుల నట నా, క్షిత్రాభివృక్షు లేమి చిత్రం బగునే
చిత్రవృక్షులఁ జిత్రము, చిత్రధ్వనిమయిత నర్థచిత్రత మెఱయక. ౭౬

— శ్రీకృష్ణుని మంగళస్నానము. —

ఉ. అంతట గర్గముఖ్యు లగునట్టి మహీసురు లెల్ల వచ్చి శ్రీ
కాంత సమీపవర్తి యయి కానఁగనయ్యె మహూర్త పేళి మీ
రింతట జాగు మానఁ దగు నెచ్చ శుభార్థపుమజ్జనంబువై
నింతి వసింపఁ జేయు మనఁ సీహిత మొప్పఁగి మాధవుం డొగిక. ౭౭

క. అంజనగిరితుల్యండు ని, రంజనుఁడు జగంబులెల్ల నంజలు లిడఁగాఁ
గుంజరగతి వచ్చుచు న, భృంజనమున కతులవీతి నాశీనుఁడుగాక ౭౮

ఉ. వన్నెలుమూఁడు గొన్నచెలువం గొని పొంగుచు నస్తదాదులం
గన్నయనాదిపూరుష యఖండమహోదయ యిట్టివెండ్లి నీ
కెన్నఁగఁ దన్నహమహిమనే కద గాన భరింపు మామె నం
చన్నలినోద్భవాదిసుర లచ్యుతునాఁడలఁ బెట్టి రక్షితల్ ౭౯

చ. దరము ధరంబు నిచ్చు రొదఁ దాల్చును దా సరిగాదు నీణ వ
ల్లరయఁగ మేళవింప నగు నస్ఫురితాక్షిర మద్ది సాటియే
సురుచిరవర్ణ సప్తధుఃసూక్తిగళంబుల కంచు నంచ న
వ్పరమునిచెంతి సంగనలు పాటలు వాడిరి నెర్పమీఱఁగక. ౮౦

* నెరటిర్లపాల. † జన్మ. ‡ కృత్తిలేమి.

సీ రమణీయనాయకరత్నంబు నంటంగ హేమవల్లికి వేళ యిదే ముటంచుఁ
జంద్రీ రేఖకు నబ్బుసాంద్రాంధకారాభికురముల్ దెరలేంజు చేగయంచుఁ
గృష్ణమేఘముచేతఁ గీల్కొని మెలఁగంగ విద్యుల్లతకుఁ జాలువెర వటంచు
నిదె సర్వమంగళాస్పదుకొదలంటంగ మందాకినియె నేర్పుఁ జెందు నంచు
విధుని నేవింపంగ నుదార విత్త యనుచు నీలవేణియె గోవిందునెలవటంచు
నంబుజాక్షులునర్మోక్తులొడుకొనుచుఁ గడుముదంబొప్పుచుధువైఁగ్రమ్ముకొనఁగ

సీ. స్నిగ్ధంబు లై మించి చెంతలహూపులు రమణీలాజ్ఞాకోరణము లునుప
*సేదనీరొగిఁగొమ్మి చెన్నున నెమ్మోము కమరందపంజ్జేజచ్చాయఁ బూస
ననవిల్తునల్కఁ బోలివీచుపై వాలువంద మొందుచుఁ గీలుడక చెలంగ
బిగువుకంచక (ము)లో బెడఁగుదిట్టమెఱుంగు జన్ను మిట్టలొకింతచలన మొంద
హారములు హూఁగఁ నౌ నసియాడఁ వొడఁగ
వలచునూర్పులు పెంపెక్క నెఱులు నెక్కఁ
గంకణధ్వను లలతాళగలెల నెనయ
శౌరితల యెంపె నొకకనుహారదాజఘన.

రా

వ. ఇట్లు యదుకుంజరుండు నాధ్యంజనుండై యొక్కకుంజరయూన కైదండ
యొసంగఁ గొమ్మెఱుంగు నండగొను ఘనాఘనంబుననువున ధరాధరశ్రృం
గోన్నతం బగు నవగాహనకేహంబుఁ బ్రేపేశించి యొక్కమించుఁబోడి వల
పులు నించు మంచిగంధంబుటటకలిం బెన్నెరుల నూనియ నెక్కుదగ్గఁ
జేయ మఱియొక్కకొమ్మ కమ్మతాపు లూచు జలంబుల జలకం బార్చి నొ
క్కరంగులాడి బంగరురంగుల తెఱుంగుల మరుంగువడఁజేయు దువ్వలువకవ
యొసంగ నుత్తరాధరాంగంబుల ధ్వనించి కొందఱు మందయూన లమం
దానందంబున నెడనెడ మంగళారాత్రికంబు లొసంగ వానంతికకుసుమ
విచిత్రాస్పదంబును జంపకమాలోత్పలమాలికా భ్రమరవిలసితలసీతంబును
మంజుభాషోర్వశీసుముఖీచునోహరంబును నానాపదార్థసమృద్ధంబును బ్రస
న్నంబు నతిమధురధ్వనిసమానిగితంబు నస్పృష్టదోషలేశంబు ననుగతాఘ
లాటంకారంబు నగుచు మహాకావ్యంబుతో నెక్కసక్కెంబు లాడు వివాహ
వేదిం దా నాయకరత్నం బగుల నధివసించి కొందఱు వదనలు కురుల
తడియూర్చి సంసారధూపంబు దీర్చి జలార్ద్రానిలంబులం దేర్చి సురభిశకు

సుమమాట్యులుల జేర్చి యంత లేకాంతపరిపూర్ణతా హిమదీర్ఘసత్త్వ
 గుణవైభవభాగమును సవగమించు దివ్యచందనలేవనం బమర్చి యమాట్య
 గత్తుకలాపంబులు తత్తదుచితస్థానంబులఁ గుడిర్చియూ కాళిందీముఖారవింద
 *దర్శనానర్హం బీమాదస్వచంబు దర్శింపు మనుచు మనోధవప్రీతిదర్శన
 ప్రదగ్గితబింబప్రతిబింబైక్యంజె తద్దర్శననిశ్చింతంబుసేయం దగు ననుచునో
 యొక మిగురకపోల యొకనిద్దంపు నిలుపుటద్దంబుఁ దెచ్చి ముండు నిజ
 సయ్యవసరంబున సచ్చంపు నెలదాల్చు నబ్జాచులయొకిలీనిసికిం బ్రాశ్నిభ
 ట్యంబు వాటించి యఖండచండకిరణమండలంబు గాల్చెనోయన నలరారు
 ముణికిరీటంబుగల శిరంబును గచప్రచయసజలజలదపరిగళన్మృక్తా ఫలజాలం
 బుపోలిక వెలుంగు తెలిమూనిపువ్వులబాసికంబును దద్గంధాస్వాదనతోలు
 సబంధరడింభంబులవిడంబించు నలకంబులు గలయలికంబును దాపితామర
 పువ్వును మదిగఁదుగఁ బూజించి కదలకఁబు జేరికూనలేమనంబాలుచు
 కన్మృతసూచుకఁ బూజుగల నెమ్మొగంబును నిజాతేనానులం బోవ మనవి
 కేతెంచి కర్ణాంతంబుల నిలుచు వేలుపుతోలువేలుపొజ్జలనుజ్జగించు నాణి
 సుపాణిమిత్తియంబునొంబులు గలకర్ణద్వయంబును సకలంకాపూర్వశశాం
 కశకలశంక సంకురింపజేయు వివాహసేఘోచితకజ్జలబిందువు పొందు
 గొను కపోతలంబును గంధరాభిధానబంధురకంబునిర్మళసర్వభాగకమణి
 రాజరాజుని యనం బూజించునుదంచన్మృక్తాహాభేదంబులు సంతరిననకాక
 బహిశప్రీతికాశప్రీతి(న్య)నిషయ కానురాగంబు పెంపుచుంబించు కొస్తుభనామ
 మణిసార్యభాగంబును గలశ్రీసత్సవనమాలికామనోహర విశాలదోరంశ
 రంబునున వికలమణి కీలితెబలభిదుపలస్తంభభృంభణ సంభావితంబులగుచిరత్న
 రత్న కీలిత కేయూరాంగదవిలసిత భుజాద్వయంబును మణిబంధప్రభావలయం
 బన నలరారు మణివలయంబుల నలరుకరంబులును నిజదరాంతరావసదనం
 తవనజాండభాండైర్వకార్యాంబనా నిబద్ధమశిమేఖలు లగు కటి ప్రదే
 శంబులును దెలిసిటియేటికిఁగొమ్మియెమ్మె నా మగరాల కేటనీలు బుద్ధా
 టించు కటకంబులు గల పదన్వయంబును గలిగి లక్ష్మ్యలక్ష్మ్యవదార్థజీవితం
 బగునిమృతాపురుషులకు నిష్ఠియలంకార్యత యబ్రిమే యనుచు నాన్యతెన్న
 నెలుంగుచుండె నష్టంబు

గీ. కంజనేత్రుండు బహుపరిష్కారయుక్తిఁ, ద్విగుణసంబంధభవ్యుఁ డేజరిల్లు
నపుడునత్కృతితో మైత్రి నందికొనియె, నొకయ దోషత తక్కు యుండెగాని.
క. మును హరునికంటె సెకలం, జెనసిన యొకమదనుఁ గనియె శ్రీకాంతుఁడు దాఁ
గఁ వింత పెట్టికొడుకై, మనుచు నసంఖ్యాకసుతనుమదనులఁ గనియెన్.
వ. అంతి.

ఉ. యమరాండు) హంసతనయామణి శ్రీరవయోధినివికా
నాదబదానదక్షిణత నల్వగు మేల్వశిరింపురాలబ
త్వేదిక నిల్చి నెన్నుదుటఁ జెట్టిరి క్షిజిమిమిచు నక్షతల్
వాదన లేని వీడె లనఁ బాటలనీలుల *కుల్కు లొప్పగన్.
వ.

క. ఉడుగు వెలపెల్లి దేవకి, కొడు కిప్పుడు నీకుఁ బెట్టికొడుకై యమరెం
గొడు కగును నీకు మదనుం, డుడుగర లందఱురు మరున కవిదా వింటే కొం

గీ. అనుచుఁ జెలియలు మధుశోక్తు లాడుచున్నఁ
బడఁతి యొక్కర్తు మిగుల నేర్పరి సుగంధ
జైలమున నింతిలెల యంటి తార్చి తీర్చి
నూనెముడి సంఘటించెను నూనెముడికి.
వ.

గీ. కలుకముడిగూడనిద్దంపుఁగురులసాపు, గుంపుగనుపట్టె నవ్వేళఁ గుందరిదకుఁ
దాళితత్వంబు మీఱుగఁ జైలరము. నఱిచిద్దింపుచునికృపాణియనఁగ

గీ. మచ్చెకంటులుమోదంబుమెచ్చినచ్చి, పనుపునలుఁగార్చినప్పుడప్పడఁతిమేను
దీన యొప్పారెఁగాఁకలుదేరి †మెఱుఁగు, జోకఁ జైకొన్న మైడిశలాక యనఁగ

చ. అలకలఁ గొప్ప మీఱుకుటిలాలకయొక్కఁడె దివ్యచందనా
మలకము నూనె నిగ్గునశిమానఁగఁ జెత్తెను మేలుతావులం
జలుకునవాంబుపూరములఁ జెల్వ మఱొక్కఁడె చెన్నమిన్నఁగా
జలక మొనర్చె నొక్కచెలి చక్కఁగ మై తడి యొస్తుచుండఁగన్.
వ.

గీ. పనిత యొక్కర్తు మేలుదవ్యలుఁడెచ్చి, సారిడిఁ గట్టంగనప్పుడు సూర్యబాత
నప్రసాదశరజ్జాతజలదపటల, ‡శేవితాకార యగుచంద్ర రేఖఁ బోలె.

క. చెలియొక్కఁడె చెలువయాడల, గలతడియుడిగింప నొక్కకలికి సుగంధో
జ్జ్వలధూపధూమ మొసఁగెన్, జలముగద్దామములు జవ్యజనకము లనియో

*ల్కు-నూనా. †మెలఁగు-పా. ‡శేవిశా-వలూ.

— † కాళిందిని జెలు లలంకరించుట † —

- ఉ. ముచ్చటగాఁగ నొక్క చెలి మోహనగాత్రికిఁ గొప్ప దివ్యఁగా
బొచ్చెను లేని మేల్వలపుఁబువ్వులదండల గొప్పకొప్పనన్
మెచ్చుగ నిచ్చె నొక్క చలమిఁనవిలోచన సాటి నైకొన
స్వచ్ఛ సరాఁకులం బజప నచ్చిన కీర్తలమూర్తులో యనన్. ౧౭
- చ. కుటిలములైన ముంగురులఁగూడి మెలంగెడుకామినీమణి
నిటలమునందుఁ గన్తురిని నెచ్చెలిముక్కఁజె బొట్టుఁజెట్టు దాఁ
గుటిలతమాన ఫలమయి కోమలచంద్రుఁడు వంకపూసుచుం
జటిలకలంకముం గుటిలసంగతి మిక్కిలిఁ గాంచెనో యనన్. ౧౮
- క. పంకజముఖ కోక నెచ్చెలి, పొంకపునీమంతఃధిఁ బొందుగ నిలిపెం
గుంకుమచూర్ణం బహితా, తంకముగాఁ గలిగి నీరతం దాల్చెనన్. ౧౯
- చ. నడుమ మహేంద్రనీలమణినాయకచూ మగరాల బొట్టుచే
గడులరాగు ముత్యపుఁజోకాటపు బొట్టు నెలంత కొప్పెనన్
విడువక వీర నెచ్చెలులు వెంబడి జాల్గొనిరా మహాభయం
పడి ముఖచంద్రుఁ గొల్పుటకు నచ్చిననింకుశశౌంకఁ బోయెను. ౨౦
- గీ. కంటఁగాలుకఁదీర్చెచుగలికియోర్తు సరసిజాక్షి కింగనుగోయిసామ్యవ
దళన మొసరింపఁగోరిన దాదృశ్య. గల్లు సింహాజనముఁ బట్టుకరణితోచ
గీ. ముద్దలాడికి నొకబోటి ముత్తియంపు, మేలుముంగర ముక్కు నట్ల మెరసగొప్పె
నధరమాధుర్యమాసింప ననతిరించి, చెంతమెలఁగెడునమృతంపుఁజనుకనంగ.
క. శ్రీకారసామ్య మాకృతి, నేకా దగ్ధప్రకాశ నేనియుఁ గలదన్
జోక(ను)నీచుల(స)కులా, లోక పునవరత్నకుండలులుడైనాఁడన్. ౨౧
- క. అంజనరుచిత్రవాసిత, మంజులతకనలదపాంగమంజరి మిగులం
గంజాక్షి గండతలమున, నంజనశ్రీగుచిరంపుబిందు వందముఁ బెంపెన్. ౨౨
- క. అరుణాధుయరుణమృతి, శరణాధునీచుఘటితసమృగల
స్ఫురణంబుఁ గవక యొకచెలి, తిరుగన్ ఘటి(యి)ంపఁగలఁచి వెలివిచ్చానెన్
గీ. తొలఁగకుండునువర్ణబిందువులఁజెంది, మధురబంధంబుగాంచినమృదమునించి
సాధువాగ్రితిఁగైకొన్న చాగుకంచు, కంబులొడముగవ వ్యంగ్యగతిఁజెలంగ.

పంచమాశ్వాసము.

చ ఉరుకరిరాజకుంభములయుద్ధతి మానిచి తజ్జయార్జిత
స్ఫురితయశస్వీతం బగుచు శోభిలుదానికీ దద్వివిస్వర
ద్దురుతరహాక్తికావళులఁ గూడుట యబ్రిమె యంచు నెన్న న
త్తరశమ్పగాక్షి చన్నుఁగన దాలిచె గంధపుఁబూత హింముల్. ౧౦౩

ఉ. నీలపురాలకాంచితయనిదితరోచులు క్రిందఁ బర్వచున్
మేలగురోమరాజుచి *మేగుదు (నుండుట) నాభినామకా
పాలములో మెలంగెడు నవారితినిలసంబుమించి యు
ద్వేలముగాఁ దదుచ్చస్థితగీ నిరువంకలఁ జేయు నింతికిన్. ౧౦౪

క. చారుకరపల్ల వాంకితమై రాశిలుబాహులతక సతివకుసమచెన్
హీరమయకంకణాదులు, సారలతాంతములమేరుచాయం గనుచున్. ౧౦౫

క. మదదంతిగ్రామినీమణి, పదపంకేరుహములందుఁ గాయక నెలిచెన్
మృదుమధురనినాదంబులు, హృదయఁగఁ హంసకములతులపూర్ణద్యుతులన్

గీ శ్రీహవానత్వతికరతి నే నవతి గాదు, పంకజావాన కీర్తిశరత్పద్మనయన
సంపనూపేలనాందర్యనిత్యవదన, నేని యల్లప్తీనవతి యయ్యిందువెదన. ౧౦౬

చ. ముదు(గుఁ)దనంబు(వ)క్రీతయు మోయుటమాని ససూక్ష్మవృత్తితన్
వరులును నృశ్యతం గొనుచు వాసిచహించినఁ జిత్రిరేఖ దాఁ
బొదలుచుఁ నీగర్తకక్షణదఁ బూని మెలంగిన యద్ది నాటిగా
మది ముద మానహిల్లుఁ జెలిమిండ్లితిపేతలదేవాయప్తికిన్. ౧౦౭

గీ. కమలలోచనపాణిరంగ్రహణకారి, నిగతశయభాగ్యుర్జ్ఞానినీలుఁ గాంచి
సలలితాకృతి ఛాలదేశంబునందు, భాను కలరారె ముత్యాలబాసికంబు

—+ వివాహవర్ణనము +—

క. అస్పృడు మహీనానోత్తము, కిష్కంజె సుముసూక్త వేళ యెడ లే దినఁగా
రప్పించిరి పోమఱుగున, కొన్నలకుప్పచు మునుబు లొప్పలు గుప్పన్.

చ. నలిశేలిపచ్చడంపుఁదెగ సర్విన నెచ్చెలిమోము దాఁ గనెన్
హరిసయిగోడు శారదసునీలంగపూర్ణనిశాకరుంబలెం
గలికివరానవాంబుజము గన్గీనఁగాఁ దమకించియుం నదా
కలన భరింపదయ్యెఁ గలుగి మ్మిడు దట్టపుసిగ్గుబల్లెకన్. ౧౦౮

*గీ. ౧౦౪ నాభినామకా పాలములో మెలంగెడు నవారితినిలసంబుమించి యుద్వేలముగాఁ దదుచ్చస్థితగీ నిరువంకలఁ జేయు నింతికిన్.

క. మధువర్కాద్వ్యవహారము, లభిగతిపరమార్థతత్త్వం దగుచు నొనర్చెన్
మధువైరి కల్లం దతఁడుగఁ, బ్రధితమహాభాగ్య మొనరుబలువేలు పోన్.

చ. జలరుహరాగనీలమణినంగతసీరమయంపుబాత్రీలో

జలరుహనాభపాదజలజంబులు భక్తిప్రసిద్ధి వారిధి

(ర)లంగడిగెన్ దివాకరుఁడు రాణి యొసంగఁగఁ దన్మణిప్రభా

కలనఁ దీప్తేణికాజలము కైవడి పాత్రీజలంబు కైవడిన్.

౧౧౭

గీ. సాత్త్వికస్వేదమకరందసహిత యును, హరికరాజ్జంబు భారోదకాశినిక్

మగుచు నాత్మకరస్పర్శ వతిశయిల్ల, నాతి రవియిచ్చె బ్రహ్మర్షణ మృటంచుగఁ

ఁ. చేతనమాత్రీ నిజగతి శ్రీపతిగా మఱినిల్చి యాత్మసం

జాత నొసంగువాఁడు నిజజాతినముల్లసనవీదాయి నా

నీతిశి నాదిదేవునకె యింతిహాసంగినీయర్థముండు వి

భ్యాతిగ లోకదీపకత గాంచఁడె యంచు నుతించి రుత్తమాల్.

౧౧౮

క. తెర దొలఁగ నరుఁడు చెలివా, తెరపొగనులు గనఁగపెలగఁద్రవ్యమురువా

తెరగలుగు(?) తెజన సిగ్గుల, తెర తమి మిగులంగ మదిరి దెరలకాసాగెన్

గీ. శుభగుణాస్పద మైరయూనుదతికఁత, ముఁకుఁ దద్వత్త నెవ్వఁడు గలన కం

వెట్లు సరియగుననురీతినితికొలికి, విభుఁడుహందుగఁఘటియించుశుభగుణా

చ. చిలువగుతేలుల స్థిగుల శ్రీవిరునొందిన ముత్తీయగలు

నెఱుగొరి యింతిహాదలను నెల్లిన నాన్మతిపైరమూని య

క్కఱిమొగు లంచు నచ్చి పయిఁ గ్రమ్మిన మించుచు నా మెలంగెమై

యొలుపులఁజేఁగెమై మెలంగి యొప్పును మొగలన్ని స్థిమన్.

౧౧౯

క. పరమానుమధ్య శ్రీహరి, తీరమునొముత్యాలపాళిలు చేదోయి సో

హరి(తను)వు తిస్సితంబై, కరమరుదుగ నపుడు పుచ్చఘనమైయుప్పిన్

సీ సరగడివారిహెచ్చరికెమాటలు శేటమాటలాడుటన్ శేటనియపాట

లభలానవద్యవాద్యారానములు సామముఖవేదనములు భూరిశాస్త్ర

నినదముల్ దచ్చననేర్పఁబుట్టులు హాసమధురధ్వనల్ వస్త్రచుర్ధూములు

స్థితభూపాగణశింజితంబులు సందిశ్శేముల్ మోగదస్వామలను

నకలనురహానిమనుజసంస్త్రయక్

జయజయభావములు నొక్కసమయమునను

గతిసికొన నైన యవ్వింతకలకలంబు

చాల దీపించె దోయింటి పొలనేళ.

౧౨౭

క. పువ్వులదోయిటికయ్యం, బవ్వనితావతుల సలతఁ *నందించె గడుం
బువ్వులరువ్వులకయ్యము, పువ్వులుతునినడుమ వలతఁ బొందింపంగన్. ౧౨౮
న. అంత.

౧౨౯

ఉ. వేలిమివేళయందు సంపదదళాయతలోననామణుల్

వేలిమిపాట రాగములు విత్తలువిత్తలుగాఁగఁ జూచి సం

దోలి నడఁగె నారదముఁ ద్రితనిద్విగఁగాఁజూపఁగి

కాళిక రాజ్యసంపదదుదంచితముఁ జూచిపంచికాగ్భటల్.

౧౩౦

గీ. ఇతిహృదయావసచ్చిరమేధమాన, మననదాహానలజ్వలమద మణంగె

బహిరవిరహితవైవాహికపవనమిత్ర, ధూమకీలయమిగులనుద్దామములుగ ౧౩౧

క. ఇద్దఱు వేలిమివేచి, నిద్దవునజింపుఁబీరి నెఱిగెనయంగా

నిద్దఱికిఁ గూర్చువాడై, యిద్దఱిసందున మరుండు నిఱికి వసించెన్. ౧౩౨

చ. పొగ పొగయంగ మద్దు చేపొందికకాటుకకంటికొనలన్

గిగియెడునశ్రుతిదువులు దీర్చుచుల్ దలసించు నీలపున్

ఇదిగిరిగించు ముక్తియప్రజ్వలలోపలనుండివచ్చు పే

శుభములై(న)ముత్తముల దూకొనుకప్పు మెఱుంగుపొంగులన్. ౧౩౩

క. పొగ నెవమన నొకవంకకు, పొగనులనెక్కుమానిలిపి పూచెను నవలా

పొగరుకటిదాయమాపుల, మగపిఠెలుపుకొల్లు నీలమణులై తనరణి.

ఉ. కమ్మలవచ్చరాపయిడికొంఁకులు చూపుల తెల్పుకప్పు లొ

కమ్మగిరి బాదవల్లవనుఁజొట్టులకొంఁకులగుండి పంచన

గొమ్మలముగ్గునీడ(దన)వాళుప వెంటఁ బ్రదక్షిణమ్మ చొ

కమ్మగిరి జేసెఁ బద్మహిమగాదిలికొంఁకురు నీటిమాలిన్. ౧౩౪

మ. ననెక్కొక్కెకమనేళఁ బద్మముఖ యంచత్పాద మువ్వత్కగం

బునఁ బట్టింపఁగఁ గృష్ణమానసముఁన్ మోదాతిరేకంబునం

గనకాంగీమణి కబ్బుసౌఖ్యమహిమం గంజాస్త్రనీరాగ్రీ

కనదేశాంతవిభుత్వవైఖరులు లెక్కల్ సేయఁగా శక్యమే.

౧౩౫

- క. నీలమణిమయపుష్పక, లక్ష్మలామణి ద్రోక్కి శౌరీపరతంత్రీ(భి)చే
జాలుకొనునకుగురుమలను, నీలోపల మబ్బరాగనింద యెనర్పన్. ౧౩౪
- ఉ. మోదముతో సుభద్ర చెలిముద్దులగండతలంబునందు సా
మోదనిశాకకర్దమము పొందుగ నించెను నవ్వులాటకై
నీదుకపోలభాగమున నిండి తొలంకెను తేటమిన్నయో
కా దివు డే నొసంగునశ కాంతులు మేలె యటన్పుకై వడిన్. ౧౩౫
- చ హరినునుజెక్కుటద్దమున నర్థమనంగన సత్యభామిని
విరచితసంజ్ఞ పూర్వకృతవిశ్రుతమైతియు హెచ్చరింపఁగా
స్ఫూర్దదగుణంపుఁ గుంకుమముపూసి నఁ దచ్చవి యొప్పెఁ జేటి (దే)
హరుచిఁగనంగ మోము గను నచ్చుతరాగమనీడయో యనన్. ౧౩౬
- చ ముసిముసి నెవ్వు తేటలును ముత్తపుఁబాపటచేరుచాయలుం
బనగలముక్కుముత్తయపు బల్లిగియన్ గుమిఁగూడి ధారయై
మసలుచుఁ బోయి మింటికొన మంచుచించి దనరిన్ నస్తివ్వఁబోఁ
జొనఁగిడు నైదువం గనియెఁ బుణ్యచరిత్ర మొనంగి మొక్కుచున్. ౧౩౭
- గీ. పురుషతల్లజుపెండ్లి సప్తమధుజించు
మధురచగురాన్నములు మీఁద మనకునబ్బుఁ
బ్రేక్ష కృష్ణుని కింకొక్క పెండ్లియై
దిరుగ నే తెంచుపుణ్యంబుదీర దేని. ౧౩౮
- క. అనియెన్ను చు రుచులనుచుఁ, గొనకొ నెనమయంబులెస్సగొనుచాయనుచుం
డినఁడినఁగ వింత లనుచున్, జనత తదన్నానుభూతిఁ జాలం దపి సెన్. ౧౩౯
- సీ. మంచిభోజన మజ్ఞె మాగధక్షితిపాలసలలితపరిణయోత్సవమునందు
నవి చెప్ప నేటికి నంతకం తెను మేలువెలయుకాశ్చీరేశుపెండ్లిబంతి
యాబంతికతయేమి యంతకు(మి)క్కిలి బంగారపతిపెండ్లిబంతికాదు
ఆకూటిపనయేమి యంతకం తెనునాగు వంగేనుపెండ్లిలోనంటకంబు
అవివచింపంగ సహ్యమా యంతకం తె, నెక్కు డైచక్కనై నాల్కసొక్కఁజేసెఁ
* బోల్తి లేనిదిహరి పెండ్లిబోనమనుచు, జనులుమృప్యాన్నములఁదృష్టి గొనిరిచాల
- గీ. పోలుసారఁబడి నెడలుచుఁ బురుషచంద్రుఁ
చురుతపోజ్జ్వలమణిసంయు పోత్ర మాంగ
మభినవలతాంతవిశదంబు నగు(బు)బాఁప
పాన్పునగియెనుపెండిలిపాను పెక్కి.

ఉ పాటలగంధితోడ హరి పానపునందో వసించునత్తటిర
బాటలగంధు లింపడరఁ బాడెడి పాటలు నవ్వులాటలుకా.
మాటికిఁ గేలుదప్ప కెడమం గుడి రుద్వేడుమాదనంకపూ
ర్నూటపునీటు లెన్న నెకనక్కెపుమాటలు మీఁపఁ గార్వమున్. ౧౮౨

— శ్రీకృష్ణునకుఁ దాంబూల మిచ్చట —

క. ఆయెడఁ బదినూలులబలు, చాయలుగలవేల్పుజేడు నన్నయొసంగం
జాయకొనుదండు దమ్ముల, మాయమభర్తకు నొసంగునభిరతి వచ్చెక.
ఉ వేయగుపాదను లోగలిగి విశ్రుద్ధీమహిమంబుకాంచుఁగా
చాయపొలఁతజేఁ డతఁసంతతవై తగునీకు నెప్పుడుం
బాయపు మాంద్యకంగుతలు భృజులెండ్రీకి వీవ్య మిప్పు డే
చాయ నొసంగె దంచు హరిసాత్యకిఁ ఖుటలు నవ్వుచుండఁగక. ౧౮౪
గీ. మాంద్యకంగుతలన్నచో మాను. జర్ఘనమసంబచ్చటనువృత్తిజానుమీలు
ననుచునవ్యయను తరంబాడికొనుచు, హరికి నసితుండు వీడియంబమరనిచ్చె.
ఉ. తెలివి దలిర్ప న కబలిదీరఁగఁ గృష్ణుడు దివ్యరత్నముం
దెలిబలుమాను మోముకఱి తేటలుగల్గిన గిడ్డి నీగికి
స్వలయఁగఁ బుచ్చి తద్ధ(టి)తః శ్రుతనన్వయ భేష్టవస్తుసం
కలన సమస్తలోకముల గారవ మొప్పఁగఁ దన్ని వంపుడున్. ౧౮౬.

— అప్పగింపటలు —

క. అంతట సంతటిచుట్టం, బంతఃకిరణం బపారగానందవయో
ధ్యంతరముననోలాడఁగ, సంతిక శచుఁడౌచుఁ గూర్చి నల్లునిఁబలికెక. ౧౮౭
ఉ. ఎల్లజగంబు లేలువరమేశ్వర భక్తజనావనార్థమై
యిల్లలితంపుమానవసమీహితచెప్పలు గాంచుసామి నీ
వల్లుడవైతి గానఁ జరమాదికి నవ్వలఁ జిమ్మచీకటుల్
పొల్లఁగఁజేయునట్టిడికఱుత్వము గాంచుప్రభల్ భరించికెక. ౧౮౯
గీ. ఎంతకాలంబునుండియో యెడయకుండు
వటుతమోగ్రస్తత హరింపఁ బాలుపడితి
నస్తమయి శూన్యమై నట్టి యభ్యుదయముఁ
జెనఁగఁచితి నయ్య ముకుండ నేను. ౧౯౧

గీ. హరణ మొక్కగట మూముకు నర్హమెచట, నఖలకర్తకు నీదగునట్టి దెద్ది
యొన నర్హస్వనందర్శనానుకూలదక్షిణాలోకభర మిచ్చుతలఁపు నాది.

క. హరిదస్త్వం హరి నీగతి, సరసచతురవచనరచన సమ్మోదితుఁగాఁ
గర మొనరింపుచు నానతి, పరమపురుషుచేతఁ గొనుచుఁబలికెఁగూతున్.

ఉ. ఓమదగణ్యపుణ్యవిభవోదయపూర్ణఫలస్వరూపపు
త్రీమణి నీకలంబున గరిష్ఠగుణాబుధి కృష్ణఁ డల్లుడై
నామదిపూర్ణకామత సనంతసుఖం బగునట్లు సేసె నిం
కేమివిచార మీహిత మహీనతఁ జేకుతె నీకు సుందరీ. ౧౧౨

గీ. భాగ్యశాందర్యశీలాసవత్పివైన, చాన నీకు సవత్సులు చాలఁ గలరు
హరిమదిలోనవిక్రియోత్పత్తిగగన, శుసుమసాదృశ్య మొందింపఁగోరవచ్చు.

గీ. అంబుజాతాక్షీ సర్వకార్యంబులందు, ననుసరింపుముహరిజాయననుసరించి
హరికథానుగతిస్ఫూర్తి నలరీనీకుఁ, దల్లియగుచాయఁ బోలంగఁ దల్లి మేలు

గీ. వగలుగావించి మాయమ్మ వగలుసేయు, వానివి డ్డన నడచట వాసిగాదు
మాకు వన్నెగ నంతటమైతిపూని, భువనబాధవసుత యనబుద్ధిగనుదు ౧౧౩

శా. అమ్మా మమిడఁబాసితంబు మదిలో నావంత యైన న్నిచా
రమ్మానం బనిలేదు కాంతలకు నబ్రమ్మే యదెన్నంగ నై
నమ్మానా భవదీయసన్నిధి జగన్నాథుండు నన్నుం గృహ
సమ్మానింపుచుఁ బాయఁ డెవ్వడు నిజస్సారాక్షిగాఁ జూచుచున్. ౧౧౪

చ. నీరికి నివాసమైన హరిచెట్ట గ్రహించిననీకు లక్ష్యమే
హరణముగాఁగ నే నొసఁగునర్థము లై నను దఁద్రీవట్టికిన్
హరణమొసంగు టిజ్జగము లాగముమల్ దగఁ దెల్పు నింతె కా
దరయ బిత్తస్వకాంక్ష ధృఢమి మదిఁబుట్టెడు నట్టిబోటికిఁ. ౧౧౫

ఉ. కావున సర్వవస్తువులు గల్గుటకై సకలౌపచారస
ద్భావముకై ద్యులోకతరుజంధురధేనుచిరత్నరత్నయల్
భావమి పొంగ సత్తుఁ గొను భాగ్యవతీతిలకంబ వాని నీ
భావములో స్థరింపఁ గనుకట్టి ఘటింపఁగ నానతిచ్చుదన్. ౧౧౬

క. అని చాయతోడఁ గూరిమి, తనయామణి గారవించి తర శేషుణచే

బంచమాశ్వాసము

క. కుహనారాజకుమారక, మహనీయగుణాభిరామ మైశ్వికన్య
 వహరణవరఖరదూషణ, సహజావైరూప్యకరణ సత్యాభ్యరణ

గ ద్యము.

ఇది శ్రీరామచంద్రచరణారవిదమిళింబాంతఃకరణ పోలూరి మాధవయజ
 సముజ్జ్వలశ్లోకీత కటాక్షాసాదిత పాండిత్యాధరణ ప్రథంజనవం
 శాభిరాకాశశాంక నిరంతరారాధితవిచక్షణశాంక లభివ
 సన్నయభట్టారక అహోబలపత్యాహ్వానకవిమహో
 పాధ్యాయభట్టారక ప్రణీతం బైనకాళిందీకన్యా
 వణియం బచుమహాప్రబంధమునందుఁ
 బంచమాశ్వాసము

కాళిందీకన్యా విణయము.

— వస్తాశ్వాసు —

- క. శ్రీమత్పద్మభవహృత్తామరసస్సగభృంగ దశసుఖభాగా
శ్రీమహిత హితజనాంబుజధామధి ప్రణమితాత్మ దశరథ గామా. ౧
- వ. దేవా దివ్యచిత్రంబున నవధరింపుము. ౨
- క. చారుశ్రీజనికర మై, హీనోపలకాంతిపూగహృదయంగను మై
సారసుధానిలయ బై, సారావారంబుభాతి భాసిలు మతిముగ. ౩
- క. అర్థసమృద్ధం బై శ్రీ, వర్ధనచతురాస్యహృద్వర్ధనపర మై
వర్ధిల్లుగీత మన గృహ, మర్ధాధికపాదసదృశ మగ్నేహముగ. ౪
- గీ. ప్రాప్తమందన మచ్యుతప్రాప్తిపదము, సుప్రసన్నమసాపూర్ణసులలితమును
వీసాదృశ్య మలరారి వేడ నెఱిగి, గుచ్ఛతాచామజిత్రమాసలయశయ్యు.
- క. చారుమహాభోగం బై, భూతిశిరోరత్న కాంతిపూగావృత మై
తోరంపు శేషతయ్యు, గేరెఁగునుకుమారపుష్పకీరితయ్యున్. ౬
- క. వసియించె వాసుదేవుడు, మునిముసినగుమోముగదన్లు మొరముప్రసాదం
బనదృశకాంతావిషయ, ప్రసగత్రేమాతుబాధవలెను దెలుకన్. ౭
- చ. అతికఠినంబులొ జగతి హటకరత్నము లంగమున్బి నీ
దతిమృదు వెల్లు పొం దెసఁగు నైన నను బలులైన భూషణా
వృతి కిది వేళ యా తెఱిగి *వేమనమానవిభూషణాః భుల్
నతి ఘటియితు మంచు రవిజాన విభూషితజేరి రంగనల్. ౮
- శా. సారోదా త్రవిశేషచిత్రకవిభూషాకీతి సయ్య + గుణో
దారవృక్షి + సువృత్తి దోషగహితా భవ్యోల్లసశ్శ్రియన్
నీరేజేణా గావ్యః క్షిబలే (1) మన్నిద్రాగృతాస్వానుః
మాయం డవ్వడు చూచి రోసి పదలెగ మన్నించ కాత్మాత్రులుల్. ౯
- క. (స)తియంగంబుల బొగడెను, నతులప్రాక్షావలీనమందితవాచా
గతుల ద్వితీయతృతీయ, ప్రతిభటరహిత ఫటలుక(గ) గాయ(2) మెనెనెన్.

- చ. చెలులయతిప్రయత్నమె(గ)జిత్తుమఁ గమ్మనివంటివానిప్పు
ములుకుల *క్రొ వృడంపుచు(ను) ముప్పిరిగొన్ననురాగగర్వమున్
నిలువ(న)దల్చుచుం జెలువ నిల్వెను నొక్కఁడుగెక్కకుండ విం
తలు భళిగా భళీర మదిఁ దాల్చునుసిగ్గుపటుత్వవైఖరుల్. ౧౧
- గీ మదనుఁ డను కర్ణ భాగండు గదియు నేని, పెనుముడి యను నావ శోభిల్లు నేని
వేకరంబుల నెరదొరబిడ్డయ్యేరి, చెలువ బాటంగ లేదమ్యై సిగ్గుకడలి. ౧౨
- చ. పెనుకకు సిగ్గులాగఁ దరువేగము ముదటి కిగ్గ నవ్యృథం
జనున సహింప † భామమునుసాధిలునుభస్మ మభావ మైచో
ఘనకుచ్చభారభాగము గాఁ జన దగుచు వదించవచ్చునే
ఘనపదమాశ్రయించి కలకాలము గ్రీనుండెడివాని గానమే. ౧౩
- క. వెడవిటిజోమ విరివి, ల్లుడునునడం జేయఁజేయ గురుకుచ కొక్తా
క్షణ గామడకుం గడచినఁ, గడుదూరం బయ్యె లజ్జగరిమం బెతో ౧౪
- చ. అలవలతాజు వైదలి రమాధిపు(కజ్జకు) వేగఁ (1) జేర్చుగా.
వలనదలిర్చ నూటలఁ బాయుచు గుప్పెనుఁ బుష్ప బాణముల్
చలనములేనికూర్చి నవస్తం బయి మించినలజ్జ బాణుగాఁ
గలఁగుచు మోము వాంచెఁగడుఁ గ్రమ్మెనుసిగ్గునఁగిల్లలాడి (2) తాన్ ౧౫
- చ. చెలి తలవాంచి తెల్పె బుచ్చెపుగ్రొమ్ముఁజి జిమ్మచీకటి
గలసి మెలంగు పావటచొ కాటపుఁ జెంద్రపు లేఖచే మనో
మిళదనురాగవైభవము మించఁగఁజాలదు లజ్జ నెమ్మెయిం
గలుగఁగనేర్పు సత్వరితగామిత యుష్ముల కెన్ననం చోగి ౧౬
- వ అప్పు యొక్కచెలికలువకంటి యొక్కలికే నుద్దేశించి (యిట్లనియె.) ౧౭
- ఉ. క్రొత్తగఁ బ్రాణనాయకునిఁ గూడఁగ నేగెను వన్నెలాడికిం
క్రొత్తయె లజ్జ లోఁగొనుట కూర్చిచెయల్ గడితేర్ప తేనికిం
జిత్తము రంజిలంగఁ దగఁజేయట యిట్టి విచిత్రఁజ్జ మే
మెత్తినైన న విన్నయదియే కను పెక్కడిమాట యుగ్గల్. ౧౮
- వ. మఱియు నొక్కయితి యెక్కువ కిట్లనియె. ౧౯
- క. ఇటువంటి ముద్దగా, ద్రే, వటుకరికుచుభవజ్రకంబరసీమన్
ఘటియించుగు నిజలీల, నిలువటుఁజననీఁ జీవితేశ్వరశుకమున్. ౨౦

- ప. పెండియు నొక్కతేటచెప్పులాడి యచ్చక్కనికొమ్మ కిట్లనియె ౨౧
- క. నును వైసప్తాలపాన్పున, మనసూరుచు నున్నవాడు మాధవుఁడయ్యో
తనువునఁ గల్గుమ్మరుత్వము, మనమున నీ కెల్లులేరు ముఱులవాణీ. ౨౨
- ప. పిదప నొక్కబిఱబాధర యయ్యిందుబిఱబాధ్య కిట్లనియె. ౨౩
- క. హరిఁ గూడక తుణ మైనం, భరియింపఁగరాదు మేనఁ బ్రాణము లనుచున్
విరిసెజ్జఁ బొరలు నవ్వును, దరియా(నక) యిట్టిలజ్జ దా నెటుపనునో. ౨౪
- ప. మఱియు నొక్కప్రోడ యబ్బేడ్గిసకంటి కిట్లనియె ౨౫
- ఉ. అప్పరొ నీవు నీమగవి(యొదవు)ఁజొమ్మున లచ్చిరీతి నీ
వొప్పులఁ గుప్పుచుం దదధరోష్ఠసుధారస మూచుచున్నఁ గె
పొప్పెను నీనుమోవి దశనోదితరాగ మతండు సేతుఁగాఁ
దప్పితి వంచు మాటికి నదల్పఁగ సిగ్గది యొరుఁ బోవునో. ౨౬
- ప. అంత నొక్కవిఠ్ఠలాడి యచ్చక్కఁడనాలకువ్వు కిట్లనియె. ౨౭
- మ. ఉచలజ్జాభర*గచ్ఛారంబునను రాగోద్వృత్తి కి వేల దా
వరముంజేసెను మర్తముం దెలియు మావజ్జా వృథా గాదె యె
వ్వరికైనం గనఁ జేటఁ జెందు మదిలోఁ బాటిల్లురాగంబు శ్రీ
కరవక్త్రాబుజరాగనామకమహాకర్ణేజవం బుండుట. ౨౮
- ప. అనంతరంబ యొక్కవృథునితంబ యాకాదంబగమన కిట్లనియె. ౨౯
- ఉ. ఇంతచలంబు సేయ ఫల మేమని చెప్పినఁ గాక సేసెదో
కాంతరొ గట్టివాయి యని కాంతుని నెప్పుడిఁ దోచునమ్మ శ్రీ
కాంతుని కెంతటో కలరు కాంతల్లు పారలకెల్ల మిన్నవై
కాంతమనోనురంజనముగా నుగుణంబుల వన్నెకెక్కవే. ౩౦
- ప. తరువాత నొక్కయుగ్గులి యశ్లోచులి కిట్లనియె. ౩౧
- క. అతినిబిడఁజ్జ గా దిది, సతికి న్నదిలోన నువిద సుగమవేళ
గృతములకుఁ బ్రతికృతంబుల, నితరవ్యాపార మెడసి యెన్నఁగఁ జొచ్చున్.
- ఉ. అత్తజీ నీవేకి నగ † వాఁగుచు నెచ్చలులకో సడించి యె
చిత్తజముల్లి కల్లి విరు చిత్తము నిల్పిచు నాడువిన్నవం
చిత్తజీ నాలసింపవల దెంతయుఁ బ్రొద్దు సనంగఁ జొచ్చ న
య్యుత్తమనాయకుం గదియ నొప్పుగఁ నంతయు నంచుఁ బల్లఁగన్.

మ. లలనామ స్తథ*మాత్మదృష్టి విలసద్రాగావగావేగసం
 కలనాదీవ్యదవత్రపాదుని నెదుర్గా పీఠే దిత్రచ్చాంతిచే.
 బృతః గ్రంథేష్టబ గ్రమ్మ మెల్లన రమాప్రాణేశశయాంతిక
 స్థలజగద్దివిజాధినాయకమణిస్తంభంబునందం గొనున్. 38

క. కేళీవేళల శ్రీహరి, నీలాగునఁ గాఁగిలింతు నేననుక్రియన
 బృహలిక కాఁగిటఁ జేర్చెను, నీలస్తంభంబు సిగ్గునెరయ గ్రమ్మన్. 39

వ. అంత నక్రాంతం గడచి సఖిజఞంబు సవీనయభక్తిపూర్వకంబుగా మ్రొక్కి
 ముందట నిలిచిన నీలవేణీనీలవేణి నీక్షించి జలజాతుడు నికటస్థలవిలసదు
 గ్రకరనందనాసుదరేందు రేఖావిలాసనముల్లాసబలప్రబ(ల)విధవదంతరా
 మోదజఁధిఫేనాయమానం బగుమరీద స్థితంబు ముఖాంబురుహంబు నలం
 కరింప నిట్లనియె. 39

క. చెలి వార్తలేమి? జేవర, గలిగినభాగ్యమున మనసు కడురంజల్లగా
 జలజాతనయన మిముఁగన, వలయుచు వచ్చుటయకాని వార్తలు గలవే.

క. అలికుంతల తుణదాముఖి, మలులితతిమిరంబు గ్రమ్మె నదియేమి? హరీ
 తెలివిఁగొను కృష్ణవక్షుము, వలగొను నీక్షణదముఖిము వదలు నెతమమున్.

వ. ఇట్లు సాఖిప్రాయంబుగాఁ దనచతురోక్తికిం దగినయత్తరం బొసంగు నాకు
 రంగనయనప్రౌఢిమకు ముదంబుఁ జెంది నందకపాణి పాణివలయాదిభూష
 ణపూర్వకంబుగా నభినవాంబరతాంబూలంబు లందటకు నిడి వెడలి చను
 సంజ్ఞ నవతరించుండేయఁ జాయవట్టికి నీచెట్టబట్టినదొర వంపువెట్టినవను
 లకుం జనియెద మమ్మరో తిరిగి వచ్చెద మిచ్చట నుండుమని మరుంగుగాఁ
 బల్లి యచ్చిలుకలకొలుకు లొక్కింత వెడల ననంతరంబు— 39

మ. చతురోక్షి ప్రవిలాసవైఖరుల సంచద్రూపలు నర్తల్ల ల
 జ్జ్వలసంవిస్తితకాంతముఖ్యులలితశ్రీవీక్షణాళీసితా
 సితవంకేరుహమాలికన్ మదనకాక్షేయప్రభాపాళికన్
 సితనీరేఖదళాక్షి తేని కొనఁగెన్ సేనార్ణమా కానుకగా. 40

ఉ. కామిత మేమియు స్తనసు గాంచనియట్టియవాప్తకాముఁ డ
 క్లామునితండ్రఁ గామునిచొ కాటపు బాణము భామ చూచు చెం

తే మదిఁబుట్టవీరునియ దీప్తపరాక్రమ మెచ్చ నిచ్చె బో

రామికి నూనుచుంగటఁ బరాజము మోచుట నీతియేకదా.

౪౦

క. హృదయగ్రంథి(పి)భేదము, మోదలంటఁగఁ జేయబోసమూర్తికి నపుడూ

మదవతిహస్తగ్రంథి, వదలింను టతిప్రసూనమునక మయ్యెన్.

౪౧

చ. కరమణికింకణశ్వులు కానుకకర్ణుణులబుభోఁ

గరము ఘటిల్లఁ గేల్లుకి నొకానొకయత్నమున క్షదల్పి శ్రీ

హరి హరిమధ్య నుకతల మద నొనర్చుగఁ గాంత రాజలన్

హరిమణినిలవేడి దొలఁకారెను పుత్తడిబాష్టుయో యున్.

౪౨

క. చెలికీలుగంట మెలగెడు, నలికాటుసమ్మలపాణినిభుచిరాజుల్

కిలకిలఁవ్వదొడంగె, బాలుపూరెను మేల్నిష్ఠముడిపుష్పలసరున్.

౪౩

వ. అప్పు డప్పుడ పోత్రముండు మదనలీలారహస్యప్రతిపదకృతులగుకృతుల

నిరర్థకతాదోషంబు నిజానస్తానమహిమంబున నివలయింప నవధరించి

యమ్మిచుఁబోడి కిట్లనియె.

౪౪

ఉ. కన్నది కన్నొకండు మఱి కన్నొకఁ డందపునీమమోముచె

త్తెన్నఁగఁ గొన్న దీదృశదృగీహితవై యలరారు టబ్రమే

సన్నతగాత్రి నిన్నుఖలసద్గుణసంపద ముజ్జగంబుబో

నన్నులమిన్నయంచు విబుధాళి మదంబున నోలలాడఁగఁ.

౪౫

గీ. మానవతి నీవు శృంగారమయత రసిక, చిత్తమెంతయు నలరఁజేసెవపు గాన

నీకలంకార్యత ఘటింపనేర చెల్లు, భాసురైకావళీమఃఖాధరణగణము.

గీ. భూషణంబంగితధరించెభూష్యమగ్గుట, భూషణతఁగాంచియంగతబూననగునె

అర్హములుభావశబలతాద్యములువాని, కాంతరచియింపవేయలంకారములుగ.

ఉ. నేరుపుమీఱఁ గన్నుంగవ నీటగు కొప్పునఁ గప్పు పూని శృం

గారము నీమరూపుగొని గౌరవమొప్పఁగ న న్భజింపఁగాఁ

జేరఁగవచ్చెనో తనదుసేవకభావము నాడుసేవ్యతఁ

భావణి నుప్రసిద్ధముగఁ దా నొసరింపఁదలంచి నెచ్చెలీ.

౪౬

గీ. ఉవిద తావకముగఁ జూచియోగమహిమ, వానవాత్సవ మగురతిభావమిపుడు

రసతఁ గైకొనెనీకు నీక్రమము కాన, వ్యక్తికతుంబ మనకు సిద్ధాంత మరయ.

ఉ. నేత్రము పద్మింకంటన నమ్మి యొనంగెడు సౌఖ్యంబుగా

సూత్రితరీతి నంగములు చొప్పుడుపాత్రత నీకుఁ గల్గజే

- పాత్రత నీకుఁ గల్గినను భామిని నిశ్చిన్నపై నొండఁజూచె
జిత్రము మాకుఁ దోచె న' చెల్వఁ జొనర్చెను మందఃఖాసమున్. ౧౮
- మ. రసకృతస్థగఁడై యలంకృతిభగవత్సూక్ష్మజన్మక్రియై
హీనియించుకొనుకవిప్రబంధముఁ దగ్గదీక్షిం బైఁబల్కొమ్మ దా
వెనఁ దూలించును గర్భకంబునకుఁ(?) దెల్పి నైకొనఁ స్వీకృతగా
రసవిస్ఫూర్తి నొనర్చుగర్భకము సంగ్రహ్యంబుగాఁ జిత్రమే. ౧౯
- చ. చాలి తలవాంచి చూచెద(వొ) చెప్పుఁగొప్పిడి సాటి దీనికి
గలుగునొ కలదో యనుచుఁ గల్గిని సిద్ధి * హనర్ధరత్నసం
కలితపుఁగుపై చామరముగాఁచటయే గుటికొడి యొంచు న
బ్బలువగలాడు దా ననిమరె బుకజల్ చవకేతపాతమున్. ౨౦
- ఉ కన్నులఁ గన్పొకో దమముఁ గాధయఁ దేనియతీపిచూపఁగా
నెన్నదు కల్వఁ బల్లు లొకయిప్పునఁబల్లిఁ బర్వీ బర్హముం
గ్రిబెన్నరితేటలం గొనదు విలలుగా మెలుపులో ఘటించు మ
బ్బన్నను రోయు నీకబరి యబ్బునె యాకుటిలాత్త(1)సఖ్యముల్. ౨౧
- చ కువలయజేత నీవలుఁదక్రామ్మడి నెయ్యపుఁగొమ్మ (2)యిచ్చటన్
సవిధములై ప్రమాణములు సంగత మయ్యెను జూచి తెట్లనన్
సవరనిపావటం గలుగు చక్రసకుంకుమపేవిక్రమం
బవుల ఘటిల్లుమాక్తికసరాకృతి గాంచినశుద్ధకీర్తియున్. ౨౨
- చ. స్ఫురితగుణానుగాక్షరసమ జ్వలమాక్తికరాజ సద్రసా
కర మతిచిత్రబంధ మధికస్ఫుటచారువిభావణంబు నై
వరఁగెడుఁ గ్రొమ్మ డుత్తమనిబంధనదీతి విచిత్ర మొక్కటే
తరళమృగాక్షి కేవలము దాఁ గుటిలత్వము మానదయ్యెడున్. ౨౩
- క. చిత్రగ మధురగుణంబున, నుత్తమకావ్యంబుఁ బోలు నురుభావణ మై
మాత్తున్ ధృతి యక్రావ్యము, నొతు స్ఫుటవ్యక్తిజ యొగిమధ్యమమున్.
- గీ. మగువ ముక్తాళి యిది శిరోమార్గతమము, (?)వనిపాతా...మంబు నిరతశుద్ధ
మాత్తసద్గుణ మమలవం శాభిజాత, మెట్టు లస్తన్తహానంద మెనయ దిచట.
- సీ. నలఁత నీవేనలి నీరదపాళిగాఁ గనుయి విద్యుల్లతాఘటనఁ జెందె
గలికి నీతురుము చొక్కపుఁగల్వఁగంపు బాఁ సింపునహిఁదెజుందరుచుల

* మనర్థ్య + నెమరె + గొప్పకొనిది గ్రి బెన్నరితేట (1) సఖ్యము, (2) యిచ్చటన్

మగువ నీకబరి మున్నభకరాయుధముగా జాళువాజలపోలేజాను గాంచె
భామ నీక్రామ్ముడి బర్హి బర్హుంబుగాఁ జంద్రకసంబంధచారు వయ్యెఁ
జెలువ చిత్రాళిపాళిగాఁ జొరకభరము, సరసతభరించెఁ జంపకచ్చాయదాయ
వనుచునఖరోచులంరటనలరుచుండఁ గొప్పనువ్వనుగోవిందుఁ డొప్పమీట

చ. కలికిరొ మోము వాంచుటకుఁ గారణ మేమి కలంకిచంద్రుని

దులఘటియింపఁగాఁ గలుగు దుష్టుల కల్లుల నైఁవలేకనో

తెలివి(ని)దప్పి పామరు లతిత్వర సామ్యము వచ్చినంతనే

కలుఁగున సాటి లాఘవము గాఁ బనియేమి మృగీవిరోచనా.

౬౦

ఉ. ఎక్కడివిత మాచలి తోనట సాటి ప్రాద్దు రా

మిక్కిలి మారువంకజము మిన్నక వండితమాన్య లీమృపా

వాక్కుల కేల జన్మా యలవర్చిరి పంకజవైరి చంద్రునే

నుక్కడఁగించుమో యనందగునే పయోజముల్.

౬౧

ఉ. వంకజనీలవంకరుహభావము చాలుచు కన్నదోయి మే

ల్పొంకము నైఁచునీడుముఖపూర్ణనిశాకరుఁ జూచి చూచి యీ

వంక(జబ్బంద మెల్లఁ దల) వంపులకుం దగుఁగాక యర్హమే

వంకజ*నేత్ర నీకుఁ దలవంపు లహేతుకలజ్జ మెత్తురే.

౬౨

గీ. వనితరో మోముచందురు వాంచెదేల, కుటిలకుంతలతిమిరంబుకొర...

...నో యనుశంకనో వచ్చుటెట్లు, నిటలపాదేందు నేమించ నేరదెద్ది.

౬౩

గీ. చెలువ జ్జను మోమువాంచితి వటన్న

నవధరించితొ నీవు ముఖార్థహతిగ

విను హతి దాన నెనేయు నెట్లు

లదియు నొకచోట దోవత నంద దరయ.

౬౪

చ. మృగమదచిత్రేకాకృతిగి విూటుకలంకము దానిఁడేసి యీ

మృగధరుఁడేశదా(కృతివహిం)చు నటంచును మోమువాంచుటో

మృగ మనుగంధ ముప్రీతి మమృష్ట మశృంగము దాఁ గలంకమే

మృగమదచిత్రకం బది నమృద్ధగుణాన్వితమా కలంకమే.

౬౫

చ. మృగమదచిత్రేకానుగతి మే లగుఫలము పీల్చేటికిం

దగు లగుకేతకీదళము దా నగునం చొగి నేంచి కొక్కపే

రగవడుతేటిగుం పెడసి యాడడునందపుండేటిపిల్లల

న్నగు నగుగాదు ముంగురులు నవ్వవయోరుహవత్రలోచళా. ౬౬

గీ. ద్విత్వరహితంపుటాకృతిఁ జేజరిలి, ప్రాకృతాఖ్యాతభాషనా భావితద్వి
రేఫవైఖరి గలిగి త్రిలింగజేశ, సూక్తియన్ నొవ్వుఁ గస్తూరిచుక్తబాట్టు.

ఉ. పిన్నదనంబు వక్రతక పేరువడం దగఁ గాని లక్షణం
బన్న నెఱుంగనయ్యె నని యయ్యరచందురమామ సోగనీ
నెన్నుదు రైజనించి కడునేర్పునఁ గెళొనియెన్ మృగీమదా
భన్నతమాలవత్రరుచిఁ గీల్చానులక్షణ మోమృగేక్షణ. ౬౭

చ. లలితపుబ్బాట్టు ఫాలముఁ గలంకి నొనర్పఁగ నర్థచంద్రతోఁ
దులఁ గన దన్నమాట మదిఁ దోఁచిన వాంచితె మోముఁదమ్మి యీ
యలికమునందు నందమగు *నట్టిది బొట్టిది దోషకారియే
యిల వ్యతిరేకభూష వదియింకఁగ హేతువుకాక కోమలీ ౬౮

గీ. చవుతిచంకురుడలికంబుచక్రజూత, మాకు సాలంభమగుననిమాటుకొనితె
యిది యుసాలంభవిషయితనందకున్న, నదిఘట్టిల్లుటవ్యతిరేకమగునుభూష.

చ. రసవదమై మృ(దు)త్వమున రాజలి లక్షణలక్షితంబు నై
హాసన మొనర్చు సాధుకృతి నందపునీటిఁబంబు దుష్టుతిం
గసరఁగఁజూచు సామిమయిగాంచిన చందురమామ నిక్తమో
యసదృశగాత్రి లక్షణము నందినయందముపొందుఁ జెందమిన్. ౭౦

చ. మొయి లెడఁబాయుపూర్ణశశిముద్దులునించు(చు) రాణినించనో
వయవయఁ గ్రమ్ముమా చెడయువద్దమఃరీతి మెలంగ నేర్చునో
దయిత యివత్రసాధరము తారఁగ నీచువనోజ్ఞవక్త్ర మే
మొయివిలసిల్లు సంశయము మేకొను నిచ్చట దానిఁ దీర్పవే. ౭౧

చ. వదన మవత్రసాతిమిరబంధతఁ గాంచినఁ జిమ్మచీకటిం
జిదిమెడుచందమామ నగుసేయక యుండునె తప్పుబల్లితిన్
వదనము సిగ్గుటిల్లు వయప్రాలం నేనియు నెవ్వడున్ బలెం
బాదలఁగ నిర్లవేళ రుచిపూననిరిక్తలతేడు నవ్వునే. ౭౩

గీ. కాంతిసం(కు)న్నవస్తువులేగణనసేయు, వేళనీమోముతరువాత వెలయుఁజ ద్రుః
డట్టిచోట వికల్పంబు పెట్టరాదు, సరసు లనుకల్ప మది యని చదువరాదు.

- చ. నల యిది యైన మన్నయనసీరజమల్ వికసిల్లునల్లు దా
నలయ రసాంబు)రాశి వడి నిక్షేగఁ బంకరుహంబు గానిచోఁ
గలిగెడు నేగతిన్ భ్రమరకంబులనంగతి దమ్మయెనచో
విలసన మెట్లులేయి యిది వింతగు నంశయ మింతి తీర్పవే. ౭౫
- ఉ. వీనులయం దం(లం)కృతిగఁ బెట్టివనీలవయోజవత్తముల్
భానుతనూజ నీయసితభవ్యకటాక్షవిలాసభూషణం
బూని వెలంగ నీక్షణము లుత్పలకాంతి భరించు నన్నమా
టానఁగరా దొకొంచుకయు నానఁగవచ్చు విరుద్ధలక్షణన్. ౭౬
- ఉ. తోయజవైరి యై ముగము దోచినవేళలఁ గన్న లుత్పల
శ్రీయుతిఁ గాంచు వెన్నెలఁ బ్రసిద్ధిగఁ గ్రోలునునుంపుల్లులై
పాయకనిల్పు మోము నవకుద్దుముగ్ధాఁగ న ద్ద్యేరాయ నీ
యాశతశత్రముల్ మెలఁగు నార ముఖాక్షి విచిత్రవైఖరల్. ౭౭
- క. వరవర్ణి నీనయనము, లరమోడ్చున మోముఁజంద్రునండ మొఁగుచున్
సురుచిరసీలవయోయహ, సరసిరు హైకత్వజన్మసంగతిఁ దెలుపున్. ౭౮
- సీ. శారదపూర్ణిమాచంద్రమోచింబంబు గర్వనర్వనన్వంబు గాసిఁజెందఁ
దరుణార్తకిరణసంధానజాగ్రన్న వ్యవద్వలాలిత్యంబు కటినుదక్తఁ
జంద్రాతపాస్వాదసమ్మోదమాద్యచ్ఛకోరవిలాసంబు కొదవగాంచ
మకరందరసపానమత్తమధువ్రతపోతలావణ్యంబు పాలుపుదొలఁగ
నెరి మొగంబెత్తి చూడవే నీలులాడి, వెడఁదకన్నులు విప్పవే బెడఁగులాడి
సిగ్గువడువేళ దప్పవే నీగులాడి, నన్ను మన్నించఁదలఁచవే వన్నెలాడి ౭౯
- ఉ. ఓకరిపూర్ణచంద్రవిజయోజ్జ్వలవక్త్రశశాంకబింబ నా
చూపులపేరుగొన్న కరిసుద్ధచకోరములానఁ గాంతి దా
లోవము గొంచునంచు నవలోచన వాంచెదె మోము నర్థిసం
తావము వాకు నంకుదకుఁ దక్కు వె చంద్రుడు కీర్తికెక్తఁడే. ౮౦
- గీ. విమలమఖచంద్రునస్థిధి* వేగుగాంచు, కన్నులకొనివృషుం డెడుకమలములకు
సాటిఁజెప్పంగ నమరునేసాటియగును, నలకునలరెడుజలజంబుగలిగెనేని. ౮౧
- మ. అరమో డైవనమఁ దొంటికన్న † నెటియా నందంబు గైకొన్న నీ
వరశత్రుంబుల కెల్లసాటి యున్నవావచ్చున్ (స)సంకోచతన్

* నేను † నెటియానందంబు.

సరసత్వంబుఁ దొరంగి చూడ జెగఁజై నత్తాఁతికిన్ దూరమై.

ధరలో నుండెడు వారిజోత్పలములం దన్వీ జగన్తోహిసి. ౮౨

క. విలసనమహిమం బెంతే, కలిగియుఁ దలచుట్టుదిరిగి కలయఁ జతురిమం

బలవడమి దూర్యశముక, జ్వలమై పైవాడ్లు నీచుచక్షుర్మృగమున్. ౮౩

గీ. మగువ నీవు దృగుత్పఱచుమాలయండు

మీలనాలంకృతియొనర్ప మెఱుఁగు గాడు

యావఫలహేతువులఁ జాల రుచికరంబు

మిగుల నుత్పేక్షఁ గావింపు సొగసులూడె. ౮౪

ఉ. అవ్వతరంగల *న్నిగుల నవ్వుకుఁ దవ్వుదు కోవ మంచు నీ

వివ్వడు చూపు చాలుకొననీక పెనంగెదొ యట్టులైన నో

యొవ్వలకువ్వు కొవ్వజిగియొవ్వదనంబునఁ జాయ మాయఁగాఁ

దవ్వకసేయ నవ్వమది దవ్వఁజోచు తెఱుంగవైతివే. ౮౫

చ. చెలువరొ సర్వకోకములచేతులమోడ్పులు గంటిఁగాని నేఁ

గలనయనం గరాజుములు గట్టిగ మోడ్చుటెఱుంగ నేరికిం

వలవలగఱ్ఱు వేదలి(యఁ)బాయుచు నన్ను గృతార్థఁజేయు మం

చలికులవేణి సిగ్గునకు నంజలి సేసెదఁ జక్తఁజూడవే. ౮౬

ఉ. ఎట్టివిశిష్టజేశమున నీశుక మెంతటికాల మెట్టినో

మట్టిటుఁగా కొనర్చుచుఁ గృతార్థతఁ జెందెనొ నీచు మోవితోఁ

జట్టిటికంబు సేయునతిసుందరవంజరకద్దరాగముం

గట్టిగ దొండవండచుఁ గ్రక్తున ముక్కునఁ నొక్తుఁ జూచితే. ౮౭

ఉ. వీచులభావణం బగునవీసమృదూత్పలముల్ కటాక్షదృ

గ్లీనము లయ్యె వాని కవిగీతము శ్రుత్యఃతానభావముల్

గానఁ దదంతరాయఘటకత్సర్గియయుక్తము కన్నదోయికిం

బూనిక తెప్పలెత్తి ననుఁ బొందుగఁ జూడుము నుందరీమణి. ౮౮

ఉ. కన్నులక్రేవఁ గన్లెనఁగఁ గారణ మేమి కటాక్షవిక్షణ

భన్నమహేంద్రసింహుణికిరీతమాలికలన్ శ్రవఃపుటా

సన్నగభీరకూపములఁ జాలఁగ నించుచు వానిమీఁదుగాఁ

జెన్నుగ నేగి ముచ్చిలికిఁ జేరుటకై జతనంబు పూసెనో. ౮౯

- గీ. పనితయరగన్నుఁగొనిను(న)నుదెలియ, నాత్తభావించెదోయట్టియాత్తనీదు
తవముబల్లినిసేకారతనుభరించి, చాటువంటా మరుండెడుజక్షుఁగంటె ౯౦
- గీ. నాతిప్రకృతాత్తతాప్రధానత్వమెనయ, నజీవద్దంబునకువీక్షణావ్వయిత్వ
మేలదయసేయఁదలఁచవుహేతువేమి, గర్భసాదృశ్యమబ్బినకతననిటులొ. ౯౧
- ఉ. చక్షుగమెక్కుప్పులు లివి చక్షురయోపినయంత మెక్కి యీ
చక్కి మఱొక్కనూట వివసంగతిగానితెఱంగుగా రొదల్
మిక్కిలిఁ జేయుచున్నయవి మిన్నక యుండెనున్లుగాఁగ నో
చక్షుగబొమ్మ చక్షుగకుఁ జక్షురయామృదులోక్తిఁ బల్లవే. ౯౨
- క. నెలయందురు తామరయని, పలుకుదు రీమోముబుధులు భవ్యామృతముం
చిలుకఁగరాదె మరందము, గుఱుకఁగవలదే మిధోక్తిఁ గుఱుచపటిచెడే ౯౩
- క. చిక్కిను నాదగుభావము, నిక్కిముగా నరచితంపు నెఱిపల్లులకుం
జక్కినిచెలిరో యివ్వడు, చిక్కిడునీరుధురవచనశృంగారములన్. ౯౪
- క. రాలుగరఁగించునేరుపు, చాలఁగ నాకబ్బుననెడుచందురుగర్వం
* బేలాచెల్లింపందలఁతు, రాలెల్లం గరఁగఁ జాట రహినింగఁగదే. ౯౫
- క. దూపవతి మామకశ్రుతి, కూకుంబుల నమృతవృష్టిఁ గురియఁగరాదే
దూపింప నీదువదనం, బేసారెడుపూర్ణచంద్రుడే నిజమయినా. ౯౬
- చ. వరుషము తామ నీరసతపట్టు + చెక్కులఁ దంకరించి ని
ర్భరపవానక్లమాన్నదతఁ జాటిలరత్నమయోరుకుండలా
భరణములేల వీరులకుఁ బంకజబంధునికూర్చివట్టి నీ
సరసమృదూక్తి భూషణమి చాలఁ నలంకృతిగాఁగ వీరులన్. ౯౭
- క. శృంగార్ధవతి కుచద్వయి, సుగత మగురీతిఁ బల్లు సంగతము దగున్
భృంగాలక నిలువెల్లను, బుగారం బైన మాట బంగారమఁటే ౯౮
- గీ. అరిదిమాధుర్యము త్రోవోత్తరముగాఁగ, వస్తువులనెన్నఁ బంచమీప్రథమలమరు
సార్థభూషకుఁదన్నియెచ్చటనునీను, మధురసూక్తికిఁబయినెన్నఁ బ్రథమనున్న.
- క. ప్రకృతిన్వికృతిన్ముల, ప్రకృతి న్నీకవిత చిత్రవద మగు ననుచుం
బ్రకృతి నిన్వికృతి న్ముల, ప్రకృతి నిరసించువారు పలుకుదు రింతి. ౧౦౦
- గీ. వనజలోచననాదుగాయనత కొప్పి, యమశబ్ద పాటపాడెదోయబ్ర మొదవఁ
దరుణి నాగాయనతస్మశంబుగాక, కొదవెఱుంగ కయోగ వయ్యెదవొ చెప్పును.

- క. చంచలనయనాచంచల, చంచల*వీణాధరించి చతురతచే వా
యించెదవో ధ్రువవీణ భ, రించెదవో తెలుపు మాదరించి కృతాంగీ. ౧౦౨
- గీ. శ్రుతిపుటంబుల కమృతంపుసోనలెసఁగ, మానసాభోజ మభినవమాకరంద
మాధుర్యులఁజేల సీవేశసాధురీతిఁ, జేటగీతి వచింపవే తేటికంటి. ౧౦౩
- క. నాలుగువిధముల నభినయ, లీలలు సీకంఠుఁ డెలివి లే దన వశమా
యాలోలనయనయివ్వును, పోలినయభినయముఁ డెలుపుప్రొద్దుచనుటకున్
గీ. కలువకంటుక ప్పకిన్నరకంఠిపదము, యోగరూఢత నీయందు నొనరఁబూను
ననుచుజనులాడుకొనవించునదినిజంబొ, కాదొ తెలియఁగనగుఁ బాటకతనమాకు.
- మ. అతిరక్తాధరసన్నిధానమున నాసారూఢముక్తాఫం
బతిశుద్ధం బతిరక్త మయ్యె నిది యన్యాయం బుపేక్షింప సీ
వతులజ్ఞాననిధానమూర్తివిగదా యజ్ఞాత్మ మందస్మిత
ద్యుతిమాత్రంబున దానిదోష మెడయం దోలం గటాక్షింపవే. ౧౦౬
- గీ. ముదిత స్థిముక్కు ముక్తముత్యమునకు, నాత్మశుద్ధగుణప్రాప్తి నగునతద్గు
ణంబు రూపింప నన్యగుణంబుఁ గొనఁగఁ, దద్గుణంబుఘటిల్లుఁజిత్రంబు కంటె.
- గీ. జ్ఞానదీపంబున నవిద్య సనఁగ శుద్ధ, మాత్మయావంబు దీపించు ననువుదోఁచ
వెలఁదినీనవ్వుననుఁగెంపువిచ్చిపోవ, గాననగుముత్తియముశుద్ధభావమగుచు.
- గీ. వికసదంభోజపూర్ణేందువిధముఁ డెలుపు, ముద్దునిద్దంపునీనెఱిమోమునందుఁ
జలుతన వైవ నీక నేమిచెప్పవచ్చు, మధురసామృతవిభ్రాంతి మాన దింతి.
- మ. తెలియక మీము వాంచుకొని తేటలనవ్వులు చేరనీక యీ
వలనున నున్నఁ జంద్రముఁడు వారిజతుల్యముగాన మీము గే
వలముగ వాంచియుండఁ దనవానియ గల్గుమొగంబు వెన్నెలల్
సీనిలకకయుండునే యని హసించఁ దలంపులు నింపఁడా చెల్లీ. ౧౦౮
- క. ఈమాడ్చిఁ బలికి యౌదవ, సోముఁడు లేనవ్వు పూర్ణీసోముని నవ్వన్
భామామణి నెఱసాగనుల, మోమునఁజెలువారఁదనదుమోము ఘటించెన్.
- క. నెల నెలయు(ను) వెన్నెల వెన్నెలయును నెత్తమ్మి తమ్మినిటునఁ గదియిం
గలసాగనుఁ జూడఁ గలువల, ములుకులవిలుకానిక పుడుముచ్చట మయ్యెన్.
- గీ. అజ్జగద్గురునువదేశయత్నమహిమ, భావమున నించుప్రేమానుబంధపటిమ
హరిణాచనతాదృశాత్యంతలజ్జ, విక్రమచూరగసాగె నవిద్య పోల్చి. ౧౧౩

- క. ఆపడఁతి కొంతఁజ్జకు, నోవం బెనఁబుంగఁ బ్రేగులుస్తేతరము
దీపింప బదు తానర్పఁగ, న్యాపారముదక్తి కృతము నామోదించున్. ౧౧౪
- సీ సుకుమారవర్ణసఃఘతస్వరూపము లలిత ప్రసాదన లక్ష్మీగణు
ద్రుతికరమాధుఃస్వధుఃస్వభాస్మము విశేషవరివృత్తితాండీతఁబు
నతితిర స్మృతవాచ్య మవిహీనదోషసర్వస్వంబు రపికాశరంజనంబు
నగుచు సత్త్వావ్యంబు నందఁబు గొనియేచి విమృష్టసద్విధే మాంశమగుచు
వీరవదమై పునర్దీప్తి విస్తరిల్లి భూషణస్ఫుర్దుల కనంగపోషణముల
కాటవట్టముయొకవీర తేటఁగొనియె, మోమునీదనివెన్నుండుమూరుగొనియె.
- గీ. సాత్త్వికస్వేదజలసుధాశ్రుతఁగాంచు, నలికచంద్రుఁడు విశదముక్తాభిషేకు
గన్నయాత్మియపేతలకాంతిధార, ఘనపదంబునఁబ్రోచె గలికికంటె ౧౧౬
- మ. * ఉపమానాన్వయరూపకస్ఫూర్తికై యొప్పారచుం జిత్రకం
బవరక్తివృత్త జెందెనేనియుచు † వక్రాభిజ్ఞమా భాగ్యవ
ర్ణకదత్తవన్నిటఁ స్ఫురత్త నకపత్రంబుఁ బడ్యేక్షణు
డవరిచ్చిన్నరసాదృతాశయిత ముద్దాక నిటలస్థలిన్. ౧౧౭
- గీ. చాన మోము విశేషోక్తిఁబూనదిపును, సామ్యమందమిగుణహానిజాడఁజొరమి
సునయనాంజనకపులకుఁ జాడనమరు, భావరసదృష్టులందుటఁ బద్ధయన.
- చ. భ్రమరవిలాసముల్ సభరభవ్యతరోత్పలమాలికల్ కటా
క్షమునన చేసె మీలః ‡ వికస్వరత ల్లలితంబుగాంచె నే
త్రములు భలీర వైడుషి యుదారత యం చొగి నెన్నుచున్ రమా
రమణుఁడు చేసెఁ దన్నయనలక్ష్మికిఁ జంబనలక్ష్మిఁ దోడుగన్. ౧౧౮
- క. కంబుధరాధరసంగత, తాంబూలరసంబుసోఁకి తరుణేందువిభా
చుంబితసీలాంబుజములు, చుంబించెను సూర్యజాతచోక్తపుంగన్నుల్.
- క. హరికృతచుంబితపరిచిత, సుగుచిత్రతాంబూలరాగశోభితదక్షుల్
తరుణ(శశి)కిరణచర్వణ, నిరతచకోరములనీటన్ నెఱవఁగ(గ)సాగెన్. ౧౧౯
- గీ. మురవిభంజనుఁ డప్పేళ ముద్దుగొనఁగ, రమ్యతదధరవీటికారసము నయన
వద్దములన త నుద్వేలబహుళరాగ, రసము వెలికుబైయోయనరమణగాంచె.

- క. మంకజముఖకనుకాటుక, మంకజలోచనునిమోవివయి నవ్వేళం
బొంకమయి కనగనొప్పెక, మంకజవిరిమిఁద మెలఁగుచుధుకు మనంగఁ.
గీ. సాంజనాతిచలేక్షణసంగమమున, సతులరాగాధరము కప్పు నందె నపుడు
సాంజనాతిచలేక్షణసంగమమున, సతులవాగాధరము కప్పు నందు తరుదె.
గీ. అజ్జహితనందనామణియనుభవంప, చురుడుమాధుర్యరసముంచుషినిజాంక
ముద్రయిడి నిల్ప రాజిల్లు విద్రుగుంపు, నాశమననొప్పుఁగాటుకనలుపుమోవి.
ఉ. కాటుకకప్పు మోవిజగి గాదిలిసప్పుకు బొత్తుఁగూడుచుం
గైటభద్రైత్యవైముఖకంజమునం దనరారె జూడఁగా
*మూటికి సాటియైన రసముఖ్యము లాదిమశోణశ్రుమలే
మేటిప్రబంధరాజమున మేళన ముద్ది మెలంగుకైవడిన్. ౧౨౬
మ. తొలుత న్నందునియింటిలో మెలఁగి నీతోఁబుట్టు కాళిందితీ
రలనల్లాససభూమి గోగణముసంఘించి తీమిఁద నీ
వజుచుం జెక్కిటఁ గేళికత్రమకిరీవారంబు పాలించెదం
గలకాలంబునుఁ జాశుపాల్వమె కనంగా నోచితిం గోమలీ. ౧౨౭
గీ. భవ్యగండద్వయికిఁ గేళికత్ర ములకుఁ బొందుఁగొనఁగూడదన్యోన్యభూషణంబు
పుట్టు మొదలుగబలుగండములకుఁ నోచు, నట్టియవిభూషణతకర్వమునఁగనగునె
గీ. అతులనాసన నచలభావానుభూతి, ససమమార్దవగుణమున నప్రతీత
తాళతశ్యంబుచేఁ గదా తరితనయన, గలిగె నీచెక్కులకుఁ జంద్రఖండసంజ్ఞ
గీ. అసితకుక్షిఁగత్తుహీనాంశుఖండ, తుల యొసంగిననమ్మతంబు దొలుకవలదె
కలిమిలేములుదెలియంగవలయుమాకు, ననుచుఁజెక్కిలి నొక్కశ్రీహరిముదమున.
గీ. మించుటద్దంబు నీచెక్కు మించునంచు, నంచుకొనవిందు నదినిజమంచునెంత
నిందుబింబాస్యనా మొగంబిచటనిలువ, నమలినచ్చాయ ప్రతిబింబమజ్ఞేనేని.
గీ. ప్రకటదర్పణయిచిరేందీశకలములకు, నువిదనీచెక్కుల (కుం)జౌనరుక్త్యమనుచు
బుధులువల్లుదురిటదోషబుద్ధివలదు, శాస్త్రమరయంగ విస్తయస్థానమగుట
చ. నిటలరెటంబునక మెలఁగు నిద్రపుఁగస్తురిచుక్తఃఖిల్లులోఁ
గటికికలంక మౌననుచుఁ గ్రమ్మితిఁ జంబనవాంఛ సంశయం
బటమటమే కలంకపద మంచితలక్షణమే వచింపఁగాఁ
గుటిలవినిలకేళి యని కూర్చి నొన్నరెచు జంబనం బటఁ. ౧౩౩

క. *పాయదు నంహస్ఫురణముఁ బాయ దసంకాశరూపభావాన్నదతఁ
 †వయనపు మంగమహః, శ్రీయగనస్యోక్తి యమరః జెలి వీనులకుఁ.

ఉ. ఇంచుకయేని లీలఁ గొన దీక్షఁ వీక్షన కేగుదెంచి నీ
 యంచితనేత్రముల్ దలుచు సంలికర్ణముహా ధునన్నధి
 బొంచెను భీతిఁ గూపములఁ బొందపు నేత్రము లంచు మీఱు
 శ్రీంచినవాని కట్టిభయకీర్తన మొప్పునె కాచె న్నతృకుఁ. - ౧౩౧

ఉ. కర్ణవతంసనామ మిటఁ గాంచెద దృక్పథ సంచ విచ్చి య
 భ్యర్ణముసేరఁ గావలయు నద్దిర యాయసితోత్పలంబు దృ
 గ్వర్ణవరఁవరాంతరధిచాసతఁ గైకొని లీన మయ్యె ని
 క్షర్ణమునందు భూషణ(త) గైకొను నేకరణిం గృశోదరీ ౧౩౨

గీ. కర్ణమునఁగల్వరనుచాయఁగక్ష్మకొనఁగ, మాలితంబయ్యెఁగంటిజేలాలితాంగి
 యింతిసామాన్య మిచ్చట నేలకబాగు, చుహితధర్మవిశేషసంబంధ మెడయ.

గీ. బ్రహ్మననోవ్యశ్రుత్యంతలక్ష్యమగుచు, దురు నిక్షల్ప శ్రుత్యవతంస మగుచు
 నుపనవద్రీతి నిది మన కొప్పఁబలుకు, వేత్తవేద్యంబులకు భేదవిదళసంబు.

గీ. తన్ని యీకల్ప శ్రుత్యవతంస మగుచు, నాత్మరూపంబు లక్షింప ననుచితంబు
 ఇచట రూపంబు లత్యంత నెనయ దెల్లు, దృష్టివిశేషమున నదితేటవడదు.

చ. కలువలు వీనుల నైలఁగఁ గారణ మేమి విభూషణంబుగాఁ
 బలకఁగ సాహసంబు గద భావము నీయది యేమి తెల్పవే
 తెల్సెను గల్ప కన్నులకుఁ చేటల సాటగునంచుఁ బల్కుచోఁ
 దెలిపికిఁ దవ్వవారలకుఁ దెల్విగఁ జెంతల వాని నుంచితే. ౧౪౦

క. అతినిన్ను శ్రుతికూపం, బతిపూర్తిగ మెలఁగి పైకి నడరుతుదిరసం
 బతితీవ్రత పెడలించిన, గతి నున్నది వీనులందుఁ గలు వోచెలువా. ౧౪౧

ఉ. నురుచిరహీరసీలముల సొంపగు కమ్మలక్కాతిథార యే
 కఠణి వెలుంగుచున్నయదొ కంటివెఁ తామరకంటి శ్రోత్రకూ
 వరమణమాధురీరసము పైకిఁ గడంగుచు జాలుసూపె జ
 న్యరసముతో ననం దగియె నం చొగి నంటెను రెండువీనులఁ. ౧౪౨

- గీ. మృదుతనవికలభావతమెఱసివల్ల, వాదలకు నెల్లఁదానమీఁ దగుచునుండు
 నీకుకెచ్చావి యధరాఖ్య లేకు ముఖ్యపృత్తి వికరీతలక్షణ వెలయు ని.తి.
- గీ. అతివ నీమోవి యవవర్గమగుటకేమి, కారణము గల్గు నది తేటగా నచిపు
 మార.తెలి వబ్బె నదివరమాచుతుంబు, గాన నకవర్గభావంబు గలుగుటయదె.
- గీ. గరిత బిబ్బోషియనఁజేకు గలదునీళ్, నచటనుకమానన చం బుద్రుబి బ
 శబ్ద మమ్మాటసిద్ధాంతసరణి సారదు, బింబుది కేషములు ప్రబిలి.బములుగ.
- క. మృదుతన సత్త్వతిరనన, వదలం దనరారి సత్త్వబుధ మ్మ దాఁ
 బాదలి యు ను హసవదతక, వదలదు చిత్రంబు నీమహాతెఱ కంటె.
- గీ. వెలఁదినీమోవియవవర్గపృత్తి.గాంచు, బల్లవచ్చాయరాగసంకదలఁ బాదలి
 హస్యవద మగునవవర్గ మబ్బుటయదు, పల్లవాకృతి రాగసంకదలు పాదల.
- ఉ. ఇంతిరొ మోము చంద్రవిషయత్వము సైఁకనియ్యుఁ గెంపుమో
 వంత సుధారసం బనఁగ నధ్యవసాయసహిష్ణుతాగుణా
 క్రాంతము గావొ తద్రసము కాదగునో యమృతంబుఁ గొంటి ము
 న్నిం తిడినిర్ణయితు నని యింపుగఁ జేసెను జంబఁతుతుల్. ౧౪౪
- క. కెంపుచునుమోవి లత్తుక, కెంపు ఘనంబయ్యె మిగులఁ గీల్చొన నెఱదా
 లిం వగుదిదెమున మిక్కిలి, సొంపెనఁగెను రాగమహిమ సురదక్షతులన్.
- క. నగుచాయల ముకుముత్తము, జిగితోఁ బలుగంటలు నిండి చెన్నెనలారెం
 దగుమోముఁజూచువలనం. దిగజాటుచునుండు మేలుదివ్యాన్న మనక.
- క. మృదువదమై రసవాసన, లొదవి లసత్తావ్య మనఁగ నొప్పెను నధరం
 బుదితరసోత్తగ్గం బై, ముద మొసఁగెఁఫలము గుణత మొనయుంగాదో.
- క. ఆమూలచుంబితం బై, లేమ రదచ్చదము పూర్వరీతి చ్చిగులక
 శ్రీమణియఁగ సొస్తార, వ్యామిశ్రితమంగళార్థ మన సంకయమే. ౧౪౬
- క. చ్యుతసొస్తార మపాకృత, మత మనుకృత మగుట దోషమతి యనుచితమే
 యతిది త్రము మృదువదమై, యతివకుఁబలుఁచెరయవాక్యమగుటఁదలంపన్.
- ఉ. మాకెసపువ్వుఁజేనియలు మాటికిమాటికిఁ గ్రోలి సొక్తుచున్
 శంక యొకింతయుం గొనక శాతరదక్షతముల్ ఘటించు న
 వ్యంకకు జాముఁ గృష్ణచుధుపక్షిబిదె నూచితె నాతి యన్న న
 క్కుంకజగంధి చూటుకొనఁ బులిసభీని మోవి కేలునన్. ౧౪౮

క. అలఘునిభావత గానా, కలితాజరభాంచితస్వగతుకతగా నే

వలనునఁ జంపకమాలా, లలితస్వము నీకునాన లాగెఁ జెపుమా. ౧౧౧౧
గీ సుఖదమరుదందితస్వర్యశోభితంబు, నవ్యవహితస్ఫురద్రసం బవరుమంబుఁ
గైశిశీవృత్తి యన నాన గడు వెలుంగు, నొకసరంధ్రత వదలకయుండుఁగొని.
గీ. మధురిమంబున నీమోవి మధురిమంబు, శంకపడఁజేయ నాసి కాచంపకమున
వెడలి యెరుగించినిలిచివలములమాక, రందరించువు నాముత్యమంద మొందె.

క. బిత్తరి నీనేత్రంబులు, ముత్తియపుంజప్ప లనఁగ ముద్దుగులుకు నీ
ముత్తెము జన్యము గాదా, హత్తిసప్రేమమునఁ జూడ నర్హము గాదా
చ. అని వనజాక్షుఁ డంచితమఘాంబుజహాసమరందృపాశ్రితో
మనమున రాగసంకుద యమందతఁ జెందఁగఁ జిన్ననవ్వుతోఁ
బెనఁగొని ముత్తియంబు నొకవితయేయూరము చాల్చి వాసనా
ఖని యగునాసపై వదనకంజముఁ జేర్చుచు మాటిమాటికి. ౧౧౧౨

గీ. ఉనిద మద్బాహుసంవాసయోగ్య మగుటఁ
బ్రతిభటస్ఫూర్తి నైఃకనిప్రభలుగొనుట
వేడ్లఁ గంతంబుఁ గనఁగ నివ్వేళ నాదు
పాంచజన్యంబు మదిలోనఁ బాదుకొనియె. ౧౧౧౩

క. నతి నీమకొలికి కువమే, యత యర్హమె యొక్కభంగి నది యొక్కంగా
నతిమృదుతక సుస్వకతక, వ్యతిరేకం బరుదుఁ బలుకు నది చిత్రంబే.
గీ కలిగికలుగమ లగుఁగదాకంబువునకు, నాత్మరూపప్రబోధంబుననునెపును
గాన జడమగునదియెట్లుగాంచుసాటి, మాత్మరూపప్రబోధంబుననునెడకు.
గీ. అర్ధనిద్రాస్వితం బగు నొర కంబు, వతివ నీకంధరకుఁ బాల నలికియలికి
యట్టిదానిశుభమానతాస్వయంబు, గగనకుసుమంబుతోపైత్రి గాంచునుత్తు.

ఉ. చుంచితమై రొదలో నెఱవఁజొచ్చినకంబుప్ర*తోటిసాటి కం
తంబున కందఁజేసెదఁ గటా కట † మచ్చికయూని వల్లుచొ
క్తంబుగఁ బల్లఁగాఁ దలఁపుఁగాంచి యకార్యము గాక కార్యమే
కంబువుసాటి కీర్తికరమే యది తీయగఁ బల్ల నెచ్చినే. ౧౧౧౪

గీ. సరసిజానన నీకంతసరణిఁ దెలు(పు), ప్రస్ఫురదర్శ మౌధుర్యవచనములకు
సాటియగు నెటు తతనాద్యజాతిరవము, మధుఁ మేనియవల్లతమానదెపును.

* తోటిసాటి † మచ్చినమునిపల్కుచోకంబుగ

- క. ఓసరసురాల నిజముగ, నీ *సరసపుగొలికి వెడలు నెత్తిపలుకులకున్
దోసము సరియన్న రసా, భాసాస్పదశుకపి కాదివక్షి స్వసముల్. ౧౨౬
- గీ. తరుణి తలఁచ నవధ చేతనత నుండు, శుకము పికముఘ వాగమస్ఫూర్తి నెడయు
మోటియైదిగ మెట్లు త్వద్ధన్వి నెఱి నెసంగ, నీ శుగళసూక్తివలెవల్లంపుగావు.
- ఉ. తావకకంఠవిస్ఫురుడుదాదితభారతి సంగుత్యసం
భావిత మైన దోషముల భాసిలు దోషగుణత్వదూరతక
భావుకు లెత్తుదోషముల వజ్ర మెలంగదు దోషమా గుణం
బేదిధి బూన దిష్టగుణమే కొను నంచు వచింతు రుత్తముల్. ౧౨౭
- క. నీరసములు గాన నలం, కారము లివి గావు నీమకంఠంబునకున్
సా(ర)రసోత్పన్న గుణా, భారము లగునువచనములు తగ భూషణముల్.
- క. పటుబాధస్ఫురితము లు, శ్లేటబహురసవస్తునవిభానక్షములుల్
ప్రతితాసారా(?)రంధ్రము, లటు నుగుణములు విఘటిల్లునవిగాసాముల్.
- సీ. అనుకరణబుచ్చే ప్రగృహీతసంస్తారముఖనిత్యదోషసంస్ఫురణ మఱిది
శబ్దతర్కావై శారద్యమున శ్రుతికట్వాదిదృష్టత కాకునీసి
యంగాంగితాకథ నాదిసాధనముల రసదోషవిచయంబు రాణగుంచి
వ్యక్తవాచ్ఛార్థప్రబంధాఢితీగతి గచనాద్యవర్ణత రహి హసింది
రసీకు తాననఁ ద్రిప్ర శారత ఘటిల్లి, నాల్గువిధముల రచన మిన్నాననంబు
గొంచు నీకంఠమున నిస్సించునంచు, వినికి నాకగునదికొల్లి కనువుసాము.
- చ. అని వనితానురగరసహృద్ సముత్పటమానసంబుతో
వనజదళాక్షుఁ డయ్యతివబంధురచేశలకంఠ నాళముం
దనముఖవద్దసంగతినిఁ దద్దయు మేద్దుఁడనంబు గుల్లఁగా
ఘనకతి నాజ్ఞసంభరణకౌశలహస్తము మెచ్చఁ దార్జినున్. ౧౨౮
- చ. కుచపదమండలంబున నకుంఠసజాతివిజాతిభూషణ
ప్రచయము క్షీరనీరయభావముతోఁ దిలతంకులక్రియా
ప్రచితము నాచు సదస్తిము భాసిలఁజేయుచు దోషవిక్రియా
వచనము దూరమై మెలంగ వర్తిలుచున్నది కఱివే చటి! ౧౨౯
- సీ. నిరుపమనావాసఃశీఘ్రితరుచిరాజి డంబుమీఱిన రోహితంబుగాఁగ
భావనాతీతసల్లావణ్యపూరంబు సాదామనీలతాచ్ఛాయగాఁగ

- నత్సర్వ మా క్షికహాభాని సంతతధార వయోబింశ ధాగఁగ
ముక్తాభిమధ్యగమీహ సహీరముల్ లసకురువన్నోపలములుగాఁగ
లలితరుచివక్త శశిమండలంబుదిగువ, దండిమీఱువ యోధరమండలంబు
మా(ను)కమనోరథచ్చలమహితసస్య, ఫలములెల్లనుమిగులనిష్పన్నములుగ
క. ముక్తాహరము లిద్వి వి, విక్తచ్ఛామలు ఘటిల్లి వెలయఁగఁజేయున్.
ముక్తావద (?) మన్యచుణ్ణి, రిక్తత గన సీసముద్ధరించినకృతులన్. ౧౭౧
గీ. పూర్వపూర్వవిశేషత పాసఁగె నుత్తరోత్తరంబున కిది భూషణోత్తమంబు
నాతి యేకావళీభూషణంబు దీని, గన్నరసికులమది మోద మెన్నఁ దరమె.
గీ. రమణి! దీపకభూషణరత్న మిద్ది, మంజులైకావళీయోగమహిత మగుట
మాలికాదీపకం జాచు మామకీస, మానసము నాత్మవిష్ణుతఃకూనఁజేసె.
క. *అరయ సరసత్వపుటకం, బురుతరలోజ్జీవితంబు నొప్పుగుసుగుణ
స్ఫురణంబున నేకావళి, వరమాలంక్రియలలోనఁ బర్యేందుమభి ౧౭౨
చ. సురుచిరవద్దరాగవరిచుంబితసిలనిబద్ధహారని
ర్భరచదిరాజ వింతకనుకుండువు నేనఁ ద్రివేణీకైవళిం
గర మనురక్తి నేతదవగాహన మొందె మదియభావ మ
బ్బరమె నిరంతసౌఖ్యరమ పొందుట యితఱిఁ గామినీచణ్ణి. ౧౭౩
గీ. లేమ నెలచెతఁ దారావళికిఁ బ్రకాశ, మబ్బుటరుదనియెంచంగనగు నెమాడఁ
దదురురోచుల నెనసి యుద్ధతపుఁజక్ర, వాకయుగళంబుతోడయవఱలనరుద.
క. లాలితకుచవదనండ్ల, మోలి నలంక్రియలు చాల నొప్పుగఁ జేయున్
† బాల వీక్షింపు మువనూ, మీలనములు పొంచుఁగొనుటమెచ్చు తలంకన్
క్ష్మ. ఇక్ష్మరణిఁ బరికి యనువతి, చక్ర నిరవణిమునఁ జిక్కునడలింపును జగ
జొక్తపుఁబూగుత్తుల నై, నెక్కినఁగాఁజేసె గన్ను నెఱితుమ్మెదలన్.
క. మించి మహీధరగర్వ మ, దంచుట నిరమిత్ర మా మిఁకొనికుచంబుల్
కంచుకకవచం జేల ధ, రించెను గాళింది విస్తరించి తెలువనే. ౧౭౪
ఉ. రంగు లెసాగుమేచు మది రాణవహించుదృఢానూరక్తిచేఁ
బొంగఁగఁ దద్బలంబునన పుట్టినతత్తనుకంటకంబు లె
క్తం గడుదుర్బలం బగుచుఁ గాంచనకంచుక మిద్ది వక్త్రున్
భంగముఁజెందెఁ గన్గొను మభంగురలోలకటాక్షవీక్షలన్. ౧౭౫

గీ. చక్రవర్తిత గొని యరిచక్ర మణచి, కటుమహాభోగమున నురోభద్రపీఠి
రాణఁ జేకొను భూధరరాజమునకుఁ, గోకచాటున మెలఁగంగఁ గొదవగాదె.

క. ఎడకు డిగి కూడ ముఖశిశినడచి జయింపంగఁ దలంచు ననుచును జెలువా
కడుఁగంచుకడాల ములోఁ, బడనిడి కుచకోకములను బంధించితివో. ౧౦౬

శా. కాంతాపీ. కుచులు లాకృతిచుత్తారంపుసూఢధ్వనల్

కాంతానన్నిభఫక్తి నం చొగి నలంకారజ్ఞ లూహించుదృ
ప్రాంతవ్యాహృతి సార్థకంబుగ మడిం జాల నివ్వఁచించి యో
కాంతారత్నమ కంచుకాకృతిఁ బరిష్కరించితే గుబ్బుకా. ౧౦౭

గీ. నడు మనెడుమిన్నువైఁ దన మెడయ కెనయ

ఘనఘనతన్వంబు ఫలమయ్యెఁ గ్కాని సూక్ష్మ
సూక్ష్మత ఘటిల్ల దని లజ్జ సాగియ అవిక
చాటు కుచమందె నో యది నంది నరుదె. ౧౦౮

మ. అతిసూక్ష్మం బగుటన్ రహస్యతమమే యశాఁగా స్వరూపంబు మా

నితిగా దానిఘనాంగతం గొనుచు మన్నింపంగదా సౌఖ్యముల్
సతి నీగుబ్బలు గొప్పగొప్పలగుఁగా స్వాయత్తసంరక్షకై

యతిగోప్యకృతి మాని యంపు టరుదా యాత్మ నివహరింపుమా. ౧౦౯

మ. అలసూఢధ్వనికి నిదర్శనము దా నాచుం జెలంగుంగదా

బలుచన్నంగవ మున్ను నే నిపుడు తద్భావంబు వైఁచ న్నరు
జ్వలఁగీతిత్వము నీవు మెచ్చుకొన సంపాదించెద స్తంచుకా
కలసం బాఁపు చసూఢమైనధ్వనితో గారాపుసాదృశ్యమున్. ౧౧౦

గీ. అనుచు హృద్గతతద్గంధిపుషపికల, భావమొనగూర్చికంచుకావరణముడవ
కరమకారణ మగువేల్పు బయలుపటిచె, సత్తుచాత్తస్వరూపంబుచాలఁబ్రీతి.

క. కలికి చిననాడు చేతికి, బలుగుబ్బలి మేలుపూలబంతి యగుంగా
యలచేతి కిపుడు కువమిది, బలుకొండై మేలపూలబంతియు నయ్యెకా.

గీ. మేలుబంతుల నెల్లను గేలిసేయు.

బ్రాముమక్తినకొలది నీబలుకటికిత
నంబు గొను సూక్ష్మ మొక్కగుణంబు సొరగ
నెనయ దపకాశసద్వృత్తమెట్లు కుచము. ౧౧౩

ఉ. కొండలనైన తేలవరిగుత్తులైనవడి మీట రాజనే
దండముగఁ దమిల్ విరియి వాఁగఁ దక్షతగల్గి మీటి యొం
డొట్టిని దాసి మా తెలుఁగఁగఁ దామ కోడెమితూరిగుబ్బ లో
యండజయాన హస్తగతి మధ్యేడుసూత్ర మదెద్ది తెల్పువే. ౧౯

క. పాలిండ్ల మరగి తిరిగి(తీ) హేలావతీ(చి)న్నయవ్వి డిప్పుడు నీమే
ల్పాలిండ్లు మరగి తిరుగఁగఁ బాలయితిం గదవె కోర్కె సలియి: మగఁగా
గీ. మగువ ! యేతత్పయోధరమండలంబు
బర్హధరహృత్పూమోదంబు బలియఁజేసె,
మదిరనేత్ర పయోధరమండలంబు
బర్హధ్యన్తోదహేతువై కరఁగుటయ్యదె. ౧౯౬

క. గురుశత్రుమాణ మవనిం బరమసుఖం బిచ్చు నను సుఁ బడుటదురు బుధుల
గురు(ప)గుమరిశత్రుమన, కిరితీతయసుఖంబు మాకు నెలకొనదె చెలి
గీ. అడరి ద్విజరాజచక్ర బుఁడఁ జేసి, హృగులతరసునునవ క్తులొడఁగఁజేసి
మిగులనుద్ధతిగొన్న సీమెఱుగుగుబ్బ, మగువమర్దింపఁగుమాకుమానఁడగునె
సీ. కుచములు గిరులన్న గొబ్బనఁ బరువత సాదృశ్య హేతువై చాలఁదోయి
దోదిన మృదుతనూహృతకుచంబుల కదియైన వైషమ్య మనడుశంక
బలుకుచంబులు పూలబంతులైన మృగుత్వమచ్చుటఁ గారణం బనడు తెలివి
వివరింపనత్రెల్వీ కిషమతకవకాశ మంబరకుసుమాంబ యనడు మనసు
కేలఁగైకొని మదిఁ బరీక్షింపఁ దెలియఁ
బరుషభావమృదుత్వ*సద్వర్తలత్వం.
పీఠతొన్నత్యములు గొన్ని భేదము లిటఁ
గరణములు మాటికని చన్నఁగవ గ్రహించు. ౧౯౭

మ. బలకొం డొక్కటి మన్ను నాకరమునన్ బాగైనపూబురినా
విలసింపెం గద మేల్లుచంబు లివి యీవేళం భరాయుత్తర
స్వలయ న్నార్దవమేని తల్పదృశత నిర్దింతు నక్కొండ క
స్తలఃపొప్పున్ జనియించె నంచు హరి మిచ్చాగుబ్బ లొత్తు గడన్. ౨౦౦
గీ. అతికఠినపీఠవత్సోహద్యయ్యావి, మర్దనముచేసి చేసియు మఱియు మఱియుఁ
గాఁతువడువాదుమృగ హస్తకంజమిఁది, విత్తమిదియనికుచపీఠచలఁగిచేయు.

జోడునాయకకూడి జొబ్బిల్లెడు సుగంధధూరిపంకంబుల బుగ్గింగిబుగ్గింగి
కమనీయకుసుమసం గ్రీధితకందుకముల నలకులీలల వాడ నాడియాడి
గురుతరమస్తేభకుంభస్థలంబుల నెఱి నాశ్రమింపంగ నిక్కి- నిక్కి-
యేతిఘనాత్మ్యన్న తాహార్యరాజంబులఁ దక్షయ తత్కర్థతి దాఁటిదాఁటి
శ్రీమజలం బూర తొమ్మెక్కి చక్కనిలుచు
కుచకిశోరంబులను జూచి గోరెమ్మి.

మృద్దు గొన *మనసులైదు ముదిత యనుచు
ముద్దుఁడనుగోయి శ్రీపతి ముద్దుఁగొనయె.

౨౦౨

గీ చంద్రుఁ డొక్కఁడు బాధింపఁ జక్రియగలి
యిందుముఖ నీచుగుబ్బులై యెనసి నిపుడు
చూడు బహుచంద్రీభూషణస్ఫురిత మేయ్యె
ననుచుఁ గుచముల నఖరేఖ లంటఁజేసె

౨౦౩

క. నెల యొక్కఁ డేచ జక్కవ, లలితులల నీచుకుచములై బనియింపం
గలిగెన్ బహుసఖచంద్రా, కలితక్షతివీడ యని నఖంబులు నాటెన్.

౨౦౪

గీ. సర్వగురుచిహ్నములు గానిచన్నుగోయి
సర్వగురుభావ మెఱుంగంగ సస్య మగునె
యనుచు గోవిందుఁ డానంద మతిశయింప
లేలఁ గుచముల బాశేందురేఖ లిడియె.

౨౦౫

క. హరిసఖపదచిహ్నైత మహా, సురుచిరుచకుంభయుగళి చూడఁగనొప్పెన్
వరశుకశితముఖదారితీ, పరిపాకమనోజ్ఞలికుచఫలయుగ మనఁగన్.

౨౦౬

చ. గిరులకుఁ జిత్రీపత్రీలత గీల్కొను టుభ్రామె కప్పరంబుచే
గరము మెఱుంగులీనుమృదుగంధ మెఁందఁగఁజేసి తెల్లఁడా
ల్లిరులకు సాటిదెచ్చి యటఁ గేళిననించు శివుండ సయ్యెడం
దరుణి యటంచు నించు హరి తత్కృచనీమ సుగంధపత్రీముల్,

౨౦౭

చ. శుకము మహాగమాంతరర్థిఁ జూడ్కికి సిం పగుదాడిమీఫలం

బకలా పునర్విదారణము లందెచునట్లు ప్రియశ్చమానె నా

మొకము సమందహాసమయి ముద్దులు గుల్కఁగఁ గొమ్మపైడిదా

ల్పకచకలూరుపయ్యెడను డక్కఁగఁ గప్పెను తొమ్ముఁ గ్రీక్కునన్.

౨౦౮

- క. అతిపరుషోన్నతవృత్తిం, బ్రతిలేకుండియును మధురరసమేరితిన్
 సతి సీకుచపదమండల, మతిచిత్రిము మధ్యవృత్తి యగుచుం డిటుటన్.
- క. గేయ మగు చేకగురుతో, స్నేయంబై సర్వవృత్తనిచయాద్యంబై
 వాయదు గా శ్రీవృత్త, శ్రీ యానక్తోజయుగము శృంధారనతీ ౨౦౧
- క. పరుషంబు లగుటఁ గుచములు, సరళంబులు గాని యున్న సఖ చిత్రింబే
 స్థిరము లగుచున్న వబ్రము, పరమానునమానమధ్య పరికింపంగన్. ౨౦౧
- క. ఈకుచపదమండలమున, శ్రీకరభావమున మెలఁగు చెలువౌభూషణ్
 శ్రీకర ముభయశ్లేషయె, శోకస్తని చాలఁజాల గుఱుకుగఁ గంఠే. ౨౦౨
- చ. మిదభిమతి(పు)శయ్యయ్యి మూనితభూషణ మై యదోష మై
 ముద మొసరించుఁ గావ్య మన ముద్దుఁగుదద్యయి చిత్రి మొక్కఁడే
 సదమలగాత్రి నద్భుతము చాలఁగ సూక్ష్మతఁగాంచియేని దాఁ
 గదిసి సారంగ సంది యటఁ గానఁగ శక్యముగాదుచూడఁగన్. ౨౦౩
- క. ఈరితిఁ గుచము లెన్నుచు, వారిజలోచనుడు కాంతవారస్ఫురణ
 భాగము లగునోర్చులా, కారావారములదాయఁ గనుమీ లడరన్.
- చ. చెలి కరవల్లవస్ఫురణఁ జెందినదోర్లతికాలవాల మై
 యలరెడుబాహుమూలముల కర్పము భాతము తీవే పూతచే
 వెలయఁగ జాగుగా యనుచు వేడ్క నఖంబులునాకఁ గక్షలన్
 విలసదమానగాహువుల వేమఱు గండపుఁబూత దా నిశన్. ౨౦౪
- క. ఆరుఁ గనుఁగొనియె శ్రీహరి, యాగుచి ముదమొనరఁజేయ హరితృపుమే
 త్పేరుం జలిచీనులబ, ల్పారుం గలహింపఁ బిలువఁబంపెకుదానిన్. ౨౦౫
- గీ. విన్నుతానునఁ బొక్కిటి నేల్పుగావి, లేమ యాచెంత మధుకరాళీకమగును
 గలదు సేకలశోమాళిల్పనల్లి, విబుధవరు లగుమా శోగివేడ్కఁజేయు. ౨౦౬
- గీ. అతివ మున్నంతమేనికి సహిచరేబ్బుఁ
 డభిమతింమైన తల్పమై యలరఁజేసె
 నిపుడు శోమాళిభుజగేంద్రుఁ డీకరాబ్జ
 ములకె తా శయ్య యగుచుఁ బల్కుద మొనరె. ౨౦౭
- క. మాయానరేంద్రహస్త, చ్ఛాయల శోమాళిభుజగచంద్రుఁడు మిగులం
 జాయనహించెను జిత్రిము, ఛాయానుభవ నీతఁ జూడఁ జనదే చెప్తమా.

గీ. పరుషబంధమయం బాటఁ బరఁగుగొడ, రీతివోలెను జనుదోయి లేమయ్యెల్లు
గానరోమానియను పేరుపూనుచీమ, బారుపయి కెక్కు నాభిగహ్వరము వెడలి.

ఉ. ప్లాక్కిటికోమనుండి నలపుంగిరులంచుఁ గుచంబు లంటఁగా
గ్రీకుల న నిక్కునీలఫణిరా జొక ప్లాక్కిటిపాదునుండి పెం
పెక్కఁగ నిక్కుచున్ బయట నెంతయు సుగ్రీకుచు గట్టిగుబ్బలన్
జొక్కపుకొండలం చడరి చొప్పుదుతీవెయొ యిద్ది చెల్పవే. ౨౨౦

గీ. రేమణి మంజులరుచిరోమరాజభుజగి, తరుణాకృష్ణభూషా దండవందశూక
రాజు లెనుగూడ నెంతేనిరమణఁగాంచె, జూచితేముద్దుఁడెలితేటచూపులాడి.

క. ఆతల నీతల దేశము, లేతటిన్నెన్ సమృద్ధి నెనయఁగ డ్రామో
పేత మగు మధ్యదేశము, భృతిగ నిట నహిభయంబు కలుగుటకతనన్.

క. కాళిందిమధ్యగత మగు, కాలాహి న్నాచుపానగతి మర్దింపం
జాలితి గరిమున నిప్రడీ, కాలీందీమధ్యగాహిఁ గడఁగితిఁ జెనుపన్ ౨౨౧

క. అండఁగొనువారె భూధర, మండలపతం లగుట మిగుల మహిమంబులదే
నుండుకొన మెంచులేమిడి. యండగువారల*చుబీడయంటఁగ సాగెన్. ౨౨౨

గీ. కన్నెరో కంటివే నీదుచిన్న నడుము, మిన్న ముట్టినకలిమి చేకొన్న దేని
యెన్న నబ్బుర మిద్ది దానున్నదిక్కు, నెట్టి నెఱవాదులకునేని యెఱుఁగనీదు,

ఉ. ఉరుకుచభూధరంబులకు నొప్పుగఁ బ్రాజలతానుపత్రీముల్
కరముడలిగ్గుఁ బ్లాక్కిటిచొకాటపుబొడ్డననావిలోని యా

ద్యరసపు జలనా మిగుల నందముఁజెందెడురోమరాజ యం
చరుదు ఘటిల్లఁగాఁ బొగడు నచ్యుత్తఁడా రొగిఁ గేల నఱుచున్. ౨౨౩

ఉ. విన్నగు నాభిదీర్ఘకను వెల్పడి మీఁదికి వేగఁబాటుమే
ల్కప్పరిసంపుజాలుగద గట్టిగఁ జొక్కపురోమరాజ యం

దొప్పగులేదరంగరలహోదాద్దగదంబుర రేఖలోకదే
యొప్పులకుప్ప యీవఱు లహో యని మాటికి నంబు మువ్వళిన్. ౨౨౪

గీ. కాదు భావంబు దృష్టికిఁ గానరామి, పలుకుచద్యయిఁబూన నభావ మెల్లు
నాతియటుగాననుభయభిన్నంబుకొను, మత్స్వరూపంబుగనుటచేమాకుముద్దు

క. సర్వద్రష్టను నేనను, గర్వం బింక మాకుఁగలదె కనుపట్టదుగా
వచ్చేందువదన మధ్యము, సర్వచదార్థాంతరాళిసంగత మయ్యున్ ౨౨౫

- గీ. సత్త్వ మొనగూడకున్నను జాన నడుము, విష్ణుపదపదమయ్యెడు వినుముపిదప
విష్ణుపదపదమయ్యెడు విధములేదు, సత్త్వ మొనగూడననినవ్వుఁజక్రిధరుఁడు.
క. ఘనజఘనకుచపదంబులు, కననయ్యెను గురువులగుచుఁ గమలదళాక్షి
కన వింత మధ్యనిద నిది, కనుపట్టెను లఘువిలాసఘట్టిం బగుచున్. ౨౩౨
- గీ. బలుకొప్పుకాల్కొగుల్ బాగుగా ధరియించి తులకించునదనచందుని భరించి
గంధిలనిశ్వాసగంధవాహముఁ బూని తనరాదుకుచపర్వతంబు లూని
తన్మధ్యసంధానితనభంబు గైకొని పంచభూతమయప్రపంచ మాని
సూక్ష్మాతిసూక్ష్మ మై చూడ్కికేగనఁగాక మాయాభిరామమైమహిమఁగాంచి
తనమహాకాశపద మొప్పు దనరు నడుము
పరమసూక్ష్మత మును విట్లనదతఁగొంచు
నిపుడు మద్దేహసంగతి నెనయు మిగుల
విష్ణుపదభావ మని కౌనుఁ బిడికిలించు. ౨౩౩
- గీ. మెలఁది తాడుగ్యరసమహావేదీయందు, బంధురావర్తమై స్వర్ణపద్మమయ్యు
సరిగభీరమహాహృదంబయ్యు మెలఁగు, వేడ్కఁగనుఁగొంటివే నీదువెడఁదనాభి
చ. కలితతనూలతం గలవికస్వరనాభిసుమంబులోపలన్
మెలఁగుచునుండి మీఁదటను మేల్వలపుల్ గులుకం దదుద్భవో
జ్వలకుచగుచ్ఛముల్ గొన నవారణమైఁ బయిలెక్కుఁ బిల్లజే
టులజలిగారునా జగిఁ గడుం దనరాఁడెడు నారుఁ గంటివే. ౨౩౪
- గీ. కాంత యోకముననైన గగనకుసుమ
దర్శనము నేయ నొకఁడైన దక్షుఁడనునె
యిప్పూడిమింటఁ గనుఁగొంటిఁ దప్పగాదు
చారుభాస్వరవికసదంభోరుహంబు ౨౩౫
- క. శృంగారరసం బిచ్చటఁ, బొంగదె మధురంపుగుణము పాలుపారఁగనో
యంగన మధ్యమవృత్తి కె, సంగదె మాధుర్యగుణము సంశయ మేలా.
- క. పునరుక్తివలెను నుడికిం, గననయ్యెను నాభి మించు గడురూపమునం
బునదుక్తవదాభాసం, బనఁగ నలంకృతుల నెఱుక నందుట లేదే. ౨౩౬
- గీ. పంకజాతాక్షి యీకరపంకజమ్ము, చొరఁగఁ దలఁచెను దాఁ బరమఖముఁగోరి
చెలుపుమీఁదాదు నిమ్మహాబిలబిలంబు, శస్యకార్యసమాసక్తి యంత వదలి.

అలమింటకో సురదీర్ఘికం దెలిగజం *బాత్మాయతాంచత్కరం.
బెలమిం జాంచుచు గ్రీడసేయగద కృష్ణేభంబు కొన్నింట నీ
చేలువంపుంబలుడిగ్గియుం బ్రమదీయై చేసాచి కీడింపగా
దలంచెం జూచితే యంచు నాభికడకుం దారైం గరాంభోజమున్. ౨౮౦

మ. హృదయగ్రింథి మహాదృఢం బవుగదా యిప్పుణ్మ నీక్షింపగా
వదల న్నే నొకలక్ష్యమా యితినిశ్ భావింపగా నంబరా
స్పృహ మా గ్రింథిత నాస్యభావ మనుచుం భాటిల్లుభీతిం గడుం
జెదరె న్నీవి మనోహరాంగి కనుచుం చిత్తంబులో నెన్నెదన్. ౨౮౧

క. ముడిశోడనె వడిమిఱగెగ, గడుసాగెం గటి నెసంగుకనకాంబరమున్
సుడివాలుదాల్పుధైర్యపు, ముడి సాకల్యంబుగాగ ముద్దుగ జాఱెన్.

ఉ. అత్తజ్జీ జత్తజం గనినయట్టిమహాస్మృడు రన్నభూషణం
బొత్తు నటంచు నాత్మమృదులోజ్జ్వలచేలచెఱుగు మెత్తన
మెత్తగఁ జేసి నందిటచు మేలిమిబంగరుబోడిఁ జేర్చగా
గుత్తుక పాంచజన్యమొనగూడినదాయ నొనర్చె నచ్చటన్. ౨౮౩

క. నవ్వుచుం బువ్వులతూపుల, గొవ్వుచుంబుమ్మయుధుండుగువ్వుచుందిరుగన్
దువ్వుచుం గట్టిపై జూపులు, దువ్వుచు నెన్నుంచు తిగ్గుచుచినుతఁ గనియెన్.

సీ. వివిధరత్న ప్రభావిస్ఫురి న్నేఖలానూయాచిచిత్రిత మనుటకతన
సూక్ష్మాతీసూక్ష్మత శోభిల్లుకతమున బహుగుణాశ్రయితచే బరగుకతన
(సంకటం) దనరోచు లడరించుకతమున నర్హజనంబున నబ్బుకతన
మాలిన్యలేశంబు మలయనికతమునఁ గటినుప్రసంచంబు గ్రీమ్మకతనఁ
విసుడి మానిత్రీ మిమ్మహాంబరము గానఁ
దినకఁ దా విడి మాకుఁ హిరిగ నొనర్చె
మేము చేసినవని గాదు లేమి మాకు
నేర మించుకయును లేదు నీవు గినియ ! ౨౮౫

గీ. భామ కణ్ణావతంసాతిపదమొలందు, జఘనకాంచినమానగజఘనపదము
గణితమై యున్నదో కాదో కలిమి లేమి, నీ వలంకారవతివిగా నిశ్చయింపు

క. విరసంబై కనుపట్టెడు, సురధునిసికతామయంబు శోడనఁ దగునే
పరమాద్భుతమహారస, మిరవొందగఁ గాన నైనయీకటితట్టిన్.

- గీ. అతివ కాంచి గుణసాస మగుటకతన, నేతదుజ్జ్వల వరదరాజేష్టనాస
మెట్లు గాకుండు నిటవసియించునట్టి, పరమపూరుషు డతనుతావంబుగొనునె
- గీ. చామ యీకటిభూధరచంద్రమునకు, లీల భూచక్ర మంతయు నేలఁజూలు
భాగ్య మొనగూడ గిరిదుర్గపాలనంబు. పులివదేశంబులు టబ్బరముగాదా,
- క. ఈకాళిందినితంబము, జోకై మాక్రిడ నమరఁ జోపెడు మనిలో
నాకాళిందిమనోజ్ఞత, రాకృతిపులివస్థలీవిహారము లెల్లన్. ౨౫౦
- గీ. అపదసాందర్యమై కటి యపహసించుఁ
నాకృతివ్యాకృతిని జిత్రీరసమునోచు
నొక్కయెడ నద్ది పురుషత్రయోజ్జ్వలంబు
ప్రథమపురుషైకసంస్పర్శభవ్య మిద్ది. ౨౫౧
- గీ. కటిపదంబున *నర్థనంఘటిత మగుచు, జఘన మభిధకు సాటియకా నన్నితంబు
మాత్రసత్వాన్నిరూఢియైయందులక్ష, నాభిరూప్యంబురుచిగాంచివృత్తి జూలు.
- క. నిరుపమసంభ్రమ మొదవఁగఁ, గరిగామిని కంచితంబు గావితలు నిటం
బరమాహృతరస మొదవఁగ, వెరపు డలిర్పంగ † నే వివృతమొనరింతున్.
- సీ. పొంగుచు నీకటిరంగస్థలంబున లేమ చక్రభ్రమరిం ఘటించు
ననుమోదభరమున సంబుజలోచన లీల ఛక్రభ్రమరిం దనన్తుఁ
గువలయేక్షణగోరికిఁగొనలుసాఁగుచుమీఱనుద్వృత్తమునజూలనొఱపు గాంతు
నురుతరమై రాగ మొదవ నున్నతవేణి రథచక్రచారిత రమణనిండు
నతివ యిట్లు హరికాంత మైయెసంగ, జతనపడుచును వైష్ణవస్థానమై పా
సంగఃప్రవాప్తినొందనుఁ జతురవృత్తి, మెఱునునీవేళ నీచేత మెప్పుగొందు.
- శ. ఈరీతి వచింపుచు హరి, చారుడతీపీనజఘనసంగమమోహా
కారవయోనిధి నీడఁగ, నేరీతి స్వఱపులేక యెడమెలఁగంగన్. ౨౫౨
- క. ఊరువులందుచుఁ దగ్గత, చారుమృదుత్వంబుఁ గోంచి సరసకదలికా
కారంబు లధికకఠినవి, కారము లని మనసు సొక్కఁగా ని ట్లనియెన్. ౨౫౩
- గీ. లలన(నీయునా)యుగలిపేళలలేవలనఁ, బరిధ వముఁజెందఁగదలికాతరువనంగ
నయ్యె నచ్చట నమననారాంతరంబు, లోకవిభాంతిమూలంబు గాకయున్న
- గీ. తనుణి యూరూత్తరపదోజ్జ్వలాయకత్వ
మొందుయోగంబునఁ ద్వదూయయుగళపయ్య

నగ గవడయ్యె ముని త్వరితంబుకలన

నబ్రమే నార్తి పోవుల నతడు గొనెనె.

క. అని యూచుద్యయిపొందిక, కనితరసాధారణంబు హర్షముగొనుచుం

గనకపుగొల్లియవేలుపు, కనకాంగివనశ్చయ్యంబు గనుగొను చనియెన్

గీ. ఆంతజంఘా(?)లసద్వృత్తియై మెలంగి, లలితవర్ణోరురీతుల లక్ష్య మగుచు

దళుకులీనునలంకృతధ్వనుల దనరి, రమణి సాగసైవ యీపదగచనజెలయు.

గీ. హరికరస్వరసంజాతహర్షవిభవ, యతులమృదురూపనీరజాతాధివాస

లక్ష్మి నీపదములసేవ లాగుచున్న, దింతకన్నను భాగ్య మిం కేమి నీకు

మ. అను చంఘీద్వయదర్శనాగతమహాహర్షంబు లోకాళిక

ల్పనత్యల్పవిలాసతం గొనునిజస్వాంతంబు నాత్మాశ్రయం

బన కెంతేనడి మీటి శ్రీధవుడు పోగొనూలిం దగం గొంగిటం

జెనయంజేసి కుచాంతరం బురము నాశ్లేషించె తెన్నొందగన్.

౨౨-౨

చ. అనిశితంపుటగ్రముల నందెడుదల్చునుబొంగరంబు లు

న్నతి మిగులంగఁ దాఁ జిగిదప్పమరంబు నురంబు(దా)కిసన్

శ్చితి యొకయింతలే కడరుచక్క-విగుబ్బలు రెంటిదార్థ్యముల్

ప్రతిఁగొన నొక్క-జొక్కటికే బాయనిపాక్షులు యుక్తయోగముల్.

గీ. ఘనలసద్వంశములబుట్టి జనులొనర్చు, చిద్రముల పోర్చి శుద్ధుల ద్విద్రస్మృత్తి

జాలరాణిల్లు మేల్పుశ్యసరులువిడుచు, సద్గుణంబుల నుద్ధతాశ్రయముకలన.

గీ. ఆంతరం బగుజార మానంత లేక

బయలు దెబ్బలు గొన్న యాస్పరమగన్న

నొక్క-తెలివ హాసి యగు నని చెప్పబలుకు

చతులహా(రా)శిసూత్రంబు లపుకు విరిసె.

౧౬గీ

గీ. చిన్న సూత్రంపుముత్యముల్ చేరువేళ, సవ్యసక్షత్రహావిన్ను నవ్వుఁ గౌను

ముత్యములునాభిసరిసికే మొనయునపుడు, తలవయోధరగళదుదసురీతములయ్యె.

ఉ. కంచుకనామసత్కవచగర్భగతత్వ మఖండసారథా

వాంచితైవనవారలకు నర్హముగా దని వీడనాడరే

కొంచెపుఁబూత తోడగునె కూడునె కీర్తులు కార్యవేళ నం

చెంచి కుచంబుపూత నెడయించె ననం గడువీడె బూతయున్

౨౨౬

క. బలయుతు లన్యోన్యంబును, బలవత్సంఘర్షణేయ బలమణి సమమన్
మెలఁగెడునది సనుచుం, దెలుపుచుఁ గుచపత్రికాళితరతెన్నిగులన్.

మ పతమత్కర్షము ఘోరుదోషగుణసంబంధాన భిజ్జత్వసం
గత పకాదార్యసుకాంతిముఖ్యగుణసాంగత్యాభికామం... కా
సతిచన్దోయి యలంకృతాన్యనుయినన్ సత్కావ్యముంబోలి (శ్రీ)
పతిచిత్రాబ్జమునం బ్రీమాదభర మాపాదించె నెంజేసియున్.

న. అంతి ననంతలీలాపరాయణుం డగునారాయణుం దమ్మానవతీరిత్యుంబు నయ
త్నాయత్తాసాధారణాగణ్యాంగలావణ్య బనినం ప్రళమపరదృష్టం బయు
విదంప్రళమావలోకనసంపాదితానుమానకుగుంబు మానంగునకు *నా
పాదించం దలంపుగా నిబ్బరంపుటబ్బరం బాగుంబుకొన నోయనీనిలకబగ్గీ
కబగ్గీభారంబున నుదాత్తాలంకారంబును గలితాలికాలంబున నక్రీక్ర్యలం
కారంబును గమలాననంబున వికస్వరాలంకారంబును గన్నుదోయి నుప్రే
త్తాలంకారంబును గలికానాసిక లలితాలంకారంబును గజలయ్యగళిజతా
లంకారంబును గర్జలంబున గుండలీబంధాలంకారంబును గన్నుజామల
దృష్టాంతాలంకారంబును గమనీయాధరంబున గనవనలంకారంబును
గంబుకంతంబున సత్కృత్తాలంకారంబును కగనకీకుంభకంబున క్షిప్త
గూఢకాలంకారంబును గనద్బాహుల మాలికాబాధాలంకారంబును గరి
తలంబున బద్ధబంధాలంకారంబును గప్పనూగున నాగబంధాలంకా
రంబును గనకచ్చాయంపువళిల విషమాలంకారంబును నానుదీగె నూ
క్ష్మాంకంబును గభీరనాభి సతిశయోక్త్యలంకారంబును గటితింబుల
సారాలంకారంబును గరభోపమోయల గూఢకాతిశయోక్త్యలంకారంబును
గాడిలిజంఘల ననన్వయాంకారంబును గలపదంబుల విరోధాభాసాలం
కారంబును సర్వాంగంబుల సమాలంకారంబును భగించునించుఁజోడివి
గావున నానాలంకారలీలామూలాస్పదంబ వ్లయి వెలుంగెనపు గావున
ననుపమవేరి నుపమచగుటకు సంశయం బాశయంబున నుదయింప
నేర్పునే యనుచు నగుచు నన్వరాసోహనిజమగుతరవిశాలదోరంతరాసో
హం గావించి చాలప్రాద్దు పుచ్చుకొన ననంతరంబు

.. ౨౭౦

ఉ. అత్తరళాయతాక్షి యసమాయుధుపూర్వరణంబు శ్రీహృద్ధా

యత్తునిచిత్త మాత్త కుతుకాతిశయంబునఁ జేసె వ్యక్తిగా

భాష్త్రచమత్క్రియం బయి నిరస్తసుశ్లబ్ధివిశేషవాచ్య మై

యుత్తిమకావ్యమ్ములత సదుజ్జ్వలభావంబుపీఠాన మై.

౨౭౦

క. దయపడుటనొ గురుజను లని, భయపడుటనొ శ్రాంతి నేమొ బాణాసశ్రాంతి
చృయములు గడువాడుటనో, కయి నిర్వాప్తపార మయ్యెఁ గందర్పునకున్.

చ. అలరులవిల్లు నీరసత నందఁగ నాకటిచిచ్చు హెచ్చగా

*వలియుచు వీడివీడిపడు బంధరపాలి ధనుర్గుణంబుచే

గలుగదు కార్యసిద్ధి యని కంజశరాసనవీరుఁ డత్తతిన్

విలు గొనకుండఁగా నిడియె వేళమ య్దానతి కేలుఁదమ్మికిన్.

౨౭౩

సీ. సజలాంబుదంబున జతకూడి యెడయక మెఱయుచుండెడుకారుమెఱు పనంగ
హరిమణిస్తంభంబునందునందముమీఱఁబూనిఁ జెక్కినపైడిబొమ్మయనఁగఁ

దనరాసునమీకారతరు(పు)తోఁజెనఁగొంచులలిమించుమాధవీలత యనంగఁ

గరమకారణ మైనబ్రహ్మాంబు ననువున సంగతం బగుదిత్రీశక్తి యనంగఁ

గొలిచెఁ గాలించినమ్మేను భువనభయని

నానగోధాగణాటోపవామిదేన

ఘనధుజానంజనంతతాక్రాంత మగుచు

మించునలయిక వీలయ నిద్రించువేళ.

౨౭౪

గీ. ఏకశయ్యావదప్రవేశైధమాన, మూర్తు లగుచును దంవతుల్ పోలిచి రపుడు
నేకశయ్యావదప్రవేశైధమాన, మూర్తు లైనయలంకారములనరణిగ.

౨౭౫

సీ. చక్రవాక్తిశోకచటులాంధకారంబు దొలుకకుష్పతమంబుతోడ విచ్చె
నమరమూర్ధన్యోదిగిమణీయకాంతిశో ఘూర్ణోష్ణనిశ్వాసగుణము హెచ్చె

బంకజామోదసంభవముతోఁ గలువలం దదభావసంభూతి గదియవచ్చె

దరుగతవక్త్రసంతశశబ్దములతోడఁ జోరఁశ్శబ్దత సాగియఁజొచ్చె

నఖిలలోకసదాలోకనాంజనంబు, సారధర్మప్రచారాదికారణంబు

జారసంచారదుర్గిహోచ్చాటమంత్ర, రాజమగుచునుష ధ్వేళతేజరిలగఁ

౨౭౬

గీ. సుప్రసాదత సుకవీంద్రీనూక్తు లడర, బోధ కైకొనె వేగంబ పువ్వఁబోడి

సుప్రసాదత సుకవీంద్రీనూక్తు లడర, బోధ వేగంబ చెందుట పోల్కిగాఁగ.

సీ. చలిగాడ్పుచే దీరెగబలెఁ దేటనెమ్మేన నలరులు జలజలంజలను రాలఁ
గొప్పు చక్కఁ గుదుర్చుకొనఁ గక్షకాంతులు పొంత బంగరుజలపోత లీన
నిదుర చాలనియట్టి నెఱిలోచనంబులు తత్కాలజలజంబుఁ దప్పుగొనఁగ
మిగిలెడునేనురక్తి మగుడిచూడఁగఁజూచి మదనుండు కామన మనసువడఁగ
హృదయ మున్నఁ గాల్యభయంబు నడుప
నలసయానంబు పాదంబు లడుగు లిడఁగ
నంత యిం తనరాని యాయాశపడఁగ
బెడఁగువగలాఁడి పడుకయి ల్పెడలి వచ్చె.

౨౭౪

క. అతిసూక్ష్మాంబరశయ్యా, గతకృష్ణఘనాంగ మెడసి కమలేక్షణ దా
నతిమందమానమున *రా, నతిభద్రతటిద్విలాస యగుచుం బాలిచన్.

క. అనలంకృతరూపము గొని, ననజాయతనయన యపుడు వఱలె ననంగాఁ
జనదే వస్తువ్యంగ్యం, బనలంకృత మైన మోద విచ్చట లేదే
గీ అతనుభూషణవిస్ఫూర్తి నందితొలుత, సుతనువు తనూమిల్లి కనాగసుపూను
నతనుభూషణవిస్ఫూర్తి నందకున్న, నతనుభూషణవిస్ఫూర్తి నలరె నపుడు.

గీ. సుప్రసాదత నద్యక్తి సుభగ యగుచు
ఘనతరాలంకృతిస్ఫూర్తి గొనక మగుచ
యుత్తమంపుగృతి న్నగునొక్కవంత
యొక్కయెడఁ సంస్కృతిచ్యుతి నొప్పు మిగుల.

౨౭౫

సీ. సానవట్టినయట్టి జలజాతబాణునిచేతిమిన్నా హేతిఁ జెఱకుదానిఁ
జూపుంబొక్కెలీలాస్వాదితం బైనట్టి కొమ్మూచిని దప్పు గొనెడుదాని
సంతతరాజహంసక్రీడితం బైన కమలికైబొమ్మగల్బదాని
మలయహినిలాశాంతమగ్ధనక్లాంత మా సుమశౌఖం జులుకఁగాఁ జూచుదాని
దవనసుతం జూచి ద్వారంబు దాఁబువేళఁ, దోడినెచ్చెలికఁజైలఁగోడవచ్చి
బిగ్గఁ గొంగిటఁ జేర్చుచుఁ బేర్చిమిగుల, మేలుగాఁ బల్కె నొకవాణి నీలవేణి.

ఉ. కోరిక దీరఁగా మగనగూడి సుఖించినన్నిఁ గూచినన్
మేరకు మీఱుమోదమున మేను సుఖంచె మనంబు చింత మా
కూటడె నీవు నెఱ్ఱకడనుండి కటాకట తోడులేక యీ

ద్వారముదాఁక నిట్టిటకు వచ్చితివమ్మ భయంబు దక్కుచున్.

౨౭౬

ఉ. అంతట నింతియోర్తు నగ వానన మానుకొనంగఁ బల్కు నీ
యింతికిఁ దోడు గావలెనె యిక్కడ కక్కడనుండి రాంగ నా
వంత భయంబు లోఁగొనక యాత్మవిభుం డగుదంద నీనిశం
గంతుదురంబుఁజేసి పలుగాయము లందినమెటి గావునన్. ౨౦౫

ఉ. అప్పుడు నీలవేణి చెలియందపుఁజేష్టలు చూడఁగోరి యో
యొప్పులకుప్ప నీదుమది కొప్పుగ జేరే డలపూనిఁ బూనెనే
తప్పక చెప్ప మన్న నగుఁబాల్చుట సిగ్గున మోమువాంచుటం
జెప్పెను నాతి యంతరము చిన్నెలు చెప్పఁగఁ జానరుక్తిగన్. ౨౦౬

స. ఇట్లు కాళిందీమిలిందచికురం గరగ్రహణంబుచేసి యనంతరంబ మిత్రివిం
దాకుండరదనం బెడ్లియాడి నాగ్నజతీహపవతిం జెట్టవట్టి భద్రాభద్రే
భయానం గాలుదొక్కి మద్రాజస్యకస్యక యైనలక్షణకుం బొట్టగట్టి
యష్టమహిషీనయన చకోరశరద్రాకానిశాకరుండై యక్కవటయాదవన
గుండు పిదప నరకాసుకుం ద్రుంచి (యింద్ర) లోకంబునకుం జని యదితిచే
గుండలంబులు గొని పారిజాతనగంబు సంగ్రహించి నరకుం ద్రుంచి) తత్కా.
రాగృహసీతహేమశనహసీరాజకస్యకల నాత్మకరగ్రహణంబున ధన్యలం
గావించి పుత్ర్యానతనిరంతరప మోదాపాదనదక్షిణం డగుచు దక్షిణండు
గీరలలితనాయకొత్తముం డన వెలయుచు మునులకుఁ నపఃఫలం బై యరి
సీనులకుఁ గృతాంతుం డై యధులకుం జింతారత్నింబై ధనుర్ధులకు వీరా
గ్రహండు విద్యాటలకుఁ బరమాచార్యుండు గాయకులకు వాగ్గేయకా
రిశిరోగత్నంబై శరణాగతులకు నజగ్రహంబై విదగ్ధులకు (ర)సికానతంసుం
బై మదవరులకు నభినవమదనుం డై సంఖ్యావంతులకు శాస్త్రవేత్త యై
నలులకు హల్లీనకతల్లజుం డై కర్మకులకు ననుష్ఠాత్మస కాండుండు తత్త్వవా
దులకుం బరమతత్త్వం బై యోగీంద్రులకు లక్ష్మ్యం బై (రస)వాదులకు జగ
దేకరసంబై సుగుణవాదులకు నుపాస్యం బై భాస్విలుచుండు నయ్యవ
సరంబున. ౨౦౭

సీ. *శాస్త్రంబు గతి ననుష్ఠాపకత్వవిలాసభాసురంబై చాల వాసిఁగొంచె
దా(హకళో)దారదవకీలి వంధ్యాకుమారునితోఁ బొందు గోరుకొనియె

దారిద్ర్యభేదసూధానంబు గగనమండలపుండరీకంబుచెలుపు విరాజిత
శశమృగంబుశిరంబు చక్కఁదొక్కిమెలంగు కొమ్ము న(సర్ప)ర్మి మిమ్ముచేసె
నవనినాబాలగోపాల మఖిలజనుల, నలుపుమిగులంగఁ బ్రోపించెనవసమున
నలప్రసాదంబుపొందెడుననువుగాఁగ, నతులసౌఖ్యంబుహాపిలయదుగనఁగ.

ఉ. మంగళ మంగజాతిరిపుమంజులమానసమధ్యవర్తికిన్
మంగళ మబ్జ(జ)ప్రముఖమానితజైవతచక్రవర్తికిన్
మంగళ మానతార్తికృదమంగళభంగదసారకీర్తికిన్
మంగళ మాదిమూర్తికి ఘన ప్రభమూర్తికి రామమూర్తికిన్.

గ ద్య ము.

ఇది శ్రీమద్రామచంద్ర చరణారవిండిమిళిందాంతకరణ పోయితి సూర్యవ
యజ్ఞసముజ్జ్వలత్రౌపోక్షితకటాక్షాసాదితపాండిత్యాభగణ ప్రభం
జనవంశాఙ్గిరాకాశేశాంక నిరంతరాధిత వివక్షణ శౌంక
అభినవనన్నయభట్టారకా హోల సప్త్యావ్వాయ
కవిమహోపాధ్యాయభట్టారక విరచితం
బై న కాళిందీకన్యాపరిణయం నను
మహాప్రబంధంబునంగు
సర్వంబునుష్ఠాశ్వాసము.

ద్వితీయభాగము సంపూర్ణము.

